

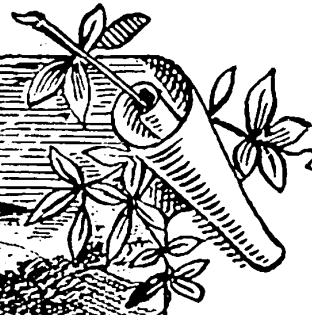
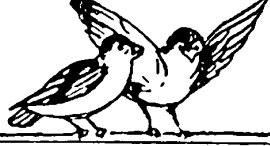
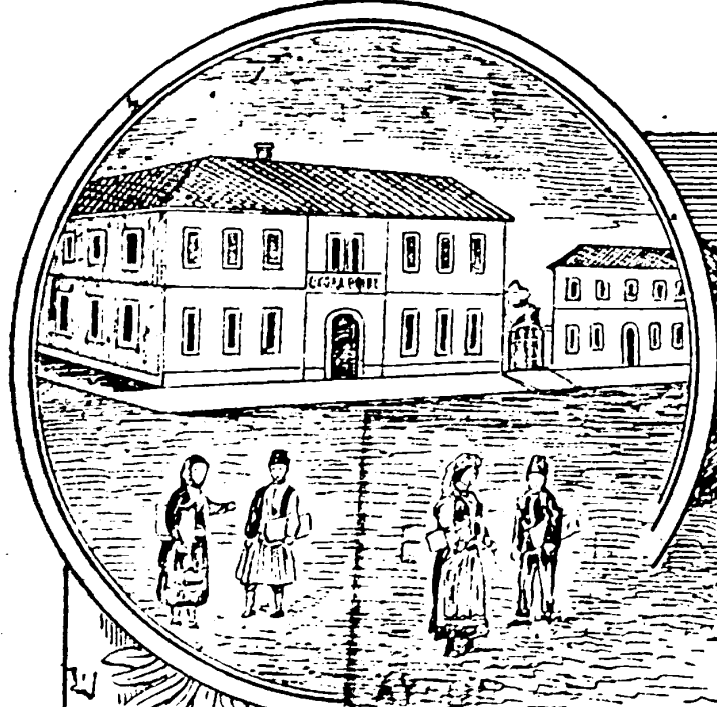
BK
H 84

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

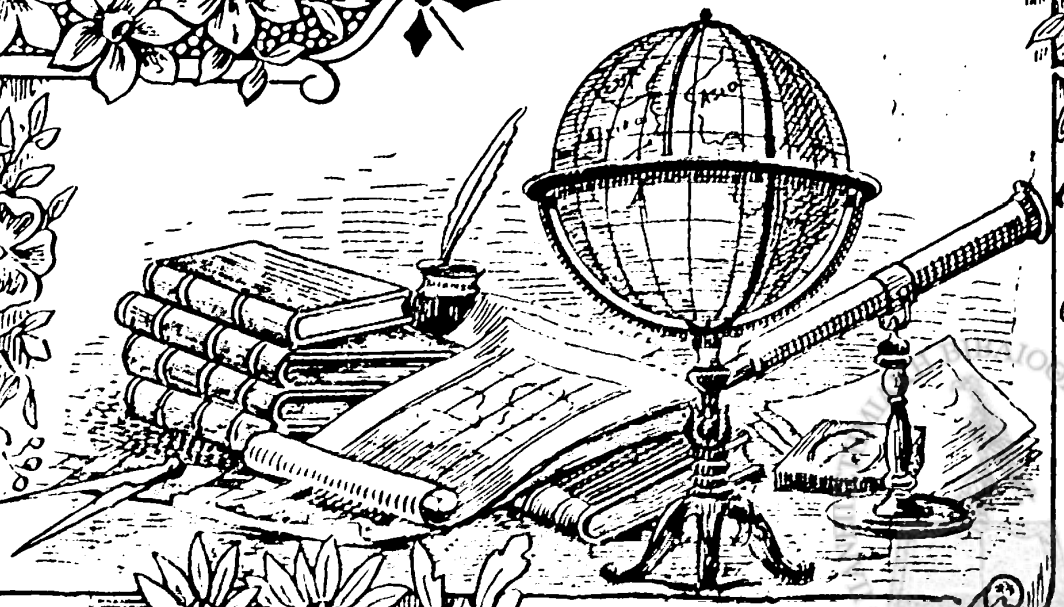

026000339841

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΧΑΡΤΟΠΡΑΞΕΙΟΝ
ΗΛΙΑΔΟΥ ΚΑΙ ΣΩΜΟΥ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
ΤΟ ΕΙΔΙΚΩΤΕΡΟΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Kristomadi

ORIKHI IDANNINGA
MONTINGA

ΧΡΙΣΤΟΜΑΘΙ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑΑ
ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΞΩΝ ΑΡΙΘ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μητροπολίτη
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑΑ

HRISTOMATHI

A

UBRHEQES PER ÇDO ÇTEPI ÇQIPETARI

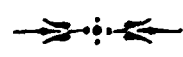
ME ΓACTE ΠJESB

- I. Vjersa
- II. Kenge
- III. Bialoge

- IV. Ferra te-vejejtura e vetiare
- V. Perala
- VI. Ferra te-cenuara

ΓΕΡΡΑ ΤΕ ΝΔΡΥCΜΕ Ε ΤΕ VΕJΕJΤUΡΑ ΠΕΡ ΚΕΝΔΙΜ
ΝΔΕ ΜΕSΟΙΕΤΟΡΕΤ ÇQΙΠΕ.

*Te-gatuara e më te-gumate te-perkdyera nga
puhera te-huaja.*

IREJ
HE MEMBETARI

BIBΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΛΑ
ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΕΩΝ ΑΡΙΘ.....

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
BIBΛΙΟΘΗΚΗ
Μητροπολίτη
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΛΑ

S O F J E

Струка̄ нде ступекронет еџије „Мbroдесла“ Кристо П. Луараш.

1907

E jeh stypeskronja eqipe „Mbrodesia“ ne Sofje.

ΠΑΡΘΕΝΙΕ.

*Provimi çkoqurë nde pîde botet te-çyteteruare ka treguare me menyra te-pakundrestuara, se kom-
bete pîdezaj, kane mbrodesuare e lulezuare dyke
mesuare nde pûhet te-tyrë, eðe nga keta mê pare
nde çdo pe jane ata qe kane jo vetem me te-na-
sure, po eðe me vetiare filologji. Eðe une dyke
menduare, se eðe kombi yne vetem me qe te-keti-
uðe munt te mbrodesone e te apine nde pëndje lu-
lezimi; te-parene cope te Hristomadise, e-cila este
botuare mbe 1902, si eðe kete, i bera me qelimm'
e-veteme qe eðe une t' i serbenë kombit t'im te-
dagure me sa me epete me ane vivlave per mbro-
desin' e-ti vetiare; se pa vetia te-mira e pa ka-
rakter te-ndrequrë çdo pe est' e-kotte, qe te mos
dëm, este mê tepere per prisje e per dëm, se per
dobi e per fitim. Lenda pra qe nde te dyja este
speðure me kujdes te-mad, eðe beson, se este mjaft
e-goditure per te ndrequr' e per te lartesuare ve-
tia' e karaktirine, eðe perandaj çprenë, se eðe me
gezim te-mad e me ma-ll prej zemere prej pîd' aty-
rere, te-cilete dit' e nate mendonene per paravajtjen'
e per ndreqjen' e kombit t'ene, dote dorezonene,
qe tere pîndja t' i kendone jo velem per te çkuare*

II

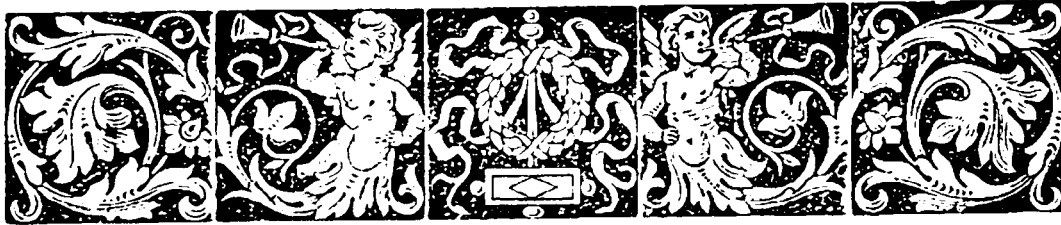
kohene e per te sbaviture, po per dobi e per s'pe-
tim nga çdo e-mste e nga çdo pertim, per te pu-
nuare me durim e me qendrim punera te-mira,
jo vetem te-vejejtura per ata veteme, po edhe per
gide qerezine. Se me te-vertete e pa me te voge-
lene kundresti e dyçim sa me tepere lartesonet'
e sbukuronete karakteri, kage me tepere qerezite e
kombete lulezojne e benene te-lumure e fatbardhe.

U lutemi zoteriqvet kendones te mos na py-
kojne aspere per te-metat' e per te-lajditurat, qe
munt te qejne nde puhet; sepse kejo s' este ga-
tuare edhe si duhete. Perandaj m' e-mira pune per
ata este jo te pykojne po t' i ndihqene kombit me
te-çkruare e me te-botuare vivala, qe te-gide nde
te-çkruaret te puhese pak-se-paku te çoheme dobi qeri
prej tjetarit; se, sikundre kemi dene edhe tjetere
here, asndone puhe s' este pjele e-mbaruare, be-
neste e-ketile me pune te-çkruari nde çdo deqe te
diturise. Lete punojme pra me kuxim e pa te-
loçure, qe edhe puha te na sbukuronete, edhe kombi
te ndreqete e te lartesonete nde çdo qe te-mir' e
te-vejejturë. U befte.

Mbe 15 Mars 1907.

He memçetar.

СОΠΑ I.

V J E R G A.

Lulja.

Ie lule nde fucet une jam,
Zoti me ða bukurine qe kam;
Er' e-qeruar mua me uqen,
Bukurij' e Qielit me pelqen.
Kur ekoni uðes' e me sikoni,
U lutem fort, pake qendroni;
Nde daçi kohene tã fitoni,
Rini ê per mua pak mendoni.
Pyet-me-ni, kuç me ka bere,
Kuç me er cendet e jete,
Kuç si flutur me ka ekruar,
Kuç te pitem me ka msuar.
Kini durim, u lutem, pa u tregon,
Be te mbuç mendjene t' uaj beson.
Zoti qe qiele e ka krijuar,
Ay eðe mua me ka gatuar;
Ay me ka ðene kete bukuri,
Ay me uqen eðe me er fuqi.
Ieriu me ment, mua dyke veçtruar,
Dote kujtoqe Zone, nd' e ka hapuar.

Lum ay ηeri qe kupteton,
 Eðe fjalet ε-mia i beson.
 I-urti qe drejt do te pykone
 Mesime te-larte nga mua dote msoqe.

Çteria pa nene.

Vale si dote jete pa nene çteria,
 Si munt te jete pa ate lumeria?
 Ku te gëh gezimne ðe ku tã kerkon,
 Oh! zen' ε-saj ε embel un' mē s' ε degon
 Un' ε-zexa kete jete si dotã çkon!
 Nenen' ε-dagure qe s' munt tã çikon!
 Kur biqa te flε, ajo vete me mbulonte,
 Eðe perpara se te fliqa, me ruðte, me ruçtonte.
 Dagurin' ε-saj nga hera qe me tregonte,
 Be kupe nga peqir' i-saj qe s' me leçonte,
 Vale eðe ηe her dot' i çoh nde kete bote,
 Apo dotã çkon jetene te-zex' ε te kote.
 Dit' eðe nate ketu ketje ε kerkon,
 Po gekunt per fat te-keq un' s' ε çikon.
 Oh! kohe! kohe! pse mē çrejt ti nuke çkon?
 Serse helm' i nenes sot jeten' me mbulon!
 Ç' te beq un' ε-mjera eðe cilen' uðe te mar?
 Taçi qe mbeta pa nene mē mire te sbres nde var!
 Kujdesn' ε-mað per mua eðe dagurin' ε-saj
 S' munt t' i gëh eðe ηe her' as dot' i kem pasketaj.
 Ku je? moj nenocka ime, pse me le te-çkrete?
 Ç' te beq un' pa ty ðe si dot' çkon kete jete?
 Ah! vdekje, vdekje, qe s' ke kupe maqenim,
 Po na pemben te-dagurite pa perdeqim.
 Var' ε-zes çume te-dagure kane mbuluar,

Bë kane lene pas zemra me te-terpre te-helmuar.
 E-ketiËle eðe mē keq eçt' eðe zemra ime sot,
 Po Ti perdeËe-me eðe me fal dagurimne t'ent, o Zot
 Lum ay qe ka ƒpresene nde Përendia,
 Eðe heð giðe helmete nde duart e-Tija.

Kiçte a s' kiçte koke.

He dite duaËe per pah Koli me çoket' e ti,
 Bene fjale giðe tok te riçen nde ñe çteri.
 Po Koli si pertac qe iç deç te veje kaluar,
 Përandaj çokete me kembe përpapa kiçine çkuar.
 Si u-roqne giðe tok, nde ñe rya u-aferuan,
 E kur me ñe here ñe çreËe te-maðe çikuan.
 Çoket done: ketu duhete te kete ndoqe ari,
 Bë Koli, frikacaku, qe te pefëne trimeri,
 ƒa: mbani vent, dote hyq nde çreËet ðe dote çikon,
 Nde ka ndoqe aruçe, me ñe here dotà ruçton.
 Hyri Kol' i-ziu, po aruçja koken ja keputi,
 Nde mest te kelyçevet, e folëse ja futi!
 Çokete ñe-herëç Koline jaçte e hoqne,
 Bë kur e pane, me tmer duart' i përhoqne.
 Ca doçin, kiçte, te tjere doçin, koke s' kiçte.
 Po ñe atje tutje nga dale fliste e doçte:
 Pse beni keto pune keçtu te-pamënduar,
 Mos haji keçtu, s' eçte çudi qe kemi haruar.
 Lete vemi çrejt nde e çoçja, o çoke,
 Ajo dote na doçte, kiçte a s' kiçte koke.
 U-ngritne, nde e çoçja vatne me Kolin me krah,
 Eð' ajo baçke me ta u-manit, kur e pa!
 Na duaj te-verteten, moj zon' e-nderuar,
 A kiçte 'Koli koke, a s' kiçte, se kemi haruar.

Πα εἶε une s' di, o zoteriη te-uruar,
 Σε κιεε a s' κιεε koke εἶε un' kam haruar.
 Ka bura δε gra, qe εume ερεjt harojne
 Βε kure nuk perriqen te-mirene tā msojne.
 Te-ketiλε nikoqire kure nuk mbrodesojne,
 Εἶε πιδε jεtene keta, po, te-zεze dotā εkojne.
 Ruhi nga pertesi ε nga te-mos-venit' nder ment,
 Nde doni te mos jeni si Koli εἶε ε εοqja pa ment.

Dimeri εἶε Vera.

Dimerin' as ηeri kure s' ε kerkon,
 As punerat' ε-ti ηeri ja levdon.
 Te-varferit kur degojne, σε ay aferon,
 He frike ε-maδε ata i puqton.
 Σε dbora εἶε akuλι pakne ja kuλon,
 Πα εἶε εume nga ata nde var i mbulon.
 Si mundim, don' ata, dimerin tā deqerojme?
 Εἶε με sy te-mire nev' ate tā vestrojme?
 Si mundim tā duam kete plak te-vestire,
 Qe mijerave te-varfer pakne uā ka dedire?
 Kur i urqeron Veriut εἶε δελινν' ε leqon,
 Kur με akuλ terre δene ay ε mbulon;
 Kur detare q' uqeton ay fare s' ε kujton;
 Π' i perpjek anien' εἶε fil ja copeton,
 Si munt emerin' ε ti ne tā kujtojme,
 Qe punet' ε-ti neve po na εkretojne?
 Ah! detar' i-mjere me kot με tε lufton,
 Po hiqy ε qendro, σε ment fare te εkreton!
 Γιδ te-ligat qe ka bere, kudo qe ka εkuar,
 Bota i mban ment εἶε nuk' i ka haruar.
 Bimat' ε-bukura nde fuqet, q' i ka perveluar,

Nde zemret te bujkut vertet jane  kruar.
 Ike, o dimer, se emrin' s' dua të kujton,
 Behar' e-bukure, ate vetem degeron.
 Eja, eja m   rrejt, o behar, behar i-uruar,
 Se mjaft ky dimeri na treti e na ka kuluar.
 O djel' i-bukure,  kendijat t'ende na leso,
 Te nga c te-vdekurit nga gumi, te lutem, u-afero.
 Pa  iko detare, si nga zemr' ay kendon,
 Me gezim te-mađ nde dett ayne u eton;
 Me tejqyrene ne dore nde maj' te aniese qendron,
 Se behare e ka mik e e per rezik ay s' menton.
 Bujku me gas te-mađ ben gati parmenden,
 Pa  iko, sa i-gezuar ecen me ate me krah,
 Pa  iko-je si gahtare, qe mer armet' e e lenden,
 I mbestje  gj  mir' e bukur, mer zagar' e del per gah,
 Fugat' e e malet, vertet, kudo galberojne,
 Si  e zo kate me kenget v et na  ur ojne.
 Tahtari ketu ketje gahun' e ti po kerkon,
 Se behari nga gj  anet ke tu  erin' e gezon.
 Te-varferit per dru dengij nuke mentojne,
 Po dego-i si me gas ndeper fugate kendojne.
 Nga gj  anet lulete sa bukur lulezojne,
 E e zemren' e  eriut vertet se e gezojne.
 Si t' mos duam e mos qajme per behare e-uruar?
 Si te rim' me gak te-ftoht, kur ke tu na ka bekuar?
 Gide jeten t' ime un' behare dot  dua,
 Be per dimerin' e-keq, as aman , mos  ua.

Vejejtja e Urtesise.

Sa e-vejejtire e te pasja e urtesise,
 Kur kerkonete ajo nde kehet te djalerise.
 Nde ar e e argent mos kerkoni lumerine,

Se pasja pa urtesine vertet sjeļ varferine.
 I-lumur' egt' ay ηeri qe ka pētur urtesi,
 Eðe deqeron te mbroðeseqe gið nde menqeri.
 Urtesia e ben ηerine vertet te-mbaruar,
 S' ajo ka buruar nga Zoti, nga Zot' i-uruar.
 Qe ku burojne nde kete bote gið keto te-keqia,
 A nuke eote reqe ajo vete mapesia?
 Nga sa mundime ηerezia dote iqine liuar,
 Nde foqherit urtesine nde kiqin puqtuar!
 Te-drejtē' e te-miren gið' ηerezia e levdojne,
 Eðe me fjale tregojne sikur i deqerojne;
 Po keto ata duan nde te-tjeret te qikojne,
 Eðe per veteqe te-drejte se jane mentojne.
 Te-metat' e-vet vetem i-urti i kupeton,
 Be per te-ndrequr ato ay qume deqeron.
 Qdo qe te-lige te-urtet nga vetja e largojne,
 Be te-miren' e te-tjerevet si te veteqe kerkojne.
 Ata gezonen, kur qikojne, se te-tjeret mbroðesojne,
 E perriqene jetene me nder e miresi ta qkojne.
 Te-helmuarine ata dine ta nguqulojne,
 Te-semurine ata dine, me q' bar ta qerojne,
 Te-nevojqimite ata dine, si t' i ndihmojne,
 Eðe qdo miresi qe do bere e bejne, se kupetojne.
 Q' miresi munt te ptesem nga ηe ηeri pa urtesi?
 Q' te mira munt te dalen nga ηe ηeri pa menqesi?
 Solomoni ka te-drejte, qe te-gið na keqilon,
 Urtesine ne te rokim, na nqre e na larton.
 Po te duam jeten t'one, me gezim neqe ta qkojne,
 Eðe pasqe te-vertete pa dyqim te traqegojne,
 Te perriqemi per dita dituri ne te fitojme,
 Qe ne daqim gið te-mirat ne te traqegojne.
 Dituria e-vertete remben pas ðe urtesine,
 Qe nde zemret te ηerit sjeļ verteta lumerine.

Urtesi, sa fjal' e-embel! eja e u-afero,
 Permbi nerezin' e-varfer eja eðe mbrëteró.
 Ardte më ɛrëjt koha, kombet gjithë te kuptojne,
 Se fatbardhësi' e tyre eçte vetem ty te, te fitojne.

Merezite dote flasene.

Sa-do më kujdës te ɛkoç nde kete bote,
 Dot' te duket, se eçte fare e-kotte.
 Perditi po-dua te flasën për ty dot' degoç,
 Po nder mentt mos i ver, se dotà pesoç.
 Hidhërimë te-mëdhe ty dot' te ruçtojne,
 Se guhet trazovaçe kure nuk' ruçojne.
 Më pun' eðe pa pun' ato seç duhet te bejne,
 Po te-mjerat ɛrëjt ose më von pjesen' dote ɛejne.
 Eðe nde qofç i-mençim e më urtesi punon,
 Prapë dote done, se ligësia te mbulon.
 Po as-ge nder mentt mos ver' e-mos u-trumbuço,
 Punen' t'endë te mbaroç, ate vetem ti çiko.
 Po te jëç i-ðemçur, e te-varferin veçtron,
 Po te jëç i-zoti, ðe punet t'endë i mbaron,
 Po te jëç i-kðjëllet e te-drejten deçeron,
 Cume neres dote done, se vetehen' levdon.
 Po as-ge nder mentt mos ver' e mos u-trumbuço,
 Punen' t'endë te mbaroç, ate vetem ti çiko.
 Po te jëç i-çerper' e te-varferin' s' kujton,
 Po te jëç pertac e punet' kure s' i mbaron.
 Po te jëç i-çtrember' e te-ligen deçeron,
 Vertet ti je i-gykuar, Zótin qe s' e kujton.
 Nde qofte se vete pas kohes' e i-nderuar,
 Se trazonaç per dit më neres te-nderuar,
 Deço, te done: A nuk' dime kete maðeçtuar,

Qe s' ka nde çtëpi as në lëçke për të çtruar?
 Po as-ge ndër mentt mos ver' e mos u-trumbulo,
 Punen' t'endë të mbaroç, atë vetem ti çiko.
 Po të mos vicoç, e të jëç i-çtrequar,
 Më neri mos trazonoç, e pëd si i-helmuar,
 Pa fjale pëd dot' done, së jë i-çkaluar,
 Smundje e-keçe e paska ruçtuar.
 Keçtu nde qofç, qenke vertët për të pykuar,
 Së s' ben atë që Zoti të ka urdëruar.
 Kane të-drejte për të-ligen' të të pykojne,
 Të-ketijte nga hera nga bota dot pësojne.
 S' munt t' u pëlqëç të-pëdëve nde ketë botë,
 Makar qofç i-pasur, i-urte e i-vertëte.
 S' munt të çpëtoç eđe për të-miren mos të pykojne,
 Më pëd që demtonen eđe pë nuke fitojne.
 Po të duaç pëdëve të provoç që t' u pëlqëç,
 S' munt të jëç i-drejte, së belanë dotë pëç.
 Bëj pra ti çdo punë më ndërçëçje të-qeruar,
 Çko-e jëten më paqtim, Zoti si t' ka urdëruar.
 Për të-ligen nerezinë që i ka ruçtuar
 Fal-ju Zotit t' i çpëtoqe, që të jënë të-bëkuar.
 Sa më tërper urtesin' e të-drejtën dëçeron,
 Aremiku ca më tërper të-ligene të bëjë mëndon.
 Po asge ndër mentt mos ver' eđe mos u-trumbulo,
 Punet t' endë të mbaroç, atë vetem ti çiko.
 E-drejta eçt' e-drejte, ajo dot' mbrëterone
 Neriu lidur pas asaj s' munt të mos lulezoqe.
 Mbani pra të-drejtën, đe ndërçëçjen' e-qeruar,
 Qe të jëni faqe-barđe, eđe jo të-turperuar.

Si vatë tatepjete djali im!

Nene e-varfer me qe djale te-vetem kam qene,
 As me degoni, u lutem, sot un ku kam rene.
 Gide qperesat' i kiga fort tepër te-jetuar,
 Po e-keqja qe me qet nga mendja s' me kis qkuar.
 Vdekj' e-tij e-zeze nuke qe nga Perendia,
 As kure munt te dem, se is nga varferia ;
 Po q' e-keqe e-maë fort keq e ruqtoj,
 Be fet nga syt' e-mi sikur ma fluturoj.
 Mos mentoni, te-drejten se vatë te mburoqe,
 As kis dal per ñe te-huaj, qe te uqetone.
 As ndon' asm ate e vrau, as nde dett u-mbyt, besoni,
 Po qe fat m' i-keq e qet, u lutem, me degoni.
 Kjo est' vdekja e te-pirit, q' u-be sklaf per jete,
 Kestu djali im i-vetem mori tatepjete.
 Ky farmak i-lik, farmakosi dejt' e-tia
 Mbyti mendjen' eëe ndjeqat', e s' i la vetia.
 Sa qrejt ay ra nga lartesira e burerise,
 Be humbi lulen' e jetes' e ate te djalerise !
 Kestu est' m' ata qe priren nga uq' e urtesise,
 Pa mentuar qe largonen' ng' ajo uq' e Perendise.
 Humbi nde çnderim e faj, humbi, po, per jete,
 Kali vetehen nde var, kestu mori tatepjete.
 Qpata e te-pirit kuroren' e qerit e copeton,
 Faj eëe defrimet vertet qerin' e turperon.
 Humbi djali im, i-gori, dyke rene tatepjete,
 Po me humbi eëe mua, qe te mos ngre kryet perpjete.
 Sa nena nde kete bote nga zemra sot vajtojne,
 Kurban femij' q' jane bere, eëe s' mundin t' i hapojne !
 Zerrat' e te qoravet, perpjete qe ngrihen' e qajne,
 Degonen' si zer' i kambanes, te-vdekurin kur mbajne !
 Un' e-gora kur' s' pandehqa, djali im te me harone,

Eðe ndeper kete uðe kaq' me vrap ay te çkoqe.
 Po mjere! se çperesat' e-mia dua!le te-kotta,
 Pjesa ime eçte vetem nd' ato varet' e-ftohta!
 Mjere! me te-vertet per maðerin' e djalerise,
 Mjere kuç lārgonet nga uðet' e Pērendise!
 Mos doni, se nde kete bote jemi te-siguruar,
 Me rezike nga çdo ane, kudo jemi reðuar.
 Po te-piret' eçt' m' i-maði, giðe boten' e ka ruçtuar,
 Ligesin q' u sjel' te riçvet, eçt' verteta e tmeruar!
 Sa perinder me te-teper kjo e-keqe ka helmuar,
 Sa te-daçure ka humbur, ðe pa koh' i ka mbuluar!
 O ve!ezer eðe motra, giðe tok lete punojme,
 Kete aremik, te-piret, nga ðeu yne tå debojme.
 Te perviçemi me zemre, urtesine te kerkojme,
 Se keçtu ne dote mundim nide te-mir' te mbroðesojme.
 Lumerine munt tå gëjme, vetem ne tå degerojme,
 Keçtu jetene gezuar, dote mundime tå çkojme.

T e - ç a r e t e.

Qente lete gezonen me te-lehur' e te-kafçuar,
 Se jane pa pyq, e jo si qeriu me ment e i-msuar.
 Ariçte eðe leonet lete hahen' e te zihen,
 Se jane kafçe eðe nga turpi ata nuke nxihen.
 Po juve, djem eðe vaga, Zoti u ka ðene ment,
 Qe te mos punoni kupe punera pa vent.
 Kure nde zemret t' uaj zemerimit mos i epni vent,
 Se i-keti!li quhet' i-mare eðe fare pa ment.
 Gojen' e duarte t' uaj, Zoti u! ka krijuar,
 Jo te zihi, ðe qeri tjatrin per te çnderuar,
 Se duart' i kemi vetem per te punuar,
 Bë gojen te flasem, e Zotin per te bëkuar.

A kini pare ndoqe djale a vage te-zemeruar
 Te zihen' e te hahen posi qente nde balte te-ngateruar?
 A kini pare ndoqe here bura ðe gra te-zemeruar,
 Qe gasen më keq se kafçet, se s' dine te turperuar?
 Vertet, s' ka turp më te-mađ, se qeriu qe zemeronet;
 Ky qeri me ęyq e me ment keçtu keq te pęngonet.
 Bura, gra, vage eđe djem, nga Zoti te-uruar,
 Hiqni dore nga ky çok i-keq eđe i-malekuar,
 Sepse kurdohere ay u ka per te trumbułuar,
 Eđe jeten' t' uaj uđ ka per te turperuar.
 Nde vent grindje, te-çare, te lehur' eđe te-kafçuar,
 Daçuri eđe vełazeri qe jan nga Zoti te-uruar.

Cili este i-lumure?

1.

O Perendi! er-me pasje, deriste mbret' i Eęypterise,
 Er-me pasj' eđe fuqi, qe te benem mbret' i ęidesise.
 Lutj' e-ti, per te-mir' a per te-lige çrejto ju-deęua,
 Me pałat' e piramiđa ðe fuqi u-đuretua.
 Ujerat' e Nilit, qe ujitin terre ðene me flori,
 Benin mbretne te mentoqe, se s' ka më t' mire siguri.
 Uçteri skłeveres runonin' si milingoat mbe kembet te-li
 Te munduar, te-keputur me mijera vjet nde skłaveri.
 Me ze te-mađ nde mest te tregut tregetia oçetinte,
 Tregetaret' e-deęuare nga te-ęiđa anet' e botes' i silte.
 Magistaret' eđe prifterine i kiçte posi pęrendira,
 Se me mjçterit' e-tyre si pas zemres' i benin çume çudira.
 Po ku este pasja, lavdia eđe fuqia e Faraonevet sot?
 A nuk' içine qeņyere eđe terre jetene e çkuane kot?

2.

Greku i-moçim deriste.: O Perendi! er-me filozofi!
 Eđe mbuç-e ane mb' ane vendin' t' im me dituri.

Lutja e-ti me te-vertete se grejto ju-degua,
 Me lavdi ðe dituri me te-terp' u-ðuretua.
 Mjesterij' eðe fuqia tere Greqine e kis mbuluar,
 Mendjen' e terre botes' e kis eðe e ka ruqtuar.
 Çdo kodre, çdo lume, çdo vent e mbuçi me bukuri,
 Se mendja e-ti e-ðele igte plot me mjesteri.
 Nde balet te grekut t'mençim igte çkruar vetem mbrodesi,
 Dit' e nat' ay perriqej, qe te pjehe urtesi.
 Nga greku i-moçim bota sot ka kujtime te-çenqteruar,
 Se zer' i tyre hingelin ndeper skolit te-deguar.
 Po ku jane sot ato koke si burim i-pambaruar?
 Vertet se vdekja pa maqenim nde ðet i ka mbuluar.
 Gide nderi ðe lavdia, qe kishte ne here Greqia,
 Eðe gide punet' e-çudicime, qe bente paresia,
 Ah! kjo far' e-ndricime, ku vate pëndete sot!
 Ec' i pyet çtylat' e-tyre, po eð' nde u dençin, eçte kot.

3.

Mbrat' i Romese deriste: „O Perendi e-daguri er-me fuqi“.
 Lutja e-ti grejto u-degua, po fitoj me çtremberi.
 Nde pake kohe ay terre boten' e-nojture e ruçtoj.
 Be Perendine qe s' do çtremberi ay fare e haroj.
 Gaku i mijerave heres te-rafajme qe u-kuçua
 Hariu e vate nde Qiel, ðe nga Zoti u-degua.
 Zemerimi eðe figesia e Neronit te-deguar
 Me çkrona te-zexa nde istorit te botes' eçte çkruar.
 Ku eçte eðe ku pëndet fara e keti heriu?
 Çkoni e pyetni ðene qe u-hap eðe e perriu!
 Ku jane palatet, lavdia ðe mbrerterij' e ti?
 U-tretne eðe më s' pënden, si dengil' qe benet hi!

4.

Ie tjeter i-paçenuar nga zemra falsej: „O Perendi!
 Me er te-verteten, zemre te-qeruar' eðe drejteri“.

Lutj' e ketij ð' e çokevet te-tij ne heres u-degua,
 Qielë u-har, eðe bekimi i Zotit mbi tã u-legua.
 Keta te-mjera nga bota igine heðure e te-malekuar,
 Po nga ay Zot' i-vertete gidehe igine bekuar.
 Gide sa vane pas kesaj mendje jane sot te-çenuar,
 Serse palate, pasje, fuqi eðe lavdi s' kerkuan,
 Nga Faraoni te-heður, te-merzitur e te-munduar,
 Qindera vjete nde sklaveri e nde te-keqia i kigin çkuar,
 Po drejteria eðe e-verteta me se fundi mbreteruan,
 Eðe ðen' e Hanaanit nde koh' te-ndare e fituan.
 Pasja, fuqia eðe lavdia, ky i-mjere qe kerkonte,
 Içte vetem daciuri ðe drejteri, keto ay deçeronte.
 Po ku eçte kjo pasje a munt tã çohem vale me ndone vent?
 Po, dukete, munt tã çohë ndeper botet çdo heri me ment.
 Zjari s' kis fuqi tã djege, as permytja s' e perriu dot,
 Serse Zoti vete içte ndihme, eðe gide ç' bene s'u vane kot.
 Drejteri! o drejteri! ti je pasje, ðesar eðe lavdi,
 Si lum heriu qe te ruçton, se vetem ti sjel lumeri.
 Ka heres çume te-çenuar, nde kete bote qe kane çkuar,
 Me pak nde istorit emrat' e tyre u jane çkuar,
 Se nga e-drejta e nga Zoti vete qene fort te-larguar,
 Perandaj bres pas brezi nga bota dot' jen' te-malekuar.
 Drejteri, o drejteri! mos hapo te-mjeren Çqiperi,
 Eja eðe mbretero nde zemret te çdo heriu.

Σ Ο Π Α Ι Ι.

Κ Ε Ν Κ Ε.

Te qetuarit' e detit eðe te valem.

1.

Anija n' dett po uðeton,
Perrara pa rezik po ðkon,
Be uðetar' qe e veðtron
Zemrene çume ja gezon.
O uðetar i-loðure!
Pse je kaq' i-gezuare?
Se Zoti im me gid qe fle,
Te humr une, ay s' me le.

2.

He heres detn' ne r' e mbuloj,
Te-gide brend' i frikesoj!
Perves se ne i-loðure
Qe flinte çum' i-prejture.
Me tmer deresen: Mesones yn!
Humbasem, er' e-eger fryn!
Nga ky rezik ti na çpeto,
T' ruçojne valet, urðero.

3.

Lutjen' e tyre e degoj,
Be valem Aj urðeroj;

„Qendroni“, ða, ðe i ruçoj,
 Bë qetesi dëtn' e ruçoj.
 Habiteçin më frik' e tmër,
 Cil' eçte ky, qe dët' ðe er'
 Fjalën' e-tij degojne;
 Meherëç u-nderuane.

4.

Valet' e botes' eðe sot,
 O çpiriti im! vertët jan plot.
 Zotit j-u fal, së te degon,
 Bë jetën t'endë tã çpeton.
 Nga qieli lart ay veçtron,
 Si mbret te-gid' i urdëron;
 Vale ðe er' përpara tij
 S' munt te te bejne ligesi.

Mire së arðte.

1.

Oh! preh' e-vertëte nuk' eçte ketu,
 Përse te renkoç e te qaç un keçtu?
 Mundim' eðe helme s' më bejne dot dem,
 Po vend' i lavdise më çrejt më aferon.

Dot' më prësen' eð' engejt' më gas çum' te-mað,
 B' embel dot' kendojne: „Mire së na arð“.
 Iisuj, po, për mua ata i dergoj,
 Nde Qieli te më çriën, qe un' tã traçegoj.

2.

S' ka, s' du' për kenaqje ketu te mëntonç,
 Së më t'-mire vent une du' te kerkoç,
 Me vent çum' te-ndriçim ðe fare pa faj
 Me vent çum' te-lumur, qe te poç pasketaj.

Dot' më prësen' eð' engejt' më gas çum . . .

3.

Γιὰ' perra nde botet une po ɛikon,
 Πο Ζοτι nga gide keto me ɛpeton;
 Per tracegim t'im une vɛtem kerkon
 Lart Qjɛle ɔe engejt, ɔe me Zotin te pon.
 Dot me pɛsen' ɛɔ' engejt

Drejteria mbrɛteron.

1.

Lete ngrɛme zene sot,
 Te kendojm' me zemre plot:
 Drejteria mbrɛteroj,
 Deɛperine ɛ ɛpetoj.
 Ej pɛrpara ɛko me kuxim,
 Dot mos mbetɛɛ pa fitim;
 Dreteria ka fuqi,
 Bɛ pɛrmbys ɔdo ɛtremberi.

2.

Armet' t'ona jan' keto:
 Daɛuri ɛ drejteri;
 Eja ɛpɛjt, mos u-meno,
 Te luftojm' me trimeri.
 Ej pɛrpara ɛko me

3.

Aremiku me s' kuxon
 T'ape kryɛt, s' ɛ pɛson;
 Drejteria mbrɛteron,
 Hɛrezine ɛ larton.
 Ej pɛrpara ɛko me

Vjejtja e kohese.

1.

A je menduar kure ti per kohene, qe e humbet,
 Se çkon ðe ty nuke te pret, me te-vertete se nuke pret.
 Me krah' ajo po fluturon ðe s' munt tã gëç, kur e kerkon.
 Çemo-e kohene qe nde djalerit, qe te mos vuag keq
 nde plëqerit.

2.

Ah koh' e-art' e-çkuare! tagi fort mire kupeton,
 Se s' diqa, si te te çemon, po, s' diqa, si te te çemon.
 Mesimet qe kam humbure ðe urtesine nde skoli,
 Jane mbuluar' eðe s' kënenen më; mes qoft' per tjetere
 kejo mjeresi.

3.

O kohe e-bekuare, me te-vertet ti je flori,
 I ep neriut ne lumeri, me te-vertet ne lumeri.
 Tagi di, si te te perdor, mesim ðe pasje te fiton;
 Vjejtjene t' ende un dot mos hapon, si më te-larten gë
 dotã çemon.

Urate per Sultane.

1:

O Zot' i gidesise çiko-na neve sot,
 Te lutemi, dego-na, se vijm' me zemrat plot;
 Bekimet t'ende duam, o! derã-i pa kursim!
 Mbi mbren Sultani Hamide refe sot perdeçim.

2.

O Zot' i gidesise, per mbrëterin' e-ti
 Te falemi nga zemra t' ja mbaç nde siguri;
 U-çtofte dit nga dita nde nder ðe maçeri,
 Be te tregon' nga hera te bijte daçuri.

3.

Te-pið qeveritaret, o Zot, ti i beko,
 Me perdehimn' e-mad' Ti nga hera i vestro;
 Me daturine t'endë te këne çoqeri,
 Se vetem atehere dot këte drëjteri.

4.

O Zot i piðesise çiko-na nëvë sot,
 Te lutëmi, dego-na, së vijm' më zemrat plot;
 Në duam urtesia te mbrëteron' kudo,
 Bë mbrëterine t'ene kure mos ë hapo.

Ditt' ë djalerise.

1.

Ditt' ë djalerise jan' per te kujtuar,
 Kohen' kur ë çkonim pið më gezim.
 Lodrat' ë-pafajmë s' jan per te haruar
 Zemrat t' ona plot më defrim.

Πυγ τε-dendur, fug' te-gera
 Eðë sot un' s' munt t' i haron, t' i haron;
 Mal' ë çpes, te-piða baçke,
 Πραη nga zemra i deçeron.

2.

Jet' ë djalerise ë se lumerise;
 Ah! qe s' u haron dot un sa te poq.
 Ku je ti, o kohe, koh' ë bukurise!
 Pse këtu më krah' fluturon.

Πυγ τε-dendur

3.

O kjo jet' ë-çkuar' eçt' per t' deçeruar,
 Po si lul' ë verës kur lulezon.
 Emr' i Zotit t'ene qoft' i-lavderuar,
 Së eðë taçi na gezon.

Πυγ τε-dendur, fug' te

Dyert' e-hapura.

1.

Lajditjet' e-mi' jane çume,
 Mendimet çume më te-liq;
 Më te-qar' dot' trokas un nde dëre,
 Nd' ato dyer te-hapura.

Kam bere çum punera pa vent,
 Kjo gjith' po me vjen mu' nder mentt;
 Iisuj me dëguri mua sot me fton,
 Qiele un të tragëgon.

2.

Më i-dobet nga gjith' çentoret
 Une jam me te-vertet;
 Po dote vetë, së Iisuj fton,
 S' as heri Ay nuk' debon.

Kam bere çum' punera

3.

Fajet t' imë Ay dot' lanë,
 Po ëdë çdo ligesi;
 Kembet t' im' po, çrejt dote hyjne,
 Dote çoh un' ate lavdi.

Kam bere çum' punera

H e g o j e.

1.

Kemi nga dy vëçe, po vetem një goje,
 Vertet nga kjo çume këjëlet kupetojme,
 Së nukë duhet te dale prej soje,
 Çdo ge nga miqte perdit qe degojme.

2.

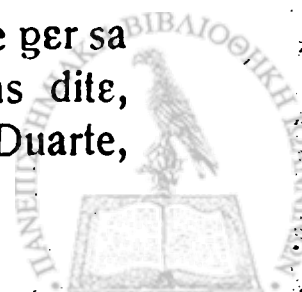
Dy sy, po ñe goje per te kuvenduar,
 Kjo tregon, se nga pñide qe ke gikuar,
 S' duhet perpara pñideve t' i flaç liruar,
 Mos pesoç si çume qe kane pesuar.

3.

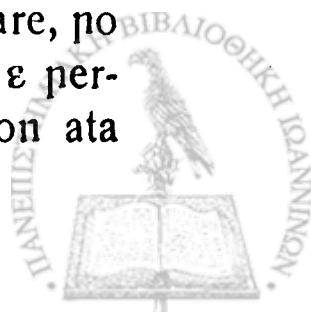
Dy duar, po ñe goje, Zoti na ka ñene,
 Nde fjalet te tij ay vete na ka ñene:
 Te flasem me kujdes ñe pñid te punojme,
 Qe te mundim vetehe ne te sbukurojme.

Zëri i te-vdekurvet.

U-ngrys e u-be nate, eresire e-maë me te-pñid' anet
 mbrëteron. Heneza me mijra yj qendrojne nde hape-
 siret, po per pak kohe; pñide kejo bukuri per-se çrejti
 humbete. Atje nde lindjet dukete dale nga dale ñe drite
 e-çudiçime; atje po lint djeli nde maërit te-tij. Çken-
 dijat' e-tij ndritojne eë ngrohine pñide ç' ka. Ç' fare
 ndryçim i-maë! Ku eëte qetesia e natese? Ku eëte ere-
 sir' e-dendure qe mbulonëte ñene? Perse çdo ge e-pale
 sikur u-ngaë nga vdekja, levis eëte punon? Serse dita
 eëte ndare qe te pikojne djerse nga faqja e punetorit
 te-loëure per sa te ngryset eëte prape ay te çtijet nde
 gume per te çloëure. Po ç' jane vale keta nderime eëte
 keto koke-çarje? Ç' eëte kejo qe ñeriu kupe nuke ndje-
 net' i kenaqure? Vertet kjo eëte ñe lufte, luft' e-maë,
 luft' e-pambaruare, lufte per te jetuare. Dua te roñ, dua
 te roñ, ñeret punetori, eëte del me krye jaëte nde fu-
 çet te luftese, me trimeri perpiqet' e mendonëte per sa
 e mbaron punene. Këtu ñeriu i mjere dite pas dite,
 mot pas moti mundonëte, po ç' dobi nga kjo? Duarte,

kembete, goja eðe zemra, te-cilate jane liðure pas de-
 ciravet te-mira e pas gide bukurise, pasjes' eðe lavdis'
 se kesaj bote, nde funtt te kesaj lufte ndjenene te-pa-
 fuqigime; s' levizin dot, po eðe mē keq, te gida keto
 benene pluhur' eðe hi! E-ekuarra e-largme, si eðe e-ta-
 nigmjia, çume kðjēlet na tregon e na verteton kete:
 Ku jane trimat' eðe trimerēgat' e botese? Ku jane gy-
 çerit' eðe stergyçerite t' ane? Ku jane ca prej te-daçur-
 vet t' ane qe per-se-çrejti me nevē kane qene? Per-
 gigja eçte gid' ajo. Ata kane vdekure; çkuan nga kjo
 bote, s' i çohem dot perpara mē. Ateherē a nuk' eçte
 ηeriu si avuλ, qe per pakeze dukete eðe pastaj hum-
 bete? A nuke eçte si bari, i-cili sot eçte eðe nesere
 figkete eðe çkelete nga ηerezite? A nuke eçte si ηe
 qiri qe e çuan e nuke ndrit mē? Mjaft qave o nene
 fat-zeze! Bijte t' ent s' kane vdekure, se rojne, eðe dote
 rojne; zer' i atyre po degonete, eðe dote degonete sa
 te roqe bota. Perinderite t' ane, far' e fisi yne, si eðe
 miqt' e daçure t' ane qe jane fçehure nga syte t' ane,
 s' jane te-humbure, se zer' i-tyrē po degonete, kujtimet'
 e-tyrē dote mos hiqene nga mendja jone sa te rojme,
 pa kur te baçkonemi me tá, ata qe te mbetene pas neç,
 dote kene kujtime per nevē. Vdes ηe perint i-vobek
 eðe i-paηojture nde botet, po, me-qene-qe ka çkuare ηe
 jete te-paqme eðe te-nderçime, le prapa tij femije me
 karakter te-mbaruare, te-cilte me te-vertete jane ηe zē
 i-pavdekure. Me tjeterne ane, vaga vergerēçe çenteron
 jeten' e saj me tjetere menyre per te-tjere. U ndih me
 sa i mundet te varfervet, veçtron te-semurete, u fçih
 lotete te-semurevet e te-helmuarevet, gide ηerezite i do
 si ηe ηe, eðe se-gidaç eçte ηe çembel' e-mbaruare, po
 pas pak a çume vjetve eðe kete harçte vari eðe e per-
 pin. Tjetri le paλatet' eðe pasjēne, vete e kerkon ata

qe vuajne nde burk, benete çok me te-denuarite, u ndih
 edhe benete kurban per te-liqte. Po pas gide ketyre mun-
 dimeve edhe kurbaneve miresie edhe ky rembenete pa-
 pandehure nga kjo botë. Me te-vertet, se vari i ka per-
 rpire te-gide keta mireberes, te-cilete bota s' i haron
 edhe i qan, trupi i te-cilevet egte bere pluhur edhe hi,
 permbi te-ciline çkojme e çkelime pa menduare. Po
 nuk' u pyes, a egte pa vent te mentojme e te ðemi, se
 te-perrjekurat' e tyre, punet' e tyre edhe fjalet' e-tyre de-
 gonen' e tringelijne nde vëset t' ane edhe jane te-pav-
 dekura? Nde hedçim syte ndeper vivliodikat e-deguara
 te botese, te marene nde dore vivlat' e-vjejtura te tri-
 mavë qe kane çkuare, t' i vezgojme me kujdes, edhe te
 njihemi me qindera te vdekure, qe çlodëne sot nde var,
 neve pa fjale mundime me ata te flaseme, te degojme
 zen' e tyre edhe te mareme dobi te-madë nga rëmet' e
 tyre qe kane lene pas. Me ata neve munt te lidim'
 miqesi te-nguete, ata munt te na tregojne fçehthesira te-
 međa edhe keçtu munt te msojme çume çerra qe kupe
 më pare s' i kemi deguare as diture. Keta jane mademe
 te-floriqte e çume te-pasur' e te-pambaruare, po vetem
 per ata qe kane durim te remojne. Ky egte zer' i te-
 vdekurvet qe më te-gide anet te botese degonete. Me
 te vertete, se ata qe neve i quajme te-vdekure nuke
 kane vdekure, ata rojne, flasin' edhe punojne me ane te
 punevet te tyre qe kane bere. Plutarku, Platonu, Bimos-
 ðeni edhe çume te-tjere a nuke rojne me filosofin' e-tyre
 edhe nuke perndajne drite ndeper' terre botet? Çekspiri,
 Miltoni, Bakoni, Nytoni edhe te-tjere. . . a nuke per-
 ndajne mendime te-larte e te-ndriçim, qe jane per mbro-
 desin' e botese? Pluhuri i Luđerit, reformatorit te-degu-
 are, çlodëte nde Vitemberg, po pergigjet' e-tia perpara
 çykatesvet, fjalet' e-tija edhe mendimet' e-ti po buçasene

nde vëçet te gjide botese. Πο ç' te ðemi per ata, qe kane
  kuare jeten'  -tyr  me karakter te-kundrejte nga ata qe
 permentme! Per ata qe kane qene pricje   botese, te
 kombit   te çterpis' se tyr    te vetehes' se tyr  e e
 kujtonene me ma ekime nga tere bota? A ka g ltiture
 vari zerat'   tyr , qe te mos degonene per turp a  nd -
 rim? Per fat te-keq e e zer' i ketyr  me te-gid' anete
 degonete; te-ligate, si e e te-mirate, kujtonene bres pas
 brezi. Kjo bote dote icte parajs i-vertete e e  -lumure,
 sikur te ronin vatem te-mirete e e te-liqte te  konin'  
 te  uhegine backe me te-ligat'   tyr . Nga qenja  
 ketyr  del lufta nde mest te se-mires'   te se-ligese.
 E e kectu fjalete, punet' e e mendimet'   gjide te-vde-
 kurvet te-mire a te-liq jane lenda qe bejne  erine te-
 mire a te-lik; e e kectu jo vatem degojme zen'   te-
 vdekurvet, po e e fuqia   tyr  ka ruçtuare botene, e e
 bota po i vete pas, per te mir' a per te keq.

Djeli lint per dita per te-pastajmene here per qin-
 dera a mijera veta, e e  e ze i-frik im degonete kudo
 qe dote: „Πρεj  eu je ndertuare e e nde  et dote k e-
 nes“. Fosha te-dagura per dit pa ma enim rembene
 nga gir' i nenevet. Vaga e e trima te-ri , plot me  pe-
 rese per jete te-gate per dit i çoheme se bien' pa ma-
  enim ndene te-pr hurne kor e te vdekjese. Bura e e
 gra, pleq e e nuse te-ra, te-pasur' e e te-varfere, per
 dit humbasene nga syte t' ane, po zer' i tyr  e e i-pa-
 vdechure.

Po perv ç fjalevet, punevet e e mendimevet te
 te-vdekurvet, qe nuke ruçojne se-diruri, si do qe te
 jene ato, vari e e pluhuri i tyr  qe ka mbeture  r  e
 tjetere ze te-frik im po te-vertete per gjide  erezit. Ky
 ze deperton, çpirtin' e e mendjen'   çdo  eriu; deperton
 e e zemerin'   ati qe s' do të degone. Zeri keldet  

ðote keçtu: „O uđetar qe uđeton ndeper keke boke,
 çteria jote nuk' eçte ketu! nuke dote çkonje çume kohe,
 kur eđe ti dote vie ketu eđe me neve baçke dote çlo-
 ðeç nga mundimet' eđe nga turbuļimet' e kesaj boke.
 Mos ki çprese nde pasjet, nde lavdit eđe nde ndert qe
 munt te keç, ato jane vëtem per pak kohe, eđe çprejt,
 do-e-mos, dote ndaheç nga ato. Karakteri eçte i-pavde-
 kure eđe me-gene-qe koha e-tanigjinja eçte jotja, mer
 ate dobin' e-perjeteçme, qe munt te març, serps eçkon
 eđe qe here ajo nuke kđenete. Po te pëç pëmba eđe
 ferra nde uđet' mos kđe kokene t' i çikoç, ngri syte
 perpjete nde ay Zot' i-vertete eđe çko perpara. Mbaj
 ment, se qe karakter i-mbaruare eđe i-đjçete munt te
 tuntqe mbretërita, munt te ndritqe mendimet' e mijerave
 te riq, nga te-cilete pritet mbroçesia eđe lumeria e bo-
 tese. Dote mbaroq duke perseriture se: fjalete, punet'
 eđe mendimet' e te-vdëkurvet qe kane çkuare qindera
 eđe mijera vjçç perpara neç kane pasure, kane eđe
 dote kene fuqi te-mađe nde botet, po, vertet, nga atá
 varete eđe jeta e-pasosure tej varit. Pra lete degojme
 te-urtene porosi qe na ka lene fillosof' i-urte Solomon:
 „Kujto krijetare t' ent qe nde ditt te djalerise s' ate.
 Ki frike nga Perendia eđe ruaj porosit' e Tia. Serps
 kejo eçte gıçesia per qerine. Serps Zoti dote sjelje me
 gyq çdo qeri eđe çdo fççhtesire ose te-mire ose te lige“.
 Eđe per ata qe rojne pas kesaj porosie vete qielji ðeret
 keçtu: „Lum ata te-vdëkure qe vdesene me Zone qe
 tagi. Po, ðote Fryma, qe te prehene nga mundimet' e
 tyre; eđe punerat' e tyre u vene prapa atyreve“.
 (Sbul. 14, 13).

Σ Ο Π Α Ι Ι Ι.

ΔΙΑΛΟΓΕ.

Βασα Ηερδελιμταρε.

VIETA: Ηερδελιμταρja εδe Λipesja.

Ηερδελιμταρja. Sa ε-gezuare qe jam! Πas dy a tri dit dote kem ditē' ε lindjese. Cikoni sa te bukura ðurata kam hazeruare! Kujt vale dot' ja ar? Nenja εde babaj i duane cume molēte, perandaj atyre dot' u ar nga ηe mole te-maðe ε te kuqe. Kete kukle te-bukure dot' ja ar asaj vages' se-varfere qe ε paze dje se-largu; sot munt te vine prape ketu. Sa ε-bukure kukle ecte kejo! (ε ruð kuklene). Πο ζ' t' u ar baba-rycit εde rycece? Baba-rycit dot' i ar kete fyel, serse ati cume i pelqen te vercelēne εde ryces' i pelqen te degoqe. Perandaj atyre dot' uð ar kete fyel. (Πo vercelēn me fyeline).

Λipesja. (Hyn nga dera εde kerkon buke). Moj zoqeze, kectu Zoti te ðente pide te-mirate, er-me ηe cope buke, se kam dy dit s' kam ngrene εde jam keq semure.

Ηερδελιμt. Eja, moj murge, eja brenda se εde dje te paze se-largu, εde me arði keq, kur te paze

sbaður' ε lakuriq nde kete kohe te-ftohete; kur te paze, me ne here degerova te te kem me çtperi εδε te te ndili pak, εδε gezonem fort, se Perendia m'a mbugi dεgirene.

Lipesja. (Vestron potuλ' εδε çuditete). Sa ε-bukur' εδε ε-maδε çtperi! ε-lumure je ti qe ron ketu si nde parajse; Zoti te dente mē te-međa ε mē te-mira.

Herdeλimt. Nuke me ben te-lumure kjo çtperi εδε bukurij ε-saj, po ne ge tjetere qe ε kam δελε nde zemret. Po nuke me dua, nga je ti, moj ε mjere!

Lipesja. Ej, tej, lark nga ne fcat i-vogele.

Herdeλ. A ke perinder, εδε ku jane?

Lipesja. S' kam as nene as baba, as far' ε fis' as gesendi nde kete bote; perinderite me kane lene te-vogele! kam mbeture veteme εδε nuke jam ε-zona te punon, perandaj nevoja me ben te lipen nga ndone cope buke, qe te mos vdes urie. Te lutem, perdeλε-me εδε me ep ne çike buke, se jam çum' ε-urete.

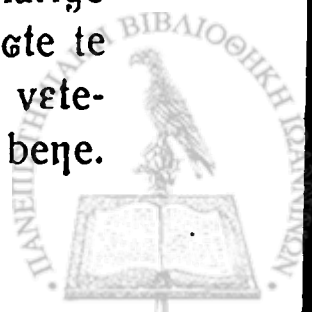
Herdeλ. Si tā done emerine?

Lipesja. Marigo.

Herdeλ. Oh! sa gezonem, Marigo qe te soλi Perendia ketu! Une dot' u ap jo vetem buke, po εδε te-tjera gerra qe ke nevoje. Pa si te haç, te ngoreç mire dote vemi nde odet t'ime, atje ku kam robat' ε-mija εδε dote te veç me ne pale roba te-tjera, se keto i ke fare te-prigura. Une kem roba te-terera, εδε nena me ka dene, t' ja ap kujt te dua ato roba qe s' me lipsene.

Lipesja. Zoti te dente ne mije te-mira εδε gide sa dεeron zemera jote. Si me soλi Perendia nde kete çtperi te greη kaqe perdeλim!

Herdeλ. Une gezonem mē terere se ty, Marigo ε-daçure. M' i-maði gezim qe munt te kem une eçte te beη te mire te-nevojçimit. Une s' ron vetem per vete-hene t'ime, εδε çdo ηeri me ment keçtu duhete te beηe.

Gjide te-pasurite lipsete te dine, se nuke munt te-marene pasjene nde var, lipsete te jene perde limitare, te vëtrojne te-varferite, se keçtu Zoti u ka per te ðene më tepere. Eja taçi te vemi nde odet t' imë.

Qe nde vogelit do mesuare e-mira.

VETA: Aferdita e Vitoria.

Aferdita. Persë nuke ke arëure kaqe dit nde skolit?

Vitoria. Nuke kam arëure, se m' u-merzit; mesimete qe kemi per te-mesuare jane kaqe te-rende, sa nuke me mundete t' i meson.

Aferdita. A perriqes t' i mesojë eë nuke munt, apo çikon vetem lodrate eë haron fare mesimete?

Vitoria. Po, e-diture eëte, se gjide ditene nuke munt te meson, dua eë te los ne çike. Coqet' e mia gjide ditene lozene eë une më to baëke çkon kohene, eë lozeme çume lodra te-mira.

Aferdita. Vertet, Vitori, duhete nga ndone here eë te lozeme, po ka kohe per te lojtore, ka kohe per te mesuare eë ka kohe per çdo pune, po kupe nuke ben te mareme kohen' e mesimëvet eë ta perdorime per te lojtore.

Vitoria. Posil Ti paskë kohe te ndare per çdo pune! Une nuke ri te çaq kokene si ti. Kur me hahete, ha; kur me flihete, fle; kur me luhete, luan, eë kur me tekete, vete nde skolit; nuke jam kaqe pa ment si ti te lidem, qe taçi më te-ketile nome, eë te mos jem e-liruar te beç ç' te dua eë kur te dua.

Aferdita. Cume me vjen keq, boqja ime, se me kele ude qe ke nisure nuke dote munç te keq sunt te-mire.

Vitoria. Mua me dukete, se kam zene ne ude cume te-mire, eëe jam kaqe e-gezuare sa munt te mendos, eëe nuke vras mendjane e te jem tere ditene e-helmuare.

Aferdita. Sa me vjen keq qe je kaq' e-lajditure! Depo-me ca gerra qe i kam deguare nga askalegate, po te sikos, nde mos t' u mbuste eëe ty mendja, se je cum' e-lajditure. Meriu, nde daste te jet' i-mire, i-dobigim, i-nderçim, i-levduar' e i-lumure, grua qoft' a bupe, duhete qe nde vogelit te nisqe te-ndertuarit e karaktirit. Keto te-meta, qe s' i quan ti per pekafqe, zene pene nde ty, eëe kur te pitet e te benet nene, dote beq e dote mundonet gide ketu.

Vitoria. Une nuk' i beson keto fjale qe me dua ti. Une di, se nde verset t' ene gide ketu bejne. Pastaj, kur te pitem, dote beq me te-mira punera se keto qe beq tagi. Kur kam bere ndone faj, kam deguare nenene te dote: „Fosqe eëte, eëe s' i kane ardhure mente“, do-me-dene kur pitete meriu e benete i-mad, atehere i vijne mente; sa est' i-vogele, munt te beneq' te doje.

Aferdita. Ke cume te-madë lajditje, o Vitori, eëe cume me vjen keq, se eëe nenja jote paska kaqe ment-sa eëe ti. Nenja me ment kupe nuke flët perpara te-vegelt ketu, qe t' u ape zemere per te ligene, po sa-do te-vegele qe te jene femija, nenja duhete me kujdes te flase perpara atyreve, eëe te mundone ata per çdo lajditje qe bejne; qe te dine, se e-liga ka mundim eëe e-mira ka fitim e pret levdate.

Vitoria. Posi, moj Aferdite eëe nenene ma bers

pa ment? As që nuke ditke. Tà dije sëç fare nene te-
ditur' e te-mesuarë kam une, ti kupe nuke dote flisqe
keçtu. Kur vjen babaj qe jaçte, pishene i tregon, si ka
çkuare ditene, si zihete me feqinate, si i flasen' ëdë si
u dote. Im' me flet te-ketiça fjale, sa as ndone grua tje-
tere s' munt të nxjere me krye me ate. Eëe babaj i
dote: „Mire uà berë“. Lete mos te dukete, së nenja
ime eçte ndone turuçaçke, qe nuke di te flase.

Aferdita. Tagi kupeton më mire, çoqja ime e-
dagure, së ëdë babane e paske si nenene, pa ëdë per
ty s' me vjen çudi, qe je e-ketiçe. Si mjere ata femije
qe kane te-ketiçe perinder, qe nuke dine, si te pitin'
e si te bejne femije te-mbare! Kjo me ben te mendo-
nem e te ndjen më dële nde zemeret t' ime nevojen'
e maëe qe kemi per nena te-msuara e me karakter te-
vertete. Te-parete mesime femija i mapene nga perin-
derite nde çtepit, perandaj perinderite duhete me kuj-
des te-maë te dine, si te silene perpara te vegëlvet,
ëdë kur çohene, së femija kane te-ketiça te-meta si t'en-
dete, duhete t' i mundojne femijene ëdë te perriqene
t' uà çkuline.

Vitoria. Tagi kupeton, çoqja ime e-dagure, së ke
te-drejte mbe pishë keto qe me dë. Mbaj ment, qe here
daskaleça na doçte per qe çupe, qe nuke kishte kujdes
as per mesime, as per skoli, as per pësendi, së dy a
tre vjet mbetëj nde pishë ate taks, me pahir mbaroj sko-
line, po ëdë kur e mbaroj, s' ishte e-zona as per ndone
pune; qerezia nuk' e nderonine, ëdë keçtu fundi i asaj
nuk' ishte i mire as per vetehen' e-saj as per femijen' e-saj.

Aferdita. Çume gezonem, Vitori e-dagure, së uën'
e-mbare e te-drejte zure të kupetos. Tà diç, së qe dite
po te humbëç nga skolia eçte qe humbje e-maëe; kur
degon ndone fjale te-lige, te zëç vëçet ëdë te ikenç,

qofte nga ndone goqe a nga perinderite te nderojë e te degos perinderite vetem per te-drejten' eëe per te-mirene; te nderos ðaskalegate qe perriqene per te-mirene t'endë; nde befë keëtu, kur te pitëë e te be-nëë e-maëe, dote jëë grua nikoqire eëe grua e-vertete, eëe dote jëë e-mire, e-lumure eëe e-dobigime eëe per vetehene t'endë eëe per te-tjerete.

Vitoria. Tagi kupeton çume mire, goqja ime e-dagure, si munt te benete heriu heri i-vertete, i dobigim eëe i-lumure. Tagi kupeton, se per çdo pune heriu lipsete te kete kohe te-ndare, te largonete nga fjalet' e nga goqerit' e-liga, te nderone te-tjerete eëe te ndertone karaktirine qe nde vogelit; serse atehere eëte kohe te hiëete ðemeli e-çendose, qe te qendrone mbi ate nder-tim i-maë, eëe bukuria e ketij dote jete per gidehe si qe drite nde mest te epesires' se-ðele. Pasketajdi eëe vete jam per te-perrijekure te ve jetene t'ime me raëe, dote çemon kohene, dote nderon te-tjerete, dote perri-qem te beë te-drejtene, dot' i ndih te-dobetit e dote dua te-afermine. Te falem nderse fort, goqja ime e-dagure, per keto keçila te-vejëjtura qe me ðe, se une sot fitova qe pasje te-maëe, te-cilene une kupe nuke dote munt t' uá çraguan, po çperen, se Zoti dot' uá çraguane me gide te-mirate.

Aferdita. Eëe une fort gezonem, Vitori, jo se bera ndone te-mire, po se mbuga detyrene t'ime, eëe beson, se te zotuarete qe beni sot per vetehene t'uaj dote jete per te-mirene t'uaj, per te-miren' e velëzervet te-tu, te goqevet t'endë eëe te gide femijese.

Vejëjtja e guhes' se-vet.

VETA: Amalia, Vitoria edhe **Manucaqja.**

Amalia. Gezuagi, mikja ime e-dagure!

Vitoria. Mire s' erdë, edhe pidenë gezuare na arç.

Amalia. Ku vetë keqtu edhe ç' ke brenda nd'ate pëcë?

Vitoria. Vetë nde skolit edhe brenda nde pëcët kam vivlat' e-mia.

Amalia. Po nde cilet skoli vetë ti? Une uđese, menges e mbrema, çume here te kam pare, po nde skolit t'ene për sot kupe s' te kam pare.

Vitoria. Une vetë nde skolit te çupavet çqipe, ku mesojme çume kolaj çdo mesim e çdo dituri nde guhet t'ene. Na edhe vivlate t' ime.

Amalia. Edhe une prej zemere kam dagure te vij nde kete skoli, te-cilene çume çoqe ma kane levduare, po perinderit' e-mi edhe far' e fisi nuke me lene te vetë nd' ate; done, se as guha s' eçt' e-vejëjtire as vivlat' e-nevojçime nuke pëndene nd' ate. Guha çqip vetem për nde Svezde flitete; më tutje s' flitete e duhene guhera te-tjera.

Vitoria. Eçte vertet, se pindja qe flet kete guhe eçte fort e-pake, s' eçte më tēpere se dy miliune, edhe ata qe done, se për nde Svezde flitete, kane te-drejte. Po as fare s' kane te-drejte ata qe e kane msuare prej nenese qe nde foshnerit te mos e duane, te mos e nde-rojne, te mos kerkojne mbrodesin' e asaj e te mos msojne edhe vetë edhe femija e-tyre me te-kenduar' e me te-çkruare, se kjo dote jete per te-miren' e-tyre. Mrodesia e guhese mbrodeson edhe tere pindjene se-pidaç edhe sjel çdo te-mire qe degeron heriu. Ata mesime qe meson ti nde kete verse me kaqe mundime edhe jo si duhete

a nuke dote iotë më mire t' i kishte mesuare si dykë lojturë që nde foshërit, edhe më te-çumet' e atyreve prej gojes' se nenese?. Gjuh' e nenese çume ndih për mbro-
desi te-çrëjite e te-mbaruare nde çdo gje e punë.

Amalia. Me vjen çudi, si mundëte që vagez' e-voqe te mesonë mesimë te-lartë si dykë lojturë ose nga goj' e nenese ose nde skollit, kur unë kaq' e-madhe nuke meson dot mesimëte t' im, ndonese mundonem si ditën' edhe natënë kaqë çume, sa, munt te mëm, kam humbure nga mundimi edhe çendëne. Kartera çume kam edhe çume mundonem kaqë vjet, po prapë nuke di për-veç prej cipë ato që kam mesuare, edhe, nde daça t' i pefëq, nuke dote munt t' i pefëq vëç më ato fjale e më atë guhe që i kam mesuare.

Vitoria. Me vjen çume keq, se çume je munduare e gje s' ke mesuare, edhe për fat te-keq edhe nuke di, përse nuke ke mbrodesuare si e sa duhetë, edhe për se nga mesimëte je çume m' e-dobete nga çdo çupë e skollise s' ane, ndonese munt te jete çume m' e-voqe nga ti edhe pak kohë vetë nde skollit. Kejo vjen, se ti meson mesimëte te-paçojturë mbe që guhe që ti s' e di edhe çume rende, tek ajo i meson gjë ata mesimëte nde guhet te-saj çume lehetë. Mundonem çume edhe s' ben dot gje, se mesimëte i meson si bufi, i-cili meson disa fjale, po nuke di seç mëndim kanë. Sa meson ti nde që jave nde skollit t'endë dot' i mesonë mbe që dite nde skollit t'ene. „Kuç s' ka koke ka kembe“ dote që fjal' e-urte, edhe kejo dote jet' e-vertete për gjë gjindjënë, për sa skollite dote jënë vetem më guhera te-huaja.

Amalia. Me dukëte, se ke te-drejtë mbe çume nga ato që më, edhe se eçte çume mire qeriu t' i mesonë mesimëte e diturite nde guhet te-tij, se keçtu i meson çume kolaj; mëndimëte t'ent m' i verteton edhe

qe ge qe kam kenduare 'nde istorit. Tere kombet' e Evropese, per-sa kicine ndeper skolirat te-tyre vetem Latinitene, qe cote ne guhe, si done, gum' e-bukure ead e-dela, po e-vdekure, se prej qindene vjet as gekundi s' flitete, icine gume prapa; gindja po-dua icte gysm' e-egere ead te-diturite fort te-pale ead fare tepadobisim, se ato qe ekruanine, me-qene-qe icine nde guhet te Latinevet, vetem ceket' e-tyre i kendonine, tek gindja nuke ehte as me te-vogelene dobi nga mundimet' e atyre. Po qe kur çdo komri zuri te mesonete nde guhet te-tij, fytyra e Evropese u-ndrygua; qytetaria, dituria, mjesterite ead gide miresite mbrodesojne kaqe sa s' munt te duat. Po gide bota done, si ead me pare te dace, se nde guhet eqip nuke ka vivla, ead pa vivla qeriu si munt te mesone?

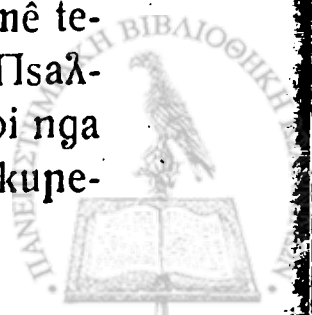
Vitoria. Ndonese s' jemi fare pa vivla, si duane te done bota, prape dem, se me te-vertete s' kemi vivla sa duhete te kemi. Po faji qe s' kemi vivla s' cote i guhese, po i qeresvet ead i sistemes, pas se-cilese gindja jone ka pojtore per sot. Ndonese s' kam te dem as ge kundre ndone guhe, sepse gide guherate jane temira e te-dobisime, prape dem, se pleqte t'ane kane pasure e kane faj te-mad, qe s' duane te-parete mesime ndeper skolirat te epene nde guherat te vendit. Te-keqijat' e fajit te pleqvete jane te-tmeruara per gide gindjane. Me te-gumet' e scatarevet me te-mos pasure skolira e vivla nde guhet te-tyre, ead dyke geture pengime tepakarxyerçim per te mesuare nde guhera te-huaja ose mbetene fare tepaditure ead keçtu ekojne jete tezexe, ose, per fat te-keq, me te-mos-diture, si te permbajne eferine, benene kursare, ge e-lige ead per atavete, se me-se-fundi zihane prej qeverise ead hidene per jete nde burge, ead per te-ljere, se i rjepine, i var-

ferojne e i vrasene. Vendi yne vuan çume nga kursarete eðe dote vuanqe, për sa nuke vihete ndeper skollrat guha jone. Vivla munt te kemi sa te duame, apin te kemi mentte nde koket. Po te kerkoqe tere gindja vivla nde guhet te-saj, çume heres dote çkruajne vivla, eðe keçtu eðe keta dote pojne si duhete eðe gindja dote kete vivlat' e-nevojçime eðe dote ndritonete eðe dote mbrodesoqe. Si-cili, kur te çkruhete guha, dote zere uðen' e-mbare, si-cili dote mirete me qe mjçeteri eðe dote perpiçete tã lartesoqe.

Amalia. Tagi eðe une kupetoh, se po te kicime vivla per çdo qe nde guhet t'ene, çume diturira dot' i mesonime sikundre mesojme te lajme a te qerime, eðe çumica, nde ventt qe te zinte nga radija uðet' e liga e te levdonete per to, dote zinte uðen' e-mire eðe dote icte pa mas' e-lumure. Bujçerite çume kolaj dote mesonine, si tã punojne ðene per te fituare mē terpere; bariçte, si te punojne çumçetine, qe te nxjerpene mē çume proqe nga bagetia; eðe çdo mjçeter mjçeterin' e-tij dotã mbrodesonte, eðe keçtu tere qerezia dote benej e-diture, e-pasure, e bekuare eðe e-lumure.

Vitoria. Ketu dote tã siçna eðe une fjalene, eðe gezoneme çume, se kupetove vete fare mire ç'doqa te te doçna. Po eðe çpirtericçt kemi mbçture fare prapa me te-mos-pasure guhene te-çkruare. Tere jçtene qeriu, bup' a grua qofte, çdo te-djçle e çdo te-kremte vete nde kicçet, ku kendonene çume urata eðe qerra te-bukura, po dru vete e dru kðenete nde çtepit, se degon qe ze, po s' e kupeton as ndrçqete, kur eðe ata qe i kendojne, me-qene-qe vete s' i kupetojne, çume here jane mē te-liq nga te-tjerete. Per dita kendonete Ungili eðe Psaçtiri, eðe çume qerçs i din' ata prçj goqe, po ç' dobi nga kejo, kur s' i kupetojne. Me-qene-qe qerezite s' i kupa-

tojne eđe s' jane te-gatuare qe te rine dy tri ore si drure pa ber' e pa folure ge, zen' e flasene ç' te munt-nene, eđe çume here hahene, zihen' eđe pihene, eđe keçtu vendi, qe eçte ndare qe te jete vëgele paqtimi eđe daguris, nga te-mos-kupetualet' e heresvet benete vëgele grindjeje, cmiri, zilie e fatkeqerie.

Manuçaqja. Eđe mua me dukene fort te-verteta fjalet' e Vitorise. Po te kupetonine grate ato qe kendonene nde kicet, dote vinine vëgne e te deponin eđe nuke dote benine kaqe załahi, po, kur te dilnine nga kica, dote dilnine mē te-ndrequra. Me kot mundonene kujdestaret' e kicese dyke qertuare grate; kupe s' jane per te deguare, se fajne e kane vete, e kane prifteria, qe perdorhene guhe qe s' e kupeton gindja. Nde duame pra kica te mbuçhe qelimne, per te-cilene e beri Zoti, duhete tere kendimete, urata a lavdurime qofçine keta, te benene nde guhet te vendit, qe t' i kupetojne bota, t' i degojne me kujdes e te ndreqene.

Vitoria. Te-ketila fjale e mendime ka dene eđe ne nga çentoret' e-međe te kicese. „Si dote besone heriu, nde mos degofte? eđe si dote degone, nde mos paste heri qe t' i flase nde guhet qe kupeton?“ Pas fjalevet te keti çenti s' ka faj mē te-mađ se t' i falemi Përendise me guhe qe s' e kupetojme, me guhe te-huaj, akoma nde qofte kejo eđe guhe engejç. Si munt te dote heriu: Amin kur s' kupeton? Si munt te ndreqete heriu, kur ata qe i benene uđehesqes i flasene mbe ne guhe qe s' e kupeton?

Manuçaqja. Po, vertet keçtu eçte. Une di vëtem Çqir; pa nde me ðeņç ge ose Angliçt ose Frençigç, me guhera qe s' i kupeton, si dote mar vëç ç' me ðua? Si dote ndreqem, nde me qerton a nde me meson me keçila te-mira? Kur s' te kupeton, ti me flet

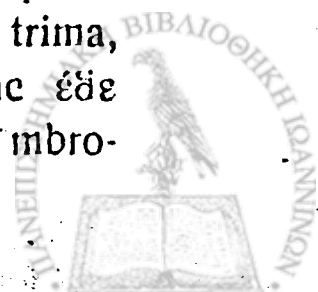
kot ëdë une mbe kot po hump kohene dykë deguare tyne. Andaj çum' ë-maë mapezi eëte t' i falëmi Përendise më në guhe qe s' ë kuptojmë, sa-do ë-mire, ë-larte, ë-bukure qe te jete kejo. Eëë çpirtëriçt pra s' munt te kemi mbroësi pa guhene t'ene.

Vitoria. Me dukete, së Manuçaqëja me kuptoj fare mire.

Manuçaqja. Ka ëdë në tjetere ge, te-cilene s' na ë dë. Eëë guherat' ë-huaja më ndihmen' ë guhese s'one dote muntme t' i mesojmë ëdë më kolaj ëdë më çrëjt. Nde kohet, nde te-cilet pas sistëmese qe ka mbajture vendi yne për fatkëqeri për sot mesojmë vetëm tyriçtëne a gerçiqçtëne, dote muntme te mesojmë më ndihmen' ë guhese s'one përvëç atyre ëdë n' a dy guhera te-tjera mire ë si duhëte, ëdë këtu dote muntme te kemi te-duhëçimëte ëdë për vendëte jactë vendit t'ene, jactë Çqiperise.

Amalia. Pas mendjëse s' uaj pra kane qen' ëdë jane pa ment ëdë turullake gië sa s' duane guhen' ë-tyrë. Po si mundëte kaqë nërcs te jëne te-geçyëre, kur ata jane te-par' ë te-pasure, ëdë kane në dore gië punerat' ë mesimit ë te këçese? Leri keta së mundëte te bëjne këtu për kete a për ate nëterëse, po ata qe më mendjen' ë më trimerin' ë-tyrë kane fituare pasjë të mëdë, te-cilëte më gruct i kane dërëure për te hapure skolira a për te bëre ndertësa përdëçlimi ëdë kane zbukuruare Konstandinopojen' ë Adinene, si Çapa, Kristaqi, Banka, Arsaqi ë te-tjere, si ëdë keta jane pa ment ëdë turullake?

Vitoria. Po, më dukete, së actu eëte. Ata nëres, te-cilëte i përmendë më ëmerat' ë-tyrë, kane qene trima, te-urte, zemre-bardë ë te-ëimsure, po kane qene ëdë te-geçyëre ë kane ëçure nd' ëpesire. Cila giëdjë ka mbro-

desuare me guhe te-huaj? Cila nene munt te ritij' e te apcseje femijen' e-saj si duhete pa diture guhen' e-saj me te-kenduar' e me te-ekruare, si e do koha? Cili qeri qpirterist munt te ndreqete per sa vete mbe ne kice, prej kendimevat te se-cilese s' kupelon as ge? Cume vjet vemi nde skolira me guhera te-huaja, po sa te-pake jan' ata qe i mesojne me te-vertete! Cumica an' e mb' ane eot' e-padifure, e-verbere, e-varfere ead fat-zeze, pa me te-vogelene qperese per te-pritme te-mire.

Amalia. Taci fort mire kupeton, se nde mendimet t' uaj kini cume te-drejte, ead me dukete, se ead m' i-urti qeri s' ka te dote ge kundre atyreve. Me te-vertete guha e vendit eot' e-dobisime me tepere se qdo tjetere guhe, se me mbrodesin' e asaj vjen ead qdo tjetere mbrodesi. Ead une qe taci, o Vitori, dote vij baqke me ty nde skolit qe vete ti, ku tere mesimete benene nde guhet t' ene, pa lete done te-geqyqrete q' te duane. Cume kohe kemi humbure per sot, po lete punojme pasketajdi per te-mirene t' ene, kupe nuk' eote vone; koha s' ka te-mbaruare; po q' munt te bejme neve qe jemi qura? munt te dote ndone qoqe. Let' i pergigemi se-ketilese: „Qdo ndertese e-mad e ka nevoje kaqe prej haliqeve sa ead prej gureve te mede“. O Vitori, o motra ime e dagure, te falem nderse prej zemerqerper keqilat' e-paqemuara qe pate miresine te me arq sot, engeji i Zotit te mad te pruri sot ty ketu perpara meje, qe te ndriqonem ead te qoh punerate si jane me te-vertete ead te beq detyrene t' ime.

Manushajja. Ead une cune qezonem, se nga fjalete nde mest t' uaj paqe kaqe te-mad dobi sa s' munt t' uad pefeq; u-ndriqoqe me te-teperere, pa mase; juve uad qoh kete te-mire, ead perandaj dote jem ndene detyre e ndene bape per jete perpara juq.

Armiqesia nde mest te se mires' e te se-ligese.

V E T A:

1 Drejteria	1 Ctremberia
2 Perdelena	2 Arpent-dasja
3 Hermbajtja	3 Hirja
4 Ojçtesia	4 Dy-faqja
9 Desperia.	

(Keto çupa dalen' e rine mbe kembe, 4 mbe η' ane eide 4 mb' anet tjetere perveç Arpentdasjese, e-cila nde mest te soqevet te-saj ri mbi ηe fron e mban nde dore ηe arkeze me te-hola dyke trazuar ato. Te-katre çupate nga an'e menpere jane vesuro me roba te-barða, eide te tjerate nga an' e djahte nde tezeza perveç Dyfaqjese, e-cila trupin e fustanit e ka te barde eide fundine te zi. Fide çupate kane te-ekruare emerin' e-tyre permbi ηe rip karte qe nga sup' i-djadt' e per nde brezi nga an'e menpere. Desperia s' ka te-ketile rip, as emerin' e-saj te-ekruare. Drejteria este lidure me varpe per nde koket, per sa Desperia kupetoj to-vertetene eide vate pas çupavet te-mira, kur varpote ja hoqne Drejterise e ja vune Ctremberise).

Desperia. (Hyn eide vjen potule e-menduar nde mest t' atyre eide ηη kokene nde ηe vent eide dote :) Sa e-mjere jam une nde kele bote! sa e-epet' eide e-merziture me dukete, eide me tere nde keto kohera, qe trumbuime te-keqin kane ruçtuare mendjene t' ime! Ah! te kiga pak-se-paku ndone nga far' e fisi a ndone mike te-dasore, e-cila te mirte pjese nde helmet te mi! Ah! sikur te ndoðej ndone ηeri i-vuare e te me epte ndone keçile, si te beη! beson, se çume dote me ndihte eide dote mos ndjena kaqe keq rendesin' e kesaj bape qe me ka plakosure e ment me çtyr fare. Po per fat te-keq as far' e fis, as mike, as dore ndihmese çikon perane meje, po perkundrazi ndjen, sikur eide çurete jane ngriture kundre meje. Tagi çete koha qe

te ve ðemelin' ε se-pritmese s' imε. Nga te-sgεðurite εðε nga vendimi qe dote beη sot varete lumeria ose mjeresia ε tere jetese s' imε. Sa nevoje te-maðε kam nde kete kohe nga te-mir' ε nga te-urte keçilones, qe te me ndritojne pak-se-paku pakeze nde kete te-sgεðure, qe kaqe çume me trumbulon εðε qe duhete tå vendos ηe here per pidenε. (Kðenete nga an' ε-djaðte εðε qendron dyke veçtruare *Çtremberine* εðε çoqet' ε-saj, εðε u qasete perane εðε u ðote :) Oh! ç' jane keto frymera! endere çikon apo me te vertete jan' ato qe çoh!

Çtremberia. (dyke dale pakeze perpara). O zone, nevej s' jemi hiera, as duhete te pandehç, se çikon ndone endere. Πο, ti sot je ε-lumure qe te pruri fati te rikçç me neve, se vetem çoqeria jone munt tå beηe ηerine te-lumure ε fat-bardε. Neve jemi ηe fuqi ε-maðε, qe ka qene, eçte εðε dote jete εðε ben çudira te-meða nde kete bote.

Deçperia. Nuk' u ηoh, as u kam pare kupe, as ηoh runen' εðε fuqine t' uaj.

Çtremberia. S' eçte çudi qe s' me ηeh, se une jam ε ηojture nde botet me çume emera, po nuk' eçte keq, nde u-ηoçime taçi εðε te jemi mike te-daçura εðε te besese pasketajdi. Keçtu beson, se te dy anete dote jemi mike te-daçura ε te kemi dobi ηera nga tjatera. Si pas trumbulirese, qe tregonete nde fytyret t' ende, εðε si pas pendjes s' ate se-deçperuare une gykon, se ti je ηe zone, ε-cila kerkon te vendosηe provlamen' ε jetese, εðε piden keta trumbulime i ke, se nuke di, ç' te vendosç, εðε cilene uðe te març, per te bere ε-lumure nde kete bote.

Deçperia. Keto qe ðua jane te-verteta.

Çtremberia. Une te ηoha posa te paçe, serpsε kam pare me mijera zona si ty. Une jam mbrerεçga

ε kesaj bote ε̄δε ur̄d̄eron̄ nde zemeret te ηeresvet. Kam miliune ηeres qe me vijne pas, te-cilete para se te vendosnine te vijne pas m̄aje, igine, si ti, te-trumbuare, te-helmuar' ε te-deqperuare, po sot jane te-gezuare, te-liruare si zoçkate nde hapesiret, te-prejtore si q̄erate ε pa ndone koke-δembje. Une beη j̄eten' ε ηerezise te-gezuar' ε te-pasure. Γide ç' jane nde kete bote jane nde doret t' im̄e ε̄δε drejterine ε kam ndene kembe.

• Ε̄δε keto i kam q̄oqe ndihimese ε̄δε besnike nde punerat te-mēda qe beη nde kete bote. U kane ndihure q̄ume ηeresve qe te vendos̄ene te-sq̄edurite per j̄eten' ε-tyr̄e. Beson̄, se dote kene ε̄δε per tyne ndone fjale kuximi ε te te ndihene nde p̄endjet te-keq̄e qe ndo-δ̄eç, ε̄δε q̄ume beson̄, se, ηe h̄ere nde març keçilat' ε-tyr̄e, ato m̄e gezim te-mād dote te vijne pas ε̄δε dote ndihene nde tere j̄etet t' end̄e, ε̄δε dote te benene kaqe te-dac̄ura, sa me ηe funt dote zeḡ te ndj̄eç, se as ηe dite nuke dote munç te poç pa ato sikundre ndj̄eη ε̄δε une.

Arpentd̄as̄ja. (der̄d̄ parate mbi truvezet, ze te numeroηe te-hōlate ε̄δε k̄den kokene drejt Deq̄perise, dyke folure te-hōlavet :) Ah! o para qe je mbreti i tere botese, ri ketu q̄ume kohe; s' ke lene nde kete bote vent pa q̄etiture, ndeper q̄erbime, ndeper defrim̄e, ndeper nevojate te-drejta, ndeper mapesira, ndeper trup̄e, ndeper mbreter ε te-mēdeη, ndeper ηeres pa ment qe s' dine si te q̄everis̄ene, ndeper ηeres qe te perdor̄ene keq̄. ejani ketu; une dote kujdesem per juve; m̄os mundohi, mos u-ηerpiqi, se une dot' u ruan̄ si zoḡu qe ruan̄ zoçkat' ε tij brenda nde fol̄et. (Duke folure keto fjalet' ε fundit parat' i mblēd ε' i ve brenda nd' arket.)

• *Deq̄peria.* Ç' eçte vāle ky gas? ç' eçte ky gezim kaq' i-mād nde kete çupe?

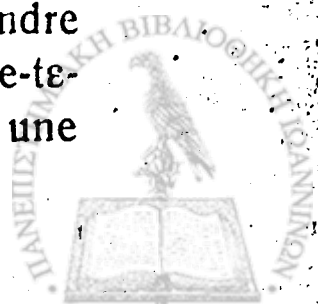

Arpentdaja. O! mos u-çudit, mos u-çudit per se-largu; eja m'afere edhe çume lehte dote kupetog fshitesiren' e gazit t'im. Sot eote dit' e-bekuate per mua, dite gezimi, sepse munt te ve edhe ne dore para nd'arkezet t'ime. Nde te dukurit dukene pak, po pak nga pak mbliðen' edhe benene ne desar i-mad. Zamera ime eote brenda nd' ato; me ato bje e fle, me ato sponem e ngrihem. Nuke ka me te-madje kenaqje per mua nde kete bote se sa te nges pasje mbi pasje, te mbug arkezene edhe te vij kohe mbe kohe peran' atyre edhe t' i trazon edhe te kenaq çirtine t' im. Jam e-vertetuate, se edhe ti nde befje kete vendim per jetene t'ende, dote mbledç pasje, edhe çrejt dote perndahene trumbulimete, qe po mundojne mendjane t'ende edhe te kane bere te jefje e-deçperuare. Paraja eote mbreti i botese; paraja eote drejteri edhe gjide ç' ka nde kete bote (e puston çtreqnuate arkezene). Ah! sa te-dagura me jeni! dot' u ruan si te dy syle. He here po te kini hyre ketu, me kupe s' kini per te dale jafte.

Hirja (Dejtja). (mer kupene me vere edhe ja er Deçperise) Zone, keçila ime per ty eote te març kete kupe te-bukure me vere, ta pifje, edhe te te jete si ne mase per te pife pas çdo te-ngreni, edhe me ne kohe te çkurtere dote çikoje, se dote jefje e-lumure, edhe ke per te haruare gjide trumbulimete edhe helmete qe u kane plakosure, te-cilete tregonene mbi faqet te-tua.

Deçperia. Ah! si munt te spat dorene e te mar kete kupe, kundre se-cilese gjide bota eote ngriture nde kembe.

Hirja. Jo, jo, mos u-trem, sepse nga ne kupe vere nuke dëhete heriu. Nde eote ngriture tere bota kundr' asaj, nuke dote dote, se jane ngriture kundre te-perdorurit te verese, po kundre te-perdorurit te-teperuare edhe kundre pianikevet, te-cilene qe edhe une

nuk' uá dorezon. Fjala ime eote tá perdorime me mase. Te perdorurit' e vrese me mase munt te te ape gen-
det e fuqi. Munt me te-terere te te ape defrim eðe te
te mbanë me gezim nde te-rit t' ent. Pervex kesaj nde
botet gume nga te-kergeteret' e-fisçim perdorhene te-pira,
eðe prape jane te kergetere te-nderçim, te-mir' e te-fisçim.
Dukete, se eðe nga an' e kriçterimit nuke je nde rezik.

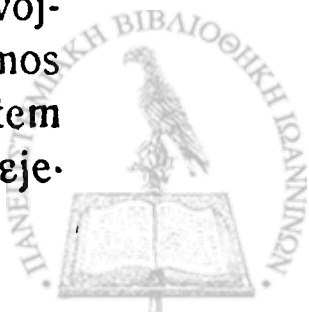
Dyfaqja. Une gëh keçilat' e çorçevet te-mia gume
te-urta. Beson, se nde vafç pas ketyre keçilave, dote
mbrodesonç gume. Eðe tá diç, se nde çdo kohe nevoje
eðe dora ime dote jet' e-gatigimë te te ndihje. Sikundre
çdo heri ka te-metat' eðe dobesirat' e-tia, keçtu munt
nga ndonje here te laðiç. Po une kam fuqine te bej
te-zezene te dukete e-barðe. Me ndihmene t' ime munt
te keç gume çorçe pa qene nevoje te jëç mike e-ver-
tete e atyreve. Munt te pefehëç perpara heresvet si ne
çum' e-pasure e çum e-diture zone, kur e ndonese me
te-vertete s' ke eðe apire nd' ate çkaçe. Ka eðe gume
emblesira, qe s' t' i kemi sjelë nder mentt, te-cilate dot'
i fitojç, kur te viç pas neç. Te kemi per te mesuare
çume mjëçterira e dinakerira, me ane te te-cilavet dote
bejç jetene t' ende te-gezuare eðe dote hiçete prej teje
kejo epesire eðe ky helm, qe te kane ruçtuare eðe
ment te mbythene.

Deçperia. (koke-uçure po mendonete eðe vjen
potule perpara atyreve). Oh! ç' te bej un' e-mjera! te
gida keto me apene te-zotuara te-ndriçimë po une kam
dyçim te-mađ nde te-vertetet t' atyreve. Po si mundete
ne bot' e-tere te gëçhet e te veje pas syreç? Ku vene
gide lete vete eðe une (kdenete mbe te-mengere eðe
çikon Drejterin' eðe çorçet' e asaj te-veçura me roba te-
barða). Oh! ç' jane keto frymera te-veçura me roba te-
barða! sikur eðe engejte kuçetuanë deçperimne t' in
eðe jane sulure te me ndihjene.

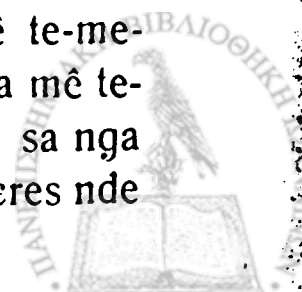

Drejteria. Nene jemi ato qe i apeme lumeri çdo heriu edhe jemi te-gatisime nde kete ore te-pastajm te degperimit t'ent edhe jemi te-gatisime te perdorime me te-meate nga fuqite t'ona per te-tanigimene edhe te-pastajmene lumerine t'ende. Cume ngasje e skandalira dote gjeje nde kete bote. Dote pjekje cume gjegetare faqe-zes, te-cilete dote perdorhene tere fuqit' e-tyre edhe cume fjale me gjeresa te-meata, per sa te te gjejhene e te te sjelene nde udet te-tyre te-humbura. Po si ndihme per ty, edhe qe te te mbeqete mendja me gjejt e me mire, une dote te dem jo fjale heresve, po fjale te Zotit. „Lufta jone nuk' eote kundre gaku e migi, po kundre urderatavet, kundre ruqetevet, kundre urderatesvet te botes se epesires' se kesaj jete, kundre frymeravet te-liga nde qieloret. Perandaj merni me vetehe gje armet' e Perendise, qe te muntni te qendroni kundre nde dite te-keqe (ef. b, 12—13)“. Sikundre gikoni, duart' e-mia jane te-liqura tagi; jam e-gtreqnare te mban keto te-ftoheta e te-renda hekura, qe do me dene, s' munt te beje kaqe te-mira sa degeron; po ka per te ardhure ne dite, kur drejteria dote mbreterone, edhe vetem ay dote jet' i-lumure, i-cili dote gendete nga an' e asaj.

Perdeleja. Kesila ime per ty eote kejo. Nde daq te jete e-gezuare edhe e-lumure, mendo te-tjere te edhe bej-u te-mire me tere se vetehe se s' ate. Mos u-mendo, si e qye te mbeqje pasje, po si e qye te munq te arq ndihme e te gezonq cume heres me bekimete qe te ka falure Zoti. I-pasur' i-vertete eote vetem ay, i-cili me ment di te perdorne pasjen' e-ti. I-lumure, i-gezuare e i-bekuare eote vetem ay qe eote gati t' i ndihje te-nevojgimit, t' i dimsete per te-vat' e te-varferite, edhe te mos kursene as qe per t' u bere mire te-tjerevet, se vetem keqtu lumeria e miresia doti ndjekene pas kudo qe te veje.

Permbajtja. Mikja jone e-dagure, tjetere ne çar te-vjetture eote nevoje te beç dyke spiðure kete te-ngateruare provleme te jetese s' ate, te-cilene sot duhete tã beç, eðe ky eote *permbajtja*, emeri im. Kupte mos geyehi e te çtini zemerene t'uaj pas te-pirit. Mundete nde ne mije qeres qe nuke dine te permbahene nde te-piret te gendete a te kete ndone qe nuk' eote dejtore nde jetet te-tij, po nuke mundete i-ketili te mos jete skandal per ndone tjetere eðe tã dergone nde humbjat baçke me ata pianike qe dshene per dite. Zoti per te-ketijte na dote: „Mê mire eote per qerine t' i varete nde qafet ne gur muçiri e te kreðete nde dett se te skandalishe te-afermin' e-ti“. Nde kendofç istorin' e pianikevet, dote kuptetojç kðjçlete, se ajo eote ne histori prej priçjçç, prej humbjçç, prej lotç eðe prej pakraç. Keto jane mê te-ligate semundje, te-cilate kane mbyçure çterira, kane mbuluare te-riq perpara kohese nde var te-ftohete, eðe po jane dyke priçure botene. Keto semundje jane ngaje per priçje eðe humbjç. Nerezite kane pare eðe munt te flasene per te-keqia, si termete, zjape, urira, lengime, kolera, murtaja, luftera, po mos permbajtja nga te-pirete ka qene ngasje per çume mê te-frikçime e mê te-tmçruara te-keqia se keto qe upermentne mê sipere. Mos-permbajtja ka qene ngaje per te derðure nene te-mjera eðe nuse fat-zexa kaqe lot, sa me tã munt te benej ne det i-tere. Nga te-pirete eote priçure kaqe pasje sa munt te nxirej nga m' i-pasuri madem; eote derðure kaqe çak, sa munt te çkuqene giðe valet' e Oqeanit te-Mað. Te-pirete ka qene ngaje te derðene lot mê tepere se sa jane derðure per mê te-meðate luftera, qe kane çare nde kete bote. Sa nga mê te-fisçimite e mê te-dobigimite per nerezite qeres, sa nga mê te-çenuarate çterira eðe mê te-speðurete qeres nde

mest te pindjehet jane prigure ẽe c̃ypure ndene te-
tmeruaret zgẽe te kelij armiku te-mã; sa e sa jane
humbure nga te-pirete! Te-pirete ka mbugure qytetet' e
f̃aterate me ̃eres te-çnderuare, ka mbugure ũete me
lipes, burqete me keq-beres, ẽe çdo çip me ligesi e
fat-keqeri. Kur te çeronete kejo plage kaq' e-mãe ẽe
te hĩete tej ky armik i-mã, te-pirete, atehere femije
te varfere qe sot vdesene urie dote rojne nde plotesi;
lott' e-tyre si ẽe lott' e te-vavet nuke dote jene m̃e;
re te-epeta qe plakos̃ene mijera çteris̃ dote k̃denene
nde gezim e nde ngazelim. Permbajtja, etj! Permbajtja
ẽte ne bar (ilaç) i-mbaruare, qe ta çkulq̃e prej pẽe
kete armik, ẽe m' e-mãja vegele per te punuare kun-
dre kesaj se-keq̃e se-mãe. Permbatja mbug vatrene me
zjar, grunarete me dride, magete me mjel̃, kulstene m̃e
para; sjel̃ roba mbi trupt, gezim nde çterpit, nder nde
mest te ̃eresvet, fuqi nde trupt ẽe lumeri bres pas brezi.

Thjeshtesia. Une dua te çtoq̃ ẽe ca fjale mbi keto
keçila te-bukura e te-mira, qe te ãane çoqet' e-mia, te-
cilate jane keto. Perriqu te j̃eç kurdohere mbe çdo pune
kaq' e-k̃djel̃ete ẽe kaq' e-̃j̃eçte sa munt te benete.
Pa fjale nga-ndone-here dote r̃ngoñeç nde te-ndryçmet
r̃ñera qe dote gasene nde jetet' t'end̃e. Dote riq̃eç me
çume loji ̃eres, te-mire ẽe te-liq, te-cilte nga ne te-
pame nuke dote munç t' i ̃ohç e t' i kupet̃eç, nde jane
miq a armiç. Dote vijne çume ngajra, qe te duaç te pef̃e-
ñeç perpara ̃eresvet m' e-diture, m' e-mençime e m' e-
pasure se sa j̃e; dote vijne kohera qe te skañalis̃eç ẽe te
duaç jo nde venit̃ po; dote vijne kohera per pak fitim
nderi a pasj̃eç te quaçç te-bar̃ene te-zeze ẽe te-zezene
te-bar̃e; po keçila ime nga zemera per ty ẽte te j̃eç
gide ditt' e jetese s'ate e-̃j̃eçte ẽe e-vertete. Dy-faqja
çte ne nga m̃e te-çterate kamje qe munt te kete

qeriu. Dyfaqja eot' e-zona te qerh' e te veshe xec te-barde eade te-pastrete, me te-cilene te mbulone dinakerit' e-saj, po nde e vezgofc me kujdes e me dyle, dote qec, se ndene robet te-barde i dukete . . . e-tere ajo e-zexa qe mbulon zemerent' eade jeten' e asaj.

Deqperia. M' u-mbus mendja, se qide keto qe degova nga keto frymera, jane tere te-verteta. C' fare me te-mira keqila se keto munt une kupe te deqon? Keto keqila jane te-mjafta 'qe te beq vendimne t' im, per jetene t' ime, i-cili me ka trumbuare kaqe eade nuke diqa, cilene ude te ze. M' u-mbus mendja, se vetem qoqeria e ketyre frymave te-ndriqime dote jete lumeria e tere jetese s' ime.

L a k m i m t a r e j a.

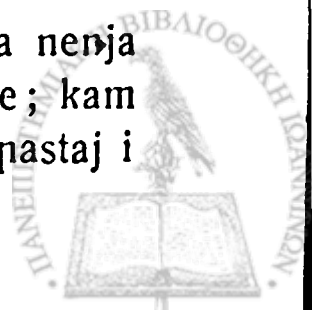
VETA: **Amalia** eade **Olimbia** me nenent' e-tyre.

(Dalene te tria, eade nena i porosit te beqno punerat' e stepise).

Nena. 'Une dote vete pakeze te qikon qe te-se-mure; ti, Amali, si m' e-made qe je te qikoc qterpine, te laq enete, te fqic eade ta pastrojc; eade ti, Olimbi, te ujitq koqectin' eade te qida garbete qe jane nd' obort eade kur te viq, te-qida keto punera t' i qerh te-mbaruara.

(Nenja iken, Olimbia vete pas punes' se-saj, eade Amalia mbeti veteme; qikon potule eade nde ventt qe te pastroqe feliq me keq. Qikon mbe te-qide qirat te stepise te qerh qesendi per te ngrene; qen ku buke, ku djade, ku petanik, ku qeqerka, eade mbus qojene e ha me nxitim eade sikur do xec te beqe, po as qe s' ben dot eade feliq me keq).

Amalia. Tagi une te ngorem qe here, pa nenja atje ku vate te qohe te-semurene dote menoqe; kam kohe te ha mire, mire nga qdo qe qe te qerh, pastaj i beq eade punete.

Olimbia. Moj Amali, nenja nuke me ða as ge per ato garbete qe jane sipre nde policet; t' u çtje uje apo jo? εðε si te mbaroη, dote viη te te ndih.

Amalia. Ikc ketεj, une kam punene t' ime; do u çtje, do s' u çtje, si te duaç bej.

(Olimbia iken).

Amalia. Εðε kejo taçi gëti kohe te viη' ε te me pyese, εðε s' me le te mbaroη punete (εðε mblaçiture po vjen potuλε).

Olimbia (hyn me ηe kupe ilaçi te-barðe si qumest). Amali, ηe djale ε soçi kete kupe εðε me ða t' ja apeme nenese.

Amalia. Πο ç' εçte keta qumest? ε pyete, a ka çeqer brenda?

Olimbia. Nuke di, s' ε pyeta, a ka a s' ka çeqer, po kaqe vstem me ða: „tá ruajme mire εðε, kur te viηe nena, t' ja apeme; ç' εçte εðε per se εçte nuke di. (Iken Olimbia εðε Amalia mbetete me kupene nde dore).

Amalia. Sa te-mire dukete keta qumest! dotá pi gysmene; nenja nuke munt tá ηohe, se nuk' ε pa, kur ε soçi djali. (E piu gysmene εðε sikur çemtoj turiηte).

(Nenja hyn baçke me Olimbino dyke nxituare, εðε Amalia, posa i pa, zuri te nxitonçj, sikur te mbarontε punete).

Nenja. Ç' bere, Amali? a i mbarove punete qe te ðaçe t' i beg?

Amalia. Qe kur ike po perriqem te mbaroη punete, po nuke me kane lene; më pare erði Olimbia te me pyese per ca garbe, t' u çtjere uje a te mos u çtjere, εðε me mori kaqe kohe; pastaj erði ηe djale qe soçi kete kupe me qumest εðε humba kaqe kohe εðε me ate sa te mar veç ε kujt çete εðε per se çete; ja tek ε vura ketu, qe te mos ε trazoηe ηeri.

Olimbia. Πσε, moj Amali, geηen keçtu? Une kur

arçe te te pyes për garbete, ti më zemerim më debove, së kisë punet' e-tua, edhe nuk humbë as në minute më mua, edhe djaline që solli kurëne ti s' e për fare, së kurëne më Ëa mua edhe unë të solla brenda; si për humbë kohene më mua e më djaline?

Nenja. Cume më vjen këq, Amali, së je mesuarë të gënjë; a di, së gënjëtra eç' e djalit edhe e roçteron e e turperon për një, si edhe ti që u-turperovë e u-roçterovë? Lëte jete këjo në mesim për ty, që të mos bëjë tjetërë herë këtu e të mos turperonë. Saper kurëne, çume mirë paske bërë që e vurë më një anë, së ka brenda në bar (ilaç) që eçte në farmaq çum' i-forte, për të-cilit në pike po të për një për një nukë ron më tëperë së dy dite. Ky bar eçte për të lyerë atë gruane që unë sot vajta të çoh.

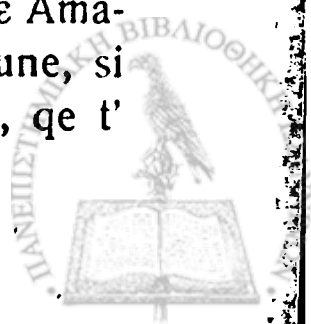
Amalia. Posi, moj nënë, ky bar qenka farmaq!

Nenja. Farmaq edhe çum' i-forte farmaq. Po ti duaj-më, për së nukë bërë punetë që të Ëagë të bëjë. Unë të lëçë nikoqirë ndë çtepit si m' e-mađja që je, edhe për taci të jënë puneratë për bërë! (Nenja vjen potulë edhe për djathtë të-ngrenë, për tanikne të-nisurë, bukënë të-đyerë edhe çqçkate të-trazuara). Kur i ka trazuarë këto për gerra këtu? Duketë, së ti i kishtë mentte ndë këto për gerra edhe për andaj i kë lënë puneratë për bërë! Turp! turp të kë!

Amalia. Moj nënë, lër-i këto; bërë si bërë; po duaj-më, më të-vertetë ky bar eçte farmaq?

Nenja. Ti nukë kë për më barinë, unë çoh, së ti do të humbëç fjalënë. Çuaj-më këtë që të pyes; kurë ka trazuarë këtu.

Olimbia. Cume më vjen këq, nënja imë, së Amalia çume herë do t' i bëjë puneratë fççhuraj; unë, si mbarova punetë që më Ëe, arđa, që t' i ndihja, që t'

mbaronime më çprejt punerat' e çterpise, po ajo me dote: „Ece jacte, çiko punete t' ende“, eðe sa here qe viqa, e greqa me gojene plot.

Nenja. Une kupeton çume mire, kuç i ka bere keto pune; ti, Amali, je jo vetem çerçtare, po eðe lakmimtare; duhete sa më çprejt te heqç dore nga keto te-meta, serpsë keto kanë per te poçteruare eðe per te nxire tere jetene t' ende.

Amalia. Moj nene, duaj-me, a me te-vertete ky bar eçte farmaq?

Nenja. Mos rive, moj Amali, nga ky bar, eðe perandaj pyet kaqe?

Amalia. Si e paçe e m' u-duk si çumegç, piva çysmen' e kupese. Si e piva, kupetova, se s' eçte çumegç, po s' kiga ç' te beq, ndonese u-çemtova çume. Dote vdes un' e-çora! Oh! e-mçera une! kam frike, se mos vdes.

Nenja. Ka çume te-liga nde kete bote, po lakmimi eçte qe e-met' e-maðe, e-cila sjeł qerezite nde qe te ketiçe funt, si te sołi eðe ty sot. Lakmimi e ngut qerine te vjeðe, siç te ka ngutur ty çume here. Lakmimi e poçteron qerine kaqe sa te mos kene bese as perinderite tã lene veteme nde çterpit. Ay pon vetem per stomakne; gezimi, kenaqja eðe pasja e-tij eçte vetem te-ngrenete, po dyke mos vene re seç ha e peson, si e pesove eðe ti sot, eðe humbet jo vetem çendetne, po eðe jeten' e-tij. Ti me ke turperuare çideqe; ler-e, bija ime, kete te-mete qe ment te ha jetene, nde mos, dote me nxig jetene eðe mua qe më mire te mos jem. Ç' te beq un' e-zeza taçi! Lete vemi, Olimbi, tã çrjeme nde çeronesi, mbase i ep ndone bar per te vjeçe, eðe do Perendia e çpeton eðe kete here. (Dalene dyke mbajture Amaline qera nga qera dore eðe tjetera nga tjetera dore).

Cigarja.

VETA: A. εἶθε B.

A. Πα σῖκο, B., ç' fare kuti te-bukure qe kam! ka çume kohe qe dεσῆα te kem εἶθε une ηε kuti, si te babajt, plot me duhan, εἶθε te pi si ay.

B. Πο s' κε turp ti kaq' i-vogele te piç duhan?

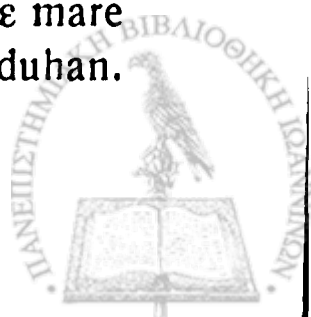
A. Πο per se te kem turp! kur te mos içte i-mire duhani, nuke dote pinte as babaj as ndoqe tjetere bupe; une di, se babaj nuke ben punera te-liga, εἶθε duhani te mos içte i-mire, nuke dotà pinte.

B. Πο a di tine, se duhani piç çendεtne, piç çijene, ε verd ηεrine εἶθε i farmakos uçqimn' ε trupit?

A. Πα siλ-me ηε çkrerke te ndes ηe posa, pa mos me repalo me te-ketiλα fjale qe s' ja kane vendine (nxjer ηe cigare εἶθε çkrerkene nga xeri εἶθε ε ndes), se nuke κε tine më tεpere ment se giðe burate qe pine duhan. Te diç, sa i-mire eçte duhani, kur ηεriu ka ndoqe brenge! sa i-embele eçte nde mençest me kafene! pas dreke, po çume m' i-embele pas darke.

B. Çume i-geçyere je, A.; duhani kupe as ndoqe te-mire nuke sjελ veç dem nde çendett εἶθε nde kuletet. Sa para piç ηe perint nde mot per duhan, sikur t' i piçte per te blere vivλα te-bukura ε me vetija te-mira, femij' ε-tij dote mernine dobi çume te-maðe nga ato; si εἶθε yt, ate sikur te kiçte bere keçtu, ti dote mos kiçε sot keto ment.

A. Vivlate jane vivλα, εἶθε duhani eçte duhan; vivlate let' i kendojne vaçate; une jam djale; neser dote benem bupe εἶθε te mos pi cigare si giðe bupate. Πο ti, qe kendon kaqe vivλα, dukete q' atje i κε mare keto ment, ε i ben giðe bupate te-mape, se pine duhan. Ike, se nuke ditke as ge.

B. Cume me vjen këq, *A*, qe nuke munt te kuptojë, duhani jo vetem prej vetiu eçte i-lik, po sjell edhe te-tjera te-liga qe jane edhe më te-međa edhe më te-rëzikoime. Po te pyes, ku e gëte kete duhan qe ke ne kutit?

A. Paçe babane, kur solli ne karte te-mađe plot me duhan. Si e hapi, e trazoj mire, mire, e vuri nde ne poçe te-larte edhe e vendosi nde ne dołar (ermar) te qilarit dyke ðene: „Ketu pi i-bute“. Eđe keçtu unc di, ku e mban duhane babaj.

B. Do-me-ðene, nga poçja e babajt mer edhe ti duhan!

A. Po, ajo dihte; une jam i-vogele edhe nuke kam para te ble.

B. Po kur vete edhe mbug kutine me duhan, nuke te çeh-nenja edhe babaj?

A. Po nuke jam kaqe i-mare qe te vete e te mar duhan, kur me çohene; kur ikeni babaj poçte (nde pazar), edhe nenja eçte zene me ndoqe pune, atehere une vete edhe mbug kutine.

B. Po perse vete çehuraj te març? Perse nuk' i kerkon babajt a nenese te tã mbughene kutine, kur s' ke?

A. Mor ti nuke di, seç flet; ku di babaj edhe nena, se une pi duhan. Te dije babaj edhe nena, se pi duhan, dote me bejne postek.

B. Po kur nuke qenka pun' e-lige te pi je qeriu duhan, perse te te pahene, kur edhe vete babaj pi?

A. Me te-vertete, mor *B*, edhe une nuke munt te mar vëç mire, perse eçte keçtu. Te içte pun' e-lige, edhe ay vete nuke dotã bente; edhe nde qofte, se eçte pun' e-lige, perse mua te me ndaloqe e te mos lere te pi? dote kete gesendi ketu qe une nuk e kuptoj dot.

B. Cume me vjen këq, *A*, se cigarja jo vetem prej vetiu eçte ne qe e-çemtuar edhe e-hiđure, po edhe

ti çikon, se ajo te urdëron edhe te ka ngutur te bejë
 ne pune çume më te-lige. Te ka urdëruare e te ka ngu-
 ture te vjedh nga çeria. A ka më te-lige për se kete?
 A munt te benete tjetere për m' e-pogtere se kejo? A ka
 më te-tmeruare për, te vjedhe qeriu nga çeri' e-tij! Ti,
 qe s' ke frike edhe je mesuare te vjedhes duhan' e babajt,
 nësere a pasnësere dot' i vjedhes edhe kuletene, qe te bleç
 duhan, kur te mbaronete poqja.

A. Me te-vertete, B, taçi kupeton, se kam bere
 çume liket; taçi ndjen, se te-ligate jane liçure posi ne
 vark hekuraç liçure qera pas tjetrese. Edhe ne here s'
 kam per te pine duhan, (e heç kutine nga dora) i kam
 per te treguare te-gida keto qe degova nga ty, se du-
 hani veç demit as ndone te-mire nuke shpall, edhe dot' i
 lutem qe te mos pije as ay pasketaj.

B. Çume gezonem, A, qe me kupetove, se te dua
 te-mirene, edhe po te qendrojç nde vendimt qe bere sot,
 dote vine kohe, qe te me urojç. Ti ke çretuare sot nga
 ne sgeçhe e-maçhe, edhe beson, se ti dote jec ne çembele
 miresie per gide çokele t'ent. Po te pyesime perinde-
 rite, as ne nga ata nuke do, qe femija t' i pine duhan.
 Edhe kur pyetene nga femija. „Perse, baba, te mos pi
 cigare?“ pergjigja eç' e-çrejte edhe e-lehete: „se nuke
 ben, cigarja eçte çum' e-lige“. Femija prape pyet ba-
 bane: „Po ti perse pi? Se jam bupe; kur te benes bupe,
 edhe ti dote pijç“. Po perinderite dote benine çume më
 mire, jo vetem te done, se cigarja eç' e-lige per fe-
 mijene, po edhe vete ata te mos pine, sepse e-drejta
 eçte, se sa e-lige eçte cigarja per femijene, kaq' e-lige
 eçte edhe per perinderite. Perandaj duhete, ose edhe ata
 vete te mos pine duhan, nde qofte se eç' i-lik e i-
 demçim, ose, nde mendojne, se eç' i-mire, lete lene te
 pin' edhe femija. Nde duane perinderite te kene femije

te-mbare, duhete ata vete kupe te mos pine. E-ketiła gembelē eēte ε-vejējtur' εdē ε-dobigimē.

A. Te falēm ndersē nga zemera, B, per te-giđa keto kegiła te-mira qe me dē sot; lēte vemi tani te gējme babane εdē t' i tregojme vendimne t' im:

Θεσaret' ε Urtesise.

VELTA: Urtesia, ε-Verteta, Eftalia, Olimbia, Rufka, Konstandina εdē Parasqevia.

(Urtesia vēsoure nde te-barāa pi nde ηe fron. Hyn ε-Verteta vēsoure nde te-kaltera, εdē dyke hapure ηe kuti te-bukure kdenete nde. Urtesia me keto fjale).

E-Verteta. Zoņa Urtesi, une kam arđure te te sbukuroņ me gerra te-paçemuara. Ti munt t' uā ndac atyreve qe vijne tek ty εdē kerkojne miresira εdē gerra te-paçemuara, se ε di, se kjo eēte puna jote, εdē emeri yt ε tregon kete. (Nxjer nga kutia ηe kurore te-arte). Si ari i kesai kurore qe eēte i-kułuare nga çdo ge qe ε çemton, une po tā ve nde kryet t' at' qe te tregone, se kegiłat' ε-tua jane giđ agtu te-liruara εdē te-kułuara nga çdo ligesi. (Nxjer nga kutia ηe qafore me margaritare). Keta margaritare qe po t' i liđ nde qafet t'ende jane kerkuar' ε gendure me çume mundime εdē jane te-paçemuare. Kestu qofcin' εdē fjalete t'ende te-paçemuara per ata qe te kerkojne εdē te gējne. (Nxjer nga kutia ηe unaze). Kete unaze qe te ve nde doret eēte pasje ε-paçemuare. Giçti qe mban kete unaze te-ndritçime εdē plot me gure te-paçemuare giđeņe lēte pefeņe uđene ku munt te gendete pasja ε-vertete.

Urtesia. (dyke kđyere nga ε-Verteta). E-dagure ε-Vertete, u falēm nderse per keto gerra te-bukura ε te-

paçemuara eðe nga zemera deçeron, qe te-piðe te vijne tek une te marene keto gerra te-paçemuara, qe tregojne keto bukurira. Nga mirenohesia qe ndjen mbe ty une dua ti te jesh goqja ime e-perhergime; te me piç gidenë mbe te-djante qe t' u arç më tere rendesi keçilavet te-mira qe kam per te perndare heresvet, dyke mbajture kete lule te-barde si embleme (çene) te emerit'ent (Ja ve lulene me ne gelpere me ane te-djante nde kraheruart te se-Vertetese).

(E-Verteta vete e pi mbe te-djante te Urtesise. Hyjne h vasa eðe qe te-pila mbajne nga ne lule, eðe kendojne keto kenke).

Urtesij' eð' e-Verteta, (Zeri nde Bulg 233).

Çoqe te-pandar' vertet,

Piðe boten' keçilojne,

Zer' i-tyre kudo ðepet.

O ju pleq ðe djem te-riq, vasa ðe gra te-pið,

Merni burimn' e lumerise sot.

O ju pleq ðe djem te-riq, vasa ðe gra te-pið,

Pritni burimn' e-lumur' sot.

Efðalia. E-paçemuare Urtesi, neve kemi uðetuare ne uðe çume te-gate eðe kemi arðure ketu qe te geyme ty eðe goqet' e-tua. U lutemi te na ðuretoni gesendi nga ðesarete t' uaj, me te-cilete dote bejme te-pasur' e te-lumure jetene t'ene, eðe te-afermete t'ona t' i bejme te-lumura.

Urtesia. Mikete t'ona te-daçura, per neve egte gezim i-mad t' u kemi sot ketu, eðe dote perpiqemi sa te mundime t' u apeme keçila te-mira (kðenete nga an' e Efðalise). A munt te te pyes, ç' lule egte kjo qe mban nde doret?

Efðalia. Kjo egte e-bukura . . . , kaqe kenaqje gey nde kete lule eðe kaq' e dua, sa po-dua gidenë syte kupe s' me hiqene prej asaj.

Urtesia. O, më te-vertëte, kejo eçte , e-cila tregon kenaqje te-rezikime. Dyke vajtur' e dyke piture kete lule ti ke uqyere eðe emblem' e-saj nde zemeret t'endë. Kejo lule më-giðe-qe eçte e-bukure eðe heq zemerer' e qeriu, lëte ðahëte; nde ventt te kesaj mbil, ujit eðe rit kete , eðe puno nde zemeret t'endë emblem' e-saj, e-cila eçte paqtimi eðe daçuria. Keçtu jeta jote dote pitete nde keto miresira, qe, kur t' i çohene te-tjerete, dot' i lene uðet' e-tyre te-rezikime eðe kenaqjet' e-kota eðe dote biene pas mesimevet te (I ve qe nde krahet te-djaðte më qe karfice eðe kðenete nga Olimbia). Eðe ti ke qe lule; ç' lule eçte kejo?

Olimbia. Lulja eçte Çume kenaqem më té, kur çikon ndertimn' e ngyrat' e-saj te-ndryçme, më-giðe-qe ka eðe te-tjera lule qe i dua kaqe sa eðe kete.

Urtesia. Më te-vertëte keçtu eçte. Mendja jote eçte si-qe-qe më emblem' e kesaj luleje, e-cila eçt' e-paqendruarçime. As lër-e kete te fikëte eðe dale nga dale te ðahëte, eðe nde ventt te saj rit e vëtro kete bime , eðe emblem' e-saj, qe eçte besa. Zeru nga çdo miresi keçtu si qe zirete nga pçet-tja qe i erëte eðe çkon perqjete (i ve qe dëçke më qe qilpere nde te-djaðte te kraherorit eðe kðenete nga Rufka). Perse mban qe kaqe te-maðe lule? a di seç tregon kejo?

Rufka. Kejo eçte e-bukura Çume e dua kete lule. Kejo eçte mjaft e-maðe eðe ka te-dukure te-hijçim. Perveç kesaj fort pak pune do per te veçtruare, po-ðua kejo vete mbilëte eðe vete pitete.

Urtesia. Më te-vertëte e-ketiçe eçte, po kejo tregon vete-levdate. Çume qeres e kane eðe mentojne, se eçte qe e-vetijçme. Vete-levdata më kaqe vent te-qere nde zemeret, sa nuke le vent per jete te-peruqure. Nde

ventt te kesaj lulëje mer keto , ëdë puno-i haqke me emblemen' e-tyrë, qe cote te-peruqurite ëdë zemera e-qeruarë. (I ve qe me anet te-djadte te kraherorit).

Urtesia. Po ti, Konstandinë, ç' lulë mban?

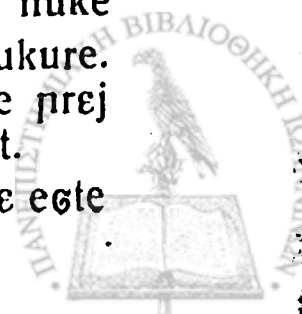
Konstandinja. Keto lulë janë te-perqidime e te-verëa, te-cilavet mbe ca vise u done keto përdene mbe çdo vent po-dua, po janë çume më te-mira se ca nga lulëte qe kanë çoqet' e-mia, më-qidë-qe ato mentojne, se te-tyrëte janë më te-bukura, se qenkane te-pała.

Urtesia. Emblema e kesaj lulëje, mikja ime e-dagure, eote merzitja. Fjalet' e-tua tregojne, se ti ke pasure kete merzitje nde zemeret t'endë; hiđ-e lark tjeje si qe qe te-pocitëre; çkul-e emblemen' e asaj nga zemera jote, ëdë nde ventt t' asaj mbił nde zemeret t'endë keto ; te-cilate me ca vende i quajne , emblem' e te-cilavet eote zemer' e-qeruarë ëdë paqtim' i ndergëgjese. Zemera jote lëte jete plot me degira te-mira per te-tjerete; ky lëte jete qelimi yt i-perherçim, ëdë merzitja ëdë cmirete lëte mos qejne vent te pitene nde zemeret t'endë (i ve qe me te-djadte te kraherorit).

Urtesia. (kënetë nga Parasqevia.) Ti nuke ke mblëdure ndoqe lulë, o e-dagura ime? Ç' eote ajo qe ke nde doret?

Parasqevia. Kejo eote lulja e-bukure Çoqet' e-mia pefyene kaqe vete-dagje, sa keputne te-qida lulëte anes' s' uđese ëdë per mua nuke lan' as qe lulë përvëç Po me qidë keto, lulët' e-tyrë nuke pefejne as qe përpara kesaj lulëje se-mađe e se-bukure. Munt te đem, se trumba ime, më qidë-qe eote prej gembac, prape eote çume m' e-mire se t' atyrevet.

Urtesia. Ah! gëmpl ëdë nde zemeret t'endë eote

fytyr' e-tij, e-cila eote nakar. Hið-e até baçke me emblemen' e-tij lark teje, eðe nde ventt' t' atij mer keté trendafil. Vere re mire, se emblema e trendafilite eote daguria. Me daguri lete mbugete zemera jote, eðe keçtu nakari nuke dote gëne vent atje (i ve trendafite nd' a-net te-djadte).

(Te prese vaxate dalen' e kendojne kete kenke).

O Zoti yn, o Perendi,
 Nga zemra ne te falemi
 Per keto duretë.
 Keçilat qe deguam sot,
 Tregojne lumeri te plot;
 Lum kuç i kupeton.

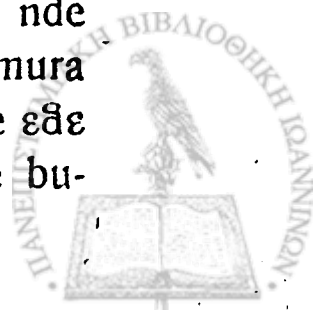
Urtesia. (dyke këyere nga e-Verteta) E-dagura ime e-Vertete! Taçi lete vemi eðe gëtkë, sepse ka eðe çume pune per neve. Neve lipsate te uðetojme nde per tere botet eðe te kerkojme ata qe kane nevoje nga keçilate t'ona.

E-Verteta. Πο, me te-vertete neve duhete te mos e humbaseme kohen' e-çtëntë, sepse dukete, se qerezia kane nevoje te-maðe prej neç. Dukete, se te-pake jan' ata qe na kerkojne e na gëjne. Më te-çumet' e qeresvet na merzitine, se më terepe u ka pelqyere mapesia eðe çtremberia, perandaj eðe te-vuarate nde kete bote po çtohane.

(Kënetë nga deqonësite).

Veçezet eðe motra!

A doni te çkoni qe jete t'embel' eðe nde paqtim?
 A deçeroni te kini ndergëqjene nde paqlim eðe gideqe
 te jeni te-gezuare? A doni te mbroðesoni gide-kuç nde
 punet te-tij? A doni te çihni dit te-barða eðe te-lumura
 nde vëtehet eðe nde femijet t'uaj? Kerkoni Urtesine eðe
 te-Vertetene, keto te dy motra te-pandara qe kare bu-

riare nga Zoti vete qe ka bere gidesine eãe vete herine. Kerkoni sa t' i pëni keto te dy motra, qe jane emblema e Zotit vete, sepse s' ka më te-lumure heri nde kete bote se ay qe eote çok me Urtesine eãe me te-Vertetene.

Mê e-mira ðureti.

VETA: Olimbia, Adinaja, Kleandi eãe Hrisavria.

Olimbia. Miket' e-mia te-dagura, dot' u pyes qe ge. A muntni te me ðoni, cila eote më e-mira ge, te-cilene heriu munt t' ja ðuretoqe tjetërit?

Adinaja. M' e-mira ge? Po ç' fare ge? Ah! une menton, molete.

Kleandi. E! na kenaqe tagi, posa qe molete qenkane m' e-mira ge! Po gide kujt a i pelqehene molete? Portokalete jane më te-çigme mbe-te-ngrene.

Adinaja. Vertet! po une ðem, se molete jane më te-mira e më t' embela, perves kesaj i ndihqene stomakut t' i bluane më mire uqimete. Kestu me ka, ðene im' më.

Hrisavria. Une prape menton, se m' e-mira ge per te ðuretuare jane parate, sepse me ato heriu munt te blere ç' te doje.

Olimbia. Une nuk' u pyes per te-ketila te-ðena. Tjetere, tjetere më te-mire ge ka. Refe-me-ni, a dini.

Adinaja. Eãe ç' dote jete val' ajo, kuç e di!

Hrisavria. Gësendi nuke me vjen nder mentt. Kuç e di vale ç' dote jete ajo ge! (te-gida mendonene).

Olimbia. Per çembelle: Armiqvet t'ane ç' ge më te-mire munt t' u apeme?

Kleandi. Ej, di tagi. Une menton, se m' e-mira ge, te-cilene munt t' u apeme armi qvet t'ane eote ndjesa.

Hrisavria. Si ðe! ndjesa! Ata te me merzitqene eðe te me beqene keq, eðe une t' i ndjen! m' e-mira per ata eçte, t' u mareme çragim per te-ligene, qe na kane bere.

Kleanði. Keçtu! Po mbani ment ate dite, kur Artemisia me çori kartene, nde te-cilet kiga çkruare provlemene, se mua fort keq me erði, se kiga perdorure kaqe kohe qe tã beq? Kur vajta nde çtepit, i ðaqe nene, se pasketajði eðe une keçtu dot' ja beq Artemisise, po ajo me ða: „Nde do tã çraguaqç Artemisine per ate te-lige, duhete tã ndjenç“. Eðe di, se nenja me ðote te beq çiqene ate qe eçt' e-mire, perandaj beqon, se mê e-mira çe qe munt t' i apem armikut eçte, tã ndejme per te-ligene qe na ka bere.

Olimbia. Po, keçtu eçte. Eðe i-urti Solomon ðote: „Nde qofte i-urete armiku yt, er-i te haje; nde qoft' i-etuare, i er te riqe“. Dyke bere keçtu dot' i veç ðengij te ndezure mbi kryet t' ati.

Aðinaja. Taçi ðoj-me-ni ç' t' u apem armiqvet t'ane. Une di, ç' t' u apeme. Ca dit mê pare ðaskalica me ða, se duhete te kem durim, kur Katerina perriçete te me zemerone; perandaj mê mire eçte, armiqvet t' u apeme durim.

Hrisavria. Eðe keke une s' e beqon. Sa e duron armikne, ay mê tepere mbi kryet ðote te hipene.

Olimbia. Po mikçvet t'ona ç' çe mê te mire munt t' u apeme?

Kleanði. M' e-mira çe qe munt t' u apeme miçvet t'ane eçte zemera.

Hrisavria. Taçi folç drejt, eðe une jam me keté mendje. Nde mos ðenç mikçse zemerem, nuke je mike e-vertete.

Olimbia. Keçtu ðote eðe Solomni: „Ka mik mê te-aferm se veçaj“. Taçi ðo-me-ni, ç' çe mê te-mire per-rinderite munt t' u apene femijese.

Hrisavrija. Eðe si munt tã dime kete? Nene çura te-vogela qe ku te dime, ç'duhete perinderite t' u apene femijese?

Kleanði. Une menton, se m' e-mira ge, qe munt t' u apeme femijese este çembela te-mira. A dini, si e mesova kete? Perpara ne jave feqina jone, Parasqevia, erði nde çterpit t'ene eðe zuri te qahete perpara nenese, se i çoqi as nde pune donte te veje as nde çterpit i silte gesendi. Kur vinte nde çterpit, pïde çahej, fliste fjale te-ndyra eðe pihte te çoqen' eðe femijene. Nenja u-mentua rake eðe i ða: „Ç' fare çembela u er ay femijese? eðe ata ndoqe here dote benene si ay“. Nga kejo une kupetova, se perinderite duhete t' u apene femijese çembela te-mira.

Olimbia. Po femija ç' duhete t' u apene perindervet?

Aðinaja. Bijt' eðe bijate pïdene duhete t' u apene perindervet ndër eðe bindje.

Olimbia. Ja seç dote Solomoni per kete: „Syrine qe perqes atine, galat' e-egera dotã nxjepine“. Cila dote me dote tagi, ç' fare mê te-mire ge munt t' i apeme nenese?

Kleanði. Me nenene duhete te sillemi kaqe mire, sa tã bejme te gezonete e te levdonete me nene.

Olimbia. Po ðaskalicavet ç' ge te-mire t' u apeme?

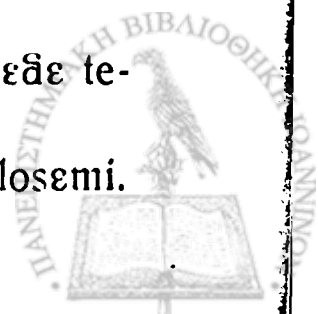
Hrisavria. Nenja me ka ðene, se nde u-bindemi eðe nde i duame ðaskalicate, ky dote jete m' i-maði gezim per to.

Olimbia. Eðe ne ge dot' u pyes eðe dote mbaron, Vetehese s' one ç' ge mê te-mire munt t' i apeme?

Aðinaja. M' e-mira ge qe munt t' i apeme vetehese este, te nderojme vetehene t'ene.

Olimbia. Po, ay qe nderon vetehen' e-tij eðe te-tjerete dote jete i-levduare nga te-pïde.

Tagi lete çkojme, pa eðe tjetera here fjalosemi.

Sεψε με duane!

VETA: Aleksandra εδε Kleoniqi.

Aleksandra. Πσε je kaq' ε-ngukure, Kleoniqi? ç' ke?

Kleoniqi. Ç' kam? jam ε-zemeruare, po, çum' ε-zemeruare.

Aleksandra. Perse? mos te ngau ηeri?

Kleoniqi. Ah! nuke me duane mē!

Aleksandra. Kus nuke te do?

Kleoniqi. Une pandeha, se im' ate εδε im' me me donine; po as ata nuke me duane; jam çum' ε-mjere; me vjen te qan, te qan gidehe.

Aleksandra. Eδε nga se ε kupetove, se s' te duane?

Kleoniqi. Nga ε kupetova! Na, dego εδε ti; jane dy dit tani qe u lutem te me lene te vet' ε te los nde brekt te Ceq-Θanasit baçke me Olimbine, me Evriðiqin' εδε me te-tjera çoçe, εδε ata nuke me lene.

Aleksandra. Perse vale nuke te lene?

Kleoniqi. Se nuke me duane; nuk' ε kupetove? nuke duane te los ε te çefreη εδε une pakeze.

Aleksandra. A! me çendet robate, Kleoniqi, dinake! nuke ma ðua kaçe kohe! kur i bere keto roba?

Kleoniqi. Javene qe çkoj me mori im ate ε m' i porositi te robeçerpesi, te diηe εδε ç' me bleu!

Aleksandra. Çe?

Kleoniqi. He kapεle te-kaçtete çume te-bukure.

Aleksandra. Yt' ate ç' te-bukura gerra te paska blere!

Kleoniqi. Dote me blere εδε te-tjera; „taçti qe u-bere mire — me ða — dote te ble çume gerra po te jeç ε-urte“.

Aleksandra. Taçi pra u-bere mire? fare mire?

Kleoniqi. Pa dyçim; nuke me çeh? Po po te mos me kite çerbyere im' mē kaçe çume, dote igηa

tere verene nde stratt; seronesi kestu da: jetene t' ime
e kam detyre tek im' me.

Aleksandra (Pas pak te-menduari). Perinderite
kur ne çupe i bejne serbime eðe e seretojne nga ne
smundje, kur i blene roba, kapete eðe te-tjera gerra,
e duan' a nuk' e duane?

Kleoniqi. Pa fjale, e duane.

Aleksandra. Eðe ty pra te duan' a nuke te duane?

Kleoniqi. Me duane.

Aleksandra. Po me gide keto nuke te duane! . . .

Kleoniqi. Mua nuke me duane! je e-lajditure.

Aleksandra. Nuke te duane, te dem.

Kleoniqi. Eðe nga se e di ti?

Aleksandra. E mesova nga ty vete; ti doghe taci,
se nuke me duane, se nuke te lene te vep e te-loq.

Kleoniqi. Vertet, une te dage; po q' dem munt
te benete vale, nde me lençine te vete?

Aleksandra. Q' dem benete? q' rune prigete? ti
di me çume nga yt ate eðe jot' eme? munt te benete
dem; kur te bejne kape gerra, serpe te duane, eðe kete
e bejne, se te duane.

Kleoniqi. Po me gide keto q' dem ka te vete? duaj.

Aleksandra. Mbase ka dem.

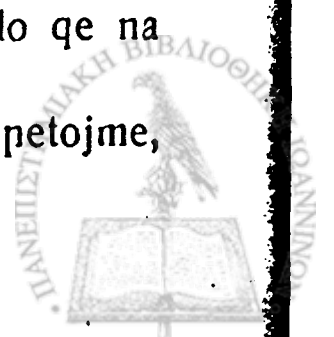
Kleoniqi. A! ke te-drejte; tani dyke menduare e
geta; kisa vajtore ne tjaterë here eðe u-ftohva eðe pastaj
u-semura; perandaj nuke me lene.

Aleksandra. Pe pra?

Kleoniqi. Me te-vertete nena e ata me duane,
eðe perandaj nuke me lene te vete.

Aleksandra. Ja pra ajo qe te dogha; çdo qe na
bejne perinderite na e bejne, se na duane.

Kleoniqi. Eðe neve sa here nuk' e kupetojme,
eðe pandejme, se e bejne per te-ligene t'ene.

Eđe si eđte e-varfere!

VETA: Hristina 12 vjeç eđe Theođora 10 vjeç.

Hristina. Perse erđe prape nga skolia baçke me Olimbine, Theođore?

Theođora. Sepse jemi mike, sepse e dua çume ate çupe.

Hristina. Çe? e do ate çupe? ç' jane keto, Theođore?

Theođora. Ç' ka? ajo eđt' e-varfere!

Hristina. Eđe si eđt' e-varfere! Duhete te qohet çkalen' e-saj eđe te mos viqe me çupa te çkalese s'one; çdo qeri duhete te mbetete atje ku eđte; te-varferite me te-varferite, te-pasurite me te-pasurite; po tã çoh, dot' i ðem nder sy te mos kuxoqe tjetere here te viqe me tyne.

Theođora. Se eđt' e-varfere?

Hristina. Pa fjale. Ç' dote ðone bota qe te çohene, kur vjen me qe çupe, qe eđt' e-veçure me roba te-varfera?

Theođora. Ç' dote ðone? eđe ç' munt te ðone?

Hristina. Dote te çahene.

Theođora. Se robat' e asaj nuke jane si t' imete? Çume liket dote bene kuçdo qe te perflase; po nuk' e beson.

Hristina. Pse?

Theođora. Sepse qerit nuk' i apene veçjtje robate; sikur te içte tere veçjtja jone nde robat t'ona, atehere çdo nate qe nxjerime robate t'ona leme tere veçjtjene t'ene perane çtratit t'ene.

Hristina. Ti qide do te me ngaç . . . po me qide keto yt unq, i-cili eđte krye-qindës nde uçterit, a nuke qihete nga robate, se nuk' eđte ndoqe uçtetar i-protete? qid açtu eđe neqe nga robate t'ona dukemi se jemi mē te-laria nga te-varferate.

Θεοδώρα. Μὲ te-larta σε te-varferate ! mbe σε ? γίδε η̄erezite nuke jane gatuare nga γιδ̄ ajo balte ? me δ̄ua, σε im unq vεε roba te-ndrycme nga ato qe vεε η̄e uc̄tetar i-roc̄tere, po atje ec̄te uc̄teri ; po im unq si η̄eri nuk' ec̄te m' i-larte nga η̄e uc̄tetar ; robat' ε-tia jane c̄eηe te c̄erbimit qe ben nde uc̄terit ε̄δε as pe m̄e t̄epere ; jane ε̄δε t'onate c̄eηa c̄erbimi ? ζ' ben ti ?

Hristina. Ajd aty ! nuk' ε di ! vete nde skolit si ε̄δε ti.

Θεοδώρα. Nuke ben γιδ̄ ate pe ε̄δε Olimbia ε̄δε kaqe te-tjera c̄upa te-varfera ? n̄eve pra qe te-γιδ̄a kemi γιδ̄ ate c̄kaλε. Ti nde vεεζ roba m̄e te-liga, mos dote benεε m' ε-lige ?

Hristina. Nuke ; po nuke dote vεε.

Θεοδώρα. Lete δ̄emi, σε vεεε. Ja pra σε robate nuk' ε bejne η̄erine m̄e te-lart' a m̄e te-roc̄tere. Akoma ε̄δε η̄e t̄jeterε c̄embελε ; δ̄uaj, σε hyn nde η̄e c̄teri, ku c̄esene roba ; nde blef̄c̄ roba te-m̄ira, mos dote benεε ε-mire, ε̄δε nde blef̄c̄ roba te-liga, mos dote benεε ε-lige ? atehere pra dote j̄ete nde doret te robeq̄epesit te benemi te-mira. Une beson, σε kejo v̄etem per η̄e īδ̄uλ̄ te-druη̄te munt te benete, po īδ̄uλ̄i c̄do qe te vεεηe dru ec̄te.

Hristina. Πο kur qenka kec̄tu, perse γίδε te-mirete vεεηene roba te-mira ?

Θεοδώρα. ζ' do te δ̄ote te-mire ?

Hristina. Te-mire do te δ̄ote te-pasure.

Θεοδώρα. Te-pasure do te δ̄ote te-mire ? ζ' gerra te-bukura qe na δ̄ua !

Hristina. Te pasurite kane c̄tepira te-meδ̄a, qere, roba te-mira, ε̄δε i nderojne γίδε η̄erezite.

Θεοδώρα. I nderojne v̄etem ata qe m̄endonene si ti ; dego-me, Hristine. Cilene do m̄e t̄epere, Evandine apo Anastasine ?

Hristina. Evandine.

Θεοδώρα. Ε πο perse?

Hristina. Σεψε Evandia me do εδε γιδενη ker-
kon te-mirene t' ime tek Anastasia γιδενη me ka cmir
ε nakar.

Θεοδώρα. Πο με γιδε keto duaj me mendjene
t'ende, se Anastasia ka vεgure roba te-bukura; duaj, se
εgte bere figurin i-sosure, ate duhete tα duac mē cume,
me-gene-qe ka vεgure roba te-bukura!

Hristina. Πο! πο εgt' εδε kaq' ε-lige, sa

Θεοδώρα. Per ligesin' ε-saj pra nuk' ε do?

Hristina. Πο.

Θεοδώρα. Πο sikur te vigte roba mē te-liga.

Hristina. Πραπε Evandine dote doqa.

Θεοδώρα. Atehere robate s' kane te bejne as ge,
Olimbia ε-mir' a ε-lige εgte?

Hristina. Τι ε di.

Θεοδώρα. Εgte m' ε-mira, me ε-urta, m' ε-zguara
cupe ε taksit t'ene.

Hristina. A!

Θεοδώρα. Atehere a duhete tα dua?

Hristina. Duhete, me-gene-qe εgt' ε-mire.

Θεοδώρα. Nde γεç pra Olimbine, a dot' i duac
te mos kuxoqe te viqe baçke me neve?

Hristina. Nuke.

Θεοδώρα. Atehere pra εδε une dote te dua εδε
mē cume, σεψε je ε-mire, me te-vertete, cum' ε mire.

Çupa qe do te dukete.

VETA: Fanka, Donnika, Evandia. Aferdita e Ëe nena e Fankese.

(Brenda nde Ëe Ëlomo, ku ka Ëe pasqyre te-varure).

Nena. Fanke, jake ketu, bija ime, se dua te te porosit, ç' te bejë për sa te këndem nga posta; duhet e Ëe ti te me ndihç nde punerat t' ime, sepse taçi zura te lodem më tepere se tjetere here; nuke je më çum' e-vogele; kujdesu pra te nasqiriç pak-se-paku kete Ëome e Ëe te-tjerate dot' i nasqiris une kur te këndem; çiko tã keç gati e te-nasqarisure mire, se mundete nde te-kdyerit t'im te sjel e Ëe t' et unq, qe tã çkojme Paçkenc baçke me ate; iken pra e Ëe te mos hapojç ç' Ëaçe (çkon).

Fanka. Cume mire, nena ime (mbetete e-veteme nde Ëomet). Vaçe sa dit kemi e Ëe për sa te viqe Paçka; me dukete, se jan' e Ëe tri dit; sot eç' e-djele; për te-merkure kemi tri dit; po e Ëe mire mire nuke di, kur eçte Paçka; te merkuren' a t' ehtene, sepse me dukete, se çdo vit Paçka nuke bie gið' ate dite; po ç' ka te beqe për, Ëe dite ndryçim nuk' eçte pun' e-maçe; pas tri a katre diç dotã veç fustan' e-ri; pastaj ç' pune priç, nde mos ka arður' e Ëe Paçka? logari nuke dot' i an as qeriu; munt tã veç e Ëe tani, qe tã provoq, si me vjen (han Ëe pelhure e Ëe nxjer Ëe fustan te-ri); le tã veç pra; nena për sa te viqe ka e Ëe çume kohe; dote apiq (veç çrejt, çume çrejt fustan' e-saj te-ri e Ëe vete drejt nde pasqyret). Oh! sa jam e-bukure! e Ëe sa bukure me vete ky fustan! gryka, mengete, trupit, te-gida, me Ëe fjale, jane fort te-goditura; ky fustan mã tregon mesne çume te-hoçe e Ëe i er Ëe hiçe te-maçe tere trupit t' im (këndete nga te giçe anete e Ëe veçtron trupin' e-saj); oh: fort i-bukure eçte; sa jam e-gezuare!

me pofç, nenja ime, qe me bere ne te-ketile fustan te-bukure; po, me pofç ne mije vjet; pa ndone te-drejte u-zemerova qeditezaj kundre asaj eðe e bera te-mjerene te helmonete kaqe, sepse kur ma beri prove, me da, se mbahem çume me te-mad; me pak fjale ky fustan me vete çume bukure; me ka çume hije e me tregon çume te-çime; ah! sikur te vinine tani eðe te tjera çupera e te me çihnine, qe jam kaq' e-bukure! ah! sikur te me çihnte tagi nga çoçet' e nga baçkenxeneset' e-mia (troket dera eðe vijne Domnika, Evandia eðe Aferdita).

Fanka. Mire done: „Kujto qene, eðe bej. . . .“
lete mos e dem tagi tere fjalene.

Domnika. Mire dita, Fanke; ç' ben? me çendet fustane; pa këdu te te çoh mire; (Fanka këdenete dyke mbajtore me te mad; oh! eçte çum' i-bukure! eðe une bera ne fustan, po nuke me vete kaqe mire sa tyne; dukeç çum' e-hiejçime e fort e-bukure.

Evandia (i flet Aferditesë eðe qesendis maçetin' e Fankese). Kejo e humbi fare, motre, me kete fustan; i dukete sikur eçte ndone zon' e-maçe a ndone prinçese; e-mjera Fani! e humbi fare mendjene; po sikur eðe pak me tepere stolira, beson, se nuke dot' i kite mbeture as pike tru nde koket; mire done, se te-varferite me me te-vogelene ge mapehene, eðe me tepere ata qe heqhene nga te-lehetite si-do-zot zozeza F. . . .

Aferdita (u flet Domnikes' eðe Evandise, tek Fanka eðe po çikonte trupin' e-saj ne pasqyret). Me te-vertete, as pike ment s' i ka mbeture nde koket; une kupe nde jetet t' ime s' beq keçtu, ndonesë jam çume m' e-pasure se ajo; im' ate dy ore me pare erdi nde çterpit e na, soçi ne mije çerra te-bukura, po nuke jam kaq' e-mape qe t' i pefeq; tani uà dem jo qe te mba-

hem me te-madh, po serpse e solli koha ; kupe nuke levdo-
nem ; vstem te-mapete e mendje-'ehetite bejne te-ketila.

Evanlia. Ede une gida astu ; po ç' na duhete neve ?
lete beqe ç' te doje ; ejani tani t' i dëmi ede ne ne te-
date „e mbajç me çendet“, qe te mos dote pastaj, se
u-mbajtme me te-madh, e-cila ge as fare nuku me pelqen.

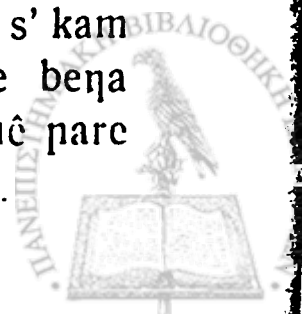
Aferdita ede Evanlia. (i done Fankese me ne
fare te-qesuri ndene buzet). Fanke motra jone e-mire,
ç' te-bukure fustane jane fustanet' e-tu ! i mbajç me çen-
det, ede te-tjere më te-mire.

Fanka. Po dua ede më te-mire ? ky fustan eote
fort i-bukure ; te-tjera nuke kane te-ketile fustan te-bu-
kure ; une nuke dua tjeterë, jam çum' e-kenaqure me kele.

Nena. (vjën, ede dyke pare trazirene, nde te-ci-
let gendej çterpia me zemerim dote). Po ç' lemigte jane
keto ? une ç' te porosita ? nde ventt qe te nasqiriç çte-
pine, e berë mos me keq ; tani te duhete ne dru i-mire,
çum' i-mire ; ty te ka hije tyn ; tagi dote te tregon une,
nde te vete fustani mir' a likot ; keto jane porosit' e
keçilate, qe te lace, kur ika, ej ? mire qe nuku sola
ede t' et unq, ede nga qera ane te çikonte ede ay te-
tundurite t' ent, ede nga tjatera ane ndyresin' ede gen-
djen' e keqe te çterpise s' one ! te lumte, bija ime ! te
lumte ! keçtu dote zene gide mesimete t' im nde zeme-
ret t' ende ?

Te-tri te-tjerate. (nde mest te-tyre) Uf ! çume keq
e pesoj Fanka ; po ede neve jo më pak ; hajde te ikejme
(ede te tria zirene prej dorë ede ikejme me te-dridure).

Fanka (me lot e me te-dridure). Ndje-me-ni, ne-
nja ime (bie mbe guqe ede perpiqete t' i pudhe duart'
e nenese, po kejo sikur e çtyn) tjeterë here s' kam
per te rene nde te-ketile faj ; une ede sot dote beqa
tere porosit' e-tua, po i-pauði me çtyti te vëç më pare

fustane eđe pastaj te zihem nga puna; goditi te vijne eđe 60qet' e mia ca mē pare; ndje-me-ni eđe une u zotonem, se tjetere here nuke kam per te rene nde te-ketiĽe te-lajđiture.

Nena. Mire; kur pendonę me kaqe zemere te-kđielēte, dote te ndjen eđe une, po pasketajđi, te ke-siĽon, mē pare te mbarę punete t' ende, eđe pastaj, po te keę kohe, te bię pas te-nisurit e te-stolisurit, eđe prape si duhete eđe me urtesi te-mađe, eđe jo te marrehę per robat' e bukura; ata Ľerezit' e-urte i vę-Ľene, qe te dukene te-hieĽim, eđe jo te mbupene e te mbahene me te-mađ per ato; te doje Ľeriu te-nisurite nuk' eęte pun' e-lige; po nuke duhete te bjere vetem pas te-stolisurit; sepse ajo qe bie vetem pas ketyręve e hump tere vejejtjen' e-saj; jake tani te vemi, bija ime, te pastrojme e te nasqirisim Ľterpine (Ikejne).

Te-prigurate per pyqne.

VETA: Ninja, Kristina eđe Vitoria.

(Ie đome Ľilimiņę. Ngrihete kurtina eđe dukene Ninja eđe Kristina, Ľera dyke mesuare mesimete eđe tјatera dyke qendisuro. Pas pakezo hyn Vitoria dyke mbajture duarte prapa).

Vitoria (dyke uņure kokene per te nderuare).
Mire dita, kuęerirat' e-mia te-daęura, si jini? mire?

Ninja eđe Kristina. Mire s' arđe, Vitori. Cume mire, te falemi nderse. Zoteria jote si je?

Vitoria. Si nga hera, do-me-đene fare mire. Uzruaę me 12 eđe mora Ľokolatene, Ľe fort te mire Ľokolate; mē te-mire Ľe kupe s' kam pare (dyke lepi-ture buzete).

Ninja (dyke qęęure ndene buze). O! hamesja!

Vitoria. Pastaj hengra ca ajke; nuk' u dëm dot, sa e-mire igtel!

Hristina. E-mjera Vitori, nuke te deqon dot! kuq te deqon pandeh, se vetem nde te-ngrenet e ke mendjene.

Vitoria. (dyke mos vene re fjalet' e Hristinese). Pastaj bera dy tri te-baritura nde pylt; o kuqerirat' e-mia, u verteton, gume humpni qe nuke dilni per menges nde pylt! (Si dyke kenduare) Bari i-pelberuare ege ege po i-qome nga ves' e mengesit ege diku, diku qken-dijat' e diejit ndeper degat' e-dendura ndrinine permbi veset me ne fare bukurie qe s' tregonete me goje. Zoqte kendonine me gezim permbi druret.

Ninja. E kðeve nde vjerga e nde kenge, qikon.

Vitoria. Perse me pret raden' e mendimevet te-mi?

Hristina. Te lutem, Vitori, nde erde ketu vetem, qe te na duag ç' hengre a ku barite, fjalet' e-tua lete jene pakeze me te-qkurtera. Neve ege po kemi pune! nuke qikon?

Vitoria (dyke mos vene re). Pastaj qkova nga qogku i kopetit, ege u verteton, se nuk' u-kðeva me duar te-sbrazeta.

Ninja. Vertet! ku i ke duarte!

Hristina (dyke ngriture). Ç' ben prapa?

Ninja (gid agtu). Eja, trego-na, ç' ke nde duart!

Vitoria. Hajde te qoheme, kuq prej jug dote muntqe te kupetone, ç' kam nde duart!

Ninja. O Vitori, gideqe te pelqen te na mundoq!

Hristina. Po as ge s' ke nde duart ege benes si-kur xeq ke.

Vitoria (u tregon ne rize te-qtjele). O! sa te-paduruarqime e kerqimtare jini! na pra kam ne rize.

Ninja. Ege kejo rize ç' ka brenda?

Vitoria. Ka, (nga dale) ka, zona, ñe çporteze me kufeta.

Ninja e *Hristina* (ñe-heres). A! ictë imja! pa dal tã gikon!

Vitoria. (me rendesire). Pa pugoni! ketu kam ñe çporteze me kufeta eðe qe te dyja i kerkoni; si te di une, e kujt ege?

Ninja. Ege imja!

Hristina. As fare, ege imja.

Vitoria. Ege pra e te dyjave!

Ninja. Ege imja, ege' ajo qe e pandehna te-humbure.

Hristina. Ege imja; kam qe dje qe po e kerkon!

Ninja. Dal tã goh eðe dotã ñoh per-ñe-heres.

Vitoria. Po nde qelofte te dua eðe ti eðe *Hristina*, se e ñihni? Jo! nuke gykojne kegtu! Une dje vajta t' i an t' im eti ñe lettre nde gyqetoret eðe pace se si bejne (e ve rizene permbi ñe truveze). *Hristine*, er-me mafesne t'ent.

Hristina. Na-e, po ç' dotã beg?

Vitoria. Tagi dote gohç! Ne-m' eðe ti, *Nine*, bresne t'ent.

Ninja. Ciko, se mos e prigç!

Vitoria (Dyke liðure mafesne nde qafet si ndone qafeliðje, kravate). Ve-ma, *Nine*, bresne t'ent si ate ripne me çkrona te-arta qe e vene ruajtesit' e qytetit. (*Ninja* ja lið). Fare mire! tagi dote nisete gyqi.

Hristina. Cili gyq?

Vitoria (Dyke hequre perpara ñe fron pi mbi ate me maðeri te-maðe eðe dote). Æepit kundregyqesite, qe t'uã ndan gyqne!

Ninja, *Hristina.* Kue te ðepese? cilete te ðepese? Nuke te kepeton!

Vitoria. A! nuke ka eðe gume dem. Rini, u lutem, ñera nga an' e-djadtë eðe ljtëra nga an' e-menpëre. (Ninja eðe Hristina rine).

Hristina. Pa te te ðem, kur dotà mbarojë pyqne?

Vitoria. Kini pakeze durim; pra! Tagi dotë me ërni përpigje mbe çdo qe t' u pyes. Cila nga juvë ë humbi çportene?

Ninja, Hristina (që-hëreë). Une.

Vitoria. Kur ë humpte?

Ninja, Hristina (te dyja baktë). Djë ndaj mbrema!

Vitoria. Ku ë humpte?

Ninja, Hristina. Nde korçtet.

Vitoria. Atehëre si benëte te këm veteme qe çportëze?

Ninja, Hristina. Nuke di!

Vitoria. Eðe kejo qe pëta ë kujt ëgëte?

Ninja, Hristina. Eëte imja!

Vitoria. Te me pëfëni hollë hollë, ç' fare çportëze igëte ajo qe humpte?

Ninja, Hristina. Çportëza ime igëte pumbullakë.

Vitoria. Mire. Po ç' ngyre kigëte?

Ninja, Hristina. Ngyre manuçaqëje me korðëla te-mendafçta.

Vitoria. Çudi! sa pàkane çportëzate t' uaj nde mest te tyre!

Hristina. (me ze te-çelure). Une djë ë mora nde korçtet, qe t' i ërña kufëta t' im ungi.

Ninja. Eðe un' ë mora, qe t' i ërña s' ime ëmte.

Hristina (me lajka). Eja, Vitori, ër-ma çportëzene t' ime, eðe dotë te ap pysmat' ë kufëtavët.

Vitoria. A! zohë, kerkoni te pëçni pykatesine me mite?

Ninja. (me zemerim). Hajdë, vitori, ër-ma çportëzene t' ime eðe lër-i keto te-talura

Vitoria. A! zona, çani ëdë çpernderoni pyqin' e pykatesine!

Hristina. Refe-na çportezene qe të çoheme.

Vitoria. (dyke nxjere ate nga riza). Na, çiko-ë!

Ninja, Hristina. Më te-vertete eçte imja.

Vitoria. Dukete pra së qe te dyja i kicite çportate qe loji. Pra: (hap çportezene, sbras kufetate nde çert te-saj, qerene pjese te çportese ja er Ninese ëdë tjatrene Hristinese, i perçendos ëdë iken).

Ninja (dyke sulure pas asaj). Po kufetate t'ona?

Vitoria. I mbajta per te-priçurat' (harçet) e pyqit.

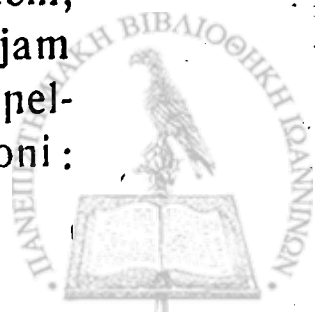
(Bje kurtina).

Çeroçesi Çeroçes.

VEËA: Çeroçesi Fasuli, Çalamani, Turulaçka, Hamesi. Hertaçja, I ligu ëdë Aomatarja.

(He ðome e çeroçesit. Mbe te djaçte eçte qe fron i maç ëdë mbe te mençere nga fundi ca frona më te doçete).

Çeroçesi. (Roben e ka te zezë ëdë guçeliçjene te barçë ëdë dyke çikuare orene ðote me vethë). Ora eçte dy, pras pakeze doçte vijne te semurete. Kuç e di së sa te semure doçte jene nde saçet dyke priture mua. Çeroçesi Fasuli eçte qe çeroçes çume i deguare, pçide bota dit' e nate per të po flasen. Une nuke jam krye-lartere, po ç't' i beç botese qe me numeron si ndoçe çeroçes te çquare e te raçe ëdë, sikundre ðone, çok nuku i pçendete as nde Paris as nde tere botet. O, zoçterin, pçide sa jini çeroçes, moç me zemçrohi, u luçem, dita juaj ëdë dita imë, taçi eçte koha imë. Une s' jam maççetuar, sikundre e dini, rækçamate nuke me pelçejne, me arin vçtem çmri im. Paçandçhuraj deçoni:

Vitoria. A! nuke ka eðe gume dem. Rini, u lutem, ñera nga an' e-djaðte eðe lÿatera nga an' e-men-gere. (Ninja eðe Hristina rine).

Hristina. Pa te te ðem, kur dolá mbarojë pyqne?

Vitoria. Kini pakeze durim; pra! Taçi dote me erri perpigje mbe çdo qe t' u pyes. Cila nga juve e humbi çportene?

Ninja, Hristina (ne-heres). Une.

Vitoria. Kur e humpte?

Ninja, Hristina (te dyja baske). Dje ndaj mbrema!

Vitoria. Ku e humpte?

Ninja, Hristina. Nde kopçtet.

Vitoria. Atehere si benete te kem veteme ñe çporteze?

Ninja, Hristina. Nuke di!

Vitoria. Eðe kejo qe gëta e kujt eçte?

Ninja, Hristina. Eçte imja!

Vitoria. Te me pefeni hoëe hoëe, ç' fare çporteze içte ajo qe humpte?

Ninja, Hristina. Çporteza ime içte pumbulake.

Vitoria. Mire. Po ç' ngyre kiçte?

Ninja, Hristina. Ngyre manuçaqeje me kor-ðëla te-mendafçta.

Vitoria. Çudi! sa gákane çportezate t' uaj nde mest te tyre!

Hristina. (me ze te-çelure). Une dje e mora nde kopçtet, qe t' i erña kufeta t' im ungi.

Ninja. Eðe un' e mora, qe t' i erña s' ime emte.

Hristina (me lajka). Eja, Vitori, er-ma çportezene t' ime, eðe dote te ar gysmat' e kufetavet.

Vitoria. A! zoqe, kerkoni te pricni gykatesine me mite?

Ninja. (me zemerim). Hajde, vitori, er-ma çportezene t' ime eðe ler-i keto te-talura

Vitoria. A! zonga, çani ëdë çpernderoni pyqin' e pykatesine!

Hristina. Refe-na çportezene qe të çoheme.

Vitoria. (dyke nxjere ate nga riza). Na, çiko-ë!

Ninja, Hristina. Më te-vertete eçte imja.

Vitoria. Dukete pra se qe te dyja i kicite çportate ne loji. Pra: (hap çportezene, sbras kufetate nde xerpt te-saj, herene pjese te çportese ja eri Ninese ëdë tjatrene Hristinese, i perçendos ëdë iken).

Ninja (dyke sulure pas asaj). Po kufetate t'ona?

Vitoria. I mbajta per te-çriçurat' (harçet) e pyqit.

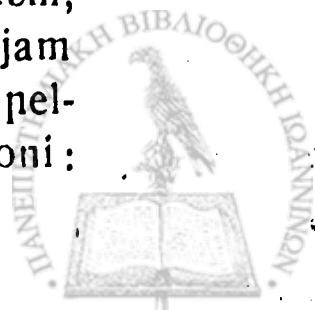
(Bje kurtina).

Çeronesi Çerones.

VETA: Çeronesi Fasuli, Çalamani, Turulaçka, Hamesi. Hertaçja, I ligu ëdë Aomatarja.

(Ne ðome e çeronesit. Mbe te djaçte eçte ne fron i maç ëdë mbe te mençere nga fundi ca frona më te doçete).

Çeronesi. (Roben-ë ka te zeze ëdë guçeliçjene te barçë ëdë dyke çikuare orene ðote me vethë). Ora eçte dy, pras pakeze dote vijne te semurete. Kuç e di se sa te semure dote jene nde salet dyke priture mua. Çeronesi Fasuli eçte ne çerones çume i deguare, pçiðe bota dit' e nate per të po flasen. Une nuke jam krye-lartere, po ç't' i beç botese qe me numeron si ndone çerones te çquare e te raçe ëdë, sikundre ðone, çok nuku i pçendete as nde Paris as nde tere botet. O, zoteriç, pçiðe sa jini çerones, mos me zemeroçi, u lutem, dita juaç ëdë dita ime, taçi eçte koha ime. Une s' jam maçestuar, çikundre e dini, reçlamate nuke me pel-çejne, me arin vçtem emri im. Paçandçhuraj deçoni:

„Cilene kerkoni? Zotine Fasułaq — Cilene Fasułaq? — Ceronësin' e-çquare nde tere botet“. Taçi duhet t' u ðem, me se po merem. Une jam çeronës veçan i djemurise, çeronës qe çeron te metat e te vegjelvet, edhe kam çume mysterij. Po lete mos lodme te semurete; keta te mjere vijne nga an' e anese qe te kerkojne ndihmen' e më te diturit çeronës Fasułaq. Jam i çtrençquare nga çumic' e maðe e te semureve, t' u an më perpara kartera me numure per te hyre, sikundre bejne nde tranvajt, serse ndryøe nuke qeh qeni te zone. Lum ay qeri qe ka qe te ketile emere. (ðeret nde funt te dërese) Numuri 1. (ri rende mbi front te mað). (Hyri Çalamani dyke pçeture permbi qe çkor.)

Çalamani. Zoteni, u jam i-falure.

Fasułaqi. Mire s' erðe; emri yt?

Çalamani. Çalamani; edhe jam çerbetor' i zoterise s' uaj.

Fasuł. (dyke ngriture) Eðe nga se vuan, zot?

Çalam. Vuan nga te-perdreðure.

Fasuł. Ku, te lutem?

Çalam. Kam perdreðure kembene.

Fasuł. Une kam mesuare veçan per te perdreðurate, edhe dote te doçna se duhete te diç, se te perdreðurate ngasene më teper nde kembet se nde veçt Si pra e pesove?

Çalam. Tëk po rentna, zoteni.

Fasuł. Çalaman edhe sulç? Çudi si benet kejo?

Çalam. Kejo qe fort kołaj kupetonete, sulçea edhe m' u perdroð kamba.

Fasuł. Eðe perse rentne?

Çalam. Qe te zina qe rabecke.

Fasuł. E zure?

Çalam. Po, e zura.

Fasuλ. Sa içte ora, kur zure lå ndjekë.

Çalam. Tri i ditese.

Fasuλ. Eðe mbe ç' kohe e zure?

Çalam. Nde dreke here.

Fasuλ. Kur u-be kjo? mos u-be te Djële?

Çalam. Jo, zoteni, po te Merkure.

Fasuλ. Mire, pra ç' ðoni mê? a! qe te Merkure ndjekur ne zok qe mbe 3 te ditese për mbe dreke. Nuke me ðua te lutem, mos içte ndone e kremte e maðe, nde te cilet as heri s' punon?

Çalam. (dyke çtreqnare). Jo, (me vetehe) e pesuam

Fasuλ. Nuke kiçte skoli ate te Merkure qe me tre e për mbe dreke? Sepse me duket, nde mos jam i-gehyere, si ne nxenes skolie?

Çalam. (i-trumbuare). Po, zoti çerones, jam nxenes eðe te Merkurene kiçim mesim.

Fasuλ. Cume mire, zot, kuptova nga se vuan. Semundja jote quhete eðe te i kur nga skolia, eðe eçte ne semundje e rende, çum' e rende, po xetç dote benete.

Çalam. (i-trembure). Eðe taçi ç' ðoni? dote çeronem? Mjere une, për ne zok e pesova!

Fasuλ. Persë jo? po me te zotuarë, se dote mbaç fort holë ato qe dote te keçiloç. Te-Djelene qe vejen nuke dote dalç nga çterpia eðe qe mbe 3. e për mbe dreke dote punoç, qe te fitoç kohene, qe humbe te Merkure dyke ndjekure rabecka A me kuptove? (i refen ne fron nde funt). Ri atje, sepse pas te nojturit duhete te bejme eðe ne te liçure (plage).

Çalam. Si te urðeroni, zoti çerones, (me vetehe). Pa çiko punera, te mos dal te Djële ne ðike me dy presje munt nde zemeret

Fasuλ. (dyke dirure prane derese). Numuri 2! (ri).

Turuλaçka. (dyke hyre). Zoteri i-çquare u-falem.

Fasuλ. Γιδ' αctu; si te done?

Turuλaçka. Zoηa Turuλaçke.

Fasuλ. Eðe nga se vuan, zoηe?

Turuλ. Jam e trembure çume, se çikon dita me dite qe po me priçene donte.

Fasuλ. Mbase, se i pret çume dendure.

Turuλ. Περkundrazi, as kure s' i pres; po, as kure.

Fasuλ. (dyke ngriture) Πα... çudi! Refeme duarte.

Turuλ. (dyke zgatur duarte). Na, çiko-i.

Fasuλ. (dyke çikuar ato). Πο nxir dorezate, te lutem.

Turuλ. Dorezat e mia? po une s' mban doreza.

Fasuλ. (I-habiture). Si Nuke mban doreza? Eðe jan keto duar prej nature, pa doreza? (me rendesire) Zoηe, duaj-me, po te vertetene, sepse dotà geη, a perndor dendur sapun?

Turuλ. (dyke uηur syte). Da... pun!

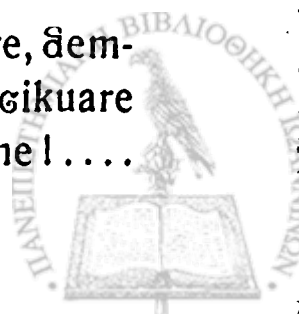
Fasuλ. A! kupeton. Jam i siguruare se s' ke te beç fare me sapun; sapuni eçte ηe ge e paçojture tek ti. Πρα, o zoηe, sapuni eçte i vjejtire per te pastruare, eðe më teper duarte, façene eðe tere trupne, eðe sa se perndornene sapune, jane te ηojture nde ne emrine... Te ndyre. Na se ç' eçte sapuni! Ταçi πρα, pa me refe donte (dyke hequr prape). A! ç' eçte kjo e keq' e maðe.

Turuλ. (e trembure). Ah! (o Perendi!) çeroçes, me bete te driðem; ç' eçte?

Fasuλ. Θε se nuke i pret donte?

Turuλ. U verteton, se as kure s' kam perndorure gergere.

Fasuλ. E çoh, perndorni ηe tjater gergere, dem-bete. Ç' turp i mað!... (Turuλaçka dyke çikuare poçte ze te fçehe duarte). A! zoηe... uη kokene!....

Eðe mbeson, se mundete te fæhç ge nga i-çquari ɣeroŋes Fasulaq, se ha ðonte rotuλ' e rotuλ Une te pida i pɣeŋ, serse te pida i di, eðe dote te ðem se ku te ka per te ɣrene kejo e-meŋ' e-maðe! He here ŋe çur' e vogel, hante rotuλ' e rotule ðonte, si do-zot zoteria jote. Eðe kaqe e beri zakon kete pɣe, sa pas ðonvet hengri giçterite, pastaj duarte, λerete, kembete, kerçinte eðe tere trupn' e saj, do-me-ðene si ŋeri hames i mbaruare hengri veteheŋ' e saj! . . . Ky eçte, zoŋe, fundi yt, po te mos heqç dore nga e meta jote, qe nuk' e beson, ndryçe i hengerç me çendet, eðe te . . . mire te trefure.

Turuλ. (e-trembure). Nuke, ɣeroŋes, nuke. U zotenem, se kure me s' e kam per te perseriture kete pɣe, dot' i lutem nenese te me blere çume çume sapun eðe dote meson te pastronem. U betohem, ɣpeto-me-ni.

Fasuλ. Dote beç çume mire, se mê te tmeruarate te keqia ngasen mbe djemt' e pa-ndrequre. Eðe taçi ri prane zotit (i refen Çalamane).

Turuλ. (dyke ndequre) Πο, zot.

Fasuλ. Πο mos vere duarte mbi front, se dot' i ndyç (ðeret prane dɣrese) Numuri 3.

Hamesja. O, i-çquare ɣeroŋes, mire menges.

Fasuλ. Mire s' arðe, zoteni, emri i zoterise s'uaj?

Hamesi. Hames, ɣerbetor i z-se s' uaj.

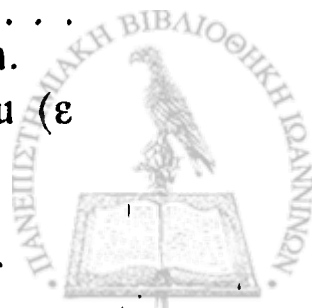
Fasuλ. Eðe ku ke ðembje?

Hamesi. Di eðe une?

Fasuλ. Si benet te mos diç? Πο kur s' kupeton vete ku te ðemp, si dotà di une?

Hamesi. Na me ðemp ketu . . . barku (çemtonet e benete sikur ka te ðembure eðe ðeret) Oh! . . . oh! na ketu, zoteni ah! sa me ðemp.

Fasuλ. Ferko, ferko-e mê fort . . . na keçtu (e ferkon çume barkun e Hamesit).

Hamesi. (dyke dirure) Aj, aj, aj Cume te ðembura me si'lni.

Fasuλ. Kaqe mē mire, sepse gerimi qe s'sjēλ te ðembure, as ηe vjejtje s' ka. Ti sikon vete, gerimi qe po te beη te sjēλ te semura, deften se dote te sjēle dobi. Le te zeme prape (ε ferkon).

Hamesi. (Me ze te mað) Jo, jo, nuke dua.

Fasuλ. Cume mire; pra semundja jote eote semundje te ngrene cume. Tagi ðuaj-me si u darkove djeðinaj?

Hamesi. O zoteni mē fort te pake gerra, me ηe supre.

Fasuλ. Vetem me supre?

Hamesi. Eðe ca miç qengi.

Fasuλ. Ge tjetër nuke hengre?

Hamesi. Eðe ca patate.

Fasuλ. Tjaterë?

Hamesi. A, eðe pake zambon.

Fasuλ. Eðe ruçove?

Hamesi. Po, zoteni.

Fasuλ. Pa fjale se dote keç ngrene eðe ca peme.

Hamesi. Po, hengra.

Fasuλ. Qumegj me oris?

Hamesi. Fort pak.

Fasuλ. T' embela ca hengre?

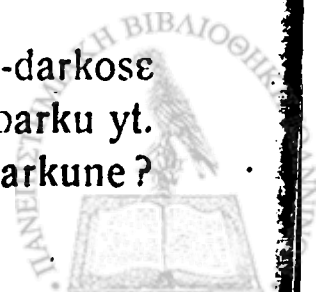
Hamesi. (me fuqi) As fare, as nuke kicte te keti'la nde mesalet.

Fasuλ. Eðe kuxon te ðuaç, se cume ho'le u darkove, kur hengre kaqe gerra?

Hamesi. Kini te drejte po (dyke çemtuare ze barkune) oh! o! ol oh! . . . aman.

Fasuλ. Ja, sikon barku yt, po qahet, se u-darkose me te paka gerra. Le te vezgoη tagi, ç' ka brenda barku yt.

Hamesi. (i trembure) Çe, dote me çani barkune?

Fasuλ. Nuk' eçte nevoje. Qendro mos u-tunt (ve vεone mbi barkut te hamesit per ηe te filme εδε ngrihete). A! popo sa perra ka ketu brenda Sa te tεperuare kini brenda nde barkt! . . . ç' nuku kini! Te me ndjeni, ky bark eçte çdo tjater ge se bark, eçte ηe baλon i tere, po nde vent qe te jete i mbuçure me ere eçte fryture me uçqime qe munt te ngiηe ηe elefant (fil).

Hamesi. (o Περενδι) Με te tjera fjale barku im eçte nde rezik te pelcase.

Fasuλ. Beson dotà largojme kete ge me ηe çerim te forte, te cilene sa kaqe heraç dote tà beη. Po mos haro, se semundja jote eçte nga mê te keqijate, eçte hamesi ε forte, (glutonia εfrajanta).

Hamesi. Cume mire, zoti çeronεs, a dote çeronεm? Θojni, u lutem, jam i-gaticim, t' u degoη mbe çdo qe te me urçeroni.

Fasuλ. Dote çeronεs me harjet' ε çragimit. Με çene qe hengre uçqime, qe munt te te arinine ηe jave te-tere, prεj nevoje duhete per tete dit te mos haç as ge. Eδε tagi ri atje εδε ferko barkune.

Hamesi (ri). Cume mire. A! bark i mjere, ka çume te drejte çeronεsi, je fryture εδε dukεs si ηe pιδe-çitje (dyqan, bakaλi i vertete).

F'asuλ. (Περpara dεrese). Numuri 4. (hyn Πεrtacja me pertim te maδ).

Πεrtacja. (dyke hapure gojene ε dyke çtriture). Zoteri, u falem.

F'asuλ. Γιδ' αçtu, zoηe, si quhεs?

Πεrtacja. Zoηa Πεrtace.

F'asuλ. Ç' ke, te lutem.

Πεrtac. Me δemp pγsm' ε kokes, zoteni.

F'asuλ. Πα fjale nde koket.

Πεrtac. Πο zoti, çeronεs.

F'asuλ. È kupelova. Eδε te ze dendure.

Hertac. Po dua per dita.

Fasuλ. Te mboðis te flæg?

Hertac. Nuke.

Fasuλ. Bukene?

Hertac. Nuke, as fare.

Fasuλ. Lodrene?

Hertac. As lodrene.

Fasuλ. A te ðemp, kur punon?

Hertac. (me te çtrire hap gojene). Cume keq. Po ç' e-malekuare ðembje egte kejo! Posa e ve nde ment te punon, ze te me mundoqe, sa s' munt tã çkoni nde ment.

Fasuλ. Arin, arin, e kupetova semundjene. Le te çoheme pakeze kokene (ja ze kokene). Na, zonë, vuan nga qe e tmeruare xonke . . . ke xonken' e te mos punuarite.

Hertac. Vertet, zoti çeronës: Çudi! Eðe ku e kam kete xonke?

Fasuλ. A di te loç me top?

Hertac. Cume me pelqen, eðe çume dendure los me topne, po eðe me mjçsteri te maðe.

Fasuλ. Cume mire. Po nde mos loç çume kohe, ç' dote ngase?

Hertac. Dote aronj te los.

Fasuλ. Le ta vezgon eðe pakeze kokene (ja ze). Po, sikundre te ðaçe, ti vuan nga qe xonke, qe egte çum' e maðe, qe egte bere ketu brenda nde koket, eðe kejo xonke ka giðe far' e fisn' e te-mos-punuarit, domë-ðene lodra etj. etj.

Hertac. Eðe nga se vjen kejo, zoti çeronës?

Fasuλ. Sepse mendja eðe mendimi yt egte giðene nde lodrat. Nuk' e do punene, eðe kejo egt' ajo qe te sjel ðembje nde koket. Nuke me dua, te lütëm, te djelatc a te ðemp?

Hertacja. Kure, as te djelate, as te krëmtete qe s' vëmi nde skolit.

Fasuλ. Nde eçte keçtu, ç' te te ðem . . . Puno tere javen' e javese, duaj punene eðe s' je per te semurur kure. Puna e ka per te humbure xonkene eðe ðembja dote kerkoqe folë nde koket te ndoqe pertaceje tjeter.

Hertacja. Kam frike se mos me ngase fare ndryçe (hap gojene). A jini te vertetuarë, se ma kupetuate semundjene?

Fasuλ. (me te mburure) Une kure nuke lajdit zoqa Pertacke, eðe qe t' ua tregon dote te ðem çkoqur emrin' e semundjese s' ate. Qihete per tim eðe bari (ilaçi) kundre asaj eçte pune, prej se cilese kini çume nevoje.

Hertacja (e turperuare). Mbase zoteni.

Fasuλ. Pa mbase, kejo eçte semundja jote. Perpara pra, zoqe, eðe pasketajdi te mos keç as fare dyçim, kur te flet i deguari çeroqes Fasulaç.

Hertacja. Po (ri perane te tjeravet).

Fasuλ. (perane dërese) Numuri 5.

I-ligu. (hyn eðe eçte fort i-vrerete) Mire dita.

Fasuλ. (si me te-çuditurë). Pa ç' eçte ky? Nuke munt valë, zoteni, te me ðuaç, si me ðone tere bota: „Gezuaç, zoti çeroqes“. Emerine te lutem?

I-ligu. (as fare, te ðage, se une rage permbi ate). zoti i-Lik.

Fasuλ. (dyke ngriture). Si pas emerit eðe je. Çume mire, zot' i Lik, dote te silëm si me silëç, eðe te mos te viqe rende (me aqperim) Ç' kerkon?

I-ligu. Perdroða kembene.

Fasuλ. Eðe ti te perdroëura; cilene perdroëe, te lutem, te-djadtene a te mengerene.

I-ligu. Na; (i tregon te mengerene).

Fasuλ. Po nuke pergigene me te ketile menyre. Te pyeta te djadten a te menqerene? a deqon? (eðe i tunt te Ligut doren' e mengere.

I-ligu (ðeret). Aj! me ðemp! me ðemp!

Fasuλ. E pyeta, te ðemp dor' e mengere (i-Ligu do te rije). Jo, nuke dote rig, dote qendroq mbe kembe!... eðe si e perdroðe?

I-ligu. Nuke di as ge.

Fasuλ. Eðe une kaqe tjetere; nuke di as ge.

I-ligu. Atehere q' qerones je, apo nuku do te me qerog?

Fasuλ. Nde mos te pelqen, munt te na kðehq krahete. Je i-lik eðe likq te perdor. Qko (i kðen krahete).

I-ligu. Cume mire, mos u-zemero, dote te ðem, si e perdroða, raqe

Fasuλ. Mbi q' ge re?

I-ligu. Mbi t' ime motre Margarita, se nuke donte te me huante redn' e saj qe te losqa.

Fasuλ. Q' deqon? Ti, zoteri, qenke me te-sjeða te liga eðe nde grat, po s' eote as fare qudi. Me te tjera fjale rave tet motere. A, kejo eote dobesire!

I-ligu. As fare, te ðaqe, se une raqe permbi ate.

Fasuλ. Pa fjale dyke rene me grugt asaj. Cume mire, eðe qe te perdreðq pelemben, i ke ðene mjast, mbase mð teper nga sa mendoq.

I-ligu. Jo, nuke i raqe me fuqi.

Fasuλ. Me nde funt, e godite . . . keqtu? (i bije qe te ligut).

I-ligu. Jo.

Fasuλ. (i bije eðe prape). Keqtu?

I-ligu. Nuke.

Fasuλ. (i bije eðe mð fort) Keqtu?

I-ligu. O! o! q' eote kejo?

Fasuλ. Çe? εδε με fort? Mos i re keçtu? (ben gati ne backe te forte).

I-ligu. (dyke larguare). Jo, jo ... si ajo back' e pare.

Fasuλ. Dyke rahure pra keçtu tet motere perdroë dorene?

I-ligu. Πο.

Fasuλ. Te lumte l qenke trim; e fiton bravuren ... e ligesise, andaj εδε une çume mire tã bera. Beson, se e kupetove ligesine tende εδε se u-paqtove me tët motere.

I-ligu. Nuke as e ndjeva te ligene as u paqtova.

Fasuλ. Jo? Atehere s' mundete te çeronεç. Duhete qe te benεç mire, te kerkoc me pare ndjese nga jot' motere εδε ta paqtoheç me ate. Perpara çko mos hump kohe, dote beç εδε ne te bariture.

I-ligu. Nuke vete, nuke dua.

Fasuλ. Nuke do ti, dua une te veç. (vete nde deret εδε deret) Numuri 6.

I-ligu. Ri perane te tjeravet.

Λomatarja. (hyn me nxitim εδε gidene po flet me nxitim te mað) Mire ditaj, mire dita, mire dita, o çeronεs fort i-çquare εδε fort i-deguare, u jam falure, mire dita, mire dita.

Fasuλ. (i-habiture) Roðan' i mbaruare, muçi qe bluan fjale!

Λomatar. U perçendoça, zoti çeronεs, εδε prape po u perçendoç, mire dita, mire dita, gezuaci.

Fasuλ. (si pas çembelēs' se λomatarese) Geçuaci, gezuaci, gezuaci, emri te lutem?

Λomatar. As ge s' me ndalon t'ua. ðem, eot' e tepere te kerkoni emerim t'im, kur prej zemre dua t'ua ðem, εδε s' eote nevoje te me pyeni.

Fasuλ. Πο, po, εδε s' tã deguame emerine.

Λομатар. Nuk' ε deguate? Γερονης, ζ' θονι? ζυδι !
Si ! ηε ore te tere πο flaseme, εδε nuke me kupetuate
cila jam. Quhem zona

Ψασυλ. Cume mire; πο nga σε vuan?

Λομатар. O ! vuanη nga ηε semundje, qe s' eote
deguare as gekundi; εδε jam ε vertetuate, σε εδε zo-
teria juaj, qe jini ηε Γερονης kaq' i ζquare, dote ζυδι-
teni πο τά degoni. Γερονηςi im, πρεj cume ditç me
δemp guha, eote ter' ε ençture, pa diture perse. Harova
t' u dem σε me δemp cume εδε mundonem sa s' men-
doni, σεψε ε-mjera per kete ngaje nuke munt te dem
as ηε fjale.

Ψασυλ. Ç' dua, o zone? Me mbyte με ηε lume
fjaleç ndonese te δemp guha, εδε akoma qaheç? Mjere,
te mos icte ε ençtura. Nuke ke as fare te drejte te qa-
heç per guhene, ε cila sikundre çoh, flet kaqe fjale sa
dote flisnin tre ηeres dyke folure baçke.

Λομатар. Te me ndjeni, zoti Γερονης; cume me
çani, πο le te mos humbasim kohe te vjeçture mbe fjale
te kota ε te pa-dobigime.

Ψασυλ. Me duket, σε kete τά ðage mê pare.

Λομатар. Une arçe vçtem qe te mar keçilç.
Kerkoη pra te me keçilçoni si Γερονης i-çquare. Guhene
ε kam te-ençture. Pa dyçim juve si Γερονης çum' i-çquare
dini fort mire ngajene, une as ge s' di, u lutem pra te
me θoni, nga vjen kejo? εδε u vertetotç, σε kure as
ηçriu s' ja kam per te ðene, kur nga guha qe ε kam
te ençture nuke munt te flas εδε cume.

Ψασυλ. Le te çoheme.

Λομатар. Mos eote nga te ftohetite, nga te ngroh-
tite a εδε nga te dyja keto apo σε hengra ndone ge
te πçehete.

Ψασυλ. Tç çoheme.

Domatar. Mos, se hengra çuma çeqerka? Po kejo dote jete, sepse çeqeri ka fuqine te

Fasuλ. (dyke rrere fjalen' e asaj) Kejo eçte vëtem puna ime, zone, mos e hump kohene me fjale te kota e pa vent.

Domatar. Po une e mjera me-zi hapa gojene.

Fasuλ. E mjera (me vetehe) nuk' e kupeton (me ze te mað). Pa refeme guhene.

Domatar. Guhene? s' ka me te lehte ge, çiko-e (nxjer guhene eðe te filmene, qe ja mbante çeroçesi eðe po fliste). Eçte mire keçtu, zoti çeroçes? (nxjer guhene).

Fasuλ. Po.

Domatar. Duhete ta nxjer eðe me teper?

Fasuλ. Nuke, te lutem, te lutem mos kuvendo.

Domatar. Po, kini te drejte (nxjer guhene eðe tek po benete gati çeroçesi t' ja zere); sepse ka çume çeres qe trembene eðe ta refejne guhen' e tyre.

Fasuλ. Po, mos kuvendo, te lutem.

Domatar. Po kini te drejte, te me ndjeni, harova; po duhete te dini se une çume ndryçon nga ata, se nuke trembem as fare t' u refen guhene.

Fasuλ. (i-paduruarçim) Per emrin' e Zotit, zone heçtni; sepse tek po flet guha jote me iken, eðe keçtu s' munt ta çoh, si dote ta hariç kur sulete si qe nga me te mirate torpila?

Domatar. Eðe prape te me ndjeni, kini çume te drejte, zoti çeroçes; kejo eçt' e verteta, se, kur flas, e humpni guhene t' ime, eðe

Fasuλ. Pra nuke dote flaç me! Mart, drap gojene . . . mire, . . . nxir guhene . . . me teper. Duhete te ris keçtu te pakene tri te filme te dyta.

Domatar. Çe? tri te filme te dyta? tere puna kaqe eçte? Zoti çeroçes, une munt te ri keçtu çysme

ore, ñe ore, ñe dite te tere. (Geronësit qe ri nde front)
Ç' kini? Ç' pate? mos jini te semure?

Fasuλ. Jo pres, kur dote vendos te mbylç gojene.

Λomatar. Te mbyl gojene? Sa kaqe heras, po juve me ðognite per tagi tã hap. Ç' doni? tã hap apo tã mbyl? U betonem, se e humba, nuke di ç' te beq.

Fasuλ. (me vetehe) Vetem ñe uðe gretimi ka. (Ngrihete eðe me urðer i ðote) Te lutem pa ri perðe.

Λomatar. Me qiðe zemere, zoti Geronës, na tek po ri. Kerkoni tjater ge?

Fasuλ. Refeme guhene (Λomatarja bindet; Geronësi ngreh duarte, u bije kembevet, i hap syte e i mberðen mbi λomatarene, eðe me ze te forte e te tromaksure ðote). Mos luaj (Λomatarja pa luajtur nxjer guhene, eðe Geronësi e vezgon).

Fasuλ. (pas pakeze largonete) Te falem ndërse, zone, je liruare, e kupetova semundjene tendë. (i afëronete prape) Zone, zone (me vetehe). Po tagi kemi tjetere mundim, mezi muntme tã bejme te harqe guhene, tagi nuke do tã mbylqe. (Λomatarese) Zone; (me vetehe) Le t' u ndih; (ve ñe dore mbi kryet eðe tjeterne ndene nofulat). Zone, dotã mbylqi gojene, eiko mire, ñe . . . dy . . . tri.

Λomatar. Al Geronës, Gume me trempte.

Fasuλ. Kejo eçte e vëtemja uðe qe te te beq te heçteç

Λomatar. Cume mire, eðe tagi nuke me ðoni, te lutem, ç' eçte semundja ime? ðoj-me-ni, ðoj-me-ni, po çrejt sa te muntni. Jam e paduruarçime, keçimtarë, dua te mesoq. Eçte semundja ime e keqe ðoni; pra ç' mendim kini, ðojni?

Fasuλ. Prape qiðate (me urðer) Mos luaj! . . . (Λomatarja nga frika nuke luan). Zone, (me ze te mað) e dini, se gela GUM' e ngrohete e djek guhenc keçtu

εἶδε fjalel' ε̄ cuma ε̄ demtojne. Dyke folure cume, ε̄ p̄riε̄ puhene ε̄ poqe mbe ηe fure . . . te λomatituri. Πο̄ nde vent qe te t' i ðem punerate mbylure dote t' i ðem mē̄ mire çkoqure: Eε̄te vertet, se lumi i λomatise s'ate me loði cume, nuke me la t'uā refex̄ semundjene, po taçi behu gati te degon̄ emerine t'ent te vertete, (dyke mare fryme rende, fçi balet ε̄ tij).

Λomatar. Pas fjalevet tende, zoteri, aferon̄ te benem, nde mos jam ε̄ geɣere, λomatare, guhare.

Fasuλ. (dyke ngriture duarte). Ç' ðua? aferon? me te vertete je p̄rej cume kohe ηe λomatare nga mē̄ te keqijate, me ðiplome, nde ckalet te pare.

Λomatar. Mjere une eḏe si dote ceronem?

Fasuλ. Fare kolaç, nde ruçofte se kuvenduari cume.

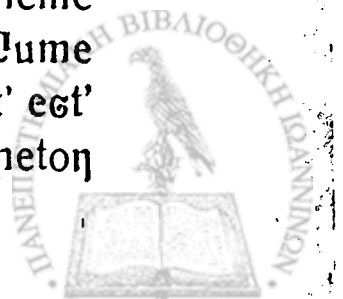
Λomatar. Nuke. ðini ndohe tjet̄er bar (ilaç)?

Fasuλ. He-per-ηe nuke.

Λomatar. Ç' ka! dote p̄res te me ðoni tjet̄er bar (ecen pa regūle). Dote jete cume çudi mbe ηe kohe qe kaq' ε̄ kaqe gerra çrikne, te mos p̄ndet eḏe c̄erimi i te-λomatiturit!

Fasuλ. (i vete pas eḏe p̄erriqete t' i flase) Zon̄e!

Λomatar. (eḏe po flet). Kane çrikure telefone, fonografe, balone me timone ε̄ ηe mije ε̄ dy gerra tjet̄era, p̄er te cilate ç' do breme ndep̄er c̄tepirat kuvendojne. Bari i apostimes, c̄kendijat' ε̄ Rentgenit eḏe kaqe te tjet̄era, ε̄ te mos p̄ndete c̄erimi i λomatise! Naten' ε̄ bejne dite, eḏe dit̄en nate, eḏe me p̄iðe keto mos p̄ejne, si benete c̄erimi i te-λomatiturit. Bukuri, me te verteta! Πο̄ eḏe perse te trumbulonem eḏe kaqe. Te c̄oheme jam λomatare? Dote me ðoni, ðote c̄eronesi. Cume mire; po k̄iç na verteton, se i-çquari c̄erones nuk' eçt' i geɣere? Eḏe me qene qe une x̄eç mē̄ t̄eper k̄upeton

nga gume te tjere te semure, me gkon ne mendje, se geroqesi sa per semundjene t'ime . . . ra jacte.

Fasuλ. Zoqe!

Λomatar. (edε po ecen) Edε dot' uà refεη. Gikoni sa ore jam ketu, cili nga ne te dy flet mē gume ε na pugim? Ceroqesi, gide me ne ze dote me doni.

Fasuλ. Zoqe!

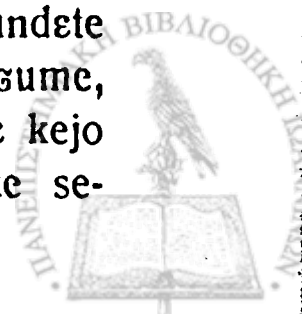
Λomatar. Atehere, si qenkam une λomatare. Ay flet gume, a une jam λomatare? Po keta geroqesit gidene dote jene t' aqperε, te liq s' jane per te ndrequre kure (vete nd' ata qe rine nde funt).

Fasuλ. (i-loður bijε nde front) Uā' ε mbare! Ç' ε-keqe qenka kejo.

Λomatar. (atyrene qe rine nde funt) Si ε gikoni juve? Ç' kupetoni nga gide keto?

Fasuλ. (ngrihete) Kejo s' duronete, me turperon perpara myqterivet, nuke, kete nuk' ε duron dot i-genuari geroqes Fasuλaq.

Λomatar. (te gidene) Kerkoη edε mendjene t' uaj, o zoteriη, edε mē teper tuajne, o zoqa. Kam te drejt' a te gtrembere? A nuk' este si dem? Juve doni, ε cila ge dote dote, se kam te drejte, geroqesi pra s' ka te drejte. Une t' u dem, dote vete te gikonem edε nde tjetere geroqes. O i-mire, perse te mos ujit guhene t' ime une qe jam ε deguare gume folesε, une qe jam goq' ε çquare ε gide miqεgavet te mia? une qe munt, si doqte pyçi, ne ditezaj, edε ne zet bufeve t' u mbyλ gojene, te denohem ε te mos flas? Perse te lutem? Sεpse ε dote ηε geroqes qe s' ηeh as ge. Kejo nuke benete, dote goheme, ç' done edε geroqesit ε tjere. Mundete ndone tjetere te me dote, se duhete te flas mē gume, qe te benem mire, perse nuke? dote gikoni, se kejo na fjale este per te bere, sikundre kur, gid ati te se-

muri εἶε nde pīd' ate semundje nga dy ɛrones, ηeri urðeron te ftohta εἶε tjetri te ngroheta.

Fasula. Πο, zoηa λomatare, zoηa doktoρεε, qe ε ke guhene si kopan ε tere helm, πο. Marc, trego-me krahete εἶε ti εἶε te pīde juve. Nuke dote jem mē ɛrones, ηe mije here nuke. Σερσε dyke ɛeruare juve u semura une, πο, jam i semure. Ndjeη brenda tek une mizen' ε tmeruare ε te ηa-ɛeruareime kure te λomatise . . . mjeri une. (bije nde front εἶε te tjerat i ɛerbejne).

(Bije kurtina).

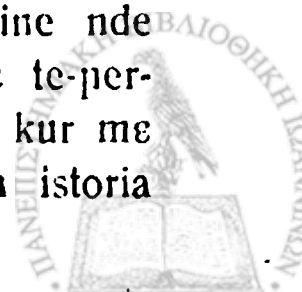

Σ Ο Π Α Ι V.

ΓΕΡΡΑ ΤΕ-ΒΕJΕJΤΥΡΑ Ε ΒΕΤΙΑΡΕ.

Βεjεjτjα ε ετρεngιμενεt.

„Γερα ε driza dote mbiqene per ty εδε me djerse te faqese s' ate dote hag bukene t' ende“. I-ketiλε egle fati i qdo biri te ηeriut te-pare, εδε munt te δεmi, se jεt' ε ηeriut egle plot εtρεngιμε qe nde te-nisurit ε πεr nde te-mbaruarit t' asaj. Kaqe te-εume jane εtρεngιμεte, sa εume ηeres frikacare i kane δεne funt jetes' se tyre me ηe menyre fort te-poqtere, sepe u egle merziture. Po vjejtja ε-pambaresuare ε atyreve εume mire εihete nde mbrodesit te ηeriut trim πεr nde ditet te-sotme. S' munt te quhene te-malekuare mundimet ε εtρεngιμεte, qe i dalene perpara qdo ηeriu; sepe pas nomit te-perqidim se „qdo dru ηihete nga pemet' ε ti“ kemi kete te-vertete: „Pemет' ε εtρεngιμενεt, πεrεj te-cilavet egle πεduare ηeriu kuximtar jane gidene te-pelqyera nde syt“. Peraudaj munt te δεmi, se qdo mundim egle ηe bekim. Uda qe ka εrene εδε po εrje ηerine nde mbrodesi eεt' ε-perpjete, plot me πεngιme, me te-per-pjekura ε me te-rezuara, kur me deεperime ε kur me εperesa ε me te-ngriture. Pasqyrate, qe na εr historia

e botesë për të ngrituritë lart e çume qeresvë, janë të
 panumeruara e na tregojnë këqijet, se pa mundim
 asgjë s' fitohet, edhe se çtëngimëte janë çume të ve-
 jëjturë për të vajturë mbrojt: Edhe që të vertetë çume
 të vejëjturë për të mbajturë ndër menditë prejme nde
 jëteçkronat të qeresvët të mëdhe se ay që i munt për-
 simet' e dobesirat' e tij e jo ay që urdëronetë prej aty-
 revë e u çerben dot' apinë nde majet të malit. Kurore
 nukë mapene ata që pine nde çtratt të të-prejturit, vë-
 tem luftetaretë dote kurorezohene më ndër e më lavdi.
 Fort bukure përgahetë jet' e qerit më që luftë të për-
 herçimë, edhe ay që dëqeron të vejë përpara e të mbro-
 desonë nde ketë bote duhetë të luftonë burerist më
 kundreçtirate që çen përpara. Mbrodësia m' e-lartë ap-
 hetë vëtem më të përjekura të përherçimë t' atij që e
 kerkon atë. Turp i-mad' eçte për qerin' e-çuretuare më
 fuqira të trupit e të mendjësë të dëqeronetë ndene
 çtëngimët; perkundrazi ay duhetë të mesonë prej atyre,
 që të benetë m' i-vëndosurë nde qelimt të tij edhe më
 vëperimtar e më trim nde punet të tij. Përveç kesaj
 qeriu që çkon e provonetë ndepër çtëngimë dote dale
 i-kuçuarë si ari që çkonetë ndepër fuqit të zjarit për
 të bere i-keçilë. Në çembelë fort të-mirë na er jeta e
 Frengut Bernard Palissit, çpikesit të lendes' se-barde
 të limavët (riatavët). Çtëngimët' e ti içine jo vëtem
 të-çume, po edhe për çume kohe. Vjetë plot më çtren-
 çimë çkuane përmbi atë; po ata e benine më të-vën-
 dosurë për të çeturë çen' e-dëqeruargimë. Varferia e-
 maðe e beri të heðe e të djege nde supet që nga që
 çide plaçkat' e çterpise; dëqerimi i-mad' që kishtë për të
 mbuçurë qelitëne e beri atë tã mbanë zjapë të-paçuarë
 më të-mos kursyerë as çtratët' e femijes' se tij. Nde
 ketë qeri u-mbuc fjal' e-urte: „A kë pare qeri që eçte

zilitar nde punet te-lij? ky dote qendrone perpara mbretve e neresve te-meðeñ“; perandaj e-drejle eçte fjala e ne çkrohesi qe dote: „Ferrat' e-renda vejen te benene“. „Varferia, dote, ne heri i-çquare, eçte ne çtreqim i-mað, po eçte mire per te-rinçte te hiðane nde mest te vaveçt t' asaj, qe te perdorine giðe fuqit' e tyre, eðe ose te humben' e te fundosene ndene' ato, ose te ngrihene persiper' atyreve“; eðe si pas provimit t' atij „as ne i-vejtjete nuke dote fundosete“. Per çume veta nga ata qe i kane çfaqure botese çume te-verteta eðe me te-çpikurat' e-tyre i kane ndihure çume te-renda kane qene te-perqççurate e te-ndjekurate, me te-cilate bota e kohes se tyre uð ka çpague, po as per ne nga ata kendojme, se ka qene i-deçperuar a i-mbajtjete nde vendimet te ti. Mbe ciline eçte detyre te-pendurit' e botes' se-re, giðe te-mirat' e asaj eðe dobia qe ka sjelç? Ajo mb' ate trimn' e Genovese eðe mbe te-vuarat' e tia qe e benine ate te-vendosure eðe nde mest te pëdimevet e te-pengimevet me te-deçperuare, per te-filuare qelimm' e ti? Pabeseria e çokevet eðe padurim' i atyre igine me te-rezikime se valet e detit te-mað eðe uða e-pasiguare; po permbi giðe ato ay eðe sot qendron dyke treguare me gigt botese, se persiper' atyreve eçte deççerim' i mbuçure eðe emeri i-perjeteçm. Sikundre miðja kðen nde margaritare koçet' e-rena nde det, qe çrojne lekuren' e saj te-bute, me ne te-ketiçe menyre duhete eðe çdo heri te perdorçe pengimete qe i vijne mb' uðe, jo te bjer' e te rezonete ndene rendesiret t' atyre, po dyke çkelure ata ndene kembet te tia te dale façe-barçe.

Te-sjela te-mira.

Bota, sa do qe erëte per te mbuqure dëgerimet' e trupit, prape kerkon te-ketië neres qe te këne te-sjela te-mira, sepse keto jane fshesira qe heq çumice miqë. Nde këfçim fletet' e jeteçkrohavet te-neresvet, dote kupetojme qe fshesira e mbrodesise qendron nde te-sjelat' e-mira e te-pelqyera qe perdor neri u nde poj-tjet te-tij. Cili eot' ay qe kerkonete nde çerbimt te çdo punë? Cili eot' ay qe benete pjësetar e si qe qe me te zone? A nuk' eote ay i-cili kupeton eëe ve nde ve-perim tere ato miresira, qe depon e çeh, kur vjen nde çoqeri me neres te-mir' e te-urte? Vejen neri u te pu-çtoqe te-sjela te-mira, sepse keto jane qe pasje, e-cila kupe nuke dot' e lere te varferonete. Kete pasje apin ay vëtem tã doje, eëe pa fjale dotã fitoqe eëe dot' i sjele qe mbrodesi te maëe nde pëd te nerezise; eëe jo vetem kete, po eëe dote muntqe te fitoqe ndër nga neres nde çkale te-larta e te-çquare. Te-sjelat' e mira e bejne nerine te jet' i-liruare e i-patrembure nde pëdt te tij. Më te-mirate e më te-lartate dëreti naturalë eëe talanda, qe jane sjele për mbe çkzlet më te-mbaruare me ane te dituris' e te mesimit, lehtazi kënenene nde te-meta eëe ligesi, nde qofte se nuke jane bagkuare me ndjeqa miresie. S' apin te jëç vëtem qe nga nerezit' e botese, po duhete te jëç neri me zemere. Te-sjela te-mira jan' ato te cilate kane per burim drejterine eëe miresine. Çdo e-sjele eote qe sbulëse qe çfaq fshesir' e zemeret' e te jetese. Cili eot' ay qe munt te fshihete nga çoket' e-ti? Cili eot' ay qe munt le pefë-nete si s' eotë? Çdo e-sjele e këjëlëson nerine eëe e ben te dukete siç eote, perandaj mbe kohe te-çkurtere dote qihete e dote quhete i-qojture nga te-pjëde. Ate qe

ε numuron ηεριu fare te-feshure εδε δεσeron τα mbulohe, kejo lshlazi i çfaqete botese me ηe a me terepe te-dukura. Stervitje εδε kujdes i-mad duhete qe nde vogelitet per te çretuare nga rçeretimate qe munt t' i sjele vetehe a te-tjerevet. Me apesim te-mire do ujiture mendja ε zemera ε ηεριut qe nde vogelitet, serpe vitem rçemet' ε. keti munt te te bejne te fitos ηe emere qe dote mbetete per kujtim nde mest te çokevet εδε te botese. As ηeri s' munt te çretone nga denimet' ε botese ε-cila munt te jete mbe te-drejte, perandaj nde çofç zilitar per te çretuare nga te-paperclyerçimite denime te botese, spid-ε udene ε-cila dote te bene te-lumure. Spid per vetehe t' ende ate ude, ε-cila dote te ape rçhje, εδε keçtu kupe nuke dote te trumbuçojne te-pykuarat' ε botese, qe munt per dita te deços. Nde istorit rçjme çume ηeres qe kane lene pas pasqyra ε çembela te-çkelqyera qe jane si dritare te-meçh ε dote ndrithene botene sa ta pohe. Gide kejo lavdi, gide ky çkelqim, gide kejo miresi munt te vine nde jetet te ηεριut vitem nga te-sjele te-mira, te-cilate qe munt te kete, po te doje. He çkroçes dote: „Te-sjelet' ε-mira jane pasj' ε-pare mbe çdo çteri treçetari.“ Munt te ðemi, se mbroçesia εδε lumuria ε ηe ηεριu a ε ηe kombi varete nga te-sjelet' ε-mira. Te-sjelet' ε-liga kupe s' ε dorezojne ηerine; i-ketili as munt te quhete ηeri. Mbroçesia ε-vertete ruçton εδε ka per bij ε bija vitem ata ηeres qe jane me vetia ε me te-sjele te-mira. Bota dote içte far' ε ndryçme, nde çofte se si-cilido bente rçesen' ε ti me te-sjele te-mira. „Ay qe eçte me zemere te-qeruar kupe nuke munt te jete i-ndyre nde fjalet, εδε i-peruçuri εδε i-daçuri nde çpirt kupe s' munt te jete i-poçtere nde te-sjelet“.

Apesimi.

Nomvenesi i Spartese, Likurgua mori prej gjid-asaj buçtre dy kelyçe eðe i pili me menyre fare te-ndryç-me. Herine e mesoj me gëlera e nde prehje, eðe tjaltrine e sterviti nde gaht. Kur u-forcuane nde trupt e nde zakonet te tyre, i solli nde trakt, vuri perpara atyreve gëlle te-pelqyera, eðe pastaj leçoj ne lëpure. Sakaqe-heraç heri nga keta qenre usul permbi gëlerat, tjalteri u-lëçua te ndjêke lëpurine. Mbe kot lëpuri u-perroq te çpetoqe nga donjt' e armikut. Qeni e solli nde nguçtim eðe e zuri. Tere gjindja e-levdoj -per te-sulurit' e per lehtesirene, me te-cilene zuri lëpurine. A-tehere Likurgua dyke këdyere nga gjindja da: „Keta te dy langoq jane prej gjid' asaj buçtre, po çikoni, apesimi sa ndryçim te mað ka sjelle nde mëst te tyre.

Daguria mbe mesimne.

Bimosðeni.

Bimosðeni, kur u-ryet ne here, si mundi te benete ne fjale-ðenes kaq' i-çenuare, u-pergreq: „Se kam priçure më lëpere vaj se vere“. Me keto fjale doj te ðeçte, se kohene e çkonte dyke kenduare jo vetem ditene, po eðe natene nde dritet te kandilese, eðe jo pas defrimëvet e te piravet.

Kleanði.

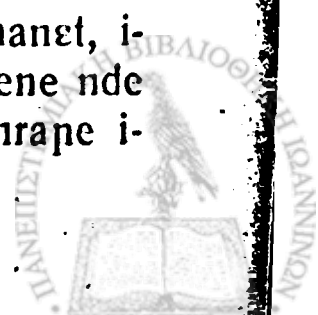
Kleanði ato qe degonte prej fillosofit Zinon i çkruante nde tjegula e nde çpatula qeç, se nuke kishte te-hoqa, qe te blinte karte. Eðe me-qene-qe icte çum' i-varfere, natene punonte ndeper korçetat dyke nxjere uje prej pusevet eðe ditene mesonte.

Bariu i Ettrikut, Efkliai.

Jakov Hoggu (James Hogg), qe egle i-ηohure ndene emerine. Bariu i Ettrikut, ka qene ηe vjerçetor i-nderçim e i-çenuare i Engliterrese. Kur zuri te mesonte, içte ηe-zet vjeç, eðe nuke dinte as te çkruaηe as te kendoηe. Vola eðe te-punua-rete ja suaηe te-piða mbare. Nde djalerit içte i-varfer' e i-mjere; e kiçte çkuare dyke ruajture bageti ndeper malet te Skotise. Dyke pojtore iveteme nde çkretetirat u-puçtua per ηe dagurie se-maðe per burimete, per çprelate, per malet, per qiçle, per rçte. Po dote muntte kupe t' i tregoηe bukurit' e naturese kaqe mire, po te mos kiçte fituare me ane te fuqis' se. Volese e te kujdesit pas punese ηe mesim tendryçm e ηe taλande te-çenuare. Çembel' e atij na meson, se ηe djaloç, qe ka çkuare djalerine nde pertim e ka mbçture i-pamesuare, munt ta ndreqηe eðe fare kete mjeresi, po te doje e te kete qendrim nde punet.

Heriu nuke munt te pefçηe, se per ku apinte dçgerimi i nxenesvet te fillosofit te-mað Sokrat per te deguare mesimet' e ati e per te pare fitim e dobi prej atyreve. Linin' at' e meme e mohonine çdo defrim, qe te vinine pas ati te-urti, qe gatuante zemerent' e atyre, qe ndriçonte çpirtin' e atyre e qe u hiçte kembete nd' uðet te miresise. Adina eðe Megara gendçgine nde lufte te-keqe nde mest te tyre. Armiqesia e te dy gjendçvet içte kaq' e-maðe, sa ηerezit' e Adinese vinine mbe be krye-uçletaret' e tyre te benine pemuqe dy here nde mott vendin' e Megarese, eðe Megarianete, me mundim vdçkjçje, ndalonine te-tyrete te vinine nd' Attike. Ky ndalim nuke mundi te çuaηe as te pçngoηe dççiren' e Efkliait nga Megara. Dilte nga qyteti mbremanet, ivççure si grua, me krye te-mbuluare, vinte natene nde çtepit te Sokratit, eðe kðenej natene tççetere prape ivççure si grua.

Π ε τ ρ α ρ κ ο .

Miq' e Petrarkut dendure i shkruanine, qe te drejtesonine vetehen' e tyre, perse nuke vinine ta shikonine : „Si te poqe njeriu me tyne? Jeta qe shkon ti nde Voklyze eote ne jete fort e-çudiçime! Dimerine pi ndene kulmt t'ent posi ne zok i natese, eðe nde vëret sulës pa rucim ndeper arat“. Petrarku qeste me keto fjale t' atyreve eðe doçte: „Keta neres i nemerojne defrimet' e botese si me te-madene lumeri eðe nuke munt te kupetojne, se si munt ndoqe te poqe pa ato“. Po une kam miq, goçeri' e te-cilevet pa mase me gezon, miq te gide vendëvet e te gide koheravet, te-cilete kane qene te-çquare nde lufte, nde punera qeverie e nde dituri. Me ata kupe nuke gendem nde nguçtim, eðe jane gidene nde shërbimt t'im. (Petrarku miq quante vivlate). I dëres te vijne e i perze, kur te dua. Nuke me rendojne as fare eðe me pergigene nde gide pyetjet. Ca me pefejne te-ngarat' e koheravet te-shkuara, te-tjere me tregojne shëhtesirat' e naturese. Ky me meson uðene si te poq e te vdes mire; ay me ben te hapoq hiderimet' e helmëte me zemerën' e tij te-qesure. Ca nga ata me stervitqene shpirtine nde te-vuarat, eðe te-tjere me mesojne te mos rucitonem nga dësherimet' e-liq te natures' se njeriut e te urdëron vetehene; me se fundi me shpiene nde uðet te dituris' e te mjeshterise, eðe kenaqhene gide nevojat' e mendjese s'imë. Per çragim per gide keto te-mira qe me bejne nuke me kerkojne vëç ne dome te-vogele, ku te ruhene nga pluhuri. Kur dal jashte, i mar me vetehe kudo qe vete, eðe qetesir' e aravet u pelqen me mire se zalahia e qytetëvet“.

Petrarku smurej, kur ruconte nga te-shkruarat' e nga te-kenduarate, a kur nuke muntte te mandonej permbi

ato qe kendonte ndeper vende te-veçante, perane ndone burimi te-kufluare, a mbi majet te ndone çkembali. N'c te-u'etuarat te tij, qe igine çume te-dendura, mesonte e çkruante kudo qe qendronte. Me nga miqt' e tij dyke pasure frike, se mos pesonte vjersëtori ndone smundje te-keqe nga pun' e çume, i-kerkoj ne dite hapetin' e vivliodikese. Petrarku ja da pa diture se perse ja kerkonte. Miku i-mire mbyli nde vivliodiket vivlat' e huxate, e'ed e i da: „Bjete dit nuke dote runojç“. Petrarku u-zotua te bindet, po jo pa ne kundrestit te-forte te-perbrendesme. Dit' e-pare ju duk sikur nuke dote mbaronej kupe; te-dytene i çembi koka tere ditene; te-tretene u-des t' i eret hapeti qe te mos pesonte me keq.

C e n i m. Petrarku ka gene ne vjersëlor i-çquare Italian; me çume pinte nde Voklyzet, perane qytetit Avignon, ku atehere igte te-ndehurit' e papevet; nde fuset te Voklyzese e'ete ne kua fort i-bukure, e'ed perane keti kroj çkroj Petrarku me te-çumat' e vjersëvet te tij.

Para Adrianoj.

Nde ne qytet te Holandese ponte ne endar (ύφαν-
τής, tisserand). Ky kishte veteme ne djale, Adrianone,
i-cili vinte nde skolit. Po kur Adrianoj mbugi te-pese-
mbeçjetine vit te moçes' se tij, i ati ne dite i da: Biri
im, sikundre di, jemi çume te-varfere; per tani mesove
mjast dituri, e'ed e'ete kohe te mesojç e'ed ti mjesterine
t'ime qe te ndihç.

— U lutem, ate, te me lini e'ed ca kohe nde skolit.

— Dotà beja kete qe, o djali im, me gezim te-
mað, ju perqeq i ati, po me se. Çeh e'ed vete, me sa
çtreqime e vçeterime çkojme. Mezi me ane te pu-

nese s'ime munt te nxjer bukene t'ene. Jemi po-dua lakuriq, ecejme sbađure eđe flëme çrejt, posa perendon djełi, se s' kemi te-hoła te blëme vaj, qe te na ndrinqe. E levdon çume, biri im, deçirene qe ka per te mesuare, po duhene vivła e çume te-tjera gerra. Ku pra une te greq te-hołate?

— Une dote perriqem vete, áti im, eđe per vivlate t'ime eđe per çdo tjetere qe qe me duhete. U lutem vëtem te me lini nde skolit.

I áti u-bint.

Adrianoj pra nuk' i preu mesimet' e tij, eđe icte kaq' i-kujdesure nd' atá çume nga baçkenxenesit' e tij, te-cilëte icine bij te-pasuric, po te-pakujdesure nde mesimet, zune tã kene nakar.

„Dikuç e meson, ða ñe nakar-mađ e i-lik baçkenxenes.

— Kejo pune eçt' e-pamundure, u-pergeçq ñe tjetere, eçte kaq' i-vobek, sa as buke s' ka te haje. Ku dote greqe pra te-hołate, qe te paguaqe ñe mesoqes te-veçante?

— Mbremamet, kur ikejme nga skolia, ða ñe itrete nxenes, kupe nuke vjen baçke me neve; mer tjetere uđe eđe nuke vete nde çtepit te tij. Ku vete vale?

— Ejani tã pergojme e te çoheme, ku vete, ða ñe tjetere nxenes.

— Πο, πο, le tã pergojme, u-pergeçqne te-tjerele. Me te-vertete ñe mbreme i rane pas fçehuraj-Adrianojt, eđe e pune te hyqe nde ñe kicë.

Baçkenxenesit' e atij hyne eđe ata nga dale fçehuraj pas atij nde kicet, eđe ç' te çohene!

Adrianoj mesonte nde dritet te kandilevet.

„Adriano! ðipi ñe nxenes, ç' beñ aty?”

Adrianoj u-tremq eđe ngriti kokene. Eđe kur pa

baçkenxenesit' e fi, u-nguq eðe nga turrija zuri te qaqe. Me se fundi u ða atyre.

„Tani, zoleriñ, qe me zute me ñe menyre qe nuke munt te fæh asqe, dot' u pefeh tere te-vertetene. Jå si eote puna. Jam i-varfere, kaq' i-varfere sa s' kam te-hoða qe te blæ vaj e te mesoñ mbremanet nde çterit t' ime. Perandaj çdo nate mesoñ ketu.

— Po nuke merðin? e pyeti ñe nxenes.

— Pa ze-me dorene. A jam i-ftohete?

— Nuke, as fare.

— Eðe e dini, se perse? Serse xeq kam ketu, nde zemeret t' ime, qe me ep fuqi te mos ze per ge te-ftohetite, sindekur nuke ze per ge as te-perqesurate t' uaj“.

Q' ale nate as ndoqe s' kuxoj mæ tå perqeshe nxenesin' e-varfere. Perkundrazi giðe zune tå donin' e tå nderonine.

Adrianoj me ane te kujdesit te ti te-mað nde mesimet mesoj te-mað' e te-çere dituri, hipi nde çkaqe te-larta, eðe me nde funtt u-be eðe Paqe i Romesc ndene emerine. Adrianoj i-çatete.

Περωντjα.

Πλατωνi

Πλατωνi dyqe daçure te çohe lodrat' e Olimbise vate nde kete vent, ku mbe ñe ðome ndenti baçke me ca ñeres, te-cilet as i ñihtæ as e ñihnine. Ketyrene per se-çmejti u fitoj daçurine e pelqimne me te-sje-lat' e ti te-mira e te-fisçime e me karaktirin' e ti t' embele. Nuk' u ða asqe as per diturite, as per fillosofine, as per Sokratine, as per akaðimin' e ti, vetem u ða, se quhej Πλατον. Pas te-mbaruarit te lodravet, vane baçke me

até nd' Adine, ku filozofi i priti nde çtepit te ti me ne miqesi fort te nguste. Atehere te-huajte, te-cilte pa mase igine habiture nga çoqeria e nga miresia e ne heriu kaqe te-dagure, i-dane: „Çri-na-ni, po te doni, te ay nxenesi i Sokratit, qe mban emerine t' uaj eð' emeri i te-cilit kudo eot' i-deguare me kaqe nder e me çume fame. Çri-na-ni, u lutemi, nde çtepit t' ati, e dorezo-na-ni tek ay, qe te mareme ndoqe mesim e fitim te-çemuare nga te-kuvenduarite me ate. — Une jam „ay“, u pergigete Platonit me ne peruntje te-qeçure. Te-huajte u-habitne fort, kar mesuane, se pa diture kigine pasure ne çok kaqe te-nderçim, eðe kupetuanë, se çdo qe du-hej per Platonine e per miresit' e ati igine çume më poçtere nga e-verteta, eðe se peruntja e ati igte kaq' e-maðe sa eðe veçejtja e ati.

Er a m i n o n d a.

Armiqt' e Epaminondese, qe ta hidëronin' e ta poçteronin' ate, e vune krye a te-pare permbi ata, qe igininë lemigtet' e uðevet, e-cila pune nuk igte as fare per ate, i-cili igte ne nga më te-çenuarete krye-uçtetare te kohes' se ti. Po ati jo vetem nuk' i erði liket, se e vune nde ne pune kaqe te-poçtere per até, po eðe e priti me gide zemere, eðe i mbugi detyrat' e asaj me kujdes te mað. Epaminonda tregoj me kele, se nuk' eçte vendi qe nderon herine, po heriu vendine.

Sa mesim i-mire per gide Çqipetarete.

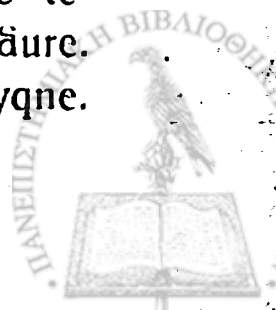
T y r e n n i.

Tyrënni, qe ka qene ne nga më te-çquarete krye-uçtetare e ne nga më te mirete bupa te Francese, kigte

fituare ne lufte te-mađe, nde te-cilet ište mbuluare me më te-mađene lavdi e ndër. Na kartuška, qe i dergoj q' ate dite se ʒoqese, qe t' i pefente fundin' e luftese: „Armiqte u-leđuanë kundre nę; u-muntne, lavdi paste Zoti! U-lođçe pakeze! vete te fle; beshi pumen' e mire“. Nuk' i beri as ne sjale as per trimerin' e ti as per punerat' e ti te-međa. Peruntja e keti krye-ugtetari s' pefente dot me goje. „Kuş ka bere kupe kaqe punera te-mađa?“ ðote ne nga panigiristet' e tij; „kuş i ka pefyere me kaqe te-drojturë? kur bente ndone pune te-mađe a fitonte ndone fitore te-ĝenuare, nuke ðošte, se e fitoj me mençerin' a me trimerin' e ti, po se u-geņye armiku; kur epte logari per ndone lufte, nuke haronte asqe pervęç vetehen' e ti e punerat' e tia; kur pefente ca nga ato punera, te-cilate e kigine treguare kaqe te-ĝenuare, pandehte ay qe e degonte, se ay vete nuk' ište vęç ne ʒikonęs, eđe nuke dij, ciline te besonte, ate apo punerat' e ati; kur kđenej nga ato luftrat' e-lavduruarime, qe e bene emerin' e ati te-pavdekure, largonte te-priturate me ndrįim e levdatat' e ęeresvet nguqej nga fitoret e tia, i pristę levdatate e nderete qe i ęrnine si ay qe ka per te ðene sjale per ndone faj, eđe po-đua nuke kuxonte te-dukęj nde galonat, sepse ište ętreguare, prej nevoje, te duronte me durim levdatate e nderete, qe giđene i bente mbreti“.

Ky ęeri ponte nde Paris pa ndone ndrįim te-perjactesm. Dendure vinte nde më te-afermet kigę, qe te degonte meĝene, eđe passi mbaronej meĝa, bariste ndeper tę a pęđ qytetit pa pasure ndone ęeri pas e pa ęene çqimi. Ne dite, tek po bariste, ękoj perane ca djaloĝevę punetore qe losnine me lemę (top), eđe te-cilete pa ęohure ate ju lutne te gykone per ne te-lieđure. Mori stavn' e ti eđe, passi mali mergimete, beri gyqne.

Ay, te-ciline denoj, zuri të çanë: krye-uçtetari qeçi ndëne buzë, ëdë, kur zuri te mastë mergimete për-se-dyti, çume ofiqare e pane ëdë përçendoçne me ndërine më te-mad. Djaloci qe e kishte çare tagi kupetoj, me ciline kishte te beçe, ëdë i ra mbe pënë dyke kerkuare ndjëse. Kryeuçtetari i da veteme: „Miku im, nuke kishte as fare te-drejte te bësonite, së une doqa t' u çerçerë.“

Vinte nga ndoçe-here nde dëatrot, po çume pale. Ie dite u-gent fare vetem nde qe loçe, ku hynë ca çatate te-nisur' e te-stolisurë. Nuk' e qihnine ëdë dëçne të benine qe t' u leçonte vendin' e tij mbi front te-pare; me-qene-qe s' i degoj, ata i muarne kesulen' ëdë dorëzat' e jà hoçe poçte nde dëatrot. Pa trumbuçuarë as fare ju lut qe qeriu qe ndoçej atjë t' i ngrere. Ata qe e kishte çare, kur i deguane emerine, u-trumbuçuarë fort ëdë dëçne t' iknine; po ay i mbajti me emblesire te-madë dyke dene: „Nde u-çtreqoçime pakeze, çume koçaj dote këte vent për te-pidë“.

Zoqa Dacier.

Zoqa Dacier ishte qe grua fort e-diture ëdë e-deguare për te-çkruarat' e-saj; qe i-diture German, i-cili i kishte kenduarë pidë çkrimet' e asaj e i kishte nde ndër te-mad, i vatë mbe te-pare nde Paris, ëdë dyke nxjere albumn' e-tij i lutëj diç te çkruaqe nd' ate me doren' e saj. Ajo, dyke pare nd' ate duart' e te-diturvet më te-çenuare nd' Evrope, da, së nuke dote kuxonte kupe te vere emerin' e saj nde mëst t' emerave kaqe te-lavduarë, Germani s' pueçoj se-luturi; sa më terepere hiqej ajo, kaqe më terepere e çtreqonte; me nde funt u-munt nga te-luturat' e ati, mori pendene ëdë çkrojti emerine e saj me këtë fjale te-urte vatë te qe çkrimetari grek: „Pueçimi eçte stoli' e gravet.“

Bernadotti nde Viene.

(1798 pas Kristit).

Krye-uçtetari Bernadott, i-cili më pastaj u-be mbret i Suidise, ishte derqware prej Γιδυρδερουης' se Francese lajmes nde Viene. Dinine nde palatet te keti qyteti, se ay kishte çerbyere si uçtetar nde ne baçkerjçete (σύ-ταγμα, régiment), permbi te-cilet krye kishte qene z. Bεδizi. Besonine, se dotà proçteronine e dotà çnderonine krye-uçtetarine frenk dyke permendure atij, se kishte nisure jeten' e ti si ne uçtetar i-proçtere. Me dite, nde ne pëd prej heresve çkaçe-larte, baroni Çurgut, qe ishte ndene-punes nd' Austrit, i ða: „Zoti lajmes, kemi ketu ne offiqar te-ikure prej Francese, i-cili do te ðote se u ka nojture tjetere here çume mire. — A munt t' u pyes cili çste ky offiqar? — Quhete Bεδizi. — Πο e noh çume mire; çste kolονελι im, eðe kam pasure nderine te jem uçtetar ndene urdër t' ati; u ðem, se nde vjen gesendi sot, e kam detyre kete ge nde miresit e nde kuximt, te-ciline ky offiqar i-mire kishte miresine te me çrte. Me vjen çume keq, se çendja ime e-sorma nuke me çr leje tà pres nde lajmetoret te Francese, sikundre degeron; po ðo-i-ni, u lutem, se Bernadotti, uçtetar' i-moçim, çidene ka uçqyere ndjeçha nderi e mirenohesie mb' ate“. Cili mbeti i-habitu' e i-turperuare nga kejo pergigje e-fisçime? Pa fjale i-mapi ndenerunes, i-cili dyke besuare, se dotà turperonte lajmesin frenk, i ða ngaje te pefene ndjeçhat e-larta e te-fisçime.

Te-mos-lakmuarite.

Cincinati.

Romanete, nde kohet te ñe reziku te-keq, sponue konsul, do-me-dene te-pare te puidurderonese, Cincinatne, ñerine me te çquare nde kohet te ti per vetiat e tia te larta e te-djesta e per mençerin' e ti nde punerat te usterise. Te-derguaret' e pleqesis' e te lauzit vatne ta kerkojne nde çterpit te tij, te-cilene e kicte jacte nde arat, eðe e pte ne dyke ngare parmendene; e perçendone m' emerin' e konsulit eðe i pefyene vendimn' e te-spedurit te ti prej pleqesise. Cincinati fort pak u-malegye nga ky nder i-mad; po daturia per memedene s' e linte te jete nde dyçim; e priti vendimn' e pleqesise.

Dyke ndare nga gruaja e porositi te kujdesete per bujqesin' e tyre te-vogele „kam frike, i da, se mos na mbetene arate kete mot pa punuare mire“.

Me urtesin' e me qendrimin' e ti mundi te çpetone memedene nga reziku eðe pastaj u-kdye prape nde çterpit te tij qe e kicte lark botese, eðe u-zu prape nga bujqesia.

Pas pak kohe Sabinet' e Ekerite hyn' e bene pemule vendin' e Romese. Cincinati u-dip prape nga arate, u-spon diktator, do-me-dene i-pare permbi pide me puçtet te-panete, eðe u-vu mbi kryet te usterise; fitoj ñe fitore te-plote eðe tere plaçkate ja ndau usterise pa mbajture aspe per vetehe.

Pleqesia, kur mori 'zen' e kesaj fitoreje se-maðe eðe mesoj, se ç' fare ndarje te plaçkavet kicte bere Diktatori, i çuretoj ñe pjese te-maðe te vendevet qe kicte puçtuare prej armiqvet me kafçet' e-nevojçime per tepunuaret' e asaj; po Cincinati dyke dature t' i ape me-

međeut te ti ne ɣembelɛ mɛ te-mađe nuk' i priti. Ne varleri me pune iɣte nde syt t' ati meme e ɣide miresivɛt.

Hyri nde Romet me nder te-mađ ; kiɣine vene perpara qeres' s' ati te-parin' e armiqvet eđe te-panunruare skļever te-ngarkuare nde varɣe (hekura). Uɣletare romane te-stolisure me kurore lulɛ i vinine pas.

Pastaj me nxitim hoqi dore prej diktatorise, pɛse-mbeđjete dit pas te-dipurit prej pļeqesise, ndonesɛ kiɣte te-drejle t'la mbante kete puɣtet ɣaste muaj. Ne te-ketiļe te-mos-lakmuare ja ɣtoj lavdine eđe mɛ tɛpɛre, eđe i beri memɛđetaret' e ti te habitene pa mase e t' duane mɛ mire se vɛtehene. Ky ɣeri i-mađ i la te ɣide kela nderɛ eđe vate prape nd' arat e u-zu prej bujquesise prape.

Θεοφιλακτι.

Perandori i Konstandinurojesc Vasil Maqɛđonasi, nde ne lufte kundre Sarrasinevet, dyke leɣuare me fore kundre armiqvet, hyri nde mest t' atyre, po per se-ɣrejti u-pɛdua, u-ɣtrequa, u-lođ eđe iɣte ndene rezik ose te vritej ose te zihɛj i-ɣaļe. Po sa-kaqe-heɣaɣ ne uɣletar i-ɣoɣlere dyke hyre ndeper mizerit t' armiqvet i habit ala me ɣudit' e trimeris' e te kuximit te ti, i ɣlyn eđe i ɣpeton perandorit eđe jɛten' eđe lirine. Mireɣohesia e mbretit iɣte e-vertete si eđe kuximi i ti ; e kerkoj kudo uɣletare, i-cili, pas si e ɣpetoj, nuk' e tregonte vɛtehen' e ti ; pas ɣume te-kerkuari me kujdes e ɣetne ; quhej Θεοφιλακτι, perandori i ða punera e ðuretira te-meða e e te-vejɣtura. „Zoteni, i ða trimi i-palakmuare, u-linɣe i-variere ; as lindja ime as apesimi im me kane bere gal' per punerat e-meða qe doni te me ɣpni. S' kam as fare lavdiðajɛ, eđe mɛ tɛpɛre nga ɣide pasjete dua

ndëpe qe çretova mbretne t'im; dyke vene ndene rezik jetene t'imë qe te mburoq t' uajne, mbajta bene qe kam ðene ëðe mbuga detyrene t'imë. Po nde doni, qe te mar diç per qe te-ketiËe pune, nuk' u kerkoq vëç ca pende qe qe te mbaq femijene t'imë“.

Perandori i ða qe bújçeri te-maðe.

I bir' i Θεοφιλάκτιτ pas ca vjetve u-be perandor' i Konstandinurojese ndene emerine Roman Lekarëni.

Fjale te Bejardit (Bayard).

Kupe trimi Bejard nuke kerkoj ndone pune mbretërie; kupe nuke tregoj perpara mbretit çerbimet' e ti te-meðeq e te-lavduruarçim, qe t' i çrej ndone çragim. „Duhëte, ðeçte, punerate t' ona te flasene per ne e te kerkojne çragimë; eçte më mire te jemi te-vejëjture per atá pa pasure ata se t' i kemi pa qene te-vejëjture per ata“.

Perçiqje e Menëðimit.

I ðane qe dite fillosofit grek Menëðim: „Eçte qe lumeri e-maðe per qerine te kete ato qe deçeron. — Eçte qe lumeri çume m' e-maðe, u-perçeq, te jete qeriu i-kenaqure me ato qe ka“.

Ilënsi kopçtar.

Aleksandri i-mað, dyke puçtuare Lindjene, puçtoj ëðe qytetn' e-moçim te Sidonese, e-cila, ndene puçtett te mbretervet te Persise, kiçte mbret mbe vetehe ky mbret u munt' e u-xbrit nga fronti. Atchere Aleksandri kuroren' e Sidonese uá ða dy djaloçeve te vendit, te-

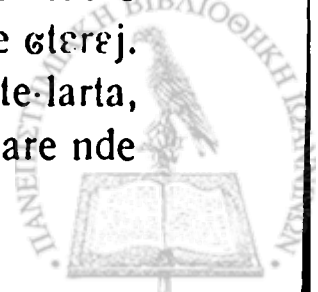
cilete per miresit' e tyre igjine te-vejëjturë për atë, po te-cilevet nomët' e-vjëtere te vendit nuk' u ërnine lëje tã prishine. „Keta nomë, ðane, nukë apene lëje te hiqenë përmbi front te mbretërisë përvëç qe qeri qe eçte nga çtëpi' e-moçimë te mbretërvet t' anë“. Aleksandri nde ventt qe te zemeronej për kete mos-bindjë t' atyre te-fisçimë, i pyeti, cili nga ata qe janë përj çakut te mbretërvet te-moçim eçte m' i-vejëjturë për kurorëne? i ðane për Abdolonimë.

Abdolonimi, më-çidë-qe içte përj fare mbreti, kishte apiturë mbe qe varferi te-maðe. Fitonte buken' e ti më duart' e-tia dykë punuare vete qe kopëçt te-vogele pë-ranë çytetit. Më urtesi dykë duruare fatn' e ti punonte më çidë zemere eðe içte i-lumure.

Erðe eðe e çetne nde kopëçt te ti te-vogele; i suaqe nga an' e Aleksandrit kuroren' eðe roba mbretërisë, eðe qe çumic' e-ranumeruare e mbuçte botene më zere çezimi për ndër t' ati. Te-parene here ju duk, së ende-pitte; pastaj pandëhu, së më keta zere donine tã për-çeqnine për fatkeqerin' e ti. Mbe nde funt kupetoj, së fjalet' e urimet' e atyre igjine te-vertete; e priti kete fat te-ri pa trumbullim e pa zemere te-gatimë, eðe nga duart' e te-derguarevet t' Aleksandrit e mori kurorëne më qe te-dukure kaqe te-pëçjturë sa içte kurdo-here qe punonte më çatene.

Erði përpara Aleksandrit më qe ere përurçjeje e te-fisçimë. Aleksandri i ða: „Ti qe je përj çaku mbreti si mundë te durojë mjeresinë? Lavdi përste Zoti, u-për-çeq Abdolonimi, si duroq eðe lumërine! Puna e duarvet te-mia për mbe kete dite qe e-mjahte për deçirat' e nevojat' e-mia. Nukë kishta asqe eðe asqe nukë më çtërej.

Aleksandri, dykë habiturë për keto ndjeha te-larta, e mbuçi më çuretira. Abdolonimi dykë çendruare nde

zakonet te ti ε nde miresit te-tia nuke pucoj te jete kaq' i-mire sa εδε με παρε ε te mbuste detyrate si duhete εδε te jete kaqe punetuar si mbret-sa kiste gene si kopectar.

Varferi me te-dagure.

Uerezit' ε-meδeη te Greqis' se-moçime, dyke gene te-bindure, se aspe nuk' eçte kaq' ε-maδe ε ε-pelqyere ge sa te-mos zenite per ge pasjete, ε numeronine te-duruarit' ε varferise me ηe meηyre te-fisçime si με te-lartene miresi, εδε ε çikonin' ate με teπεre si ηe be-kim se si ηe mjeresi; ε-dyte çkaλ' ε miresise, si pas mendimit t' atyre, içte te benine ηe te-perdorure te-mire te pasjebet, εδε besonin, se te-perdorurit' ε atyre με te-pelqyer' ε με te-goditure per te bere ηerezite te duan' ε te nderojne te-pasurite içte te benin' ato te-vejëjtura per te-miren' ε ηerezise.

Qimoni, ηe krye-uçtetar adinas, nuk' i perdorte pasjet' ε ti te-meδa veç qe t' u bente mire ηeresvet te te qytetit ε t' u ndihete te-mjerevet. Filorimani ato qe merite prej armiqvet nuk' i perdorte veç per te blere kuaj ε arme per ata qe nuke kisine ε per te çperblyere ata qe kisine rene sklëver nde dore t' armiqvet. Aratoj kanisqet' ε-meδeη qe mirite prej mbreterve te-huaj nuk' i perdorte veç qe te paguante detyrat' ε miqvet te ti, t' u ndihete te-tjerevet nde nevojat te tyre ε te çperblente sklëverite.

Te-mos-lakmuarit' ε Foqionit içte εδε με te-çe-nuare. Ky Adinas i-çquare pidenε besonte, se içte mire per memēden, ε ti te keçe paqtim me Maqēdonine. Aleksandri, i-deguari mbret i Maqēdonise per keçe ge nga Asia i dergoj, per çene mireηohesis, ηe kanisk ηe

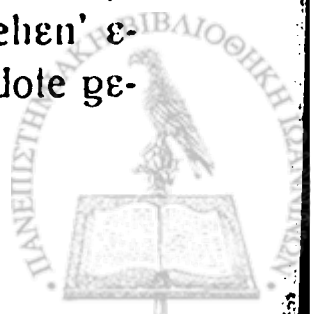

qint taλandaσ *). Foqioni i pyeti ata qe jā suaλe, perse Aleksandri dεgi t' i beqe ati ηe ðureti kaqe te-maðe. „Serse, ju perqeqne, juve jini m' i-nderçimi ηeri qe ηeh nd' Adine. — Aleksandri, ða prape Foqioni: nde me numeron per te-ketiλe le te duroqe pra eðe paske-tajði te jem i-ketiλe“. Eðe nuk' e priti ðuretine. Nde kohet qe tregoj te-ketiλa ndjeηa, qe igine kaqe te-larta e kaqe te-paλa, vete nxirte uje prej ηe pusi, eðe e σοqja po gatuante buke. Tere jeten' e ti Foqioni eðe paske-tajði poj dyke mos priture ðuret' e-meða t' Aleksandrit eðe te mbretervet pas ati. Eðe kur ηe here i ðane, nde mos doj t' i priste ðuretite per verehen' e ti, duhej t' i priste te rakene per djemt' e ti, u-perqeq: „Djemt' e-mi nde qofçine te-urte dote kene mjaft nga ato qe jane te-mjafta per mua; po nde mos qofçine, dote kene fort tepere“, dyke dagure me kete te ðeçte, se pasja per ata qe s' jane te-urte eçte ηe qem i-mað.

N u b l e j .

Vjerçetori Skarron kishte arðure nde çtreqim te-mað per te-hoλa, eðe keçtu arat' e tia jā çiti zotit Nuble, i-cili i numeroj ηe-zet mije franga, pa diture mire, se sa vejenine arate. Zoti Skarron igte çum' i-kenaqure nga kejo çitke. Nublej vate te çikoqe arate. Kur u-kðye, vate te kerkqe Skarronine, eðe si e çeti i ðote: „Juve besonite, se arate t' uaj nuke vejejne më tepere se ηe-zet mije franga; po une vajta e i çemova; vejenene 25 mije franga. „E çtreqoj te mare eðe prese mije franga te-tjera“. Sa te-tjere dote lumeronine vetehen' e-tyre mbe te-ççehete per ηe te-ketiλe blerje eðe dote çe-

*) Ταλenda veçente po ðua 5000 franga..

nine mijera fjaleç per te sbuture e per te vene nde prehje ndergëgjen' e-tyrë.

Sa çembel' e-mire per gide zoteriç' e Cqiperise, te-cilete u pëmbëhene te-varfervet arate pa paguare as qe pëseç, eðe te-cilete per te-ðjetten' e dridit u mapene çume here tere dridete.

Çtepia e Joannese Ark (1817).

Nde Domremi, qe eçte qe fçat i Francese nde malet Vosg, eçte qe çtepi e-vogele, e-cila çquhete nga çtepite qe ka perane, se ka ngyre më te-epete per ngajene, se eçte çum' e-vjeterë. Πο με gide keto gide uðelarete qe çkojne perpara kesaj çtepie se-vjeterë e nderonene me nder te-mað; eçte çtepia e Joannese Ark. Tete ðjete e pëse vjet më pare e kicte qe fçatar i-mire, i-cili quhçj Γερανδιν, eðe i-cili me te-drejte e numeronte si më te-çemuarine traçegim.

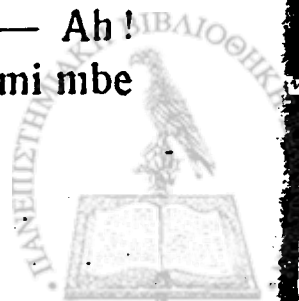
He Engles fort kames, dyke uðetuare ndeper Francet, u-kðye prej çume fersaheç, qe tå çikonte kete çtepi. Γερανδινι, i-cili gidene icte çum' i-gaticim te priste çdo te-huaj, me gezim zuri t' ja tregonte hoç' e gate gide anet' e asaj. „Ja, ðeçte, pas fjalevet qe na kane lene pleçte, kejo eçte ðoma, ku flinte Joanna Ark; kejo eçt' e t'et; kejo e motravet te-saj“. Πastaj dyke bere ca çape nde obort: „A çihni, ðeçte, atje poçte ate bræk? Atje ju duk qe engeç e i pefeu ç' duhçj te bente“. Englezi, si i pa te-gida, ndjeu nde veteçet te-ti qe deçire per te blere kete çtepi te-vogele jo qe te pintë vete nd' atë as per nder te trimereçese Joanne, po qe te muntte t' u ðoçte miqvet te-ti nd' Engleterret: „Jam i-zot' i çtepis' se Joannese Ark“. S' kicte as fare dyçim, se fçatari

muntte t' ja çiste me gezim te-mađ kete çtëpi po t' i ërëj për ate qe çemim i-mire, ëđë i-mbuçure përëj qe te-ketile bëse i ðote: „O bup' i-mire, sa doni për çtëpine t' uaj?“

Γερανδinit te-parene here ju duk, se s' degoj mire, po kur Englezi ja perseriti prapë fjalene, ju përëq, se nuke kishte qelim ta çiste. „Përse pra? i ða Englezi. — Përse? . . . Bësoni pra, se më-qene-qe jam qe fçatar i-varfere, kam më pak ndër ë më pak patriotisme se te-tjërëte? Sa-do i-paditure qe jam, di se sa vejente Joanna Ark ëđë se ç' ka bere për memëđën' ë-saj; ëđë, nde kete fçat ku ë duame sikur ta kishte pare më syte t' ane, ku djëmte dine istorin' ë-saj para se te mesojne te kendojne, ðote numeroneça përëj gideve si i-pogtere ë si tradëtor, po te çisqa mbe qe te-huaj çtëpine, përëj se-cilese ka dale ajo për te çretuare tere Francene“.

Me gide nxehësirene, më te-cilene fliste Γερανδini, keto fjale te fundit, Englezi pandëhte, se kejo daguri ë-nxehete për Joannene Ark ëđë për Francene nuk' ishte vëç qe dinakeri, qe kishte për qelim, si ë si çtëpia te çitete ca më çtënt; nuke muntte te bësonte, se qe fçatarak, i-cili mezi kishte te-nevojçimete për te pojture, ðote ðonte më mir' ë më tërëre ca kujtime te istorise se qe sume ari çume te-mađë nde ðoret. „Πο, i ða, nde u ðença 300 guinera? — Se-pari nuke kupeton, se ç' jane gujnetë t' endë. — Keto bëjne 7500 franga. — Eh mire, u ðëm; mbani te 7500 frangate, ëđë lime-ni çtëpine t'imë. — 10000 franga? — Nuke. — 20000 franga? — 25000 franga? Nuk' uá çes, qe mije here, nuke. Nuke munt t' ja çes as qe Frengu, as qe miku te-nguqte; çete qe qe s' munt te benëte kupe t' ja çes qe te-huaji, ëđë më tërëre qe Englezi. — Ah! çikon, ne kini mbe sy te-lik. — Si te mos u kemi mbe

sy te-lik e si te mos kemi zemerim kundre juç! passi e denuate si magistar, e doqte te-çale! Kur mendonem keto, me ngrihene leçrate! . . . Me dukete, se sikur dje u-be kejo ge; eðe nuke di, cila eçte ajo ge qe me ben te mar te-drejte e çragim per ate kundre gide Englezvet qe greq perpara“.

Nde keto fjale i-patremburi bleses nuke mundi te mbahete e te mos hiqete mbe te-prap η' a dy çare. „Erðte te me çihnite çterpine, ða pastaj Γερανдини; e pate, doni tã blini, nuke dua t' uã çes; nuke mbetete veç t' u lutem te dilni se-ketejmi“. Englezi atehere pa, se duhej te ikente, eðe iku si me buze te-qeçure, qe te mos tregonte ato qe ndjente zemer' e ti.

Ca kohe pas kesaj ngarjeje, Γερανдини pinte ηe mbreme permbi ηe fron perpara çterpis' se-ti, eðe kuvendonte me ca miq per punerat' e mjçsteris' se-tyre. Pucimi po zinte te mbrçteronte baçke me natene, kur plaku degoj załahin' e ηe kali qe sulçj ndene ηe kalores me çume te-mađ vrap.

Per-se-çrejtji kaloresi qendroj: „Mb' emerit te mbretit dua t' i flas zotit Γερανδιν“. Sa-kaqe-heraç ηe çumic' e-maðe ηerezisç, kaqe prej kerçimi sa prej zemere se-barã' e se-fisçime, e çrone te-huajne tek i-nderçimi plak Γερανδιν. „Zoti Γερανδιν, ðote kaloresi, passi sbriti nga kali, mbreti mesoj, se nuke deçte as me ηe menyre t' ja çisnite ηe Englezi çterpine t' uaj. Deçi t' uã çperbleqe kete daçuri per memedene; po nuke jane te-hoła ato qe u dergon; di fort mire, se nuke jane perpara syvet t' uaj më te-çemuara te-hołat' e Francese se ato te Engleterrese. Me dergoj t' u sjeł kryqin' e nderit. Mer-çni, le te stolisqe kraherorin' e plakut te Domremise! Lufterate qe e fitojne nde çeçt te luftese nuke jane me te-veçejtura per ate; sepse duhete kaqe kuxim per te mos zene per ge pasjene sa eðe per te mos zene per ge vdeçjene“.

Devëj (Davy)*).

Devëj është çrikesi i në lëmbë që mban emerit' e-ti. Kejo lëmbë është e-vejturë për të ruajturë për një në rëziku vdekjes të-pënumëruarë punëtore ndëper vendet që nxjerrëne mëtalë; është në nga më të-dobëtimitë çrikjës që u-bënë ndë tëkëlët që tëkoj. Devëj munttë nga kejo çrikjës të fitontë fitimë të-mëdhtë, po të ruantë për vëtehen' e të të-drejtëne t' i bënë vëtë e t' i tëistë vëtë këto lëmba; po nuk' e dëgë këte fitim, ëdhtë çrikjen' e-ti jã falë gjindjësë. Nde të-çrikurit' e lëmbësë është të-çudicim, miresi' e çrikesit nuk' është më pak e-çudicimë.

Ne plake e-varfëre.

Anetaret e në tëqerisë mireberesë, që këqinë dale në hërë për të mbledhëre ndihmëra për të-varfëritë, hynë ndë tëpërit të në plake së-varfëre, që të tëkruaninë ndë numëret t' atyrvë që këqinë të-drejtë ndë përdehëmt të botësë. E përtnë ndë në dëomë të-vogëlë e farë të-mjërë, tëk po tërtë më në rëdhan ca lëg. Ca frona e në truvëzë për gjysmë e-dyërë këqinë tërë plaqkat' e asaj tëpëritë. Kejo plak' e-mirë kur mësoj qëhënnë për të-cilënë këqinë ardhëre atë hërës, për-në-hërës u-ngrit ëdhtë dykë mārë në monëdhtë të-vogëlë, të-cilënë më kujdës të-madh e këqhtë lidhëre ndë çipit të në mafësi: „Ja, u dhë, së ç' më kë mbeture nga të-gëturit' e përëvët; është fort e-pakë për; po nukë munt të bëjë më tëpërë. Kë hërës më të-varfëre së unë, më-e-ni këte ndihmë të-vogëlë. Nukë dua

*) Humphry Davy kë qënë në i-tënuarë qimist Engles (1778 – 1829).

emeri im te jete i-ekruare nde rađuat t' uaj. Γερ sa te kem ηe cope buke εδε mjaft fuqi per te nxjere uje nga pusi i feqinεse, nuke dua te duhete, se vođa buken' ε te-varferit qe s' ka aspe“.

Me i-çudiçim erpent-dages.

Me ekrimtar, qe quhej Capelen, içte i-çenuare per erpent-dagjen' ε-ti te-paanete; ε quanine dyke tałur' ε dyke q:sendisure: „kaletar (ιστιότης) te pjeçtes' se merimagese“ per roben' ε-ti te-aneruare ε te-vjeterε qe mbante. Me dite q' u-nis te vεje nd' akađimit te France, nde te-cilet içte çok, ε te mare ηe cope ergendi; qe u erpej nde çdo mbleđje atyre çokeve qe ndođecin' atje, ε zuri uđese ηe çi i-keq. Dyke mos dagure te ape ηe pεseç, qe te kapexente ηe perua qe içte bere prej ujit te çlut permbi ηe ðoge qe ε kicine heđure mbi ate, priste qe ujete te pakesonete; po dyke pare, se koha po çkonte εδε se ujete s' pakesonej, hyri nde peruat εδε u-lak ger nde puηet. Kur vate nd' akađimit, nga frika, se mos ε kupetonine se ç' kicte bere, nuke dεçi t' i aferonej zjarit; ndençi nde ηe truveze εδε kembet' i fεhu ndene veteηet te-tij; mori te-ftohete εδε ju çpik ηe smundje nde kraheruart, prej se-cilese vdiq. Pas vdekjese i gene nde çtepit te-panumeruara aspra.

Keçtu erpentdagja jo vetem ε poçteron karaktirin' ε ηeriut, po i mer ati, qe te ðemi keçtu, εδε te-perdoruril' ε mendjese, εδε çume here εδε jetene.

Θυσιασμοί, τε-περμπαύτη.

Φιλοπιμηνί.

Φιλοπιμηνί, i-cili ίστε ηε λυστetar με νδερ τε-μαδ ε i-σενυare, εδε i-cili u-quajt i-funçim' i Γρεκervet, nuke kίστε μαδερί νδε τε-νεσurit as τε-δुकυρε τε-περjαctesm. Με ηερε u-δepit περ darke περj τε-παrit τε ηε qyteti, εδε vate συμε çpejt νδε στερit t' ati; ε-zon' ε στερise dyke numeruare ate si, ndone nga σερbetoret' a nga trimat' ε ati ε vuri τε çaηe dru. Φιλοπιμηνί πα πεfyere asaj, se cili ίστε, sa-kaqe-ηεραç zvεçi robene εδε zuri τε ru-none dyke περε dru.

Sa σembel' ε-bukure περ γίde μαδestorete!

Με στερί περυσjε.

I-çquari φιλοσοφ εδε ndenepunes nd' Engleterret Ba-kon ίστε kaq' i-περυσjυρε, sa εδε i-vejejtυρε. Mbreterεçα Elisabete dyke uδetuare ndeper vendet t' Engleterrese, δεçi tå σoηe στερine, νδε τε-cilet νδε koηe vepe pinte Bakoni, τε-cilene ε kίστε bere περpara se τε-lartesoneτε εδε τε-cilene εδε pas τε-lartesuarit as fare nuk' ε kίστε μαδυare. „Cτερia juaj eçte fort ε-vogele, i ðote mbre-terεçα. — Zonε, u-περγeç Bakoni, στερia ime eçte mjaft ε-μαδε περ mua; πο Zoteria juaj με βete fort τε-μαδ περ στερine t' ime.

Τε-ηεquire nga μαδjεt νδε πλαçkat τε στερise.

Duku i Burgundise Luis, ηxenesi i Φενελονit, ndo-nesε ponte νδε παλαtet, ku kerkonej m' ε-μαδja μαδje

ε dukje qe eote dukure nde botet per sot, hiqej kek prej çdo mađije ε prej çdo te-privuri te-padobigim. I dane qe here te sbukuroqe etepine me vatra me te-bukura ε me pas mode; me-qene-qe s' iote nevoje, i la sindekur igine; qe truveze per te ekruajtare qe vejtete 3000 franga, me gide qe miqt' ε keqilonin' ε ε etynine ta blere, ju duk fort e-etrete eae nuk' ε bleu; vate ε geti qe te-vjetera nde qilart eae mbeti eume i-kenaqare me ate. I-ketile iote mbe çdo qe, eae ngaja ε keti kur-simi iote, qe te iote nde gendje qe t' u bente te-varfervet sa mundej me eume te-mira.

Te-heqare nga mađjet nde robat te trupit.

Carli i-mađ' dimerit mbante qe jelek prej lekure viare eae qe kemice te-lete; permbi supat hidte qe robe te-kaltere eae nde kembet kite oringa te-liaura me ripa. Kur ndone here i vinine qeres ekafe-larte te-veure me gezofe te-paqemuare ε me cipera te-mendafeta, i mirte me vetehe nde qah, nde mest te pyjenvet ε te moqalenvet. Munt qeriu kolaq te kepetone, nde ç' fare gendje gendegine robat' ε atyre te-bukura, kur kdenegine prej qahut. „Pa eikoni, si u-bete! u dete dyke qegure; gezofete t' uaj te-bukure u-privne; po eikoni eae robene t'ime te-trage, nuk' eote as me pak e-bukure as me pak e-mire“.

Stolia ε uctetarit.

Qirua, nipi ε tracegimtari i-mbretit Qiaksar, tek po stervitte ca uctetare, i ungi i dergoj ze, se lajmesit' ε mbretit te Hindit kite arature nde palatet; i lutej

te nipt te vine per-se-çrejtj. „U sjeł, i ðote ze-sjełesi, roba te-ndriçimë; mbretit ka mał te dilni veçure me roba te-hieçimë perrpara ketyre te-huajve. „Qirua çkon pa humbure as ne te-filime, eđe vien perrpara mbretit me robate qe mbante nga liera, te-cilate, si pas zakonit te-ti s' kicine as me te-vogelene stoli. Qiaksari u-duk fort i-gezuarë per te-arđurit' e-çrejt' e te nipt, po mbe giđ ate kohe u-duk i-habiture eđe po-đua i-zemeruare, se i nipi nuke kicte veçure robat' e-mira“. Sikur te kica veçure ne robe grej porfyre, ða Qirua; sikur te icna stolisure me varge ari e me te-tjera gerra te-paçemuara, mos dot' u kica nderuare me tepere se sa u nderova me djersen' e faqese s' ime eđe me te-treguarite nde tere botet me ç' fare çrejtimi mbugene urđeratat' e-tua.

C e n i m. Ky Qiro eçte ðemeli-venesi i mbretetris' se Persise eđe ay qe kđeu Juđehte nga sklaveri' e Vavilonese nde ventt te-tyre. Me te-drejte u-quajt Qirua i-Mađ eđe vdiq mbe 530 perrpara Kriçtit.

Guret' e-paçemuare e ne neneje.

Kornilia, e bij' e nder-mađit Sqirion, qe icte ne grua me çume te-mađe veçejtje, u-gent ne here mbe ne mbleđje zonac, te-cilate nera pas tjatrese i pefylene giđe stolit' e guret e-tyre te-paçemuare, eđe te-cilate ju lutne t' u pefene eđe ajo stolit' e-saj. Dergoj te vijne djemt' e-saj, te-cilete i apesente me me te-mađine kujdes, eđe dyke treguare djemt' atyreve, u ða: „Na gurete t'im te-paçemuare“.

C e n i m. Djemt' e Kornilise qe quhene Grakker u-bene kurban dyke mburuare me giđe zemere enteresat' e te-drejtat e popullit kundre paresise.

Te-ngrene me mase.

Me adinas, dyke kuvenduare me Sokratine, qahaj, se nuke kishte as fare oreks per te ngrene eade se s' i pelqente asndone prale. „Di, i dote filosofi, ne bar gume te-mire per semundjene t' uaj; hani me pak. Gjelate dot' u dukene atehere me te-mira, te-prisurate dot' u pakesonene, eade nga cendeti dote jini gume me mire“.

Me dite qe ky i-urte erte ne dreke ju pergreq ne j miku, i-cili dukaj i-habiture, se Sokrati nuke kishte bere gati me gume gerra: „Te-ftuaret' e-mi po te jene te-mir e te-urte, kam mjaft per ata; po nde mos jane, kam fort tepere“.

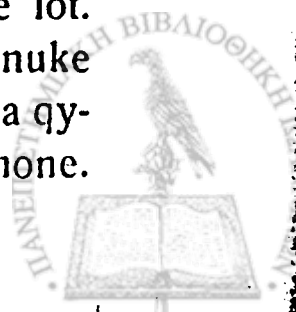
Jeta pa te-tepera.

Eote pun' e-rende e po-dua e-pamundure te prish' a te gesehe qeriu ate qeri qe eote i-permbajtur' e i-palakmuare, qe ka pak nevoja e qe di te mastonet' e te kenaqete me ato qe ka. Ndenepunesi Engles Napoleon, dyke dagure te heqne nd' anet te-ti ne qeri te-fuqisim, vat' e e preti kete nde ceterit. „Vij, i dote, mb' emerit t'im e mb' emerit te gide ndenepunesvet te mbretit, t' u pefen hiderimne qe ndejme, se eade aspe s' kemi mundure te bejme per zoterine t' uaj e t' u apeme ne vent te-goditure per vejejtjene t' uaj. Zoteni, ju pergreq ky qeri, para se te pergigem nde fjalet te-tua, er-me-ni leje te sjele perpara' ju darkene t'ime“. Sa-kaqe-heras i suaale perpara ne misur (rjatke) me prale, te-cilene e kishte bere me te-mbeturate e ne kembje mishi qe e kishte bere per dreke. „Zoteni i dot' atehere ndenepunesit, a munt te hesoni, se ne qeri qe kenaqete me ne te-ketile darke eote qeri qe munt te gesehete e te filonete kolaj?“. Refz-u-ni cokenet' t' uaj ato qe pate; kejo eote e-veltema pergigje nga ana ime.

Mospermbajtja.

Polemone, qe djalos adinas, pontë me madje e nde deftrimë, iqtë ðenur' i-tere nde plenkriçjet, eðe si i-ketile prej nevoje nuke mendonej as per qe te-fisçimë as per qe te-dobisimë. Ne menqes ndaj te-sbarðelyere prej qe deftrimi te natese kðenej nde çterpit te-ti. Çikon, se me-çide-qe iqtë çume menqes e çume çrejt, port' e fillosofit Ksenokrat iqtë e-hapure. Ne idë e-mape i sbret nde mendjet, do te sbavitete dyke qesendisure fillosofne eðe te vej' e te çpernderone diturin' e urtesine per nde çqeteroret te-tyrë. Mbi kryet kicte kurore trendafileç, mbi trupt qe robe me më te-ndriçimete nqyrera, lerele per gysme te-svëçura, syte te-renduare eðe syte te-skuqura. Me qe te-ketile gendje vetë te rije permbi fro-nat qe i kicine zene qe me nate te-panumeruare nxenes. Kur e pane, te-çid' u-meruane; dëçne tã nxjerepene jacete ðomese. Ksenokrati me qe çeqe e me qe te-çikuare i ndalon. Ne ruçim i-ðele mbreteron; eðe Ksenokrati la me q' ane mesimne eðe zuri me qe menyre te-fisçimë e te-malenyerçimë te flase ca fjale permbi peruntjene, permbi pastrimin' e çpiritit e permbi ndjehate, eðe per gezimne qe u er qeresvet miresia. Tek po fliste eðe, Polemoni ndjeu nde vetehet te-ti qe trumbulim, humr ca nga ca vrazesiren' eðe gezimne; ze te mendonet e te permbledhe vetehene; nguqete per te-parene here; uq syte; nxjer nga dale kuroren' e ti prej lulëç, mbulonete i-turperuare me klamiðen' e ti (robene), eðe degon me çume kujdes. Mbe nde funt refçu trumbulimn' e malenimn' e ti dyke dërðure lot. Ky mesim qe mjaft per ate. Q' ate dite Ksenokrati nuke kicte nxenes më te-mire e më te-kujdesure, as Adina qytetat më te-nderçim eðe më te-dorezuarçim se Polemone.

Te-dëjturite.

Carli i-dy-mbe-ājete, mbret i Suiāise, qe dile nga te-dëjturite hapoj t' i ape se-ğyçese ndepe qe duhej; e ğyçja u hoq e-pikełuare nde ðomerat te-saj. Mbe te-nësermene, me-qene-qe ğyçja mbrëterëçe nuke dukej, mbreti pyeti ngajen' e kesaj ğeje, se kiçte hapuare ç' kiçte bere. Kur ja ðane punene se si kiçte ngare, u-ngrit e vate tã kerkone mbrëterëçene. „Zone, i ðote tagi posa mesova se djeđinaj hapova detyrene t' ime mbe zoterine t' uaj, viñ t' u kerkon ndjese per kete; eđe, qe te mos bije eđe tjetere here nde kete faj, u ðem, se djeđinaj piva vere per heren' e fundit nde jetet t' ime“. E mbajti fjalene. Q' ate dite nuke piu më veç uje eđe permbajtja i ndihu kaqe sa te-sterviturite nde te-forcuaret te trupit. Kupe nuk' u-qa, se ğelete nuk' içine te-çime a te-mira. Pas te-ğrenit pa te-terera, i hipente kalit e bente uđe te-gata, eđe mbremanet flinte jaçte permbi ca kaçte te-çtruare perđe, pa kesule, pa roba, i-mbuluare vetem me qe fare ğune. Me te-ketiçe te-pojturre fitoj qe farke te-hekurte e kaqe te-forçe, sa as mundimale më te-keqin nuke muntne t' i bejne keq.

Te-sjelat e qe djali pese vjeç.

Ne prift pëđ fçatrvet te Rennese kiçte ðipure atje ku rinte tre djem te qe fçatari te-varfere, qe t' u mirte mase, se donte t' u bente nga qe pale roba; bente çume ftohete, djemte po driđçine. Prift' i-mire u ða te aferonene nde zjart, eđe urđeroj t' u sjelene buke eđe ca miç. Te-dy djemt' e međeq zune te hane pjesen' e-tyre më oreks te-mađ, po i-treti e çikonte pjesen' e-ti me gezim te-mađ, po s' vinte dorene mbi ate. „Qyç!

djali im, nuke ha! — Jo, zotë, u-rrëqëq djali i-vogele, e ruan buken' e miqte per t' im' me, qe eote keq smure.— Ha, biri im, dot' i dergon eëe s' at' emë çdo qe t' i duhete. — Jo nuke dot' ha; dua t' ja çpie s' im meje keto qe kam perpara, se eot' e-semure“.

Nde keto fjale, syt' e djalit te-vogele u-mbucne me lot. „S' at' emë, biri im, nuke dot' i çterete asqe, i da prape prifti; po ha, te lutem, se te ka mape uria. — Po kam uri, po nena eot' e semure. — Eh, mire mer kete buke e kete miq eëe dot' ja çpjete vete nenese, po dua t' i haç ato qe ke perpara. — Kur qenka keçtu zotë, bukene dot' e ha date; miqte dua ta ruan per nenen' e-mjere.

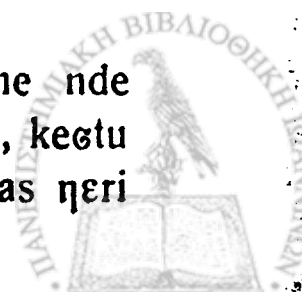
Te zpeurit e çoqevet.

Nga an' e mesonesvet eëe nxenesvet u dem mir' se arde. Dit' te pelqyere eëe te gezuara kemi natur nde redim te skolise, eëe s' mundim te kemi tjeter kujtim pervec se te mire, perandaj hidirim te mađ ndejme se koha flyturoj kaqe çpejt.

Kur kujtojme te pritmene çikojme se logaria tone me skoline u-mbyl eëe zer' i detyres na deret çetke.

Gezim te mađ eëe kujdeset e skolise u-sosne eëe tagi kdenem perseri t'u dom se prej zemre hap buzet t' u tregon se fort e pelqyere na duket te qenurit e zoterise suaj. Dote perpiqemi qe te gida t' u kenaqim me sa te na mundet, po dot' u lutemi te na dostoni me durim eëe deçira jone eote te merni çpagim te plote per ndere qe na bete.

Sikundre te vaturit e çeri. tjatrit qe çejme nde kafçet; eëe te vaturit e çerit nga keta te fundit, keçtu del eëe te vaturit e çeri nga tjatri. Sepse as çeri

nuke ron për veteheñ' e ti", po qelimi i Krishtarit ishte qe te gjide nerezite te jene te dobisim qeri për tjatrine. Bujku qe mundonete te çtoqe faren' e dridit nuk' e ben kete veteme për veteheñ' e ti, po më te përjekurat e tia nëve qe te gjida çretojme nga qe mundim qe dote hiqnim po te kujdesej si-cili për veteheñe e ti.

Këtu edhe tregëtari na lehtëson çume dyke vatur nde vende te large edhe dyke sjelle andej ç' do qe përj se-cilese kemi nëvoje. Përandaj më te drejte duhete se s' eote mire për qerine te jete i veteme. Te ralla jane çembellate te nerezvet qe jane kaqe te pa çoqeruar sa jane larguare nga te tjerat edhe kane rojtur qe jete te veteme. Për te ketilla munt te bëmi se jane e-gersira, a ndryqe se kane humbure ndjehat' e qeriqta. Po jo vetem qe s' eote mire për qerine te roqe qe jete te veteme, po as nuke munt, sepse baqke më te tjerat deçira qe lindene më te cilat çfaqet edhe kjo: te doje t'i refiqe tjatrit mëjtimate, deçirate, edhe planët' e tia. Gezimete, hiqerimate edhe te tjera ndjeha levrijne nde zemrat tona, për sa te përjme qerine nde vëçt te te cilit munt t'i sbrazime. Gjide qe kur i sbrazim ato më te tjerate, gazi maqonete edhe hiqerimat i pakesonete rendesir' e te plakosurit.

Po nder mëst te gjide nerezvet përj te cilevet varem, më ane te çumete përj atyre jemi çtreqnuate te çoqerojme, po ca te tjera nëve i xqeqeme, më anen t' asaj, „te vature te fisçime te zemrese mbe qe tjatre qe“, qe ngel nde te përjekurit tene më ata. Vjetje e kesaj punë eote çume e maqe, sepse nga kjo, më tepër se nga ç' do tjetër varet te ndertuarit a te përçurit e kâraktirit te qerit.

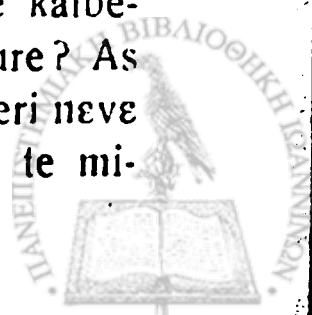
Çume përj atyre qe nuke jane kujdesure se më ç' qeres vene kane rene ne te ketilla bëlesira faji te

pafunçime sa i copelojne zemren ati qe ka pare ose deguare per pëndjen e tyre te tmerruare. Këtu djem eðe çupa qe kane natur nde çterpit te tyre rëdime qe u ndihine te jene te mire eðe te forconene nde te mirene, dyke dale jacte rëdit çterpise eðe dyke çoqeruare me çoke e me çoqe te pritura; lidjet e femijese kane gene te dobetuara eðe s' kane natur fuqine qe t' i çpretonë nga pritura qe u vete pas.

Me mijera te reja 'de te riq, me duretira te vëçanta, me te sjela te hijçime eðe me te prilme te ndritçime perpara atyre, kane humbuare; këtu te ðemi, te gide keta, dyke çoqeruare me heres te cilet me qe a dy te rjekura s' dukene te jene te liq; po te cilet s' gëjne tjetre pelqim vëç kur heqene eðe qe çpirt nde rjeten e ligesise tyre.

Po i lumure eçte ay qeri qe qen çok te mire, serse çoku i mire eçte qe dësar; serse m' e maðja pasje e botes s' munt te sjele ate dobi te perjeteçme qe munt te mareme prej qe te ketile. M' i miri çok eçte ay, i cili eçte m' i mençure eðe m' i sjele se vetehe tone. Kjo eçte e vertete, se te çoqeruarit me heres te fisçim e te ditur ka fuqi te na bene t' u ngaseme atyre nde te gida; serse nde te aferuarit e te rojturite me heres me karakter te mire s' munt te mos deçerojme te jemi si ata, eðe kurdohere baçke me deçiren' e djeçte per çfare do gëje, çfaqete eðe te vendosurit qe te harrijme deçirene, eðe dime se vendimi sjel me vethe eðe fuqite me anen te te cilavet dote perriqemi te ngitemi nde çkalet nde majet te se ciles qendron karakter' i sosure. Me tjaterne ane cili kuxon te dërðne kalbesira nga goj' e ti nde çoqerit te qerit te diture? As qeri me ment; perkundrazi nde qe te ketile çoqeri neve kerkojme eðe xreçeme mē te goditurale e mē te mi-

rate fjale per te vësur mejlimate lane, ëdë me kete me-nyre fuqit' ë mendjëse t'one zgeronene.

Po sa dobi ë maðe eçte te çoqeruarit me ñeres te mire kaqe mundim pëndet ne punen ë te zgeðurit te tyre; sepse çume prej atyre dote na aferonene vëteme per te mbugure ndoqe qelim te tyre, do-me-ðene per interese, ëdë dyke mos nojtore dinakerit' ë tyre, neve lehte munt te lajditim, perandaj duhete te mos jemi te nxituarçim nde kete pune, po te prëseme per sa te çfaqete karakter' i tyre, i cili dote ñihete nga fjalet, te sjelat ëdë punerat ë tyre.

Me nde funt koha per te bere te zgeðurit eçte ajo ë djalerise nde te ciline ñeriu ðemelos karakter' ë ti permbi te cilene kjo pune ka fuqi te maðe tã beqe ate te mire ose te lik, sepse „me ç' ñeres te mbliðemi te ketij dote benemi“. Jacte kesaj rëguqe te pake jane ata qe kane mundure te rine kundre puçtetit te lik t' atyreve me te cilete çkojne kohene ë tyre, perandaj duhet te largohemi nga ata qe jane me karakter te poçtere.

„Sepse kuç ecen me te urtete dote jete i urte, po çoku i te marevet dote ðyçe qafene“. Eðe prape: „Me te drejtine dote jëç i drejte me te pafajmine dote jëç i pafajme; me ñerine ë qeruar dote jëç i qeruar, ëdë me te çtrembetine dote jëç i çtrembete“.

„Koha eçte ar“.

„Pikal ë çit ëdë koçet ë rere“, sa do qe jane te vogela, „bejne ðetne ëdë tokat ë bukura“, gid açtu ëdë te imetat ndonese jane te vogela, po bejne qind-vjettet, sepse pas mases' se kohese mbleðja ë te imetavet ben orepe, mbleðja ë orevet ben ditten, mbleðja ë ditvet ben motne ëdë mbleðja ë motevet ben jeten.

Kur qenka keçtu te kursyerit e se imetese duhet te jete qelimi i jetes sone se çkurlere nde dajim qe te kemi fitim prej asaj; sepse: „Ay qe nuke punon duhet e Ëe te mos haje“, ðote Apostoli i kombenet. Sepse Perendia posa beri qerine e Ëe e vuri nde kopet te E Ëemit, nuk' e la vetem te kenaqete me te mbjelat e bukura nde te pame, e Ëe pemet e embela nde çije, po i ða te kujdeset per ato, do-me-ðene e vuri nd' ate qe te punone. Vendi ku e prejme te çkruare kete bakke me çume te tjera nde gid ate viple te çkronat çentruar çume kðjlet tregojne se puna e Ëe fati e Ëe nderi i qerit, e Ëe se vetem me ane t' asaj dote muntne te rone faqe barde mbi ðet.

Perandaj pertaci denohete si i mape i mjeri e Ëe i rezikim per çoqerine e Ëe vendine ku pndet. Sepse pertimi e Ëe qe nga me te roçterat menyra; kohe humbje e Ëe ngaja e çume te ligave, e cila qe vertetonete prej fjales' se urte: „Djali qen pune per pertacine“. Po nuke e Ëe humbje e kohese vetem kur rine duart xbrazeta. Ka kohera nde te cilat ndonese qeriu s' ri e Ëe pandeh se diç ben prape munt te quhet se ay, me te vertete e humbet ate.

Lodrat e tçpera, qefet, xbavitjet e Ëe ç' do fare te kenaqete te dçerimevet te migrit jane per fat te keq, jane kohera jo vetem te humbura po e Ëe te heçura tej. „Oret e Ëe te imetat nde te cilate bota kerkonin te defrenin; ðote Ciceroni, „une i ðuretova diturise e Ëe filosofise“. Me kete menyre ay mundi te benet qeveritar i çenuar e Ëe filosof i çquar. Çume veta kane duruar te perqççura e Ëe te ngara prej miqvet te tyre, sepse nuke i çoqeronin per te deguar ndone drame a per te çkuare kohene me te tjera menyra.

Keta nde vent qe te çloçene nga rendesira e per-

ditçime me ndoqe uđesi nga e ʒokevet, mbylin vetehehe nde qilit te tyre, dyke vezguare mendjet e ƚerezvet te međeƚ ndeper vivlat e tyre.

Istori e ƚetes na tregon kđjēlet se as ƚe nga ata qe u qesendisnin, sepse kursyen te imetat te paka qe i kigin ndene urđer te tyre, nuke mbetne pa ʒragim per te perpjekurat qe bene, sepse te ƚide u bene bura te mbrođçim, te ʒquar e te dobicim per vendin si eđe per kombet e tyre. Perkundrazi, ata qe i perqecnin, jo sepse i perqecnine, po sepse nuke vatne pas gurmavet te tyre, te ƚide pa ndoqe ndryçim nuke patne funt te mire po u-priçne keq eđe mē keq. Ata s' u-bene te zoterit t' i ndihin as vetehehe tyre. Keçtu meret-veg se te mos perndorurit e kohese ne pune te dobicime eçte ƚe humbj' e mađe. Ka gerra si pasja eđe ʒendeti qe munt te humbasene eđe prape te fitonene, po nuke eçte keçtu eđe me kohen e humbure, sepse ajo ʒkon eđe s' kđenet mē.

ƚe ʒkroçes ʒum' i diture mbareson te imetat e humbura dyke đene keçtu: „Brenda nde ƚe lundreze permbi vejerat e dētit, eçte ƚe zone dyke fjeture. Per ƚe hereç ajo xçonet si e trembure eđe ve dorene nde qafet qe e ka zbukuruare me ƚe qafore margaritareç“. Ç' fare hiđerim te mađ tregonet, nde fytyre te saj; kur ʒeh se ƚera ane e qaforese qe içte e ƚpıçure eđe ʒume margaritare te rene nde dēt. Ç' do margaritar' i humbure e qerton ate per pa kujdesne e saj; eđe ç' do nga ata qe kane mbeture i kujton te humbure. ƚe fare kohe humbje, eçte te qenurit me dy mendje. Ajo e ndalon ƚerine qe te bene vendin e te xçeđurit.

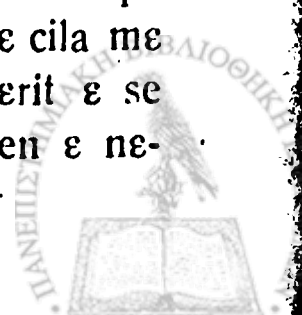
Koha eçte ar, po eđe m' e ʒtreçte se ari; sepse nde e perndorçim si duhete dote fitojme dituri eđe kaktir qe jane mē te vjejtura se parate.

Te kursyerit e se imeles ka bere ƚerine te men-

çim, te ditur, e te dobisim edhe çperblim i kohese qe eote bere prej atyre, i ka dene botes me te vjejturat e vivlavet edhe e ka ndrequr me mjesteri te racemuare.

Koha po ekon, po koha na ekon fort me te grejte, po koha fluturon, edhe nde dajim qe te kemi filim soje duhet te mos e perndorim keq. Sa e vertete eote permbi ekrona qe u duk me ne kohe, permbi ne dore, e cila kendonte keqtu: „Humpne dy te imeta te florinta, po nuke eret page per te kerkuarit' e tyre, sepse nuke ka grese per te pëndurit e tyre. Humpne per pidenje. Te rihte nga te dy faret me tper nuke dine te çemojne vjejtjen e kohese. Per çembeim nxenesi a nxenesja sa here turperonene me mesimet te paditura, sepse nde kohen e ores mesimit ata lozine ose bejne te tjera gerra, qe nuk' e kane kohen te bejne. Vaga çterpake, a djali zanatçi çume me te sosur pune dote benin heri nde çteri edhe tjatri nde dyqan kur te çperblenin edhe te imeten. Kohe humbje eote te kenduarit e vivlavet te pa dobisime, si peraia e te tjera nde vent a nde kohen te te cilavet nde kendofçim ndone jeteçkronje a ndone viple diturie, dote çejme dobi te mahe. E imeta e tanisime eote kaqe fort e lidure e me kohen e pelqyere edhe kaqe te pa ndara jane te dyja sa s' munt te mejtojme edhe me ne grejtesi te papandehure, fluturojne perpara heriut te verber, i cili vone e kupton edhe se e deret me deçperime me kot. Kdehu, a kdehu kohe e arte. Vertet edhe e imeta e fituare, per se grejti s' duket; po nde vent te saj kemi ne ndjehje te prejtore nde mendjet tona, se nuk' e çkuam zbrazete. Neve humbasem kohen edhe kur nuke bejme te tjera me pak te vjejtura a fare te pa vjejtura. Le te marem mesim prej milingoçese, e cila me piden qe eote kaqe e gadalçime ne te kersyerit e se imetes, mbug grunaret e saj me kohe, per kohen e ne-

vojçime, εἶδε nde gið' ate kohe p̄inkaλa, le te na çer-
behe si çembeλa per te larguare nga menytrat' e saj, per
te perdorur kohene, e cila kendonte nde kohe te lemit,
se si ajo εἶδε neve dote degojme fjalet e hiðura: „nde
kendove nde vere, kerçe tani“.

Baçkefolje.

„He qeri i çenuar u pyet ç' instrument muzike i
pelqente më teper. Pergigja ishte, zeri i qeriu. Guha
nxjer qe muzike më te embel per vçet e mi, se ç' do
tjeter organ muzike, sepse eçte qe instrument me çume
ndryçimeç εἶδε me fuqi te maðe“. Ajo munt te tregone
ndjehat e brendeçme, e cila fuqi permbi karakter te qe-
riut eçte bekim, si drite djeli εἶδε si vesa e mengesit.
Ajo munt te ape çprese ose perkundrazi te bjere deç-
perim. Baçkefolja eçte mjçteri e vççante εἶδε te pake
jane ata q' e puçtojne ate ndonese eçte menyra e per-
giðçime per te treguar' εἶδε çfaqur mejtimet' e qerezvet,
prape qerezia s'i bien prapa kesaj mjçterije per te fi-
tuar ate.

He perint munt te dermoqe çume te hoλa per te
mesuar femijen' e ti ndone instrument muzike e cila eçte
vetem per qe pelqim εἶδε xbavitje, kur muzika naturalç
çkelmezonet nga më te çumet, ndonese ep më te lar-
ter εἶδε më te mira kenaqje. As qe nuke heq qerine
kaqe, sa qe baçkefolje e bukur. Bukuri qeriu kure
nuke munt te mbaresonet me ate. Kjo baçkefolje eçte
e cila hap uðene nde zemrat e qerezvet εἶδε fiton besen.
Veme rç se qe qeri qe te çkruaqe mire perpiqet me
çume djerse te fitone mjçterine, εἶδε te kete pelqimn'
e te tjerevçt; po veme rç se qerezia qe apen kohen' e

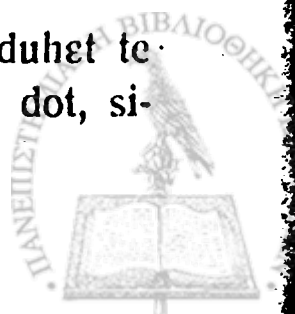
tyrë për të situar mjëqterin' e bakëfoljese, ndonësë nuke bijë më poqte së ajo. Ka qerës q' u eote ðene kjo ðureti, eðe mundin të mbajne bakëfolje të bukur eðe të hijëqime. Mëjtimet' e tyrë rjëðen të raðitura posi ruaza. Këmi çume çembela përj qerës qe përdorin guhe kaqe të mire, eðe të embel, eðe më qe të ketiçe fuqi, qe munt të urðerojne ndjehat e qerezvet të tjere, të xbutin eðe zemren' e gurte eðe të bejne ate të driðet.

Piðagori, qe filosof i çquare çemonte bakëfoljen' e bukur eðe të mire kaqe çume, sa kis urðeruare pxe-nesit' e ti qe të mos flasene për të dy vjetet e para të mesimit. „Hëqt ose ðuaj qesendi më të mire së të hëqurit“ ; ka ðene qe çkroqes i çenuar i Frances; pas të folurit, hëqtja eote m' e maðja fuqi nde botet. Qe të stolisç mëjtimet nde qe guhe të mire, eðe të jëç i ku-petuarçim nde mendjet të tjetrit, nuk' eote qe e pakete.

Kjo eote qe mjëqteri, e cila eote çum' e vjëtjture për ç' do rëð' nde të cilene qeriu rëðonete, sëpsë qe bakëfoles xbukuron rëðe eðe e ben ate qe të jete in-teresat, kudo eðe mbe ç' do vent qe të qëndet. Ay eote magniti i dobisim, — përandaj eðe vejen qe të per-piqëmi të fitojme ate nde mos e paçim. — He i ditur, përdori tere ðesaret e mendjes' së ti të çudiçime nde të folur. Eðe ðone së nuke muntqë të ndaheçë përj ati qeriu, pa vendosur nde mendjet tendë së ay içte m' i çenuari qeri nde Angli.

Çone për Frankline së nuke munt të içe bakë me ate pa mos mesuar ndoqë qe të vejqere. Të tjere kanë numeruare të folurit si qe stervitje të larter eðe të fisçime për mendjen e qeriu, eðe e vetemja pote për të zqeruarë mendjene.

Qe të benet qeriu qe bakëfoles i mire duhet të këte mendje të plote, sëpsë pa ate nuku ben dot, si-

kundre εδε ηε lume nuke munt te rjedε nde det, pa natur burim. Qe te jete ηeriu ηε baεkefoles i mire nuke ka nevoje qe te jete i xperuare nde mesim, harin vetem te jete i vezguarεim; sepse te venit rε eεte si ηe ηe po dua mε te kenduarit, ε cila eεte burim diturie. Cave, sikundre dame εδε mε sipere, u eεte dene mendje, ε cila eεte burim mejlimε εδε fantasirra, te folurit ε te cilevet sjελ pelqim, dobi εδε gezim nde vεgt te tjetrit.

Te tjere prape qe s' ε kane kete duret i munt te sjελen te ketiλε pelqim vetem nga vezgimet ose te kenduarit qe munt te bejne.

He mjεsteri ε vεçante si εδε ε mire per ate qe ε ka eεte fuqi, nde ηe σοqeri, sepse ε ben te sjελε pelqim εδε te jete i pelqyere.

Baεkefolja, dame sjελ dobi te maδε, sepse bota pa ate dote iε si ε vdekurc. Sikundre vivlat na dritojne εδε xperojne mendjen, keεtu εδε baεkefolja na ndih qe te bluajme tere uεqimne εδε te marem fuqi ε te jemi te εendose nde mendjet.

E folura ε hijεime εδε ne vent, eεte si gure te paçemuare, εδε balsam per te εenuar zemra te plagosura, εδε perkundrazi sjελ deme te međa, te cilat kure nuke ndrεqen dot, εδε hiδur nde u rεndofεim, po gide keto benen nga dobesir' ε mendjes' se ηer iut.

Te ketiλα te lajditura qe dalene vetem nga ηe ε ketiλε mendje munt qe te-ndalonen nde qofte se perindi perkujdeset qe te stervitηe εδε te xperone mendjen ε femijevet te ti mε mesim te εendose qe nde vogeli. Te stervitin qe te gatujne fuqin' ε te folurit nde rεd te εterise, nde daçin qe te korin gas εδε t'i sjελin dobi botes.

Mesonesε te nderçimε. Kete ngaje qe ε kemi pri-tur mε gas te maδ, harin, po nuke mundim pervεç se

te ndejme hiërim. Nuke munt t' u apem çragim per te perpjekurat ëdë ziline si ëdë durimne qe patte te na mesoni per te stervitur mendjene. Eëdë kur te largonemi nga kujdësi i zoterise suaj nde fugen e jetes, çembelimi juaj dote jete uëheqesi yne. Kujtimet tuaj janc fort te çemuare qe te haronen ëdë u lutëmi kur te na silni nder ment kujtoni vetem miresite tona. U falemi ndërse prej zemre ëdë u lëme çendëtnë. Eëdë tagi, o çoçet tona, hariu detyr' e hiëruare qe na kujton së duhet te ndahëmi, pçeretitim prej zemre kur kujtojme te çkuarat ëdë ndarj' e skolise, e cila eçte bere kaq' e dësore per nëvë. Πο kujtonemi së logarite tona u-mbylne ëdë së karta qe ka istorine e jetes sone u vulos.

Kjo eçte ngaj' e pastajmë, e cila keput pën' e bagkimit qe kemi natur per kaqe vjet. Zer' i detyres na ðeret çetke, po lë te perpiqëmi qe te tregojme më mase te plotte mireqohesine qe kemi mi perinderit ëdë mos i dësperojme ata nde kerkuarjet te tyre.

T' u ndihim te tjerevet ëdë veteheze s'one dyke çtriture per te bere miresi kudo.

Lë te mbajme nder ment së nde paçim drëjterine per ruajtes, dote mundim te mbarojme uën' e jetes, dote mundim te fitojme kuroren' e lavdise ëdë gezim më lumeri te perjetëçmë.

Σ Ο Π Α V.

Π Ε Ρ Α Λ Λ Α.

1.

He here ηe i-varfere kicte ηe dose, te-cilene ηe dite ε kicte lecuare te kuloste. Atje ku po kuloste dyke remuare me hunden' ε saj qeloj te sbuloηe ηe lagin, qe icte mbucure me floriη. Kur mbremanet i-varferi vate te mbleδηe dosene, p̄eti lagin' ε-mbucure me floriη εδe u-kdye nde c̄terpit me qezim te-maδ, εδe i δote se σοqese: „Grua, sonte duhete te beq̄ per dosene ηe p̄ele cume mē te-mire se ato qe ben per ne ε per femijene t' ene. — Mire, o bupe, i δot' ε σοqeja, po ti nuke di, se jo per dosene nuke kemi p̄ele, po as buke per ne ε per femijene t' ene? — Ja, ja, i δote bupi, pa c̄iko ketu se q' p̄eti dosa atje ku kuloste (dyke pefyere asaj floriηte); perandaj t' i beq̄ dosesese mē te mirene p̄ele qe munt te beq̄“.

Qe te mos ε spaseme cume fjalene, i-varferi εδe i-mjeri p̄er dje icatar u-be i-pasure cume εδe i-pari i tere icatit. Dosene ε permbante me c̄erbim te-mire ε me uc̄qime te-sq̄eδure p̄er ditene qe vdiq. — Atehere ε savanosi si ηeri me ηe savan fort te-c̄treηte, εδe vate te δep̄ese 'p̄ristine, qe ky t' i kendonte dosesese p̄ide

kenket' e gjde uratate qe u' kendojne ηeresvet kur vde-sene eδε tå erjere nde vapt me mē te-mađine ndrīçim qe munt te benete. Po prifti nuke dεçi tå vere nde vapt me ηe menyre te-ketiļe, serse, sikundre doçte, kiçte frike, se mos kryerprifti, kur tå deponte kete qe, i ruante mjekrene eδε e ruçonte nga puna.

Po i-zot' i dosesese nuke hump kohe, po dyke ngri-ture risqolene kundre priftit i ðote: „Prift, prift, mos ki frike nga krye-prifti, se mos te ruaje mjekrene, po ki frike nga mua, i-cili po te mos me deçoç, qe tani tå kam per te pire çakne.“ Prifti dyke pare fçatate, ne kaqe t' egersuare e nde doret me risqole te-ngriture, u-tremp keç e do-e-mos vate nde çterpit te fçatarit, eδε zuri t' i-kendone dosesese gjd' uratate, eδε si pas daçurimit te fçatarit e varuane me ηe ndrīçim te-međ e terente. Gjde keto i mesoj krye-prifti eδε ðepet priftin, e i ðote: „Ç' mesoç o i-maļekuare? persç vajte e i kendove doses' se-ngorçdure gjde kenket' e gjd' uratate? — Zoteni, i ðote prifti, nuke dεça te veje, po i-zot' i dosesese me mori me çtreqim, eδε, po te mos veje, pa fjale dote me vriste“. Atehere sa-kaqe-heraç ðespoti urçeroj te-zon' e dosesese t' ja sjeļene perpara. Kur e suale, kryerprifti me zemerim i ðote: „Persç o i-maļekuar' i Zotit, me kobure nde dore e çtreqove te-mjerine prift t' i kendone dosesese s' ate gjde uratate eδε tå vere nde vapt me ate menyre qe vene ηerezite? Serse, o i-çer-teruare, ðote fçatari, dose içte, po kiçte koke filsofi.— Eδε ç' bente me ate kokene prej filsofi? — Remoj eδε nxori ηe lagin plot me floriç, eδε nuke apin qe i nxori, o zoti ðespot, po, kur dote vdiste, beri eδε ðjate. — E ç' ðjate beri? — Djemvet te-mi u la kaqe, s' ime çoçe kaqe, mua kaqe, nde kiçet kaqe, eδε per zorerine t' ende, zoti ðespot kete kulete, eδε mer-e, se eçte

jotja“. Bespoti posa e mori kuletene, eđe kur e pa se ište plot me florin ġa: „Ndjese paste, e-ndjera me kujtoj eđe mua.“

2.

He ġeri, passi bariti e pa tere botene, vendosi te vrase veteġene; kete vendim ġa pefeu eđe ġe plaku. Plakun e pyeti, nde ište i-martuare. „Jo, i ġote, o plak.— Ateġere martohu mē pare, qe te provog eđe ġeten' e martesese, eđe pastaj, nde mos te pelqefte, vrit vete veteġene“. Pas koġe e ġen prape plaku eđe e pyet: „A u-martove? — Πο, u-martova. — Eđe ġ' qeġim ke tani? prape ke vendim te vriteġ? — Πο, dua te vritem. — Πο bere, e pyeti plaku, ndoġe djale? — Nuke. — Ateġere prit te beġe eđe ndoġe djale, eđe pastaj vritu“. Ĥeriu e deġoj plakne eđe priti, ġer sa i u-lint ġe djale. Pas koġe e ġen prape plaku eđe e pyet: Ĥ' te-reġa kemi? si vete? a bere ndoġe djale? — Πο, Zoti me ġa ġe djale. — Ke eđe vendim te vriteġ? — Jo, o plak i-mire, seġse dua te poġ e te ġoh djalene“.

3.

He Juđe ġum' i-varfere kište ġaġte femije eđe ġruane me bape ġati ġer te rġeġe; tek po ġkonte uđese, qe te vinte te ġepiste ġe mamice, ġarpara ġeti ca-uġte-tare, qe po ġpinine ġe keq-beres te-tmeġuare, qe tã varnine, eđe i pyeti: „Cili eġte ky? — Akecili krye-kursar. — Eđe ku e ġpini? — E ġpitem qe tã varime. — Nde doni tã mundoni me mundim te-vertete e si duġete, mē mire martō-e-ni se ta vrisni“.

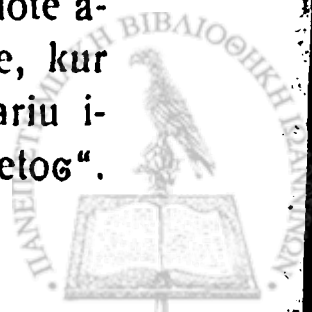

4.

Si-ciline nga ata qe vene nde Malt te-Centeluare per te falure igumeni e pyet, ç' pune ben. Nde mest t' atyre qe kigine vature per te falure godili te jete eðe ne vereçites. Kete e pyeti igumeni: „Ç' pune ben?“ Ay i upergeq: „Çes vere“. Igumeni atehere porositi kaλογερετε te vene vεç te-hoçate qe dote mernine nga vereçites. Vereçites, rosa degoj urðerin' e igumenit pyeti: „Περσε, zoteni, urðerove te vene mbe η' ane te-hoçate t' ime? — Σερσε, ðot' igumeni, ju vereçitesite po t' u priçete ndoqe but me vere, hiðni brenda nd' ate çpirto eðe çume çerra te-ljera, eðe keçtu farmakosni muçkerit' e tere botese; perandaj juve jini mē te-liq eðe nga kursarete, se kursari vñei ηe a dy ηeres, po juve vritni tere botene. — Mire; atehere perse i merni te-hoçate t' ona. — I marime per dru e per ðengij, po per qiri e per ðimjame nuke bejne“.

5.

He bari kiçte 500 ði. He nate barine e zuri çumi eðe s' kupetoj, se i kigine ikure ðite e i kigine vature mbe ηe lendine, nde te-cilet i-zot' i saj kiçte vene te-panumeruare peqe uλiç, eðe s' kigine lene as ηe peqe per fare, serse kuçotne nd' ate ðite tere natene; eðe nde mengest i pa tere fçati. Demi qe bene ðite içte kaq' i-mað, sa te-mjerit bari as tere ðite nuk' i apinine per te çpaçar' ale. U mejtua pra e vate nde Jannine, ku çeti ηe avokat e i pefeu ati tere te-vertetene. I ðote avokati: „Ç' te te beη, o i-gore! nuke benete asqe, kur tere fçati i paskerka pare ðite nde koriet“. Bariu i-ðote: „Dote te ap 20 lira, po te muçç te me çpetoç“.

Kur depoĵ avokati 20 lira, i ðote bariut: „Ece; sonte dote mendonem; eðe nesere jake prape“. Avokati u-mendua tere natene eðe me nde funt vendosi t' i ðote bariut te benete si i-mape. Kur u-gði eðe bariu erði te avokati, ky e keçiĵoj te benete si i-mape, se keçtu e do nevoja, eðe te mos flase as fare sa-do qe tã mundojn' e tã pahene, eðe te ðepese si ðente be. . . e . . . e . . . e, tjetere uðe çretimi s' ka.

Diten' e gyqit bariu beri sikundre e mesoj avokati eðe gykatesite e nxuape te-pafajm, se e numeruane vertet per te-mape, se nde çdo pyetje qe i benine e-vetema perçigje igte be . . . e . . . e . . . e. Posa duaĵe jaçte nga gyqetorja, i ðot' avokati: „A e pe, sa bukure e mbaruame punene!“ Bariu hieçt e s' i perçigete aspe. „Er-me lirate“, i ðote avokati. Bariu eðe prape u-be si memec eðe s' i u-pergeq aspe. Atehere avokati e zuri nga guna e i ðote: „Parate“. Bariu me s' menoj po ngriti keraben' e i er avokalit qe nde koke dyke ðipure be . . . e . . . e . . . e.

Atehere avokati me koke te-çare i ðote: „More, s' e ke ti fajne, po e kam une qe te mesova“, dyke mbajture kokene me dore.

6.

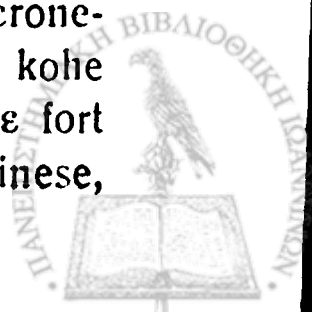
Me tregetar Juðe lumbi kulëten' e-ti, nde te-cilet kiçte pasure dy qint floriq, eðe per te gëtur' ate vuri qe qeri te ðepese nde trekt e te ðote, se zotonete gysmat' e paravet t' ja ape ati qe i ka gëtur' eðe t' ja kðeje prape. Me dite vjen qe dervio e i er kulëtene me piðe floriqte, po Juðeu, per te mos mbuçure te-zotuarete qe kiçte bere i ðote, se nde kulëtet baçke me floriqte kiçte eðe qe gur le-paçemuare, qe kiçte vejçjte mé çume se

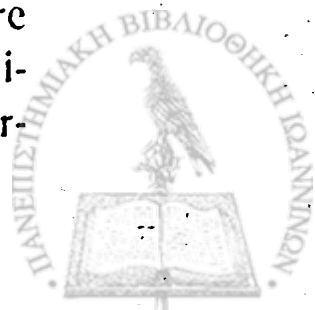
parate, edhe se duhet t' i ape edhe kete gur, nde do te mare gysmat' e aspravet. Mbe kot i-pori dervig zbrat qiele edhe profitne per degmimtare se nuke preti nde kuletet ndone gur te-ketile. Puna apiti per te pykatesi edhe prej keti te mbreti, i-cili dyke kuptuare dinakerin' e tregelarit i dote keti: „Kuleta, qe humbe ti, pervec floriqvet kiste, si dua, edhe ne gur gume te-vejtore; dervigi me be e me pufe verteton, se kuleta qe preti kiste vetem dy qint floriq; dukete pra, se tjetere ehte kuleta, qe humbe ti, edhe tjetere ehte kejo qe preti dervigi. Qe te mos benete ndone e-lajditore, ece nga erde, edhe per te gature kuletene t' ende, qe kiste 200 floriq edhe ne gur te-paqemuare, perriq t' i arq ze botes, se mos pendete ay qeri qe e ka gature e ta sjel me gide q' kiste brenda; edhe dervigi le te mbane per dy-zet dit kuletene qe ka gature, edhe nde mos dalte mbe kohe ay qe e ka humbure e te tregone, se eot' e-tia, kuleta edhe asprate dote jene te dervigit edhe dot' i perdorqe si te doje“.

7.

Nga ne fcat i Permetit, mbase nga Buhali a nga Malesova, dualle per nde de te-huaj per fitim tre qeres prej te-cilevet qeri igte yjikones (αστρονόμος), tjetere qerones, edhe i-treti orebenes. Me-qene-qe pandehnine, se igine te çquare si-cili nde diturit e nde mjesterit te tija edhe si te-ketile nuke munt te kenaqeqine me fitime te-pake, per te fituare me gume vendosne te vene nd' Adine, ku me keto diturira besonine, se dote nderoneqine me te-terere edhe se dote fitonine mbe pak kohe kaqe gume, sa dote kdeneqine nde ventt te-tyre fort çprejt gume te-pasure. Kur u-aferuane peran' Adinese,

prëj se-cilëse igjine lark vetem tri a katër ore, me-qene-
 qe dita igjte ndaj te-ngrysure, vendosne te qendrojne
 ate nate nde ne muhli nde te-cilet, si hyne, çtruanë per
 te flejturë jagte nd' obor ndene ne pap. Po papandë-
 huraj milionaj u dote: „Mblijdhi plaçkate e hyni brenda,
 se sontë ka per te rene ne ç'i çum' i-mad. Ti, sikundre
 dukete, s' je as fare nde vetehe, ju pergeqne uëtarete,
 qe na dua keçtu, se sontë dote bjere çume ç'i, kur kohe
 eçte kaq' e-qeruarë e kaq' e-mire, sa m' e-mire s' munt
 te benete. U ðem, te hyni brenda qe eðe ju te mos
 lagi, eðe mua te mos me ngrini prehjene natene me te-
 ðipurate t' uaj; kaqe di, kaq' u ðem. — Po nga se e di ti,
 se sontë dote pricete koha kaqe çume? — Se dëpate, u
 dote huajpritesi, sot jane feliqurë per nde vëcet tej ma-
 sese, eðe kejo çume çkoqurë tregon, se sontë kohene dotà
 kemi fare te-pricure; perandaj u ðem, qe te mos ren-
 dohi, te hyni brenda me kohe“. Atehere uëtarete do-
 e-mos hyne brenda eðe çtruanë nde ne kent te muhli-
 rit. Tek po hanine buke e po habesine nde mëst te-tyre
 per profitit' e minoçajt, dyke ðene sicili mendjen' e-tia,
 zuri te bjere ne ç'i kaq' i-forte, ne repire kaq' e-madë,
 sa vijet u-bene lumen, eðe muhli igjte ndene rezik te
 mbytej. Atehere yçikoçesi zuri te mendonët' e me ve-
 tehe te dote: „Ku vete un' i i-mjeri te fiton! nde ne
 vent, ku eðe minoçente jane kaqe te-ditur' e kaqe te
 mesuarë sa une perpara atyreve s' jam asqe, jam si ne
 çkor i-pagëndurë!“ Pas pakeze minoçaj vuri nde zjart
 mbe ne kusi te-madë mjaft uje nde te-cilet, si zjeu, hoði
 tri a kater' oke miçl miseri, eðe beri ne quh te-maçenyere,
 te-cilene e hengri dyke kolofitur' e me çrejtim te-mad
 lugete herene pas tjatrese, eðe si piu ca uje te-vakurë
 ra e flejti. Çerçesi dyke pare, se sa çume hengri mi-
 noçaj, habitete me te-terperë eðe u dote çokevet me ver-

tetim te-patundure: „Ky qeri nga te ngrenel' e-çume, nde mos plaste, nesere dote ngrihete keq semure. Une qe sonte e qe ketu e kam per te treguare vejejtjen' e mjesterise s'ime. — Te çoheme, i done te-tjere te“. Pas ketyre fjaleve rane eðe uðetarete te flene, po çeroqesine s' e zinte gumi, se minute pas minute priste te çohete ndone semundje te minolaj. Po pasi priti mjaft kohe, eðe minolaj jo vetem nuke tregonte ndone çene semundjeje, po eðe flinte fort i-qetuare, ndepoj mendje eðe zuri te mendonej; po eðe prape i erite çprese vetehe se dyke ðene: „Pa dal te çoheme per nde mengest“. Pasi çkoj mjaft kohe, uðetarete e sguane minolane eðe kerkuane prej ati ca çkerpka per te ndezure kandilene, se donine te çikonin' e te dinine sa eçte ora. Minolaj u pergjeste: „Eçte eðe çprejt; ora eçte çtat' e ðjete minuta; ka eðe mjaft nate per sa te gðihete; perandaj, u lutem, pini nde robat e mos beni załahi. — Te lutemi çume, i don' ata, er-na qe drite, qe te çoheme, sa eçte ora, se keçtu na e do puna. — U ðaqe qe here, se ora eçte çtate eðe ðjete minuta, eðe me te-vertete s' eçt' as mē pak as mē çume. — Po nga ku e di ti, se kaqe eçte ora? i ðote orebeçesi. — Nuke deçuate qe pałi gomari? eðe gomari pełet mbe çtate, eðe qe atehere kane çkuare vetem ðjete minuta“. Po uðetarevet s' u qendronte zemera, eðe nuke ruçuane para se te ndeshene kandilene e te çohene orene, e-cila me te-vertete içte sa u kiçte ðene milionaj. Kejo gē kaq' e manihli orebeçesine, sa nga mendimi eðe kete nuk' e zuri gumi per nde mengest. Ndaj te-gðire milionaj u-ngrit fare mire kundre çpereses' se çeroqesit eðe zuri te nasqirise mułin' e tere vegelat' e ati si ndone nus' e-mire; u-ngritne eðe uðetarete, po fare te menduar' e te-ççerçuare, eðe, dyke pefyere nde

mest te-tyre si-cili ndjehat' e-ti, vendosne te kthenene prape nde ventt te-tyre; serse nd' Adine, si pas mendimit t' atyre, nuke kishte as ndone shperese per filim, kur eδε milionente qenkerkeqine kaqe te-ditur' e kaqe te-kurpetuare.

8.

He here merimaga vate si mik te brumbuli, eδε ky e priti mire eδε e gostiti me gide ç' i kishte dene Perendia. Kur erdi koh' e pumit, merimaga ju lut brumbulit te flene te dy bakke, se si e-huaj qe ishte kishte frike te flinte veteme. Eδε brumbuli dyke priture me gide zemere kerkimn' e miqesese ra e flejti bakke me ate. Merimaga natene, si pas zakonit te-saj, zu e e ptooli brumbuline me rezicka kaqe sa ky nuke muntte te luante vendit. Kur u-squa prumbuli, i dipi merimagese e i dote ta sgidhe, po kejo ju perreq dyke dene: „Te lid di, e jo te sgid“.

9.

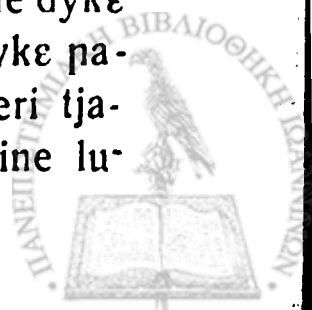
He mbret dësi te madhëne korectet' e-ti e te bene ne qock nde ne are te-vogele, e-cila ishte ngiture me ata, po te-cilene e kishte ne grua e-varfere; kete are mbreti dësi ta blere, po gruaja nuke donte t' ja giste, se e kishte priture prej perindervet te-saj. Po mbreti ja mori me shtrëngim e ndertoj nd' ate ne qock te-bukure. Gruaja e-varfere atehere vate te pykatesi e u-qa, dyke pefyere ati tere punene si kishte ngare. Iyqi ishte i-vestire po pykatesi-dyke qene prej vetiu cum' i-mire e i-drejte, nuke pat frike te hipene mbi muçket te-ti e te veje te

gëne mbretne mbe qe kolle qe ky qendëj nde qoqk te-ri i-pëduare prej tere paresis' e prej çerbetorevet te-vet. Gykatesi kishte sjelle me vetehe eëe qe dës se mað, eëe si i u-fal mbretit, i u-lut t' i ape leje tã mbughe dësne me balte prej koreçtit qe ishte pëd e potuile qoqkut. Mbreti ja priti lutjene, eëe gykatesi, passi e mbugi dësne me balte, i dote mbretit me qe menyre çume t' embele po eëe fort te-kuxuarçime: „O Mbret jete-gate, qe te mbaroq punene t' ime, duhete te me ndihq pakeze, qe te ngarkoq dësne permby mugket: „Mbreti, i-cili ndryçe eëe ay ishte çum' i-mire, dëçi me gide zemere t' i ndihqe gykatesit, po dyke provuare tã ngrere dësne e çeti ate çume te-rende. „O mbret jete-gate, i dot' atehere gykatesi nde ky dës, qe ka fort pak balte, t' u duk çum' i-rende si dote munq tã mbanq permby kurist t' ent perpara Përendise nde ditet te gyqit gid' ate balte, qe me pauderi ja more se-mjeresë grua e e bere t' endene?“ Mbreti kaq' u-maleqye nga fjalet' e gykatesit sa perqehereç i ða çruas' se-varfere jo vetem arene, po eëe qoqkune me gide plaçkal' e-veçjtura, me te-cilate e kishte sbukuruare eëe gykatesin' e mori nde paçatet, qe tã kishte keçiletar te-veçante eëe mik te-nguqte.

10.

Ne kryeqindës me pëse-ðjete uqetare kishte dale çatravet per te ruajtore vendine nga te-liqte. Ne ditë goditi te qendroqe perane qe lumi. Qe te çkoqe pakeze kohene me te-qëçur' e me te-lojtore, u dote uqetarevet: „Djem, cili nga ju eçt' i-zoti te kapërçene lumene dyke heçure nga qera ane nde tjeteret? Uqetarete, dyke paçure sedre nde mëst te-tyre, si e si te çkojne qeri tjatrine, e qe te losnine pakeze zune tã kapërçenine lu-

mine. Πο με γιθε te perriekurat' ε-tyre as ndone nuke mundi tã kapexxe, po qe te-γiθε binine brenda. Eδe atje tek po te-tjere binine ε te-tjere dilnine nga lumi eδe benεε ne gezim i-mad, ne uctetar i-εkurter' ε i-vogele, si Japonεs, me ne fore ε kapexxeu lumine ε u-gent nde tjateret ane. Sa-kaqe-heraε kryeqindesi eδe uctetarete u rane duarvet eδe δepitne: Te lumte! te lumte! E kapexxeu lumine eδe disa here te-tjera. Πο mbe nde funt kryeqindesi ε δipi ε i δote: „Djale, pa svig tere robate eδe kapexxe prape lumine, qe te εo-heme, i-sveεure sa mē lark dote hiδεε“. Uctetari sa-kaqe-heraε i nxori robate, eδe u-hoδ, po nde vent qe te apinte pertej, blum! ra brenda nde lumet. Atehere ε δipi prape kryeqindesi ε i δote: „Ç' pesove, biro? — Me more tere fuqine, zoti kapedan. — Eδe cila igte fuqia jote, djale? — Qεmeri, zoteni. — Πο ke te-hoλa brenda nde qεmert? — Πο, kam zoteni. Eδe ce! pate frike, se mos t' i mar! — Nuke pata ndone frike, po m' u-ftoh zemera. — Te-hoλate pra, biro, igine ato qe te hidnine pertej!“

11.

He krye-anietar me-qene-qe kigte nde aniet te-ti εume miη, δipi ne prift, qe t' i bente uje te-bekuate (ajazme) per te-ikure miηte. Prifti vate ε ε beri ajazmene, eδe mbe te-ikure krye-anietari i δa ne δureti te-mire. Tek po ikente prifti, krye-anietari i δote: Tagi, zote beson, te ikejne miηte. — Πα sjale, i δote prifti, ajazma qe bere eεte εum' ε-mire, po mer eδe η'a dy mace.“

12.

He here mbe ne igat pandehnine, se prifterite kuvendojne me Perendine. Muape pra ne prift eδe i

ðane: „Θυαϊ-ι Περενδισε τε βεηε δξελε. — Νυκε μυντ τε φλας με Περενδινε, υ ðοτε πριφτι“. Σα-καγε-ηεραε ε περζυνε πριφτινε εδε κερκονινε τιατερε περ σα υ-πεντ ηε, ι-κιλι υ ðοτε: „Υνε φλας με Περενδινε, πο ðοτε με ερني παγε τρι ηερε με τεπερε σε σα υ ερνιτε πριφτερβετ τε-τιερε. — Πο, καγε λετε ιετε παγα ιοτε.— Κυρ πρα τε ðοι δξελε α ει, τ' ι βινι καμβανесе εδε υνε ðοτε βιη“. Ηε ðιτε γε σα ιεαταρε ðοινε ει, ι βιενε καμβανесе, εδε πριφτι νυκε μενοϊ τε βιηε: „Ç' ðοι, δξεμ? ι πευτι πριφτι. — Ει, ι περγιγενε. — Α ðοι γε τε-πιδε τε βιερε ει?“ Ηερι ðοτε: ιο; νυκε ðυα τε βιερε ει, σερσε σοτ ε καμ δριδετε νδε λεμετ. Δελ τιετερε εδε ðοτε: Εδε υνε νυκε ðυα ει, σε τιεγυλατ ι καμ νδε δξελετ.

„Ε! Ατεηερε εκενι, υ ðοτε πριφτι, σερσε, γε τε βεηε Περενδια ατε γε ðοι, ðυηετε τε-πιδε τε ιενι μβε ηε μενδξε“. Κεετυ πριφτι με ηολεσιρεν' ε μενδξεσ' σε-τι ε μβαροϊ πενεν' ε τι. .

13.

Ηε ηερι βατε νδε τρεκτ, γε τε ειτε γομαρ' ε-τι, σερσε ι ιετε πιακυρε, εδε ε ειτι μβε σα ενγιτερ. Κετα, γομαριτ ι περενε λεερατε, ε κρυαιτνε μιρε ε ι βυνε ηε σαμαρ τιετερε εδε ηε καπισερε με τε-ρε, εδε ια ειτνε πραπε ατι ηεριυτ, περ ιε-κιλιτ ε κιεγινε βιερε, ηε κιντ ε πεσε-αιετε γροε με τεπερε. Κυρ υ-κδυε ηεριυ νδε ετεπιτ, ε πευτι γρυαϊα: „Νυκ' ε ειτε, ο βυρε, γομαρε? — Πο, ε ειτα εδε μορα ηε τιατερε, με τε-ρι ε με τε-μιρε. Πο νυκ' ε ηεη γομαρε τ' ενε? Νυκ' ε εεη, σε ιι βετε ðρεϊτ νδε γραϊττ τε-τι? Σα τυρυλακ γενεκε, ο βυρε! Πο σα ε ειτε ε σα ε βιεβε? — Αμανε! ηεετ, ο γρυα, τε λυτεμ, σε μοσ ðεγοηε ηερι ε βενεμι περαλεζ' ε βοτεσε. Αη! ç' με βενε τε νδυρετε!“

СОΠΑ VI.

ΓΕΡΡΑ ΤΕ-ΓΕΝΟΥΑΡΑ.

Emeri i Iisu-Kristit.

Πακ kohe pas te-puqtuarit te Κοpenhagut prej En-
glezevet mbe 1807, vune per te ruajture mjaft uctetare
nderper scaterat qe icine ped e potule keti qyteti. Ne
dite tre uctetare skociane u-derguare per te pembyer' e
per te bere pemule nderper bujqerit te-aferme. Passi
getne gume cterira te-sbrazeta e te-ckreta, apitne nde
ne korect te-mad, ku icine gume rëne molec te-kerusura
ndene bapet te remevet te tyre. Hyne nde korectt, ede
ne udez' e-vogele i nxori drejt nde ne cterize te-bukure.
Perjacta çdo ge tregonte se kejo cteri icte nde siguri e nde
prehje; po posa hyne brenda, gruaja. ede femij' e buj-
kut ikne dyke klidur' e dyke uleriture. Per brenda icte
fort e-nasqirisure e e-pastrete ede te-vida plaçkate icine
vene me raðe e si-cila nde ventt te-saj, ge qe nuke
munt ta prese qeriu nde ne kohe te-ketile. Ne vivlio-
ðike e-vogele, po mjaft e-bukure icte e-para plaçke,
nde te-cilet u-aferua m' i-madi i uctetarevet. Sbriti ne
vivle, po kejo icte e-ckruare mbe ne guhe, qe ay s' e
kupelonte. Po me vide kete, po-dua nde çdo faqe t'
asaj ckonte emerit' e Iisu-Kristit. Dera, prej se-cilese
gruaja ede femija kicine ikure, u-har, ede cikojne, se

po vjen i-zot' i çterpise. Sa-kaqe-heraç qe nga uçteta-
rete i kerkon ngrenjë me çeqa e me te-kanosura. Po
bujku s' u-tremi as fare nga te-kanosurat, ëdë dyke tun-
dure kokene i ep te kuptoqe, se nuke do t' i ape.
Atehere ay qe mbante kartene ne dore i aferonete e i
pelen emerin' e Iisu-Kristit dyke vene doren' e-tij mbi
zemeret t' ati e dyke ngriture syte nde qiejt. Per-qe-
hereç bujku i zuri dorene me gezim ëdë ja çtreqoj
fort ëdë sulete jacte domese. Vjen prape per-se-çrejti
me gruan' e me femijen' e-ti i-ngarkuare me qumçet,
me veze, me miç e me te tjera gerra te-cilate me gas
te-maç uà ve perpara uçtetarevet, pa daçure te-parene
here te mape prej atyreve per ato as qe pagese. Po,
me-qene-qe dy nga uçtetarete igine qeres me frike Pe-
rendie, dëqne t' ja paguajne çdo qe muape prej ati,
me çume zemerim te çokut te-tyre, i-cili nuke kishte
ndjenat' e atyre e i-cili bente be, se kupe nuke dote
dilate më me ata per te bere pemule.

Uçtetaret' e-kristere, kur dote ikenine, e perqa-
fuane me maç ëdë e keçiluanë tã fçehqe orene; po
ay me çeqa te-çkoqura u ða te kuptojne, se e kishte
vene tere besimn' e-ti mbe Perendine ëdë se s' kishte
frike prej ndoqe se-keqejë. Gide bujquerit' e-tjere qe ki-
çine ikure prej çterpivet te-tyre hãmne gide plaçkate
qe nuke muntne t' i mernine me vetehe (serpse çterpive
uà bene pemule), po ketij as qe qim' e kokese nuk'
i-u nga, nuke hãmbe as qe koqe moqe prej drurevet te-ti.

„Engeç' i Zotit ve fugatene pëd atyreve qe i kane
frike, ëdë i ruan“. (Ps. 34, 7).

Ka Herendi.

Dime, se qeriu ka qe çpirt qe kupton e qe munt
te qendroqe kundre dëçrimëvet te miçit, do-me-ðene

kundre dëgjimëvet te-liq te zemerës' se qeriu. Lete qoheme ku e qrijene kuptimi i-ti eðe vulnes' e-ti veti-are (volonte morale, ἠθικὴ θέλησις).

Qeriu nuke munt te besone veq ato qe i pefejne te pese ndjehate, se jane; beson, se nuke ka asqe tej botesë qe dukete, se qidesia eðe rad' e çudiqime qe mbreteron nd' ate jane peme te fatit, se nderqeqja vetiare nuk' eote asqe eðe s' duhete t' ja veme veqne. Po qe ndjeh' e-perbrendeqme, qe eðe kejo nuke munt te hidete tej, ndjeh' e fese, pi kundre se-keqlese bese e na qtrenqon te besojme; se ka qe Perendi, qe eote krietar e qeveritar i qidesise, qe do qe nderqeqja vetiare te jete pëqul' e qirtit, sindekur enstinkta eote pëqul' e kafqevet; qe Perendi me-se-fundi, i-cili u ep jeten' e-perjeteqme atyreve, te-cilëte me ane te qe qendrimi te-patundure nde punera te-mira kerkojne lavdine, ndepe eðe pa-vdeqjene.

Kejo pavdeqje nuke pefenete, nuke provonete si qume dukje te naturese; po dyqe pare, se nde kete bote miresia vuan eðe ligesia mbreteron, vertetonemi, se pa pavdeqjen' e qirtit nderqeqja vetiare dote iqte qe kobim, eðe se deqira e-pangiqure te qoheme e te kuptojme çdo qe dote iqte pa qelim, po te mos iqte per te kenaqure mbe qe jete tej vapit. Ndryqe qirti, i-cili faqëza dukete, se eote i-svarure nga trupi nde te-mendualet e nde volet, a, me te-tjera fjale, kur mendonete a do, s' varete e s' ka nevoje prej trupit, prej nevoje nuke ka pjese nde pjqet te trupit eðe duhete te poqe pa trupine. Pra, nde munt te poqe pa trupine, eot' e-drejte te besojme, se eot' i-pavdequre, kur pavdeqja e-ti veteme na siguron e na ep hapetin' e fëhtesiravet te jetese. Po, qirti eot' i-pavdequre eðe jet' e ati ndahet' e paqitete prej qe Perendie, e-cila pi sqare eðe permby te-vogelat te krijesavet te-ti.

- Këtu gjëde gjindjet' e botese kane besuare e besojne nde qe Perendi e nde kujdest t' ati, edhe se spiriti eot' i-pavdekure. Eote vertet, se nde ventt qe te perurhene perpara Perendise u jane falure yjvet, stihavet (élémenti), bimeravet, kafsevët edhe qeresvet akoma; eote vertet, se kane bere mendimete më te-mape per parekupetimn' e Perendise e per pavdekjen' e spiritit, po gjëdhe me te-vertete kane besuare nde qe pjetete ger-rac më te-larta se bota qe duket edhe se çume nga mendimet' e atyre jane ndrequre prej provimit. Po edhe Perendia vete e numeroj per detyre te mesone qerezite; icete me krye-aterite, me Moisin' e me profiterite, foli me ane te Kristit, birit te-ti te-veteme. Fjalet' e ati u-deguan nde te-gjide vëçet, edhe si çkëndijat' e djealit sjeł driten' e paqtimne nde zemerat te qeresvet, qe lihene e hapene nde vëperimt t' asaj.

Kufit' e kesaj vivle nuke na apene leje te speronemi mbi naturet te sbuleses' se Perendise, mbi te-vertetat t' asaj, mbi porosirat t' asaj e mbi punet te çpëtimt. Ky vezgim eote pune e ndone vivle se-veçante per fene, po neve dotã mbarojme kete çkrim, se ka Perendi; dyke sjele perpara juç keto fjale te leçitesit Massillon.

„Mbe ç' vent te ðeut te vemi e te mos gëjme kudo çena te-çfaqura, se ka Perendi e qerra qe te na habit-hene per maðerin' e per hijen' e-maðe t' emerit t' Ati? Nde gjindje t' egera kane mundure te lene te çuhete mendimi a iðea qe ka gervicure Perendia nde spirit t' atyreve, gjëde krijesate e gjëde gerrate qe kemi perpara syvet e sjełen' e e kane me çkrona, kaqe te-pa-çuara e kaqe te-ndriçime, sa nuke na mbetete as qe ljalç, qe te mos e çoheme ate.

I-pabesi mbe kot levdonete, se nuke qeh Perendi

ε σε nuke gen nde vetehet te-ti ndone ge qe t' i tregone, se ka Perendi; kejo egte, se ay ε kerkon nde zemeret te-ti te-rrigure ε nde degerimet te-ti te-liq me, terere se nde mendjet ε nde gyqt te-ti. Πο nde sikofte rak-se-paku ped vetehes' se-ti, dota gre Perendine kudo; tere deu dot' ja pefene, dot' i gohe gurmat' ε maferis' s' ati, te fuqis' s' ati ε te dituris' s' ati te-ety-pura mbi gide krijesat; εδε vitem zemer' ε-ti dote gendete nde tere gidesit qe nuke pefen ε nuke neh ate qe ε ka krijuare.

Perendia ε ka gerviçture kaqe çfaqure nde gide punerat te duarvet te-tia maferin' ε emerit te-ti, sa εδε me te-dobetite nga mendja te muntene ta nohene ε ta kupetojne. Lauzete me te-trace ε barbare ε degojn' ε ε kupetojne guhen' ε qiejvet. Perendia i ka vene mbi kryet t' ona si leçites qielore qe nuke ruçojne se-pe-tyeri tere gidesise maferin' ε-ti; ruçimi hije-mad i atyre flet guhen' ε gide neresvet ε te gide kombenvet; egte ne ze qe deponete kudo qe deu uqen neres. As ndone vent nde botet, sa-do qe te jete fçehure nga nerezit' ε-tjere, nuke munt te fçihete nga ndriçimi i kesaj fuqie qe ndrit per ne nde lemçet te-ndriture qe stolishene hapeshirene. Na ε-para vivle qe Perendia u pefen neresvet, qe t' i mesone, se ç' egte; atje mesuane te-parene here ate qe donte Perendia t' u pefente per çfarjet' ε-ti te-paaneta; atje dyke pare keto gerra temeça ruçtoneçine prej te-habituri ε prej ne frike se-çenteruare ε binine mbi guhe qe t' i faleçine krijetarit te-tyre fuqi-mad. Ua lane kete ge te-ðjçet' ε te-kuçuare bijvet te-tyre, po kejo ge ε-çemuare u-rrig nde duart te ketyre. Nga te-habiturit' ε-mad per bukurin' ε krijesavet te qielit i numeruane keto ε i muape per Perendira; aðuruane ε nnderuane djelline, henen, ε gide uçterin' ε

qielit, te-cilate nuke muntnine as t' i degonine as t' u per-
gipeçine. E-kefilc eçte pena e gide fenvet te-gehetreta,
qe ka ndyrure tere gidesine. Gidene vete duret' e Pe-
rendise qe jane perndare nde naturet jan' ato qe na
ndajne nga ay e na bejne te ngitim zemrene t' ene
pas atyreve e t' ja mohojme ati, dora mireberese e te-
cilit perndan mbi ne bekimet' e-ti. Punerat' e-ti e beki-
met' e-ti, te-mirate, talandat' e trupit e te mendjese jane
perendirate t' ona, eðe nde keto veteme pengonene nde-
ret' e-aðurimete t' ane.

Te-pabesete, qe mbupene per lartesian' e mendjes'
e te gyqit te tyre, sa te-pogtere duhete te jene, qe nuke
qohene maðerin' e Perendise nde te-beret te-çudiçim te
puneravet te ti! Habitene per lavdin' e bote-pugtonesvet,
te-cilete vene ndene sgeðe lauzete e ngrerhene mbre-
terira te-meða eðe nuke ndjerhene fuqin' e-paanete te
dores' se Zotit, i-cili veteme mundi te heðe demelet' e
gidesise. Habitën' e çuditene per mjesterin' e per men-
djen' e-hoqe e ne punetori qe ka bere galona te-bukura,
te-cilate koha i ka per te prigure; nderoqene goditjen'
e bukuris' se qiejvet, e nuke duane te qohene ne Pe-
rendi nde armonit kaqe te-qendruarçime e kaqe te-re-
gujte te kesaj pune se-bukur' e se-paanete, te-cilene te-
kdyeret' e koheravet e te motevet gidene e ka nderuare
eðe e ka per te nderuare per nde funt. Herezit' e gide
gekujvet e te gide kombenvet, mesuare veteme prej na-
turese, nojtine nd' ate hierin' e fuqin' e Perendise,
eðe i-pabesi do me mire te nxjere per gegetare e te-
gegyera tere faren' e herexise, se te heqne dore nga
ne mendim i-mape e i-pakupetuarçim, nde te-cilet ve-
teme fajet' e-ti, keta bij te epesirese, e çtrenquane gyqn'
e-ti te-bindete, e te-cilene veteme fajet' e mekatet' e-tia
muntqene t' ja pefeqene si te-vertete.

Sikur Zoti te mos uà kigë pefyëre qeresvet vëç
qe here pamjene hije-maë te yjvet e te qiejvet, i-pa-
besi muntte te doqte, se eote ndone kobim; muntte te
bintte veteheñ' e-ti se keta jane lodra te fatit e te na-
turese, dukje çprejt-çkonese, qe kane detyre lindjen' e-
tyre nde qe bagkim prej fati e prej goditjeje te lendese,
eëe te-cilate dyke bere prej vetiu e pa ndihmen' e ndone
vete me ment na çkarkojne nga bapa te kerkojme ngajat'
e te-berit e te vejëjtjes' se-tyre. Po kejo pamje e-maë
eote perpara syvet te qeresvet qe nde kryet te jetevet;
çkembimi i ditvet e i netvet kupe s' ka ruçuare eëe
gidehe ka pasure qe ude e raëe hije-maë, qe kur se
u-vu per te stolisurit' e gidesise e per dobin' e qeresvet;
e-para dite qe ndriti botete pefeu maëerin' e Perendise
me ane te hijes' se-maëe t' ati trupi te-paanet e te-ndri-
çim qe zuri te mbrëterone mb' ate e qe me ndriçimn'
e ti u ða ditvet qe dote vinine pas ate guhen' e-pafo-
lure, po te-forte, qe u pefen qeresvet lavdin' e Zotit eëe
fuqin' e emerit t' Ati; yjte qe qene naten' e-pare u-dukne
qe atehere e tehu gide nett' e-tjera eëe pa ruçim pe-
fejne, me ane te regulis' se-perjeteçme te te-ecuravet
te-tyre diturin' e fuqin' e maëerin' e ati mjëstri pa ane
te-larte qe i nxori e i krijoj nga paqenja“.

He tregim i-çkurtere i atyre perrave qe na meson Kart' e-Centeruare.

Vivlat' e Bjates' se-Vjeterere na flasene per te-ve-
temin' e te-vertetine Perendi eëe na mesojne, se ky
Perendi gide ruçtetes e i-perjeteçm krijoj qiejte, ðene
eëe gide perrate; eëe ndonesë eote pa an' i-drejte eëe
si i-ketile kerkon mundim per te-ligene, eote gid agtu

edhe plot me daturi e me perdelim; se qeveris gide
gerrale pas daturimit te ti pa mase te-mir' e te-diture.

Keto vivla na mesojne edhe, se Perendia krijoi te-
parine heri, Adamne, pas te-pergjaturit' e pas te-çem-
beçlyerit te-ti, do-me-ðene te-drejte, te-pafajm edhe te-
lumure. Coheme edhe, se Adami, dyke hequre nga ge-
hestrat' e djalit, i-cili e kishte nakar per lumerin' e-ti,
nuk' u-bint nde urðerit qe i kishte ðene Perendia, Zoti
i tij, edhe se, me ane te keti te-mos-binduri, kali fajne
nde botet, edhe me ane te fajit vdekjene; se per kete
neve qe jemi bij t' ati edhe kemi rjese nde naturet t'
ati, kemi rjese edhe nde fundet te-Imeruare te te-mos-
bindurit t' ati nde urðerit te Perendise; edhe se neve
jemi prej vetiu bij zemerinti edhe ndene vdekjet edhe
ndene denimt.

Keto vivla pervesç ketyrene na mesojne, se Pe-
rendia ju zotua Adamit, posa ra nde faj, pastaj Avraa-
mit edhe gide krye-atervet, se dote dergonte faren' e
gruase, do-me-ðene birin' e-ti Iisu-Krist, qe te çpetonte
nga faji e nga mundimi i fajit gid' ata, te-cilete me ane
te ne bese se-vertete e se-gale dote besonine nde kete
te-zotuare edhe dotà pritnine Iisu-Kristine per Çperblim-
tar te-tyre; po se heriu me-qene-qe icte prej vetiu plot
me maðesti e me ligesi edhe per kete nuke muntte te
nihte mjeresin' e fatkeqerin' e ti, Perendia i ða me ane
te Moisiut Nomn' e-ti, qe, pasi me ane te keti Nomi
t' i tregonene faqeza te-renduarat' e-liga te zemeret' se
heriut, te muntte te silate nde ne gendje qe te qohet
nevojen' e te-arðurit te Iisu-Kristit nde botet, qe te na
çpetone nga mahekimi i Perendise per te çkelurite prej
neç te Nomit t' Ati, edhe nga ruçteti i fajit mbi zeme-
rat t' ona. Nde gid' ate kohe qe Perendia ða Nomn' e-
Ççteruare urðeroj edhe kurbanete edhe çuretirate per

fajne, te-cilate igjine si hije, qe kigjine per qelim te pefenine qe-perpara kurban' e-mad, te-ciline Iisu-Kristi dote erpe me ane te trupit te-ti permbi kryqt, qe te guaqe e te ngrere fajet' e lauzit te-ti, e atyrene qe dote besonine me te-vertete mb' ate. Me kete menyre Bjat' e-Vjeterere ep degmim per Iisu-Kristine, e-de qerezit' e-çenteruare ndene ikonomit te-vjeterere, do-me-dene nde kohet perpara Kristit, besuane mbe Çretimtarin' e-zotuar me ane te mesimit qe u erpe per ate Frym' e-Çenteruare.

Vivlat' e Bjates' se Re (Ungjili stj.) na mesojne, se Iisu-Kristi, qe egte Perendi i-vertete, u-dergua permbi det nde kohet te-ndar' e te-çenuare prej profitervet; se ky Iisu; çretimtari yne, erdi nde mig, do-me-dene u-beqeri i-mbaruare e-de u-bint me te-plotte nde Nomt te Perendise dyke mbuçure çdo drejteri; se vuajti e-de vdiq e-de u-ngal; e-de se çdo qe beri per qerezite nde kete pune te-madë te perdeimit e beri, jo se qohu ndone ve-jejtje nder qerezite, po qe te qihete Perendia, Ati yne, besetar nde te-zotuarat te-tija, dyke hapure pasjet' e-paanaeta te hirit te-ti, e-de dyke perndorure e numeruare si fajtuar per ne Ate qe nuke qohu faj, qe neve te benemi drejteri e Perendise a te-drejte perpara Perendise me ane t' Ati.

Keto vivla na mesojne e-de, se: Iisu-Kristi egte ivetemi qenq i Perendise qe ngrerh fajet' e botese (Ioan. 1; 29, 36) e-de se erdi permbi det, qe te çperbleqe çpirtet' e te-tijvet, te-cilte i deg me qe daguri te per-jetegme, e te-cilte me ane t' ati u-pritne nde hir e nde paqtim perane Perendise, qe dyke priture si bij t' ati te muntqene te benene traçegimtare te Mbrëteris' se Perendise baqe me Kristine.

Keto vivla na pefajne, se qe te muntme ta çmojme e ta prëseme kete bekim, te Perendise, na beri

rijsetare te Frymes' se tij te-Centeruare, qe sjeł nde zemerat t'ona besene mbe Iisu-Kristine; eđe se, nde mos na perserilinte kejo Frym' e Perendise, dyke qertuare neve per faj e dyke bindure neve te sulemi te Iisu-Kristi, qe te mapeme ndjesen' e fajevet t'ane eđe drejterine, besa jone, nde munt tã quaqe qeriu kegtu est' e-vdekure.

Keto vivła na vertetojne eđe, se giđ ajo Fryme na ep martiri, deqmim, e na verteton, se jemi bij te Perendise, na ben te kemi mbe Perendine e mbe qerezite ate daguri, per te-cilene flət Cent-Pavli nde kryet 13 te Kartes' se-pare mbe Korindianet, eđe ben te lindete ndër ne qe qperes' e-patundure, se dote fitojme jeten' e-perjeteqme; permbi keke qton, se me ane te kesaj, bese qe vqperonete me ane te dagurise e qe treqonete me ane te qemevet te-saj, daleme te-drejte-e-qenteronemi, do-me-đene Perendia e Ati i Zotit t'ene Iisu-Krist na qikon, na numeron e na perdor sikurse te iqime fare te-drejte, eđe nde giđ ate kohe ve nde zemerat t'ona qenterine me ane te qe vqperimi te hirit te-ti.

Mbe nde funt qikojme me ane te fjales' se Perendise, do-me-đene me ane te kartes' se-Centeruare, se Iisu-Kristi erđi nde botet, qe me ane t'ati dyke qeruarare qrej fajevet t'ane te muntme te mbugme dagurimin' e ati me te punuare punera te-mira, e t'i qerbejme qrej zemere me drejteri e me qenterit tere ditt' e jetese s'one; se Iisu-Kristi dyke đene per ne te Perendia qakn' e vetehes' se-ti ndene qfarje Mestari nde mest te Perendise e te qeresvet egle eđe kryeqrifi yne, qe lutele per ne, qe te mapeme qdo qe kerkojme nga Perendia me bese mb' emerit t'ati.

Karterat' e-Centeruara na vertetojne eđe, se giđ ay Iisu-Krist ka per te arđur' eđe qe here, nde qe kohe

qe ka ndare Përendia, qe te pykone gjde nerezite e qe t' i ape silit si pas puneravet te-ti; atyreve qe me ane te ne rëme te hirit t' ati dote kerkojne pojtjen' e ɛretimn' e tyre perane ati eðe dote presene te-araurit' e ati me bese, me ɛrrese, e me gezim dot' u dote keto fjale te-gezuarçime: „Ejani, o te-bekualet' e t' im eti, tragëoni mbretërine qe eçte bere gati per ju qe kur se eçte ngrëhure bota“; tek atyreve qe nuke dote zene per ge fjalen' e ti e dote hedhene tej hirit' e ti dot' u dote: „Ikeni prej mëje, te-malekuare, e eceni nde zjart te-perjetçm, qe eçte bere gati per djalin' e per engejt' e-ti“.

Kart' e-Cençteruare na u-ða me ane te ne rëme te hirit te-Përendise e me ane te vëperimit te Frymes' se Cençteruare, qe me ndihmen' e gjd' asaj Fryme se-Cençteruare te muntme te kupetojme e te besojme se ka ne te-veteme e te-vertete Përendi, eðe ne te-veteme ɛretimtar, qe eçte Iisu-Kristi, te-ciline Përendia e dergoj si pas te-zotuaravet te ti, qe gjd' ata qe dote besojne mb' ate te tragëojne jeten' e-pasosure; eðe Cençt Pavli dote, se eçt' i-malekuare ay qe dote pefene ne tjetere bese a ne tjetere ude ɛretimi pervex asaj qe eçte mbe Iisu-Kristine; serse e Ati, si e Atit eðe e Frymes' se-Cençteruare, eçte tere ndërri e tere lavdia, nde jetet te jetevet.

Letà hapeme pra Karten' e-Cençteruare me ne ndër te-mad eðe letà kendojme dyke luture Zotit, qe per daturin' e Birit te-ti te-daçure te na ape Frymen' e-Cençteruare, qe te muntme t' i kupetojme kdjete gjde sa jane ɛkruare nd' ate. Letà kendojme me kujdes, le te pojme me zemere te-kdjete pas porosivet t' asaj, eðe dyke lene mbe n' ane çdo ɛrrese te-kote mbe diturit e mbe pyqt t' ene te kerkojme nd' ate uden' e jetes' se-perjetçme. Nde kete vivle te Përendise dote pejme

dritate, gezimn' e ngusulimne per nde keté jate, eðe qe siguri lumerie te-patundure per oren' e vdekjese, eðe vlesin' a kaparin' e qe lumerie se-perjeteleme perane Perendise me ane te Iisu-Kristit.

Te-falurite.

He qeri myeti Çent-Makarine, i-cili poutë nd' Egyp-tet 300—390 pas Kristit, si duhete te falete. „Veçaj im, i ðote çenti, nuke eçte nevoje te ðoni çume fjale; apin te ngrini duarte t' uaj mbe Perendine e te ðoni: „O Perendi! u-befte daçurimi yt!“ eðe kur te ndjeni, se ngi-teni prej ndone ngasjese se-forte, ðojni prej ðelesires' se zemeret' s' uaj: „O Ati im! ndih-me!“ serse Perendia çume mire di, ç' eçt' e-nevojçime per ju mbe çdo kohe eðe dot' uá aqe“.

Kur qenka kaqe koçaj te falemi, si benete kaqe qeres te pertojne per qe rune kaqe çretimtare, kaqe te-çenteruare e kaqe te-veçejture?

Mbi kete dote permentme fjalet' e-mitura te qe djali.

Ky djale i ðoçte t' et, i-cili kuqe nuk' içte men-duare per qerra çpirterioçte: „Perse, o ate, nuke falemi e nuke luteni per mua, sindekur bejne perinderit' e çokevet te-mi per djemt' e-tyre? Kejo qe dote me bente çume te-lumure.“

— Biri im, i pergigët' i ati, nuk' eçte as fare çudi qe nuke falemi per tyne; s' jam falure kuqe as per ve-tehene t' ime.

— E mire! atehere, ati im, dote falemi une per juve e per vetehene t' ime, eðe nga kejo kemi per te qçture qe te dy te-mire e bekim nga Perendia“.

I ati dyqe dequare keto fjale u-maleqye eðe baçkoj

te-falurat' e te-luturat e-ti me ato te djalit, eđe q' atehere eđe lumeria hyri nde ętetit t' atyre

Nde te-falurit mē tepere se kudo ęen ęeriu fuqi kundre mendimeve te-liq e te rezikim; me ane te te-falurit ęeriu munt te muntęe zakonėt' e-liq e te-renduarate mbe te-ligene.

Me ane te te-falurit ęe ęeri nde Francet, ka ca vjet, ęretoj nga ruęteti i-tmeruare i te-pirit.

Ky ęeri, i-cili prej ęume vjetve igte đenure nde ruętett te-tmeruare te te-dęjturit, dendure qahej per fatkeqerin' e-ti. Po-đua ędo menges zemeronej kundre do-besires se-ti, eđe betonej perpara se ęoqese eđe femijes' se-ti, se dote jete pasketajđi besetar nde nomt te perm-bajljese eđe nuke dote dęhete mē; po po-đua per mbrema dyke lekundure ndene bapet te te-pirit kđenej nde ętetit te-ti, ku tјetere here mbręteronte lumeria, po ku tani, per kete te-tmeruare ęe, te-ęida pefejne ęe mjeresi e ęe vobezi te-keqe.

Me dite prifti i fęalit dyke ętyture prej ęe dęurie se-kđjęlete per kete ęeri te-mjere vete mbe te-pare tek ay: „Miku im; i đote, tek jini keętu ękłaf ndene sęe-đet te ęe zakoni kaqe te lik, nuke mendohi, se vdekja munt t' u vięe e t' u sjele perpara ęyqit te Pęrendise?

— Po, zote, mendonem, po jam ęe i-mjere, qe fatkeqeria me heq nde ęe humbje te-dęperuare. Nga dita luftoę e perriqem. Dua e ępreę tđ munt kete-zakon te-lik, po nga hera mundem. Ky zakon i-pęosure prej ęume kohe nde zemeret t' imę eęte m' i-forte se une . . . Ah! fort mire ęikoę, se veteme vdekja dote muntęe te me ępetoęe nga e-met' e te-dęjturit! . . .“ Tek po fliste keętu, i-mjeri fęehu fytyren' e ti me duart' e tia, eđe ndeper gięterint dukej, se dirđte lot.

I-nderçuri prift u-malenyε fort, pa me emblesire i pergigete te-mjerit:

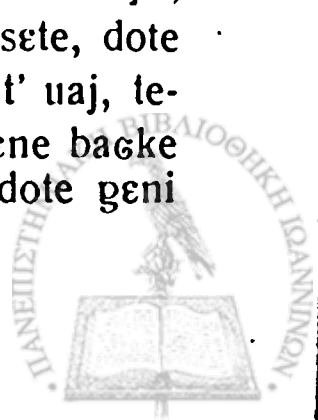
„Luftoni, mundohi! kejo eεte ęeη' ε-mire, miku im. Vete luftrate, nde te-cilat jeni mundure, tregojne, se jeni te-zotte per ηe vendim te-mire, εδε se u ka mbetur εδε pune per te bere. Po mos kini pasure pjese mbe ηe te-lajditure, ε-cila per fat te-keq eεte fort ε-dendure? Mos jeni menduare, se ηeriu munt te ęretone prej se-ligese veteme me fuqin' ε tia, pa ndihmen' ε Pεrendise? se munt te ęretone pa ęretimtarine?“

Plaku mbeti i-pazegm, εδε dyke veεtruare priftine dukej se sikur donte tα pyeste, ę' donte ay t' i doεte me keto fjale.

„Dot' u pefeh, i ęa ηeriu i Pεrendise gid ate emblesire. A jini sulure te Frym' ε-Ćenēruare, ε-cila veteme ep kupetimne εδε fuqine? A fali?“

— Mjere! u-peręeq plaku, nuke kuxon. Jam i-pavejεture, ε ndjen, jam i-pavejεture per te falure. Kam dagure nga-ndone-here te falem, po mbe kot. Passi kam mblaçiture ca fjale me majet te buzevet te-mia, kam qendruare; turpja mbyt fjalete nde gojet t'imε, εδε me dukete, se ηe ze i-perbrendegm me ęote: „Πυρο, i-mjere! Je i-vejεture ti qe te te degoηe Pεrendia?“

— Kεtu pra, na tek jeni ngateruare nde ηe ęe, prej se-cilese nuke muntni te ęretoni. Nuke fali, sepse nuke ndjeni, se jini fajtoe, εδε nuke muntni te ęretoni, se nuke fali. Duhete tα mbaroni kete pune. Κορεστ' i kięese ka nevoje prej pune per disa dit. Merni ęiqele ε-ęatene, εδε ejani pas meje. Dote punoni qe sot atje; dote uęqehi nde qilit t'imε, εδε, kur te ngrysete, dote fali nde kięet baęke me mua ε me femijene t' uaj, te-cilete dote vijne atje qe t' u ęohene ε te falene baęke me juve; εδε kur te beni zakon te-falurite, dote ęeni nd' ate kuxim ε fuqi“.

Plaku, dyke hapure zemerene nde çpreset, vate nde qilit baçke me uðehçqesin' e ti. Mbremavet u fal eðe çeti nde kele çe ne embelsire te-paanete. I dukej se çpiriti dyke ngriture perpjete nde qiejt permbi krahet te-falurit lironçj pa ndere nga rjetat' e-tmeruara e te-pirit. Q' ate dite nuk' u-gði as u-ngrys ndone dite pa dipure, me ane te ne te-faluri te-nxçhete, mb' ate, prej te-cilit vijne çide mendimet' e mire. Q' ate te-filme u-be çeri tçetere. Me te vertete, kicte eðe luftera per te luftuare, i vinte eðe kohe mbe kohe te pinte; ne a dy here eðe u-dejt; po pa ndjere kembet' e tia po forconçine; eci me siguri nde uðet te se-mirese. Prehja e nderçççjese, nderi i çeresvet, lumeria, çide te-mirate erðne per-çe-herçç, eðe ky çeri, çe me ane te te-sçelavet u-be çembelç, eðe femija e-ti, çe kicte heçure kaçe te-keçia per çume kohe, po tani e-lumure, nuke çkuane as ne dite pa falure nderse Perendise e pa kerkuare hirin' e ndihmen' e bekimet' e ati.

Deçmimtaret' e Kriçterimit.

Besa e te-kriçterevet te-pare icte kaq' e-nxçhete eðe kaq' e-kuçuare, sa nuke munt çeriu te habitete mjaft per ate. Per tre-çint vjet, me ane te fuçis' se çembelavet t' atyre eðe me ane te veperimit te mesimevet te tyre epesirat e iðoloçatrise po ðua humpne prej botes' se çohure atehere eðe aðurimi i Perendis' se-vertete zuri vendin' e atyre.

Te panumeruara ndjçkçe u-ngritne kundre fçs' se re; beçetarete nuke perdornine kundre mundimevet te tçera arme veç durimne e çendrimne; kupe te keçt' e ndjçkçevet e te pauçerivet nuke mundi t' i çtyne te ngrehçene

krye po kupe eđe mē te aqperite mundime nuke muntne tã tremqene besen' e atyre.

Nuke munt qeriu te beqe logari numerin' e atyre trimave, te cilete, dyke mos daqure te dinine nga mundimete, veteme kujtimi i te cilevet na ben te driđemi, muape me gezim te-qerteruare kuroren' e degmimit.

I-pãri i degmimtarevet ege qerq-Stefani. E nxuare jaqte Jerusalimit, qe tã vrisnine me qure. Te vetemate fjale qe duaqe nga goj' e ati, tek erpe qpiritin' e ti, iqine qe te falure te nxehete per vrasesit' e ti: O Perendia im, da mos uã zere atyre kete faj“.

Ca vjet mē pastaj, Apostoq Jakovi u-kaqezua si i kriqtere eđe u-denua nde vđekje. Tek po vinte plot me gezim e me qprese nde ventt qe dotã vrisnine, i doqi perpara qe qeri, i cili dyke rene perpara kembevet t' ati e dyke derqure lot pikelimi i lutej tã ndjeqe; ky iqte ay qe e kicte kaqezuare. Apostoqi e nqriti e e ruqtoj: „Po, te ndjeq, i dote, qendimi yt e lan fajne t' ent. Qofq i bekuare. Ay, te ciline vete tã qjek, te ndri-qofte me driten' e ti“.

Te ketiqa iqine ndjeqate, qe kicine ata trima e mburoqes te beses' se tyre, te cilete, per 300 vjet, me qakn' e tyre vulosne te verteten' e Unqilqit; daquri e paanete mbe Perendine, daquri e paanete mbe qide qerezite!

Nde mest te qembeqavet te panumeruara nuke dote permentme veq alo te qerq Arkađit e te qerq Perqetese, eđe te djalit Qiriq.

Nde kohet te qe ndjekjeqe se aqpere kundre te kriqterevet Arkađi (280 pas Kriqtit) la qterin' e ti e vate te fqihete mbe qe vent te đeqe, ku i qerbente Perendise nde ruqim. Ndjekesite, kur hyne nde qterit t' ati qetne atje qe nga miqt' e ati, i-cili i iqte qe farefisas i

aferm; e zun' e e hoðe nde burkt e i ðane, se dote mbetej atje për sa t' u pefente vendine, ku iote fcehure Arkaði. Ky, kur degoj kete, sa kaqe herag doçi nga vend' i fcehete eðe vat' e doçi perpara qeveritarit: „Nde eote, se per mua, i ðote, e kini zene e e mbani nde burkt farefisasine t' im, na une tek epem nde duart t' uaj. Leço-e-ni pra e beni me mua si te doni“.

Qeveritari ja leçoj farefisasine eðe perdori çdo menyre per te çtreqnare Arkaðine t' u bene kurban iðuivet. Arkaði buperiçt qendroj kundre te zotuaravet e kundre te kanosuravet; me nde funt hoqi deçmimne, eðe keçtu pat lavdi te dymezuare, se neheresç u-trequa eðe deçmimtar i fcs' se Kriçterimit eðe deçmimtar i miqesise.

Çent Perçeta (205 pas Kr.) i pefeu vete te ndjekurate qe hoqi për ditene perpara asaj qe vdiq. Ky pefim e copeton zemerem' e çerit. Ajo u-pagezua pa daçurimn' e t' et, i-cili mbe kot u-perpoq qe ta kçente nga te vertetate, te cilate per fat te keq ay nuk' i çhte; nd' ate kohe kicte ne djale mbe sise. Na si pefen ato qe i çpane:

„Πακ dit pas pagezimit na hoðe nde burkt; te parene here u-treqçe keq se nuke kicça pare kupe te ketiça epesirra, eðe me çerere trembeça per t' im bir. Po sa-kaqe-herag ndjeva nde vetehtet t' ime ne fuçi; burgu m' u-duk si ne paçat, eðe e çreça vetehten t' ime te lumure, se vuaça per te vertetene. Sa kake-herag u-perhap zeri, se dote na nyetnine; im ate, fort i helmuare, eðai nde burkt, e me ðeçte: „Bija ime, te te viçe keq per leçrat' e mia te barða; te te viçe keq per atine t' ent“. U-pikeçuace per hiçerimn' e t' im eti; qaça baçke me ate, po Perendia me forçonte kuximne. I ðaçe qe ta nguççloça: Dote benete ajo qe i pelçen Zotit te benete; serps' ðie-ni, o ati im, se nuke çemi nde ruçtet

t' ane, po ndene pucëtt t' ati." Me mori djalen' e iku. Mbe te nësermene erdne te na nxirrine, qe te na pyet-
nine; na çpune nde qe vent te përe, ku igine mbleđure
te panumeruare qeres nga gide anet' e qytetit. Te tjere
u-pyette me pare se une eđe te gide dane, se igine te
patundure nde bęset te tyre; pastaj, kur erđi rađa ime
im ate me t' im bir nde dore me dođi sa kaqe heraq
perpara eđe kejo pamje çume đembje me solli. M' u-
aferrua e m' u-lut te me viqe keq per t' im bir. Gykatesi
me đa. „Kurse-e plegerin' e t' yt et! djalene t' ent mos
e lere pa nene! beju kurbane pęrendivet! — Jo, i đaqe,
jam e kriçtere!“ Atehere im ate u-perroq te me hiqte.
Gykatesi urđeroj tđ nxjere ne jagte. Andaj pinte kundre
eđe perandaj i rane me çkor; ndjeva, sikur me rane
mua; qava, çume u-pikełova, kur paqe t' im ate te
perdorete kaqe keq nde plegarit, eđe per punene t' ime.
Atehere kenduane vendimne kundre neç eđe denimi
yne içte te na heđhene nde egersirat. U-kđyeme nde
burkt dyqe lavduruare Pęrendine“.

Çent Pęrpeta e mbaron istorin' e saj me kete
fjale: „Na keto u-bene per ate dite qe dote na hidnine
nde egersirat. Ndoqe tjetere le te çkruaqe, nde dąte,
ato qe dote benene“.

Ç' kuxim ndrit nde keto fjale, ç' emblesire engeli
eđe ç' prehje trimi!

Nde mest te deçmimtarevet, qe jane me te tępere
te çemuar' e te ndërçim perpara Pęrendise, ka pasur
eđe çume djem eđe çume çupa. Nga keta deçmimta-
ret' e veqele dote perment djaline Qirił, i cili ponte
nde Qesarit nde kohet qe Romanete ndiqnine me vđekje
fen' e kriçterimit. Ky i-lumure djale i-voqele içte bęse-
tar me te-vertete. As te-kanosurate as te-rahurate nuke
muntne tđ pęngonene e tđ bęhene te mos pefeqe be-

sen' e-ti mbe Zone Iisu-Krist. Ndonese çoket' e-ti e ndiqnine pa pucim' ndonese i ati e perzuri nga çtepia, ay mbeti i-patundure nde bësset. Me nde funt e çrune perpara qeveritarit roman, i-cili i foli me keto fjale: Biri im, jam i-gatigim te te ndjen; dot' i mbug mendjene eðe t' yt eti te te mare prape nde çtepit eðe te mos te nxjere nga tragëgimi, po benu i-urte eðe ruaj enteresate t' endë. Jam i-gatigim te vuan, ju pergeq djali; im ate me mohoj e me perzuri nga çtepia, po une asfare s' dua te di; Zoti dote me prëse; kam per te pasure ne çtepi më te-mire. Vdëkjia as fare nuke me tremp; s' ka per te bere veç te me çrjere nde ne jete pa mase më te-mire“.

Kur beri kete pefim te-bukure te bësës' e te çrësës' se-ti, urdërtari urdëroj, qe tã lidhene e tã çrjene nde ventt te mundimit, po oficerëvet fëçhuraj u ða urdëre, passi t' i tregojne zjarine, tã sjele ne prape. Pa dyçim urdërtari mendonej, se djali dyke pare mundimne qe e pristë pa fjale dote trembej e dote mohonte bësën' e-ti. Kur Qiriçi pa tokn' e druvet te-ndëzore, mbeti eðe prape i-patundure nde bësset eðe s' u-tremp nga zjari as-fare. U-suaç prape perpara urdërtarit, i-cili prape zuri t' i lutej, me ne ðembje te-maðe per té, te ruante jeten' e-ti, te-cilene dota humpte, po te mos mohonte bësën' e-ti. Atehere djali ju pergeq: „As zjari yt, as çpata jote nuke muntene te më trempene; kam per te vature nde ne çtepi më te mire. Mbaro-me-ni më çrejt, qe te apiç atje ca më pare“.

Kur pa ata qe içine atje se po dirdnine lot, ða: „Po te dinite qytetne, nde te-cilet vetë, dote gezonëçite e nuke dote çanite“.

Me gezim vate nde vdëkjët e u-be per vendesit' e Qesarise ne destës' e-çudicime e asaj fuçie se Përendise qe tregonëçite nde dobesirat te te-dobevët.

Kejo ngarje ngau vitine 260 pas Kriçtit.

Kuç kendon keto e nuke malçenete e nuke do te jete ne nga te-ketiçete deçmimtare!

C e n i m. Deçmimtare a martire ðuhene ata qe deçne më mire te vðesene se te molohene Birin' e Përendise Iisu-Kriçt, qe i çperbleu.

Ndergëryja e-mire eðe ndergëryja e-lige.

Mesoçesi i ne skolie te ne fçati perane Rinit u epte ne dite mesim djemvet te fçatit, te-cilete pinine potu' ati eðe e deçonine me kujdës e me gezim te-mað, sepe menyra, me te-cilene i mesonte, içte plot me fuqi e me emblesire. Fliste ate dite per ndergëryjen' e-mire e per ndergëryjen' e-lige, eðe per ate zerin' e-fçehete te zemerese.

Kur mbaroj, i pyeti nxenesite: „Cili nga ju dotë muntne te beqe ndone çembelim per kete qe?“

Ne nga ata u-ngrit dyqe ðene: „Une munt te beqe ne çembelim permbi kete qe; po nuke di, nde eçl' i-çrejt' e i-goditure“.

Lete çoheme, u-pergëq mesoçesi; eðe nxenesi foli keçtu: „E pergaq trumbuçimn' e ndergëryjes' se-lige me ne qe qe ndjeva une ne dite, kur uçtetaret' e armikut çkuane ndeper fçatt t' ene. Zune me çtreqim angari t'im ate baçke me kaline t' ene. Me-qene-qe im ate nuke kðenej, nenja po qant' e po ulerinte, si eðe qide ne, eðe me dergoj nde qytett, qe te kerkoqa babane. Vajç' atje, eðe u-kðyççe vonë natene, me zemere te helmuare, se t'im ate s' e kiga qeture.“

Içte ne nal' e-epete e vjeçtes' se-trëte; era po frynte keq nde mëst te borigavet, te lisavet e te çkem-

benÿet; korbat e natese e kukumajçkate po ðepisnine. Kieha nde zemeret t'ime te-tmeruarene ndjehe, se mos kieha humbure babane, eðe ekoqa nder mentt hiðerimn' e s'im' meje, kur dote viha nde eperit pa babane. Dyke menduare keto u-ruçtuage prej ne te-ftoheti vdekjeje; te-levisurit' e ne flete me tmeronte. Na te-ketiila provon e heq qeriu, qe ka ndergexje te-lige“.

— Djem, da atehere mesonesi, a doni te eceni keçtu nde mest te epesirravet dyke kerkuare mbe kot babane t' uaj e dyke mos deguare vec zerin' e delimit e te-ðepiturat' e eprsvet t' egere qe hane mig?“

— Oh! nuke, ðepitne per-qe-heres gide djemte dyke driðure. Djali zuri prape te pefehet: „He tjetere here, nde gid ate uðe uðetona baçke me t'ime motre. Kieime vature te blinime nde qytett ca stolira te-bukura per ne te-kræmte qe dote kieime mbe te-nesermene nde eperit t' ene. U këyeme vone e na zuri nata uðese, po igte printvete; koha igt' e-kðjelt' e e-bukure, natura igte e-prejture eðe kudo mbræteronte ne ruçim kaq' i-ðele, sa degonej te-ecurit' e ujit te ne peroj te-bukure, perane te-cilit nevë ekonime, eðe lart nga te-gide anete bilbiletë po kendonine ndeper druret. Ecenime baçke, une ðe ime motre, dyke mbajture prej dore, eðe me ne gezim kaqe te-mað, sa s' gënimë kohe per te folure; kur u-aferuame perane fçatit, poqme eðe babane t' ene te-mire, qe kigte dale qe te na priste. Na ç' duhete te ndjehe eprirti i qeriuat qe ka bere te-mirene“.

Djali ruçoj. Mesonesi ekoj mbe ne te-filmë pxe-nesite me ne daçuri te-gejteruare; pastaj te-gide baçke ðane: „По, duame te benëmi qeres te-mire“.

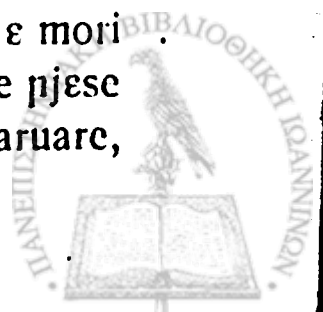

Te-perpjekure me kuxim e me durim.

He djalos kishte bere vendimn' e-mire te ndreqete nga te-metat' e-tia e te hyqe nde udet te urtesise. Po dyke vezguare dale vetehen' e-ti e priti kaqe te-dobete per te-mirene, kaqe te-mesure nde te-liget, kaqe te-mbucure me dobesira e me te-meta, sa humbi kuximne, se e shkonte ne pune kaqe te-vestire si te-pamundure, ede nuke dinte, se nga te niste. He plak i-urte, te-cilit i pefeu gendjen' e spiritit te-ti, e ngushilloj e i da kuxim, dyke treguare ati kete paravoli:

„He qeri dergoj te bipe te punone ne are te-mbucure tej-per-tej prej drizac, ferac e merqinac. Djali dyke pare, se sa e-gate e sa e-rende duhej te icte kejo pune, u-deqperua per te-punuaret' e asaj. Nde ventt qe te zihet nga puna, u-shtri ndene hijet te ne druri ede flajti. Nuke beri pra aspe as ate dite as ditten pas asaj.

Perindi vate ne dite, qe te shite, se q' kishte bere i biri, ede priti se i biri, dyke driqure nga te-patet' e punese, s' icte as nisure prej asaj. Nde ventt qe te zemeronte kundre te birt i dote me te-bute: „Te lutem te qeroj e te punoj sot vitem kete qiri te-vogele te arese, ede i pefeu ne cope dhu, e-cila icie po-dua ne e-shjetete e tere arese. Oh! kete dot' e punone e dota mbarone sot qume qrejt; qote qum' e-kolajqime“, u-perreq djali. U-nis nga puna me qide zemere, ede para se te parendonte djeqi puna icte e-mbaruare. Mbremanet perindi i da te birt: „Gezonem qume, qe mbarone punene qe te ndava. Biri im, bej nga kaqe qdo dite, ede kejo pune, qe te duket e-paanete, me ne te-ketile te-ndare dote jet' e-qkurter' e e-kolajqime“. Djalos e mori veg keqilen' e t' et, e ndau vete arene nde shjete pjese sa qera tjatera, ede pas shjete diq puna icte e-mbaruare,

εἶδε ajo are, qe iḡte p̄er atehere p̄yλ merqinaḡ, ε fepaḡ, u-be ηe kop̄eḡt, p̄emet' ε lulet' ε te-cilit s' kiḡine te-mbaruare.

Keḡtu, i ḡa plaku i-urte, duhete te beni me te-metate t' uaj. Nisni dyke luftuare te-metene, qe zoteron mbi ju mē t̄epere, pastaj p̄erpiquni te muntni te-tj̄erate η̄erene pas tj̄atrese, εἶδε paqtimi dote viηe ε dote m̄breterone nde zemerat t' uaj.

C e n i m. Te-meta: ἐλαττώματα, kusur̄e.

Te-metate duane ḡkulture posa kupetonene.

He nga filozofet' ε Lindjese ε p̄ȳelne nxenesit' ε ti, me ḡ' fare uḡe te luftojne deḡirimet' ε-liq ε-te metate, εἶδε ay u-p̄erp̄eq me keke ḡembel̄im; iḡte atehere nde ηe kop̄te plot me drure. U p̄efeu ηe nga drurete, qe iḡte fort i-vogele, εἶδε urḡeroj ηe nga nxenesite tā ḡkulηe; εἶδε nxenesi ε ḡkuli p̄er-ηe-η̄ereḡ, me ηe dore, pa mē te-vogeline mundim. I p̄efeu pastaj ηe tj̄etere dru pak mē t̄e-maḡ, nxenesi p̄iḡ aḡtu ε ḡkuli, po u-mundua ca mē t̄epere, εἶδε me te dy duarte. Qe te ḡkul̄te ηe tj̄etere dru, qe iḡte ḡume m' i-for̄te, u-deḡ t' i ndih̄e εἶδε ηe nga ḡokete, εἶδε s' muntne tā nxj̄epene veḡ pas m̄j̄aft mundimi. Mbe nde funt u p̄efeu ηe dru qe iḡte ḡume m' i-tr̄aḡe. Giḡe nxenesite baḡkuane fuqit' ε tyre, po nuke muntne tā ḡkul̄ηene. „Bijt' ε-mi te-daḡure u ḡa atehere i-ur̄ti, keḡtu eḡte puna εἶδε me te-metate t' ona nde kryet, kur εἶδε s' kane zene p̄eηe, eḡte koḡaj t' i ḡkul̄me ε t' i luftojme, ḡume η̄ere, me ηe te-vogele kuj-deḡ a mundim, po kur, mē ane te ηe zakoni te-gate, i lane te zene p̄eηe te-ḡeḡa nde zemeret, eḡte po-ḡua e-p̄amundure p̄une t' i ḡkul̄me.

He uđe per te mbrođesuarē nde miresit.

Nde djalerit t' imē, ðote Franklini, bera vëndimn' ē-mire ē te-vestire, si ē si te benem i-mbaruarē nde vetijet ē nde karaktirt. Degeroņa te ruhem nga te me-tate, nde te-cilat rendoņa prej vetiu, nga zakonet' ē-liq ē nga soqeri ē ηeresvet te-liq. Per kete qelīm perdora kete uđe. Bađkova ndene dy-mbe-đjete emera miresive çdo qe me dukej si ē-nevojime ēđ' ē-degeruarime; ngita nde çdo nga keto ηe porosi, qe te pefēņa te-ըe-rete qe epņa nde mendimt t' atyreve.

Na emerat' ē miresivet ē te porosivet t' atyre.

1. *Hermabajtje*. Mos hani per sa te rendohi; mos pini per sa te nxehi ē te trumbułohi.

2. *Huđim*. Mos ðoni pervēç ato qe munt t' u gerbejne te-tjerevet a vetehe ē s' uaj. Largoni kuven-del' ē-kote.

3. *Rađe*. Çdo qe nder ju te kete vendin' ē-saj ēđe çdo pune kohen' ē-saj.

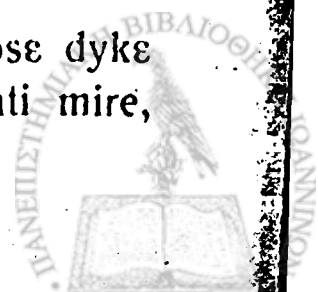
4. *Vēndim*. Vendosni te beni ate qe kini detyre tã beni, ēđe be-ē-ni pa te-mete çdo qe vendoste.

5. *Kursim*. Mos priđni ē mos beni te-priđura vēç per te-miren' ē te-tjerevet a te vetehe ē s' uaj, do-me-đene mos priđni asqe mbe kot ē mbe plenkpriđje.

6. *Hune*. Mos humpni kohene. Meruni giđeņe me ndoņe pune te-dobime. Rini lark nga çdo pune qe s' est' ē-nevojime.

7. *Kđjēłesire*. Mos perdorni te-dređura ē te-per-dređura nde fjalet; mendohi me zemere te-kđjēłete ē me drejteri; flisni sindekur mendohi.

8. *Drejteri*. Mos i beni dem as ηeriu, ose dyke bere ati pađeri, ose dyke pertuare t' i beni ati mire, te-cilene ge ē kini per detyre.

9. *Mas' e-mesme*. Largoni ato qe jane tej se-tej-mese. Ruhuni te ndjeni te-keqijate kaqe ðeËe sa u dukene se vejen t' i ndjejme.

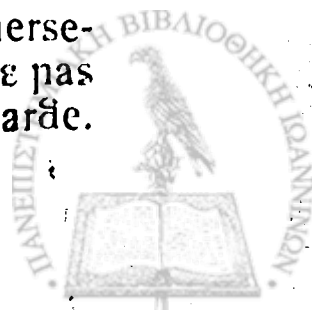
10. *Hastrim*. Mos duroni as ne ndyresi as nde trupt t' uaj, as nde robat t' uaj, as nde ðterpit t' uaj.

11. *Irehje*. Mos trumbuËohi nga gerra te-vogela as nga ngarje qe nghanene gËdhe e s' munt t' i largojme.

12. *Peruntje*. Kini per ðembel' e pasqyre Iisukristine. Me-qene-qe qelimi im iËte te bej per zakon gËde keto miresira, vendosa te erem me kujdes ne jave te-tere pas, neq nga keto miresira, po pa pertuare eËe per te-tjerate.

Per kete bera ne vivËe te-vogele prej dy-mbe-Ëjete faqes, prej te-cilavet sicila kËte nde kryet emerim' e neq nga keto miresira. E ndava çdo faqe me melan te-kuq nde ðtate ngasra se-sipermi taterjete, ne per çdo dite te jãvese, dyke vene nde kryet te çdo ngasre emerim' e ne dite nga te ðtate ditt' e javesë. Pastaj bera dymbe-Ëjete vija te-terdorta eËe nde te-nisurit te sicilese-do nga keto ðkrojta ðkurtere emerim' e neq nga te dymbe-Ëjete miresite. Permbi kete vije e mbi ngasret te dite se beqa ne ðenim te-vogele me melan, qe te ðenona fajete, nde te-cilet, pas vezgimit t'im, kurpetona, se raËe.

KeËtu munda te beq ne kurse te-plotte mbe 12 jave eËe tã perserit katre here nde molt. Sindekur ne heri, qe do te qerone ne koreËt, nuke kerkon te çkulne ne-heres gËde barerat' e-liga, po se-pari ze te qerone ne postat eËe nuke vetë nde ndone tjetere postat, para se te mbaronete tere puna nde te-paret, keËtu ðpreqa te ðoh me gezim nde faqet te vivËese s' ime, me ane te te-pakesuarit here pas here te ðenimëve, mbrodesite qe dote beqa mbe çdo miresi. Me se-fundi passi perse-rita ðume here, pata lumerine tã preq vivËene t' ime pas ne vezgimi te-perdiçim mbe kohe 12 javes fare te-barde.

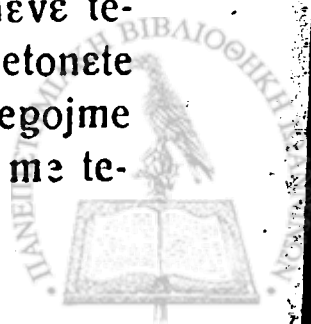

U-vuce pra tã mbaroņa kete plan eđe e vura nde rıne. U-habiçe dyke ęeture nde vetelet t'ime ęume mē terere te meta e faję se sa mandehņa; po ndjena ne ęume te-mađ gezim, kur paęe ato te pakesone.

Munt te jete ne bekim i-mađ per nıperit' e per sternıperit' e-mi te dine, se me ne menyre te-ketiļe ne nga stergyęerit' e tyre, dyke ndihure prej hirit te Përendise, pat detyre lumerine e-patundure per mbe te 79 vit te jetes' se-ti, kur ękrojti keto fjale.

Me e-mete u-ņoh eđe u-ndreq.

Me mbret i Portogalise, Alfonsua i-katerte (1325—1357) me nęetesire te-mađe ięte đenure pas gahut, eđe keętu pas keti defrimi humrte mjaft kohe, te-cilene duhej tã perdorte nde punerat te mbreterise. Me ęiđe keto ne here ięte nevoje te ndođej nde Lisbonet qe ięte kryeqytet' i mbreteris' se-ti. Derguan' e e suaļe, eđe ay hyri nde saļet te keęilorese me robat' e gahut eđe zuri t' u pefente me gezim te-mađ keęiletarevet, qe ięine potuļe ti, te-ngarat' e-ndryęme, qe i kięine ngare ato dit nde gaht. Kur ruęoj se-foluri, ne an' e keęilorese, i-nderęure per leęrat' e-barđa e per ęerbimete qe i kięte bere vendit, i đa: „Zot, er-me-ni leje t' u flas liruare. Ndoņe ęeri i qytetit a ndoņe fęatar, kur ęrete pas defrimenvet nde ventt qe te mendonete e te ęikone punerat' e-ti, i ben dem vetehes' se-ti eđe enteresavet te-ti a ęume ęume eđe femijes' se-ti, po ne mbret, kur le qeverin' e mbreterise, qe te bjere pas defrimenve te-kote, dendure benete ngaje te ęrięte a te demetonete ne ļaus i-tere. Nuke jemi mbleđure ketu, qe te đegojme trimerit' e ne gahtori. Te perbetojme pas ketajđi me te-

maðene pjese te kohese s' ate tã arç eðe tã perdorç nde detyrat, ndene te-cilat te vuri Përendia. Tahu eðe defrimet' e-tjere nuke jane te-drejte pervexç nde te-filmet t'ende te-humbura". Mbreti dyke deguare keto fjale te kuxuarçime e te-açpera te-parene here u-verd nga zemerimi, po dyke mundure kete ndjehje te-pare, e dyke menduare më mire, e qohu urtesin' e keti qertimi. „Kini te-drejte, da, u falëm ndërse çume per keto keçila te-mira qe me erni. Mbani ment, se qe kete dite nuke jam më gahtori. Alfons, po Alfonsi, mbreti i Portugalise". Mbreti me te-vertete e mbugi kete te-zotuare me kujdes te mað, eðe u-be qe nga më te-mirete mbreter te kohes' se-ti.

Ηριςje eðe Pëndim.

Lum ay qe ruan zemerën' e-ti te-kðjetele gidene! Lum eðe ay i-cili, passi e humbi miresine, e pgen prape me ane te pëndimit.

Ungjilori Çent Ioan, si u-kðye nga ujdësa Patmo, u-ruçtua prëj qe daturis se-forte mbe qerezite, si e kiçte pasure eðe më pare. Para se te vinte nde Patmo, kiçte vene re qe djale, balet' e-qeruar e te-cilit pefenine, se ay kiçte zemere te kðjetele, a qe te ðemi ndryçë, se içte zemere-mire. „Mërnj kete djaloç ndene kraht t' uaj, i ða bariut te kiçese, eðe meso-e-ni me kujdes.

Bariu e mori persipere kujdesne per djaloçne; e mesoj; po dyke natur çprase te-maðe permbi ate, nuk' e ruajti e nuk' u-kujdes per ate sa duhëj. Liria pat peme te-keçia per djalene; ra pas përtimit, nuke donte më punene; u-gehye prëj mëndimëve te-kote eðe zuri te çoqeroqe me çoke te-liq. Mbe nde funt mbloçti ca çoke, hyri me ata nde pyçt eðe u-be i-pare e kryetar kursareç.

Cenit-Ioanni kur u-kdye nd' ate vent, e-ketile icte e-para pyetje qe i beri bariut: „Ku eote im bir? — Vdiq, u-pergreq bariu dyke uqure syte. — Kur eðe si vdiq? — Nuke munt te te ðem pa derdure lot; u-be kursar! — Ku eote? — Eote nderper malet. — Duhete tã coh!“ ða apostoli eðe sa-kaqe-heras u-ngrit e doði jacte. Posa u-aferua perane ðe pyli, ra nde duart te kursarevet; kete donte eðe ay: „Çri-me-ni, u ða, te kryetari juaj“. Eðe ata e çpune. Djalosi posa e ra, u-habit eðe zuri te ikenje. „Mos ike, biri im! mos ike, djali im! mos ike nga yt ate! Jam zotuare per ty te Perendia eðe kam detyre te pergigem per ty. Po te duaç, jam i-gaticim te bej kurban eðe jetene t' ime per ty; qe te te le, eote ðe ge qe s' munt tã bej; kam pasure çpese mbe ty; te kam detyre te Perendia; pergigem per ty mbe çpirtine t'im

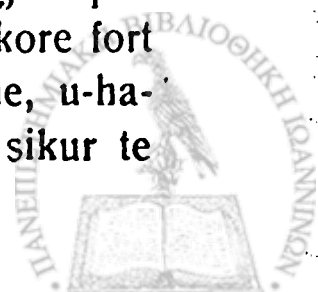
Djalosi, dyke derdure lot, i u-hoð plakut mbi qafe; s' muntte te fliste, eðe per çdo pergigje çurke i vinine lotte prej syvet te-ti. Apostoli e ruçtoj me çume mað birin' e-ti, qe u-riendua e qe i u-ða nder duar. Çenti e largon nga malete, eðe me fjale t' embela e te-çente-ruara i qeron zemerene.

Dyke gene gidenje te-baçkuare me gide çpirt pojtne baçke çume vjet, eðe djalosi u-be i-vjejtur qe çenti plak te sbraste tere çpirtin' e-ti nde zemeret t' ati.

Zilia eðe Nakari.

(nde te 17 çekle).

Nde ðe nga mē te-deguate skoli te zograqise nd' Itali ðe djalos, qe quhej Gidotto, beri ðe kore fort te-bukure e te-goditure. Mesonçsite kur e pane, u-habitne eðe te-gide me ðe ze ðane se ky djale, sikur te

mbanë kete uðe qe ka nisurë, dote apinë te çqubete nde mjëslerit te zograqiqise ëðe te numeronete qe nga më te-çquarete zograqer nde botet. Kete kore ë vune re dy nga çokete nde skolit, po më sy fare te-ndryçm. Brunëlua, qe nxenes m' i-vjeterë së Gidottua, fort urikelua kur pa, së artisti i-ri, Gidottua, çum' ë çkoj; ë çkonte ndepe qe dote mërtë çoku i-ti si dem te-paanete te vetehe's së ti, ëðe më zemere te-lige deçeroj, qe çoku i-ti tã humrëne kete ndër te-mað qe kigte fituare më ane te korese.

Lorenzua, qe nzenes i-ri, mëndohëj fare ndryçë. U-habit ëðe ë levdonte Gidottone më terepë së gide, dyke ðene, lum ay! Më gide zemere deçeroj ëðe vete te jete i-vjeterë, qe qe dite te degoqe te-ketiãa levdata per punerat' ë-ti ëðe te fitoqe qe ndër te-mað; ë mori ate per çembele ë per pasqyre, ëðe tere lavdidaçja ë-ti igte te veje pas çurmevet te Gidottose. U-vu pas punese më gide zemere, qe te muntte te mbrodesoqe. Per çume kohe Lorenzua igte i-pakenaquire nga punerat' ë-tia; po as fare nuke loðej t' i perseritte ato. „Mjere! ðogte, sa ëðe lark jam nga Gidottua!“ Po mbe nde funt më qezim te-mað pa, së zuri te mbrodesoqe; ëðe dyke deçquare çume levdata per qe nga punerat' ë-tia ða më vetehe: „Perse te mos munt tã apinë qe dite Gidottone, te-cilene kaqe ë lavduroq ëðe ë dua?“ Po Gidottua pa pugim po mbrodesonte. Brunëlua u-perroq ëðe per te fituare bravurene; po per-se-çrëjti hoqi dore nga keto te-perpjekura, dyke pare së s' igte pune jo tã çkonte, po as t' apinte Gidottone.

Igte zakon qe dite te-ndare te çdo moti, çdo nxenes te nxjere qe kore nde salet te-maðe, ku çykates te-sqëdure nde mëst te bujavet më te-çenuare nde mjëslerit te zograqiqise i ërnine qe kurore ndëri ati, pun' ë te-cilit dote igte m' ë-mire.

Cenjt-Ioanni kur u-kdye nd' ate vent, e-ketile icte e-para pyetje qe i beri bariut: „Ku ecite im bir? — Vdiq, u-pergreq bariu dyke uqure syle. — Kur ede si vdiq? — Nuke munt te te dem pa derdure lot; u-be kursar! — Ku ecite? — Ecite nderer malet. — Duhete ta coh!“ da apostoli ede sa-kaqe-heras u-ngrit e doli jacte. Posa u-aferua perane ne pyli, ra nde duart te kursarevet; kete donte ede ay: „Crip-me-ni, u da, te kryetari juaj“. Ede ata e erpune. Djalosi posa e ra, u-habit ede zuri te ikenje. „Mos ike, biri im! mos ike, djali im! mos ike nga yt ate! Jam zotuar per ty te Perendia ede kam detyre te perqigem per ty. Po te dua, jam i-gatisim te beq kurban ede jetene t' ime per ty; qe te te le, ecite ne qe qe s' munt ta beq; kam pasure errese mbe ty; te kam detyre te Perendia; perqigem per ty mbe erpirtine t'im“

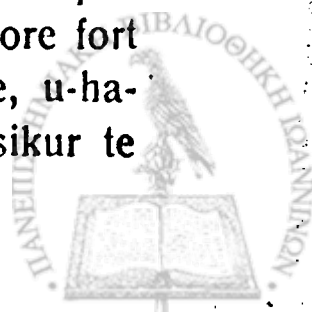
Djalosi, dyke derdure lot, i u-hod plakut mbi qafe; s' muntte te fliste, ede per cdo perqigje curke i vinine lotte prej syvet te-ti. Apostoli e ruqtoj me sime mal birin' e-ti, qe u-rendua e qe i u-da nder duar. Cenjt e largon nga malet, ede me fjale t' embela e te-cenjt-ruara i qeron zemerene.

Dyke qene gidenje te-backuare me gide erpirt pojtne backe sime vjet, ede djalosi u-be i-vjelture qe cenjt plak te sbraste tere erpirtin' e-ti nde zemeret t' ati.

Zilia ede Nakari.

(nde te 17 shekles).

Nde ne nga me te-deguarate skoli te zograqise nd' Itali ne djalos, qe quhej Gidotto, beri ne kore fort te-bukure e te-goditure. Mesqesite kur e pane, u-habitne ede te-gide me ne ze dane se ky djale, sikur te

mbahe kete ude qe ka nisure, dote apine te çqubete nde mjëslerit te zograqiqise eðe te numeronete ne nga me te-çquarete zograqer nde botet. Kete kore e vune re dy nga çokete nde skolit, po me sy fare te-ndryem. Brunelua, ne nxenes m' i-vjeterere se Gidottua, fort u-pikelua kur pa, se artisti i-ri, Gidottua, çum' e çkoj; e çikonte ndepe qe dote merte çoku i-ti si dem te-paanete te vetehe's se ti, eðe me zemere te-lige deçeroj, qe çoku i-ti ta humrhe kete ndër te-mad qe kite fi-tuare me ane te korese.

Lorenzua, ne nzenes i-ri, mendohej fare ndrye. U-habit eðe e levdonte Gidotone me tere se gide, dyke ðene, lum ay! Me gide zemere deçeroj eðe vete te jete i-vjeterere, qe ne dite te deqone te-ketila levdota per punerat' e-ti eðe te fitone ne ndër te-mad; e mori ate per çembelle e per pasqyre, eðe tere lavdidacja e-ti kite te veje pas çurmevet te Gidotose. U-vu pas punese me gide zemere, qe te muntte te mbrodesone. Per çume kohe Lorenzua kite i-pakenaquire nga punerat' e-tia; po as fare nuke loðej t' i perseritte ato. „Mjere! doçte, sa eðe lark jam nga Gidottua!“ Po mbe nde funt me çezim te-mad pa, se zuri te mbrodesone; eðe dyke de-çquare çume levdota per ne nga punerat' e-tia ða me vetehe: „Perse te mos munt ta apine ne dite Gidotone, te-cilene kage e lavdurohe eðe e dua?“ Po Gidottua pa pucim po mbrodesonte. Brunelua u-perroq eðe per te fituare bravurene; po per-se-çrejtli hoqi dore nga keto te-perpjekura, dyke pare se s' kite pune jo ta çkonte, po as t' apinte Gidotone.

Kite zakon ne dite te-ndare te çdo moti, çdo nxenes te nxjere ne kore nde salet te-mad, ku çykates te-spere nde mest te bupavet me te-çenuare nde mjëslerit te zograqiqise i epnine ne kurore ndër ati, pun' e te-cilit dote kite m' e-mire.

Per kete dite te-mađe Gidottua kishte bere ne kore, nde te-cilet kishte shkruare vete vetechene. E mbaroj ate ne dite me pare nga ajo e pyqit eđe nuke kishte mbetur vesh t' lyente me ne vernik te-ndepershkuarim; qe te dukejine ngyrerate me te-bukura.

Brunelua nga nakari feshuraj hođi nde botilet, qe kishte kete vernik, ca pika te ne bari, qe kishte çfarjen' e fuqine t' prishje fare çkelqimn' e bukurin' e ngyrera vet. Gidottua e leu kurorene me kete vernik natene nde ne drite, eđe para se te sbarđelonej e vari nde ventt qe ishte ndare per ate. Eđe Lorenzua nga an' e-ti kishte bere ne kore me gume kujdes punuare, eđe me gide peruntjen' e-ti shprente, se ajo nuke dote ishte m' e-proctere nga punerat' e-para te Gidottose.

Ora kaq' e-desheruarime erđi; pykatesit' e puneravet u-mblođne, saloni u-hap, kurtinate u-ngritne, eđe korrante u-dukne. Te-parene here te-gide u-drudne te gihnine punen' e Gidottose; po kur nde ventt te punes' se-çudiçime qe pritnine nuke pane vesh ne lekure te-epet' e plot me pika, te-gide me ne ze ðepitne: „Mundete te jete kejo puna e te-parit artist te kesaj skolie!“ I-mjeri Gidotto aferonete, eđe, duke pare vete ndryçimn' e-mađ qe kishte presuare pun' e-ti e-dagure e e-pelqyere, dëshperonete eđe ðepet: „Ç' eçte kejo e-keçe qe me cote bere!“ I-ligu Brunelo u-gezua fort, kur pa Gidottone keçtu keç te-helmuare, po Lorenzoc' gume keç i erđi eđe fort u-pikelua. „Ketu eçte bere pun' e-lige! ne pun' e-keçe! ðepiti; kejo nuk' eçte pun' e Gidottose; une ja kam pare; ishte e-mbaruare nga ngyrerate si eđe nga plani“.

Gide shikonete ndjehne ne hiđerim te-mađ per punen' e-keçe qe i ishte bere Gidottose; po ishte ge e-pamundure t' ja ernine kurorene ne lekure nde ne te-keçtile gendje.

Veçguane punerat' e-tjera. Kor' e Lorenzose, qe ishte ne-artist i-paohure per atehere, u-pelqye me tepere nga te-gida, e-de kurora i u-da asaj; po Lorenzua, dyke mar' ate, u lequa drejt Gidotose e-de ja sje'l perpara". „Mer-e-ni, i dote kete bravure, te-cilene pa dygim puna juaj e-vejtore e kishte per te fituare, po te mos u kishte tradetuar nakari kaqe keq; e-hte mjaft nder per mua te jem i-dyti pas teje; pasketajdi dote perpiqem t' u arin e te benem si ne-ne me juve, po kejo dote jete jo me punera te-roqtera, po me te-perpjekura te-fora e te-fisqime.

Keta te-sjele i malenju gide nerezite qe isin' atje: Vendosne, qe Gidotua, me-gide-qe as fare s' donte, ta mirtë bravurene, qe i erpte artisti i-ri, e-de ne tjaterë bravure me gid ate vejtore t' i erpte Lorenzose.

Çoqeri e-mire.

Ne vjergëtor persan, Sadiu, pefen me ane te ne gembelimi te-bukure, sa vepërim te-mir' e te-lumure mbi nerezite ka çoqeria me neres te-mire.

„Baritja, dote; perpara kembevët te-mia paze ne flete per gysme te-date, po er' e asaj ishte fort e-mire. U-uqç' e e mora e i mora ere me gas te-mad. Ti qe ke kete ere kaqe te-mire, i dace, mos je trendafil? — Jo m' u-pergreq, nuke jam as fare trendafil, po pojta ca kolle me atë; perandaj kam kete ere kaqe te-mire“.

Çoqeri e-lige.

Ne filozof roqi ne djalog tek çoqeronte me ne nga versniket' e-ti, i-cili ishte i-paohure per plankpriojet'

ε per mapezit' ε-tia. Djalosi u-turperua, se ε pa filosofi
nde ηε σοqeri kaqe te-lige, εδε u-nquq. „Kuxim, biri
im! i da i-urti; gezonem cume te σοh tek ti kete σοηε
te-turperuari. Πο εqte cume mē mire te νεq με ηeres,
σοqeri ε te-cilevet nuke dote muntηε te te bene te ckuqes!“

Πεmet' ε keqia ε σοqerivet te-liga nde vogelit.

(Mbe 1839).

He djale qe quhej Jakot, pat fatkeqerine te humρηε
t' ane. Igte atehere po-dua katre-mbe-δjete vjeq. Sikur
te kigte pojture i ati, dotā kigte ndaluare te σοqeronte
με ηeres te-liq; po ε ema nuke muntte kaqe mire tā ruante.

E ema qkoqure ε kigte ndaluare te veje nde ηε
huajpritje, qe igte nd' anet te fcatit. Kigte cume te-
drejte tā ndaloηe, se nde ate huajpritje mbliδegine djem
te-liq ε σοbetore με te-meta te-meδa.

He dite Jakoti hapoj porosit' ε s' emese εδε vate
te losηe perane huajpritjese (han). Dyke heδure syte
brenda nd' abort pa dy djem mē te-meδeη se vate qe
losnine potkazi με te-hoqa. Depoj ηe nga ata qe doqte
dyke lojture: „Kur nisa, s' kicηa νεq ηe peses, εδε
tani kam tete“. Eδε i trokelinte te-hoqate nde xert te
robes' se-ti.

Jakoti kigte nde pit ηe peses qe ja kigte δene ε
ema. Ndjeu nde zemeret ηe δεqire te-forte te veje te
losηe με ata te dy djem.

Πosa hyri nd' abort, zuri te mendonej; u-kujtua,
se nenja ε kigte porositure te mos veje nd' ate huaj-
pritje, εδε ε kigte ndaluare te losηe με te-hoqa.

Πo ngasja εqte m' ε-forte se vol' ε-mire.

Vatë më brenda ëdë i dote nëj nga ata djëm te loshë më té. Djali i huajpritjese já priti fjalene; ëdë Jakoti, passi lojti dy hërë, pa, së kishë fituare katër pësësë. Keta pësësë vat' ë i blëu qerçi. Ndentë t' i hajë më gezimë përmbi në trapëze të huajpritjese. Tëk po hantë, degoj të dy djëmte që kuvendoninë. Te-çarat' ë atyre të-traga, të-dipurat' ë atyre ë fjalet' ë-ndyra t' atyre ë bene të turperonete ëdë i sualë në të-merziture; sërsë ëdë s' ishë bërë nëri i-lik.

По мбе ndë funt u-stervit më fjalet' ë më të-sjellat' ë atyre, ëdë nukë menjë të bërë ëdë vetë si ata.

По-дѹа për ditë, ndë ventt që të vintë ndë skollit, këdënjë nd' obort të hanit ëdë rinte atjë ora të-terë. Fajti ëdë ë-ligë për-së-çrëjti nuk' ë tërrë më; u-mesua të loshë, të çanë, të bërë bërë ë të gënjë. Mbremantë, i doshë s' emesë, së kishë vaturë ndë skollit, ëdë ndë mëngësht i doshë mesonësht, së i kishë ndihurë nënësë ndë punët të-saj.

Пër fatkëqeri të-ti, u-lid çumë ngushë më atë djalë, më të-cilindë kishë lojturë të-parenë hërë; ky ishë në djal' i-lik që muntë të bënë gjidë të-keqijate.

Nga të-lojturite Jakoti i mbeti për të dënë djallit të hanit tri frangë; këjo ishë për atë në sumë çum' ë-maë. Djali já kërkonte të-holla, së të-nësërmënë dontë të vintë për në të-kërmtë ndë në fëat t' afërm, ku çprëntë të kënaqëj çumë. Dontë tã mërtë më vetëhë ëdë Jakotinë; po duhëgënë të-holla, ëdë Jakoti s' kishë as në ovulë.

Jakoti i u-zotua të vëj' ë të kërkonë këqë të-holla përj në nga çoket' ë-ti, i-cili quhëj Hënri, ëdë i-cili ishë në pasqyrë urtesisë ë miresisë. Hënriu punonte çdo të-entë ndë në fabrikë; përinderite já lindinë të-holla që fitonte t' i ruanë vetë, ëdë ay i mblidhtë më kujdës të-maë, që t' j blintë robë së motrësë për ditënë që dote këngonte për të-parenë hërë.

Jakoti pra i kerkoj Henriut tri franga, po ky nuke dëçi t' i ape, sepse fort mire çikonte, se nuke dot' i perdorte nde punera te-mira.

U-kāye fort i-turperuare te djal' i hanit; ky u-zeme-rua keq kundre Jakotit: „Dua pa fjale tagi te me pa-guaç, i dote. Nde mos do Henriu te te huaje tri franga huaju prej atij pa diture ay; ti duhete te diç se ku i ve te-hoçate. Henriut meri tri franga, eðe pasnesere ja vere prape nde gið ate vent; se nde kete te-kremte dote losme, dote fitojme; jam fare i-siguruare per kete“.

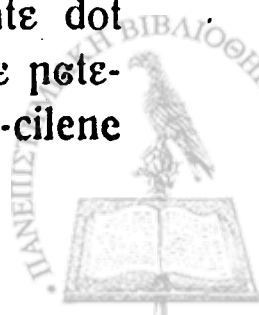
Kejo fjale e beri Jakotine te driðete. „Πο, pa dy-gim di, se ku i ve Henriu te-hoçate; i ve nde ne poçe lulç per çysme te-ðyere, nde funtt te grazdit, perane vendit ku lidhene lopen' e tyre; po s' e bej dot kete pe qe me ðua, kejo eçte ne pun' e-tmeruare.“

Djali i-lik e perqëçi eðe i ða: „Ç' jane keto qe me ðua?“ I-mjeri Jakot mbe nde funt u-bint, eðe lidne fjale tã bejne baçke kete pune te-ndyre nde mest te natese.

Keçtu çoçeri' e-lige munt tã çrjere qerine te beje çfare-do pune te-lige.

Nde mest te natese Jakoti degoj, se dikuç troke-çiti nga dale nde finestret; içte çeta e-liðure nde mest te ti e te djalit te-lik. Mendimi i punese qe dote benine e beri te driðete. Nuk' u-tunt vendit eðe koken' e mbante ndene velenxet, çer sa degoj trokelimen' e-dyte. Atehere u-ngrit; u-veç, hapi finestrene, e-cila po-ðua içte ne kut permbi uðet. Çoku i ða me ne ze te-vrerete: „A je gati?“ Nuk' i u-perçeq aspe eðe vate pas te-ligut çok.

Apitne nde deret te patozit te grazdit; ne re e-zeze qe mbuloj henene i la nd' epesire te-ðele. „Ku jemi? ða Jakoti, i-cili me-qene-qe nga frika s' qendronte dot mbe kembe kerkonte te siguronte çarçet' e-ti dyke pçete-ture mbi murt; ku je? fol-me“. Sgati dorene, te-cilene

jà zuri djali i-lik me doren' e-ti. „Dora jote egte kejo, i ðote Jakotit, egte bere si akuλ.

— Lete ikejme, ða Jakoti, ka ëðe kohe; egte çume çrejt; kam frike se mos Henriu ëðe egl' i-zguare.

— Jo, i ðote tjeteri dyke hapure derene, s' munt te kðenemi“. Eðe e çtyti Jakotine brenda nde patost.

Jakoti içte i-tere dyke driðure; dinte fort mire, ku içte roç' e lulëvet, po me gide keto nuk' e gente dot, trembej, se mos sponëj Henriu, qe flinte nde ne kent te patozit; i dukej se degonëçine nde patost pa rugim kembe a zere, ëðe gaku i ngrinte ndeper pembat; mbe nde funt gëti roçene ëðe e nxori jaçte derese me gide te-hoçate qe kiçte brenda.

Nd' ate te fiçme re e-zeze dyke larguare la henene te ndrinqe me gide ndrìçimn' e-saj. „Te ikejme çume çrejt, ða djali i hanit dyke pembyere roçen e te-hoçavet nga duart' e Jakotit qe içine dyke driðure. „Ç' egte kejo! ðipi Jakoti, te-tera dot' i març? Nuke me ðe, se nuke dote mirqe vëç tri franga, ëðe prape pasnesere te sjeçleme ne vent te-tyre?

Hëçt! i u-pergëq tjeteri ëðe dyke ikure pa vene as fare vëçne fjalevet te çokut, ða: „Nde vafça nde burkt, nuke dua te vete atje vetem per tri franga“.

Nde keto fjale Jakotit i ngriu gaku ëðe leçrate i u-ngritne perpjete. Nuke ðane më as ne te-veleme fjale Jakoti vate nga-dale u-fut nde çtepit, tek çoku i-tij mori te-hoçate.

Qe atehere: e per sa u-gði Jakoti hoqi te-keqijate. Posa zinte te flere, mundonej keq açpere prej endepaç te-tmeruara, te-cilate sa-kaqe-heraç e ngrinine mbe kembe si te-mape; ëðe posa sponëj, m' i-vogeli ze a trokëçime e bentë te driðete si purtëke. Mezi kuxontë te mape fryme; i dukej, se nuke dote gëihete kupe; po kur

εἶδε zoqte zune te kendonine, ε̄ p̄ente veteheñ' ε-ti ε̄δε
mê te-mjere.

Ïgte ε-djete, toka po binte. Γide djemt' ε̄ f̄atit te-
stolisure m̄e robat' ε-tyre mê te-mira, zemere-barde ε̄
te-gezuare tufe tufe po vinine nde kiget; ε̄δε Henriu
qe ïgte m' i-urti, ïgte ε̄δε m' i-gezuari. Nuk' i ε̄konte
asfare nde ment fatkeqeria qe ε̄ kigte p̄eture, se dyke
ngriture nga p̄umi mendonej te falej ε̄ jo te gikonte
te hołate.

Nde m̄est te p̄ide ketyre djemve kaqe te-gezuare
Jakoti ïgte i-helmuar' ε̄ i-vrerete. Henriu i u-aferua dyke
qε̄sure. Dyke par' ate Jakoti u-venit ε̄ u-verd' si i vde-
kure, ε̄δε me nxitim u-largua, qe te mos ε̄ ε̄ihnine syt'
ε̄ Henriut.

Mendimi i fajit ε̄ mundonte keq aε̄pere; mendo-
nej, se ε̄do ηeri muntte t' jā kendonte nde balet. I du-
kej, se p̄id̄ ata qe i ε̄konine perane i ðoε̄nine dyke
ε̄ikuare: „Ja vjeđesi“.

Nga ndoqe here donte t' i vinte perane Henriut
ε̄δε t' i pefente tere fajne! po turpja s' ε̄ linte.

Si dołi kiga, sa-kaqe-heraε̄ vate nde huajpritjet.
Atje u-mbuł ηer ηe te-filme me ε̄okun' ε-ti vjeđes nde
ηe ðome, po ε̄oku s' muntte t' jā nxirte frikene. Passi
ndane te-hołate, sicili vuri p̄ysmate nde p̄it te ti; ε̄δε
ε̄kuane per te gezuare nde te-kremtet te f̄atit t' aferm.

Πο ε̄δε Henriu, pas meε̄ese, vate te ε̄ohe ðesa-
rin' ε-ti te-vogele. Kur kupetoj, se jā kigine vjeđure,
u-helmua fort keq. Te-kliđurat' ε̄ ngαerimate i suaλε
perane t' an ε̄ t' emene; u-hođ mbi qafet t' atyre
„Sa i-mjere jam! ðepiti, humba p̄idesine; humba te-
hołate qe ruaηa me kaqe kujdes ε̄ me kaqe kursim.
Ïηa fort i-kenaqure dyke menduare se i kiga fituare
te p̄ida me djersen' ε̄ bałit t' im! C̄preηa t' u gezoηa
ε̄δε juve baε̄ke me t' ime motre“.

Gidë qerezite qe dilnine nga kiga qendronine perpara stepis' se perindervet te Henriut. Gidë bota pyesnine e mernine pjese nde hidërimt te te-vogelit. Udaa per-qe-heres u-mbus me gindje. Pjesnine, prej ç' fare monedhas igte desar' i-vogele i Henriut. „Mjere! da igte prej gysme-frangas e prej frangas te-tera, qe m' i ernine per te-ente nde fabriket. Kur i mirra, gëna gezim te senona mbi ato qe nemure me majet te dikese s' ime. E-para kiste nemurine 1, e-dyta nemurine 2, eðe kestu me raðe. Kiste 40 copera, te-cilate bakke tere-tere benine 30 franga.

Pas qe se-filme erði eðe qe plak' e-mire. Iste qumest-citese nga fcat' i-afirm, eðe skonte ndeper fcat' te Henriut, qe te spinte qumestite nde qytett; çan gindjene me çume vestrim eðe u dote perindervet te Henriut.

„Nuke doni, se asprate qe u-vuaðe igine gysme franga eðe franga te-tera? Tagi ca më pare me dane qe gysme frange, ka nemurine 3. Ciko-e-ni; a e njihni“.

Dyke folure kestu nxori qe gysme-frange, te-cilene Henriu posa e pa e qohu. Gidë bota depitne eðe pyetne plakene, cili ja kiste dene monedhen. U-pergeq:

„Tagi, posa hyra nde fcat', gëta perpara dy djem nde te-kdyeret te qe uðe; dukesine çume te-nxituare; sulegine kaqe çrejt, sa me permbysne qe kusi plot me qumest. Zura te depisqa kundre atyreve. M' i-maði m' u-pergeq me te-çara; i-vogeli nxori çrejt çrejt kete monedhe eðe ma ða, kaqe po-ðua igte vejejtja e qumestit t' im“. Gidë qerezite atehere pyetne: „A i njihni? a dini, nga çkuan?“ „Moh më te-maðine, da plaka; kiste qe robe te-kuqe; este çerbetori i-patozil te hanit. Nuke qoh tjeterrine, i-cili este m' i-vogele. Muape uðen' e fcatit, ku sot benete panahir, eðe nd' u rende ndoqe pas dyke sulure, per-se-çrejtji dot' i zere“.

Asndone s' icte nde dyçim, se ata te dy djem icine vjeðesite. U-habitne eðe lavduruane Perendine, qe per-qe-heres ða te qendene fajtoete. Tet' a ðjete bupa me nxitim u-leçuane kundre atyreve. Gide fcataret' e-tjere mbetne pëd e potuqe Henriut; syte te-qiðe i kicine çtire mbi uðet, nga e-cila kicine çkuare ata qe vane per te zene vjeðesite. Mbe nde funt ca qeres u-kdyene dyke rëndur' e dyke ðipure: „I zune! i zune!

Bupate erðe dyke sjeqe djaline me robe te-kuqe, i-cili perriqej kundre atyreve, po pa dobi; suaqe eðe Jakotine, i-cili vinte pa ndone kundreçi dyke derðure lotte si çurke. Kicte uqure kasqettene permbi fytyret eðe koken' e mbante te-uqure. E çihnine, qe pçeretinte, po nuk' e qihnine.

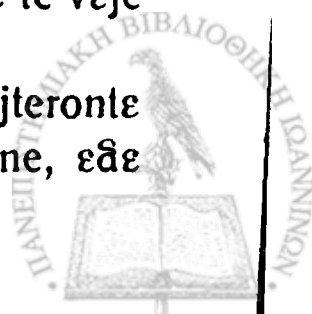
Jà nxuape kasqettene; Henriu nxori ze hiðerimi dyke qohure mikn' e-ti. Jakoti ra mbe qurqe eðe dyke qare e pefeu fajne me qiðe te-ngarete.

Gide qerezite u-ruçtuane prej zemerimi eðe prej perdeçimi; te-qiðe doçine: „Kaç' i-vogele te jete kaç' i-lik! Te-mjerine! kuç e soçi nde qe te-ketiqe vjeðje? — Çoqeri' e-lige“.

Gide perinderite qe icine atje mernine djemt' e-tyre e i ruçtonine mbi zemeret te-tyre dyke ðene: Lavdi paste Zoti! nuk' eçte djali im! çiko, se ku e çrje qerine çoqeri' e te-liqvet“.

I qetne prape nde kulçtat te vjeðesvet qiðe te-hoçate perveç qysme-frangene qe já kicine ðene plakese qumegçitese, e-cila já ðuretoj Henriut. Henriu deçte Jakotit t' já falqene fajne. „Jo, i ðane, eçte çume më mire te veje sot nde qe çteri te-ndrequri se te veje më vonë nde burqe te-ðeqe“.

Djali me roben' e-kuqe po perriqej te drejteronte vetehen' e-tia dyke çare e dyke kaçezuare Jakotine, eðe

dhëte, se Jakoti ishte ay qe e hoqi nde kete pune te-
lige. Po as ndone s' e besonte.

Ky i-mjere i-cili ishte zene eëe tjetere here nde
faj hoqi mundimne qe duhej te hiqte. Jakoti u-vu nde
ne çtëpi te-ndrequri, ku ndenti dy vjet. Si u-mbarua kejo
kohe, u-kdye nde çtëpit; u suaλ pidenë me pide kaqe
urte e kaqe mire, sa u-be i-vejtëture te benete prape
miku i Henriut.

Çqirëtare! hiqni dore nga udet' e-liga, se s' ka
faj qe te mos tregonete e te mos mundonete.

Trimeria e ne çupe.

(Istori e vertete).

Tyrqia eëe Greqia çume çahene prej evropiane-
vet, se çume vjeëje benene nder ato; po eëe nd' ata
vendet më te-qyteteruare te bolese për dje udetarete
nuke pëndëçine nde çume siguri nga ngaj' e kursarevet.
Këtu, fjala vjen, nde Vavari për vitine 1819, kur ngau
eëe kejo qe dote refëjme, vjeëjet' e vrasjete nuk' icine
perra te-pala.

Nde kohet, për te-cilene eëte fjala, ne druvar me
semijen' e-ti pinte nde ne pyλ, i-cili ishte nde mest t'
Alpëvet te Vavarise, ne mil po-dua lark qytetit Beihlem.
Kejo famile ishte prej atit, prej nenese e prej tri semijeç,
prej te-cilavet m' e-maëja ishte çupe çtate-mbe-ëjete vjeç,
e-bukure, trime eëe e-kuxuarçime.

— Nuke ke frike te piç veteme nde kete çtëpi
jaçte qytetit, nde kete vent qe eëte plot me vjeëes? e
pyeti i ati Katerinene mengesn' e Kriçt-lindjevet, tek
po benëçe gati te vinte nde kicet me te çoçen' e me
te dy djemt' e-tjere.

— Te trembem? u-pergreq trimerεga çupe, dyke qε-
gure. Lart nde ðomat kam ruçkene t' ende.

— Çiko mire, Katerine, i ða i ati, eçte mbugure
me plump!

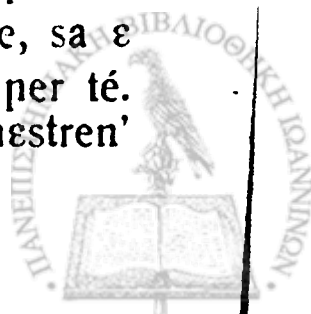
— Kaqe mç mire, i ða trimerεga. Besetari Xuf
eçte me mua, εðe ay di si te siçete kur eçte nevoje.
Une dot' i mbyλ me roman dyerte ε dritarεte εðe dote
pi nde ηe nga ðomat' ε-siperme. Pervεç kesaj, sot jane
Kriçt-lindjete, εðe nde ditet qe eçte lindure Zoti yne pa
fjale as ndoqe s' ka nder mentt te

— Nuke di, ða i ati, po ay qe do te vjεde s' i
çkon nder mentt te-ketiçate.

— Çkoni, εðe Perendia qofte baçke me ju, ða
çupa, dyke mbyçure dεren' ε-jaçtesme εðe dyke çkuare
asaj romane se-prapesmi; gidi açtu beri εðe me gide
dyert' ε-tjera ε me finεstrat' ε-uçtura εðe pastaj vate
nd' açeft per te bere gati drekene. Passi vuri gεçete
permbi zjart hipi lart mbe ηe ðome dyke mare me ve-
tehe barutne ε plumbate, te-cilate i ati i mbante mbe
ηe kuti, εðe ndeçti nde ηe finεstre dyke kenduare Kar-
ten' ε-Çeçteruare.

Jaçte gidεsia içte mbuluare me debore, εðe te-
fçohetite içte te-hiçure εðe fort te-keç εðe kejo ε bente
Katerinene te mendonete per te-varferit' ε te-vobεkete,
te-cilete s' kiçine as zjar qe te ngroheçine, as buke qe
çuanine urine.

Teç po bente keta mendime çeh ηe plak qe dilte
nga pyçi perkundruel çtepise dyke driçure, i-cili mprete-
teç mbi ηe çkor εðe i-cili meçi muntte te eçente nga
te-fçohetite. Leçrat' ε-ti te-barçaða ja mbulonine po-çua
tere fytyrene εðe tere pamja ε ati içte ε-ketiçe, sa ε
beri zemere-çemçurene Katerine te maçeçenete per té.
Andaj, kur plaku trokiti nde dεret, ajo hapi finεstren'
εðe pyçti ç' donte.

— Ah, çupa ime, da plaku, ngriva nga te-flohe tite eðe te lulëm te me leg te ngrohëm pakeze nde vatret i' uaj qe te mos vdës. Jam per nde qytett, po nuke munt te vete më tej nga te-ngriteie e nga uria; as ge s'kam vene sot nde gojet.

Zemre-barðese Katerine i erði çume keq per plakne kur degoj prej ati keto fjale, eðe perandaj sbriti, i hapi derene eðe e çpuri plakne nde açeft.

— Pi nde kent te vatrese e ngrohu, eðe une dote vete te te beq ne kafe qe te ngrohëç. Neve vetem te-djelate bejme kafe, po per hir t' ent dote beq.

Tek po bente gati kafene, zeret' e Xufit, i-cili qe kur hyri plaku igte i-paprejtore eðe i pinte perane Katerinese, e bene kete te çkoqe nde mendjet, mendime te-liq per plakne. Andaj la kafene nde vatret eðe hipi lart qe te mendonej, ç' duhej te bente. Tek po pendeççe nde kete nguçtim, pa nga ne e-çare permbi truałt, se plaku igte ngriture nga kendi i vatrese, eðe kigte vature nde finestret, qe çikonte nga pyli, eðe si nxori maskene eðe u-duk ç' fare keq-beres igte, tunte me dore ne mafes sikur te ðepiste qeri, eðe pastaj nxori nga qiri ne ðike eðe e çikonte, nde egt' e mprehure. Kur pa keto Katerina u-droð po eðe kuximne nuk' e humbi. Katerina kigte perveç trimerise eðe mjaft mendje, qe te çykoqe e te vendosqe per-qe-herëç, ç' duhej te bente nde ate ore te-lik. Andaj sbriti nga-daleze nde açeft vate nde vatret mori prej zjari kafene qe po zjente, e hoði nde ne tas te-ðele, eðe dyke mbajtore me ne dore eðe me tjetrene ne sepate vate nde deret e-cila me-gene-qe igte e-mbylure.

— Te lulëm, i dote plakut, i-cili kigte ndequre prapa perane zjapit si i-mjere i-vertete, hap derene, se i kam duarte te-zena, eðe urðero brenda nde trapezarit qe te haç pakeze buke me kete kafe te ngrohere.

Kursari u-ngrit qe te hapte dërene, po rosa e hapi, eðe trimerëga Katherine ja hoði nde turint kafën' e zjere.

E merni vesh, seç u-be më pastaj. Kursari per disa te-filme jo vetem te bente ge nuke muntte, po as syle nga ðembjete nuk' i hapte dot! po ato te filme igine gume le-vejtura per Katerinen, e-cila i ra ne me separat nde koke eðe e hoði perðe per gysme le-vdekure. Pastaj e-çrejte si vetetima e hoqi brenda nde trapezarit, eðe passi kyçi nde ate eðe besetarine Xuf, doçi qe te mbylte prape deren' e oborit, prej se-cilese kishte mare brenda keqberesine, eðe finestrene, te cilene e kishte hapure i-ligu; eðe si u-sigurua mire nga kejo ane hipi lart, mori pucken' e t' et eðe pinte nde finestret, nde te-cilet igte eðe më pare.

Pas pakeze u-degua zalahi e-maðe perpoç nde trapezarit; zere qeriu e te-lehura qeni qe po mundëginc; po lufta s' mbajti gume; eðe pas kesaj u-be prape prehje e-maðe.

Pas pakeze pa ne qeri me roba pahetori eðe gume te-egere nde fytyret qe dilte nga pyçi. Ky erði drejt nde dëret te-oborit eðe si ndone zoteni e urðeroj te sbrese e te hapte dërene.

Nde daça, e hap dërene, i u-pergeq trimerëga.

— Nde mos daç tã harç, ðipi qeriu me zemerim, dotã ðyesh une dërene, eðe atehere dote gohç, se ç' egte per te bere.

— Duhete te has gume karvele, da çupa, pare se te munç te beg kete ge.

— Dote gohç, se une nuke qeg da qeriu, eðe dyke sbriture puckene prej supit i ra dërese. Katerina, dyke pare, se gendej nde rezik, nuke humbi kohe, po me pucken' e t' et hoði kundr' ati, para se te muntte ky te perserithe te-kanosurat' e-ti. Pucka i ra nga dora,

klidi nga ðembja eðe ra mbi teboret, e-cila u-ckuq prej gakat te-ti. Po para se te muntqe çupa t' i bjete eðe ne here, kursari u-ngrit eðe humbi nde pylit.

E-mjera çupe! Te keqijal' e-saj eðe s' igine mbaruare; posa humbi nga syte ne keqberes, ja ne tjetër doçi prej pylit m' i-egere e m' i-vrazete. Ky u-aferrua nde gterpit eðe e pyeti Katerinene?

„Mos me ndoqe plak te gkoqe ketej?

— Po, u-pergreq Katerina.

— Ku eçte? E kalte brenda? E vrave? ðipi keqberesi dyke çare e dyke kanosure. Nd' eçte keçtu, dote te vras, o e-zeze.

— Mos kaqe, u-merreq Katerina dyke qesendisure. Mbase nuke di, se kam me vetehe ne çok çume trim, bresetarine t' im Xuf; ay beri fort te-mire logari me mikne t' ent, eðe me dukete, se e pagoj, sa vejente.

— Har derene, ðipi kursari jaçte menç, qe te çoh, se ç' u-be, se eçte veçaj im.

— Dot' uà harra derene, ða Katerina, po kam frike se mos Xufi te prese eðe ty si t' et veça.

— Mos ki frike, ða kursari; ruçka ime eçte me dy lyfytë; ka dy plumba, ne per qene eðe ne per tyne. Har çrejt, çur' e-lige“.

Katerina nde ventt pergegje ngriti ruçkene, e çenoj, eðe kursari ra mbi deboret, i-vdekure; e-çrejte si rufeja mbuçi eðe prape ruçkene eðe çikonte nga dritarja, ç' u-be kursari. Me keto e sipere u dukne dy kalores uçtetare, qe vinine dyke sulure.

„Te lumtel çupa ime, ða heri nga ata, kur sbriti eðe pa kursarine te-vdekure. Ja hoðe si ndoqe uçtetar i-mire! E mori nde zemeret!

O Herendia ime, ðepiti Katerina, dote vdisqa, po te mos kiçite arçure mbe kohe. Po kam eðe tjetere

brenda nde çterpit; hyni te çoheme, ç' u-be; serise e kam lene me te-dagurine Xuf".

Dera u-hap; uçtetarete hynë; po ç' pe te-tmeruare pane me syt' e-tyrë! Nde trapezarit içte ne heri i-çjere nde fytyret e me qafe te-prere e mbylture nde çak, eðe Xufi rinte perane kermesc.

Katerina pastaj u pefeu tere istorine, eðe ata dyke vature pas pikavet te çakut' te kursarit te plagosure, muntne te zene eðe kele eðe çoket' e keti eðe i çrunc nde burkt.

Katerina pas pak kohe u-martua me ne bupe çume te-mire; eðe u-be nene e ne famile se-maðe, eðe içte nde daguri e nde nder te-mað prëj çide feqinqvet e prëj çide botese.

I-vogeli kepuçepastrojes.

(Istori e vertete).

Ronte ne here nde Ny-Jork ne djal' i-vogele qe quhej Gerg Prais. I ati kicte qene çum' i-pasure, po passi ra nde deme te meðeç vdiq fort i varfere, eðe çruase me çacte femije nuk' i la' as pe per te pitur' e per t' apesyer' ata. Gergi ndonese içte m' i-vogele nga i veçaj Martini po me çide keto içte fort i-gaticim t' i ndihnte e t' i epte dore s' emese; po içte kaqe i-vogele sa fort te-pake ndihme muntte t' i epte, eðe kejo e helmonte çume. Ne dite dyke arçure nde çterpit i çote Martinit: „Martin, sot çage ne djale te-vogele, jo me te-mað se une, qe fiton ne frang' e çysme ditene, dyke punuare vetem ne ore.

— Eðe si munt te fitone kaqe? e çyçti Martini.

— Munt te fitone, ða Gergi, dyke ndeçure nde ne çip te ne uðe e dyke pastruare kepuçet' e atyre qe

εκοηε. Κα ηε φρον τε-voγελε, ηε ενε τε-voγελε περ
 ηγυρενε εδε ηε δρυκε qe τὰ περζηηε, εδε ηε vυρce.

— Mire, da Martini, mos do te benεε εδε ti ke-
 pucepastronec? Mendohu, Γεργ, ce ti je djale i ηε zote-
 nie. — Πο, εδε περανaj vendosa te benem kepucepas-
 tronεc, da Γεργι, ce i bir' i ηε zotenie, qe te jete εδε
 vete zoteni, duhete te περπιqete qe t' i ndihηe nenεce
 ε τὰ cloθηe ate pakeze nga punet' ε-saj te-renda“.

Γεργι πετι nde qilart ηε vυρce te-vjetepe te kepu-
 cevet, ηε ενε με ca ηγυpe te-vjetepe εδε ηε arke te-re
 περj sapuni, εδε ditene tjetepe με keto vate ε ndeηi
 nde qipt te ηε uδε; arken' ε kiote qe te vinine ηεpezite
 kembete, tek vete dot u pastronte kepucepe.

Vendimi im ε mendja ime: „Kupe mos ε lere
 πεp gysme punene qe ηε here ε nise“.

Ndonese doηi qe nde mengest εδε zuri vendine
 nde qipt te uδεce με arkezene, με vυrcen' ε με ηγυ-
 rene, πο πεp fat te-lik as ηεri s' i u-qas, qe t' i pas-
 tronεc kepucepe. „Περε vale kectu? doote με veteηen'
 ε-ti, kur kδeηej mbremanet nde qtepit. Mos qkoj vale
 moδa ε kepucevet te-pastreta!“ Martini ε πεp qeoi, kur u-
 kδye mbremanet nde qtepi, πο Γεργι με te-qetuare i da:
 Qεε, qεε; πο dote viηe ndoηe here εδε raδa ime te qεε,
 εδε atehere te qoheme“. Ditene tjetepe tek pristε με
 vυrcene nde dore nde qipt te uδεce, na tek qkon an-
 dej ηe djale με ηe pυrteke nde dore, εδε dyke παpe
 Γεργine i aferonet' ε i doτε: „E, i-voγεle, si vete με
 punene?“

— Πυnerate jane qume te-paka, zoteni, da Γεργι;
 zoteria juaj qote i-vetemi myqteri qe με ka arδure
 πεp taqi.

— Nuke pristε pune, da djaloqi, ri qideηe nde
 kete vent εδε ηεpezite dote te mesojne. „Me qene-qe

kerucete t' ime sot jane fort te-feliquara, dote te ar 60 te-hoła qe t' i pastrojç“. Γεργι ja pastroj kerucete, po nuke dëgi t' i mape mē tēpere se 30 te-hoła, dykë dene: „keto jane majft, duhete te jem i-drejte, ndryçë nuke kam çprese per te mbrodesuare nde punet“.

„Cume mire!“ i ða djalogi, „nde maç te-ketiła te-sjela gidenë, pa fjale dote mbrodesonç“.

„Kam vendim te-patundure“ ða Γεργι, „te mbetem nde uðet te drejterise çfare-do qe te ngase“.

Ditene tjetere rëse djalogë i qendruane perpara qe t' u pastrontë kerucete, eðe keçtu ate dite i solli nenëse ne frang' e gysme. Ajo pë qe e gezoj çume içte se ata djema i ðane, se pasketajdi dote na keç myç-teriç, eðe se i kiçte derguare ay djali me purtekene.

Keçtu Γεργι per dita vinte nde punet eðe içte kaq' i-qëçure e i-gezuare nde punet, sa dukej, se sikur ηere-zite kiçine kupetuare, se as ndoqe tjetere s' muntte t' uà pastrontë kerucete kaqe mire sa ay, eðe se sikur suleçine tek ay. Keçtu per dita silte nde çtepit te nenja po-ðuare ne rëse-frange, eðe Martini qe e kiçte perqë-çure me gezim hante buken' e-çigime me galpëte qe e bli-nine me te-hołai' e Γεργit. Γεργι ndjeu ne te-renduare te-forçe per te qëçure, po nuke dëgi, qe te mos e helmontë.

Ne dite zoti Brët, ne plak i-pasure, i erði Γεργit e i ða: „Perpara pakeze çkava nde ne vent qe içte pilot me ballera eðe fełiqa kerucete. O djal' i-vogele, a munt te m' i pastrojç?“

„Vini kembene t' uaj mbi kele arkeze, u lutem, ða Γεργι, eðe per-ηe-hëreç dot' i pastron, qe te çkel-qeçene“. Si ja pastroj, zoti Brët çikoj nde kuletet te ti per te-hoła, po nuke pëti nd' ate veç ne karte 500 frangaç, te-cilene pa fjale nuke muntte tã priste Γεργι.

„Ç te beçt taçi, ða zoti Brët. I pastrovë kerucete

t' ime çume mire εδε duhete te te paguan, po s' kam te-hoła me vetehe.

— Mos u-trumbułoni, zot per kete, da Γεργι; s' ka gekafε; kur s' kini te-hoła ε te-prigura“. Zoti Brēt u-kenaq çume me te-sjēlate, qe i foli ε i u-suał Γεργι εδε i pyeti emerine, εδε i beri çume te-tjera pyetje, nga te-cilate mesoj, se ja kicte qohure t' ane. Mbe nde funt ε pyet: „Sa fiton ditene dyke pastruare keruce? He pese-frange po-đua“ i u-pergeq Γεργι. — Kejo egte ne fitim mjaft i-vogele per ne djale te-vogele sa ti, da zoti Brēt. Thuaj nenese, se dote viη ε dot' i flas per ty“.

Eδε me te-vertete mbe te-nesermene vate mbe te-pare tek ε-em' ε Γεργit εδε i u-lut t' ja ape djalene qe ta kete nde çerbimt te-ti; εδε kaq' u-kenaq me te-sjēlat' ε djalit, sa pas pak kohe ε dergoj nde skolit, εδε si mbaroj mesimete, ε mori nde punet te-ti, εδε ca nga ca i-vogeli kerucepastrones u-be ne tregetar i-mad. Sa here gente kohe te-volicime, u pefente provimn' ε-ti djemet ε djalogevet, qe t' u εpte kuxim, qe te punonine me nder, εδε gidene mbe nde funt u doçte: „Ndjen, vethene t' ime te-lumure, dyke kujtuare, se ε pata me mire te pastron kerucet' ε botese se te çoh nenene t' ime te-daçure te lipene buken' ε-saj“.

Sokrati εδε Λambrokliu.

Sokrati, dyke pare ne here bip' ε ti Λambrokline se nuk' i bindej s' emese, i da:

„Thuaj-me, biri im, a di, perse ca ηeres i quajme mos-mireqohes?“

— Πο, i u-pergeq djalogi.

— E po. perse?

— I quajme mos mireqohes ata ηeres qe kane

pare çume te-mira prej ndonëj, ëdë, ndonësë muntëne t' ja çpauajne te-mirene a t' ë ndërojne per ate, nuk' ë bejne.

— Kur qenka keçlu, a nuke mendonës, së te-ketiletë duhetë te numeronëne çume te-liq?

— Pa fjale, i u-pergëq djali.

— Sa pra më tëpërë te-mire ka pare ndonë prej ndonëj ëdë nuk' ja qeh, a nuk' ehtë më tëpërë i-lik?

— Pa fjale, i perqigëte i biri.

— Ciletë pra te-tjërë ëdë prej cilevë dote qejmë së çohemë te-mire më tëpërë së femija prej perinder-vët te-tyrë? A nuk' i suaë ndë botët perinderite ëdë nuk' i bene te çohene ë te tracëgojne kaqë te-mira, te cilatë uà ën Perëndia qëresvët, ëdë te-cilatë na dukëne kaqë te-vejëjtura, sa na vjen këq ë hiðëronëmi fort t' i lemë. . . . Pa mëndohu pakezë, sa ë sa ka hequrë nenja per ty. Ajo te mbajti ndë barkt te saj ë te solli ndë dritët pas çume te-ðëmburavë, te uqëjti më çumëçtit' ë saj, te apesëu ëdë te mesoj kaqë qerra te-dobigimë. . . . Eëdë ç' nuke heqëne ë ç' nuke priçëne perinderite dykë kujdësurrë per te piturrë, per te apesyerrë ë per te mesuarë femijënë?

— Po, ða Lambrokliu, i falëm ndërë per qidë keto, po cili munt te durojë t' egërtit' ë asaj ëdë te-sjëlat' ë-vëçanta t' asaj?

— Eëdë te-dukëte, së ehtë më lëhetë te durojmë t' egërtit' ë egërsiravët së te-egërtit' ë nenësë?

— Une beson, ðote Lambrokliu, së më kolaj munt te durojë që egërsurrë së që te ketillë nenë.

— Eëdë te ka kafçuarë ndonë hërë nenja, a te ka renë më çkëlëmë, si çume qëres ë kanë pësuarë prej egërsiravët?

— Po, më te-verlëtë, më ðote kaqë te-liga, sa nuke

dote donte ηερIU t' i degohe nde tere jεtet te-ti, da djali.

— Πο ti nuke mendoneo, i da Sokrati, sa here e ke loāure e sa here e ke helmuar qe nde foqherit t' ende me zeret' e me te-sjεlate t' ende, εδε sa helme ka pire per ty εδε nde smundjet t' ende εδε nde tere jεtet t' ende per sot? εδε ti nde ventt qe t' ja qraguas me mirenohesi te-paanete kerkon ta helmoo.

— Πο une s' dua ta helmoη, i u-pergeq i biri.

— Eδε ge e-vogele egte kejo pabindje qe pefen ti? Nuke di, se nenja te do te-mirene εδε perandaj te qerton, apo mendoneo, se mos te kerkon te-ligene?

— Kupe nuke me okon nder mentt, se nenja me do te-ligene, da Lambrokliu.

— He nene pra qe te do εδε te oikon kaqe εδε nde smundjet t' ende εδε qe perriqete kupe te mos vie nde varferi, ηe nene qe ka duruare e ka vuajture kaqe per ty, ηe nene qe dit' e nate lutete qe te keo gide te-mirat' e botese, ηe nene te-ketile nde mos munt te duroo, sepse te qerton per te-mirene t' ende, atehere je ηe ηeri pa ment, εδε nuke ηeh, se cila egte ente-resa jote.

Perandaj oikon, se nde nomeo, qe ka vene nde qytett i-oenuari nomvenes Solon, per cfare-do tjetere mosmirenohesi as fjale ben, as nde pyq i heq; po ay qe nuke oikon e nuke u oerben perindervet gykonete e mundonete fort aopere, as nuk' i ndjenete te benete qeveritar a te mape ndoηe tjetere pune nde qytett, sepse si munt i-ketili t' i bene mire qytetit, kur silete me pamirenohesi te perinderit' e-ti? Eδε nde mos ukujdeste ndoηe te stolisηe vareo' e perindervet te-ti, si te vdesene, εδε per kete pyet εδε e mer ndene sy qyteli, kur egte puna per te sgeoure ndoηe te-pare a qeveritar. . .

Ti pra, o, djale nde ke mentte nde koket, prej Perendise kerko ndjese, nde mos je kujdesur' e nde mos ke nderuare nenene t' ende, se mos te gohe eðe ky, se nuk' e qeh te-mirene, eðe largon prej teje faqen e bekimet' e-ti. Kujdesu çume, se mos eðe qerezite mesojne, se perindervet nuk' uà qeh te-mirene e te nderonene, eðe keçtu mbetëç pa miç; sepse nde te kupetofçine, se nuk' e qeh te-mirene, as ndone nuke dote besone, se, nde te 'bette te-mire, dot' ja qohç e dot' ja çpagaç.

(Perkdyer liruare nga te-permendurat' e Ksenofonit).

Korbi i-ngorçure.

He i-varfere po eðe çum' i-mire e besetar endar ponte qe here nde Germanit nde qe qytet qe quhej Upperdal. Ky qeri kite zakon qidene te dëçte, eðe atehere kur çdo çprese eçt' e-humbure, „Zoti na qofte ndihmes“.

He e-ketiçe ngarje goditi, kur fabrika, nde te-cilet punonte, nga te-mos-pasurite porosira u-çtrequa te ruçone punerate, eðe ay rapandehuraj mbeti pa pune eðe keçtu pa menyre te-pojturi.

Nde qytete, ku ka fabrikera, punetorete as ndone tjetere menyre te-pojturi s' kane veç rogat' e tyre, eðe kur jane perinder, qe dite te-mos-punuare i le ata eðe pa ate buken' e-perdiçime.

Kejo e-keçe i ngau eðe keti endari te-varfere; dy dit pas te-ruçuarit te punese eðe vete eðe femija mbetne pa buke, pa dengij eðe pa më te-vogelene çprese. Eðe gruaja, posa u-ngrit, zuri te fçiqe çtepin' e-tyre te-vogele dyke qare kundre fatit te-tyre kaqe te-açpene, tek bupi per nguçulim i dëçte: „Zoti dote na jete ndihmes“.

Eðe tek po behesine keto nde kalivet t' ati te-varferi, ñe mange nga finestra i pa eðe u hoði ñe korp te-ngorðure, dyke ðene: „Ja, o ƒeñt Onufre, ƒe ñe per ƒeñterine t' ende“.

Endari mori korbin' e ngorðure eðe dyke ferkuar' ate ða: „ƒres i-mjere! dote kete vðekure nga urial!“ Po kur ja vuri dorene nga qafa, qe te ƒihte, nde me te-vertete iƒte e-sbrazete, diç qe te-aƒpere ndjeu nd' ate, eðe dyke daçure te mesone, ç' iƒte ajo qe e kiçte bere te vðese, zuri te vezgone me me kujdes. Po ç' fare te-habiture ndjeu nde vetehet te-ti, kur ja hapi qafene me ñe ðike eðe ñe qafore te-floriçte ƒeti nd' ate! Tek gruaja e ƒikonte me te-habiture, ay ðepiti: „Zoti eçte ndihmesi yne!“ eðe mori qaforene e e ƒpuri te ñe nga ata qe punojne arine eðe ja la ƒenk per dy te-barða, qe me to t' u ƒerçiqej nevojavet qe kiçte mbi kryet ate dite.

Arrunoçesi si e pastroj qaforene ƒas ƒakeze i ða endarit, se e ñihte zonene qe e kiçte humbure. „Pra, ða endari, te lutem. te me ðuaç emerin' e asaj, qe t' ja ƒrie“. Eðe si mesoj emerin' e asaj, u-sul nde ƒterit te fabrikantit, seƒse e ƒruas' s' ati kiçte qene qaforja, eðe me emblesiren' e-ƒerherçime ja ða nde dore. Nd' ate te-ñilme eðe eðe i ƒoçi eðe si mesoj punene si kiçte ngare, u-kðye nga i-varferi punetuar i-ti eðe me ze te-maļerçim i ðote: „Me te-vertete Pterendia ndih, o ƒerç i-varfere, une turperonem, se laçe ƒa ƒune ñe punetuar kaçe te-mir' e besetar, eðe taçi jo vetem dote maç ñe çƒagim te mire qe na ƒete e na ƒrur e qaforene, po eðe kupe ƒasketajði s' te kam per te lene ƒa ƒune, nde qofte eðe per ñe punetuar te-veteme te kem nevoje“.

Keçtu ay qe uçqeu ƒrofilne lli me korba te-ƒale

est' i zoti t' u ape te-nevojgimete per te pojtore gerbetorevet eđe me ane korbave te-ngordure.

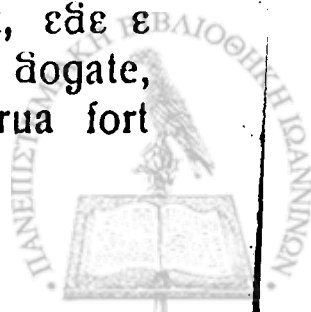
Vejejtja e punes' se-mire.

Ne i-çquare gykates amerikan donte te presente kele anekdote, qe te tregonte vejejtjen' e punese qe punonete me bese e me kujdes, eđe me terpere kur kejo nuke benete nga nevoja, po prej vetiu, eđe çume me terpere perpara pengimene mbe kete ngarje.

Ky gykates pinte nde ne qytet te-mad te nejt Placetit t' Amerikese, eđe prapa steris' se-ti, po çume lark prej asaj, icte ne garđ prej dogas, te-cilin e kisine bere, qe te ndalonte kafçete te mos hynine nde kopeçtt. Po me-gene-qe ca doge icine dyere, gykatesi u-strengua te dergoj' e te sjelje ne drupunones, qe te mbylte çetegune qe icte bere nga te-renit e dogavet te dyera, eđe drupunonesi qe i suahe icte ne djalos i-çendose.

„Ky garđ do ndrequre, i da ati gykatesi, na ca doge te-pastrugatura te-cilate dua t' i perdore. Gardi nuke dukete nga steria, eđe perves kesaj dote mbulonete me pjerguła, perandaj este e-terpere te humrç çume kohe e mundim per te bere pune te-mire; sepse nuke dote te paguan me terpere se ne dolar' e çysme“.

Kestu i da eđe çkoj, qe te hante drekene, po pas drekesse erđi prape te djalosi eđe e çeti ate qe po strugaste dogate me kujdes; eđe dyke pandehure se ay donte te çkonte kohene, qe te mirtje me terpere pagese, e urđeroj te mos i strugaste me, eđe t' i mberdente dogate sikundre icine. Si da keto iku per te bređure; po si brođi mjaft, u-kdye prape nde kopçtet, eđe e çeti mjestrine dyke matur' e dyke numeruare dogate, para se t' i vinte nde ventt qe duhej, u-zemerua fort

εἶπε με ἀσπερίμ ἰ δότε: „Ἦνε τε δάσε, σε γαρῖ δότε
 ἄβυλονε με ῥῆργυλα, εἶπε κεῖτο νυκε δὺα τε δι, ἄνε
 ἄος ἡ-βεῖτε ῥῡνα ε-μῖρε.

— Πο δὺα τε δι ἡνε, ἰ ἡ-ῥεργεῖ ἄβυλονε δὺκε
 ἄβυλονε εἶπε ῥῡρε δὺογῡτε“.

Μβε ἄνε ῥῡντ ἡ-ἄβυλονε ῥῡνα, εἶπε ῥῡσε ε-ἄνεργε
 ἰεῖτε ῡμε ἄ' ε ἄῖρ' ε ἄῖ ε-ἄβυλονε ἄγα γαρῖ τῡεῖτε.

„Ε, ἄ δὺο? ε ῥῡεῖτε ῡκῡῡτεσι.

— Ἦε δὺλῡρ' ε ῡῡσε, ἡ-ῥεργεῖ ἄβυλονε. ῡκῡῡτεσι
 ἡ-ἄβυλονε ῡμε.

„Ἰ? Περε ῥῡ ἡῡβε κῡε κῡε ε κῡε ἄῡῡ-
 ἄῡῡ ἄνε ῡνεῡ, κῡρ ἄ' ε βερε ῥε τε ἄῡε ῡῡε ἄῡ
 ῡεῡε?“

— Ε βερε ῥε ῡνεῡ ῡεῡε εἶπε ῥε ῡεῡεῡε ῡ'
 ἰῡε ἡ-ῥεργεῖ ἰ-ῡῡ.

— Μῖρε, ῡ ἄ ἄνε ἄ' ε κῡεῡ ῥε τε ῡε ῡῡ-
 ἄῡῡ ῡ' ἄνε ἄνε ἄῡ' ε ἄῡε ἄ ε-ἡῡε.

— Πο δὺῡῡ ἄῡῡ ἡνε, ῡῡῡῡῡ; εῡῡε-ἡῡ ἡε δὺλῡρ
 ε ῡῡσε εἶπε ἡε-ῡε-ἡῡ τε ῡκῡῡ“.

Βῡεῡε ῡῡε ῡῡ ἡεῡῡ ἡῡῡῡε ῡῡῡῡῡ ἡε κῡε
 ῡῡῡῡῡῡε ῡε τε ῡῡῡῡῡε ῡῡ ῡῡῡῡῡ ῡε ῡῡῡῡῡῡ ῡῡῡῡῡ
 ῡε-ῡεῡῡ ε ῡῡῡῡῡ ῡε-ῡεῡῡῡῡῡ. ῡῡῡῡῡ ῡῡῡῡῡῡῡ
 ῡε τε ἄῡῡῡῡῡ ῡεῡῡῡῡῡ, εἶπε ἄνε ἄῡῡῡῡ ῡε
 ῡεῡῡῡῡ ῡε ῡεῡῡῡῡ, ῡε-ῡῡῡῡῡ ἰ ἡ-ῡῡῡ ἄῡῡῡῡ
 ε κῡεῡῡ ῡε-ῡῡῡῡῡῡ
 „κῡῡ ἄῡῡ ἄῡ ῡε ἄῡ ἄνεῡῡ ῡῡῡῡῡ, ῡῡ. Δῡ ῡῡῡ ἄῡῡ
 ῡε ῡε ἄῡῡ ῡῡῡῡῡ ῡῡῡ ῡε-ἄῡῡ' ε ῡε ἄῡῡῡῡῡῡ“: Κεῡῡῡ
 ἡῡῡῡῡ ῡῡῡῡῡ, εἶπε ῡῡῡ ἄῡῡῡῡ ῡῡῡῡῡῡ ἡ-βε ῡῡῡ
 ἰ-ῡῡῡῡῡ.

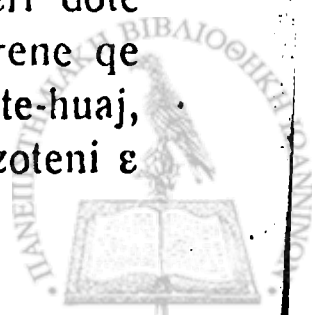
Μῡῡῡῡ ῡε ἄῡῡῡῡῡῡῡ ἄῡῡῡῡῡ ῡῡῡῡ ῡε ἄῡῡ
 ῡῡῡῡῡ, ῡε ἡῡῡῡῡῡ ἄῡῡῡῡ ῡῡῡῡῡῡ ῡῡῡ ῡῡῡῡῡῡ
 ἄῡῡῡῡ ῡε ἄῡ ἄῡῡῡῡῡῡῡ ῡε-ἄῡῡῡῡῡ, ῡῡῡῡῡ-ῡῡ ἄῡῡῡῡῡῡ
 ῡε ῡε ῡῡῡῡῡ.

Me kohe, jo perpara eume vilve, ponte nde Vjene
 ne ugetar i-moçim, ndihma e te-cilit prej mbreterise
 igte kaq' e-voqe, sa nuk' i apinte per te pojturc. Te
 benej lypes ugetar' i-vjetere s' ja duronte zemera, po
 dyke dagure te nxjere buken' e ti mori violin'-e t' et, i-
 cili kishte qene myzikan, ead per dita dilte nde Prater,
 ku dyke pseture si mundej permbi kembet te ti te-
 drunte loste kenke kombiare, trimerie etj, tek qen' i-ti
 dyke qendruare vetem mbi kembet te-prapesme mbante
 nde gojet kapelen' e te zott, ku ata qe ekonine nga-
 ndone-here hidhine nga ndone ovule.

Me dite ugetari ead qeni igine si pas zakonit te-
 tyre nde ventt te-tyre, ndene ne dru te-mad, po ndo-
 nes e kigine dale qe perpara drekes, nde kapellet as
 ne peses nuke kishte rene. Nerezit ekonin' e vinine me
 gezim, me te-qesura, me kuvende, po as ndone s' igte
 kdysere te eikonte ugetarin e-moçim ead qen' e ati. Po
 ta eikonine, pa fjale dot a perdehenine, serse igte i-tre-
 ture e i-nxire nga pojtja e-lige ead i-vesure me roba
 fort te-varfera. Nde kraheruart te robes' se-ti mbante ne
 kryq, qe igte ne qene çqimi, te-cilene e kishte fituare
 mbe ne lufte me kurban te tre gjetervet te dores' se-
 djadte ead te ne kembet (kerciri) per permbi gut. Gide
 keto i kishte pesuare per atdene, po me gide keto as
 ndone nuke kdenej ta eikonte e ta perdehente pak-se-
 paku per hir t' asaj qenes' se çqimit.

Loste sa mundej me mire, kenke ugetrie, kenke
 vafe, kenke per te-helmuarete, po as ndone nuke qen-
 dronte, as ndone ovule s' binte nde kapellet. Qeni dote
 mblihte kocka e cope ndeper uact, po ay i-mjeri dote
 flinte i-urete. I erdne lot pa dagure; ngriti dorene qe
 t' i fointe, kur syt' e-ti te-trumbuare pane ne te-huaj,
 i-cili i aferonte e i er ne monede te-arte. Ky zoteni e

kiçte vene re mjaft kohe me zemere te-ðimsure, po kur i pa lotte, nuke mundi te mbahëj; i duhëj sikur i binine bermbi zemeret pika plumbi te-treture.

„A mâ ep violine per ne te-katerte te orese?“ i dote uçtetarit te moçim. Ay ja ða, po nga te-habiture s' mundi te doçte ndone fjale. Zotenia si e provoj ða: „Mjaft e-mire eçte kejo violi, vetem te-çtreqnare korðezate do“, eðe dyke ðene keçtu çtreqnoj korðezate, per sa zune te epnine zere t' embele e te-kuçuare.

Uçtetari i-moçim nuke dinte ç' te doçte.

„Kejo vale eçte violia ime“ ðeçte me vetehen' e-ti. Po taçi i-huaji zuri t' i bjere eðe me te-parete zere giðe ñerezite u-kuçene nd' ate vent. Habiteçine si ne zoteni i-veçure mire te losne jaçte ndeper uçet; po perveç kesaj te-ketiçe violi nuke kiçine deguare kupe ndo ne te-ketiçe ngarje.

Pandehnine, si çi margaritareç po binte nga korðezat' e violise; kaçe te-embel' e te-hoçe içine zeret' e asaj. Kenka kur içte nde ze te-larte dukej, sikur dilte prej gojeç engejç, kur içte nde ze te-roçtere çante me te çare eðe berite syl' e ñerezvat t' epesoneçine. Çdo minute aferoneçine te-riç deçones, per sa u-be ne peð i-mað e i-dendure potuçe mysikandit e uçtetarit te-moçim. giðe deçonine si te-habiture eðe posa puçonte violia, hiðnine jo vetem ovuça, po eðe t' erçentta e te arta monëða nde kapelçet te uçtetarit plak.

Mbe nde funt kapelça u-mbuç sa nuke nxinte dot më.

„Sbraz-e, o plak, dote ta mbuç prape“.

Uçtetari plak e sbrazi nde git te-ti.

Atehere i-huaji zuri ne ljetere kenke. Syle i çkelçenine, eðe deçonesite nga te-kenaçurit' e-forçe ðepisnine: „Te lumte! te lumte!“ tek parate si brççere prej qerçevet po binine nde kapelçet, e-çilça me plak kohe

prapë u-mbush. Kur muçuanë pakeze te-trokelitural' e duarvët, i-huaji më rendesi te maðe zuri te loshe himnen e kombit, edhe sa-kaqe-heraç gjidë u-sbuluanë edhe mbetne keçtu për sa u-mbarua ajo himne hije-maðe. Po tek herëzite depisnine edhe tuntnine kapelate nga te kenaqurite e-terpëre, i-huaji nga dale ja ve violine nde dore plakut, edhe na mundure ky t' i dote ndone fjale për te falure ndërse, ay nde mëst te gjindjese çkoj e me s' u-duk më.

„Cili është? cili është ky heri?“ depisnine gjidë dyke pyeture heri tjatrine.

„Un' e qoh“, da her zoteni. „Ky i-çquare violist Ruser, i-cili di te çentëronë mjesterin' e ti më te-ketiça punera te-mira. I-pavdekure dote jete kujtim' i-ti!“

„I-pavdekure kujtim' i-ti!“ persesiti gjindja.

Edhe plaku uçtetar dyke ngriture duarte edhe syte plot më lot nde qiejt depiti: „çragua-ja, o Zot i-mað, më pasje e më plotesi te-maðe te-mirene qe më beri sot“.

Pa dygim ate nate qene dy te-lumura zemera nde Vjene. Heria ishte ajo e uçtetarit plak, i-cili çikonte pleqerin' e-ti te-siguruarë nga varferia edhe tjetëra ishte e artistit mireberes, i-cili ate dite ndjeu nde zemeret her te-kenaqurë më te-embele sa ato qe i kicine sjelë tjetëre levdatat' e ndërret e botese“.

M' i-miri çragim.

„Jakeni, djem, kur qenka i-ketiçe frikacar, lër-e-ni edhe lëte veme“.

— Jake edhe ti, Gërç, s' ngët për. Eçte vëtem për te qesure. Ç' trembësç?

Nuke trembem, o Pjeter, po as ndonjë here s' dua tã bej kete. EËte pun' e-lige; persë t' i bejme keq tjaterit? Nuke munt te kupeton, si doni tã beni kete pune.

— E, eËe ti do te pefëe, se je m' i-mire se ne; ðuaj, se trembëe nga mesonësi, eËe mos duaj te na benëe çent! Ejani eËe ler-e-ni te-mapine me te-zëzat' e-tia.

— Dote pëndonëe ndonjë dite, Aleksander.

— Çel prej teje dote kem frike?

— Mire, bej ç' te duaë, po mos vere ðe te-tjerele, sepse eËte faj.

— Dote vini ju, a po dote pini te degoni ate frikanac. Une çkon!

EËe me keto fjale u hoð nga kðisi, eËe pas ati eËe çoket' e-tjere.

Vetem Gërgi mbeti nde kopët te skolise. Ecente i-paprejtëre dyke mënduare per fjalet' e-hiðura qe kiçte deguare prej baçkenxenesvet; eËe çaku po i zjente, kur mendonëj se Aleksandri e kiçte quajture frikanac e te do bete.

„Une frikanac! S' ka ge, dot' i tregon ndonjë dite nde jam frikanac. Po ligesine kupe s' e kam per te bere; lete me ðone ç' te duane“.

Dyke mënduare keçtu degoj çapat' e çokevet qe po kðenëçine, eËe qendroj nde ventt qe kiçte qene, qe tã çihnine e qe te besonine se s' i kiçte tradëtuare te mesonësi. Per qe te fiçme te katre baçkenxenesit' e-ti u-dukne mbi murt. Pjetri eËe dy te-tjere sbritne per-qe-herëe eËe u-nxituane te hyjne nde çtepit nga finestra. Po Aleksandri, i-cili mbeti nde funt i ðepiti sa mundi me ze' Gërgit.

„Mer çportene, per sa te sbres“. Ky pa mënduare e mori, po Aleksandri si sbriti, nde ventt qe

t'jâ mirte, me nxitim u-sul nde çterpit, eðe te-mjerine Γερq ε la atje me çportene nde dore! Πosa kupeloj, se kejo dinakeri qe i beri Aleksandri dotâ silte nde rezik, ε la çportene eðe zuri te sulej eðe ay per nde çterpit, po rapandehuraj ε zuri ηe dore prej krahu, eðe dyke këyere pa mesoñesine.

— Ti, Γερq! kupe nuke dotâ besoñe. Si nuke turperoneç te bejç ηe te-tiñe pune! Te vjeðç nga ajo gruaj' ε-varfere te-pakate peme, te cilate i çet per te mbajture çpirtine!

— U verteton, mesoñes, se nuk' i voða une.

— Si nuk' i voðe? Ja se ku te zura dyke ikure se degove çaret' ε-mi. Te paçe eðe kur sbritηe nga druri, po jeçe çume lark, eðe ti jeçe larguare; s' te harita dot atje.

— Ke te-lajðiture. Çikon, se pñnerate jane kundre meje, po nuke munt t' u ðem tjetere veç asaj qe u ðaçe.

— Cili pra ε beri?

— Kete s' munt t' uá ðem.

— Dote má ðuaç; ndryçe, dote mundoneç ti.

— Le te mundonem une, pra po nuke munt t' u ðem se cili ε beri.

Atehere mesoñesi iku prej ati, hyri nde çterpit, i ra zilëse eðe mbloði djemte nde salet.

„Cili nga ju voði keto pjeçke nga drur' i zoñese Elene? Çpreñ, se dote pefeni te-drejtene“.

As ndoñe prej nxenesvet s' u-pergeq.

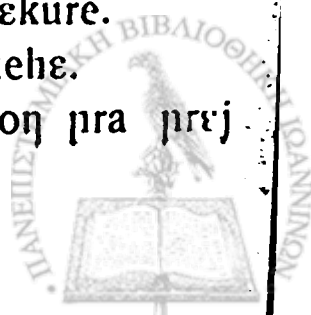
„Eðe prape pyes, cili i voði?“.

Eðe prape as ndoñe s' u-pergeq.

„Nde doñe prej juç di, cili i voði lete ngrihete! Γergji u-ngrit. Aleksandri u-be si i-vðekure.“

„Tagi dote me tradetone“, ða me vetehe.

„Ti, Γερq pra ε ηeh vjeðesine. Kerkon pra prej teje te me ðuaç emerit' ε ati.“

— Nuke munt t' uá ðem, zoteni“, u-pergeq me qendrim, po eðe me nder Γεργι.

Aleksandri mori ɛpirit — iste i-siguruare!

— Πo si mesonesi yt qe jam e kerkoq kete ge me fuqi.

— Nuke munt t' uá ðem.

— Mundimi pra dote jete yti. Me muaj te-tere nuke dote kes leje te ɛoqerog me xnenesit' e-rjere; eðe keta jane te-ndaluare te te aferohen' a te flasene me ty, pervex per gerra; per te cilate s' munt te benete ndryge. Permbi keto dote ɛkruajg ɛdo dite ne-qint raðe prej Omirit. Mbase nde funt te muajit dote jeg i gaticim te me bindge. ɛkoni tagi si-cili ne ventt te-ti“.

Ditet' e mundimit te Γεργit igine dit te-tmeruara jo vatem per ate, po eðe per gide po-ðua ɛoket' e-ti, eðe per ata mesonesite. ɛdo dite e ɛihnine Γεργine qe binte ne te-mað kujdes pas mesimevet, i mesonte pa ruçim, po me ne fytyre te-veniture. Koherat' e ruçimit nde ventt qe te dilte nga skolia nde korçetett, pinte nde vent te-ti. Eðe ɛkruante stikat e-ndare prej Omirit, eðe pas dreke, kur nxenesit hiqegine nde korçetet dyke qeçur' e dyke lojture, ay hiqej nde liqert te-vogele, qe stoliste korçetin' e skolise eðe ɛkonte oret' e-ti te-liruare i-vetem perane buzevet t' ati.

Eðe mesonesite dyke ɛikuare, se sa hole e sa me kujdes mbuqte detyrate, si ðe te-hijegimit' e te-sjelavet t' ati, ndjenine nder vetehe ne ðembje e ne hiderrim per Γεργine, eðe nuke muntnine po-ðua tã ɛihnine te mundonete me ne te-ketiðe menyre. Zoti Prokor nuke munte te besonte, se Γεργι i kiqte vjeðure remete, po e numeronte per detyre te-ti te kerkonte me fuqi ne te-bindure te-plotte, eðe te-mohuarit' e nxenesit te mos tregone fajtorine, e beri ate t' i ape ati ne te-ketiðe ge

mundim. Πο με γίθε keto ίθε nde nguεtim, se Γεργί ίθε ηε nga mē te-mirete nxenes, tek i-cili κιεθε γίθεηε mē te-maθεne bese εθε i-cili nde γίθε te-sjeλαt' ε-ti ίθε i-fisçim ε i-nderçim ε i-urte. Ndjente εθε ηε daguri ay per atē, serse passi i vdiqne perinderite, veτροηε-sit' ε Γεργίτ ε κιθιηε sjeλε nde skolit, kur ίθε εθε πο φοηηε εθε tere apesimi i ti ίθε bere ndene kujdest te Προκοπίτ, te-cilit mē te-meθεate δεθira per-dita πο-mbu-θεθιηε tek ay. Jo vetem nde mesimet ίθε i-çquare Γεργί, πο εθε nde γίθε stervitjet ίθε i-çquare, ίθε i pare nde mest te te-parevet, serse te-metet' ε fuqis' se trupit mbuθεθε prej sveltesires' ε lehtesires' se-ti se-maθε. Ιθε εθε trim με te-τεπερε εθε s' ε kursente as-fare veteheue, kur ε donte nevoja. Per γίθε keto fort τεπερε ε donine γίθε θεκετε perveç dy a treve nakare-meθεη, prej te-cilevet i-pari ίθε Aleksandri, per te-ci-line taçi πο vuante kaqe rende.

He dite Aleksandri με Πjetrine εθε με ca te-tjere πο vinine nde liqert per te rene mbe not dyke qeθεure ε te-gezuare.

„A, με te-vertete, da Aleksandri, sa bukure ε θεκοjme kohene με kete liqer. Ç' dote benime, sikur te mos ε κιθιηε. Ejani te θεheme, kuç dot veje mbe not qe nga ηera ane ε per nde tjetert“. Παπαndehuraj pa Γεργιηε qe pinte ndene ηε παρ με fytyre te-helmuare ε με syle kθyεre nga maθεte, te-cilete si fortesa ε pe-donine fuçen' ε-bukure. Kaqe jaθε veteheue ίθε Γεργί sa nuk' i degoj θεket, per sa i u-aferuane, kur, με te-pare Aleksandrine, hari vivlene qe ε κιεθε mbi guηet εθε zuri te kendoηe. Aleksandri u-trumbuλua, çume, ndonese kete as vethes' se-ti nuke donte t' ja tregonte. Nuke muntte mē te γεnte te-kenaquire nde liqert, qe ίθε perpara ati; figur' ε Γεργίτ qe vuante pa ndoηe

te-drejte eđe per ate, ište gum' e-forde, eđe nuk' e linte ate te jete nde prehje. U-perpoq me te-qesura te vinte nde prehje te-pahurat' e ndergegjese, po desrimi nuk' i ište i-kułuare; rjesetar nde mosprehjet eđe nde pendimt i ište eđe Pjetri, i-cili, dyke qene frikanac e dyke trembure te pefene te-vertetene, kište heštore per punene, tek me te-vertete e donte Fergine eđe helmohes fort dyke pare atė nde mundim.

Kište skuare mbase ne ore, kur papandehuraj Fergji degoj ne te-klidur' e ne ulerime nga ajo an' e kenetese, nga e-cila kišine skuare baekenxenesit te-ti. Sa-kaqe-heras u-ngrit eđe qendroj qe te degonte, eđe, me-gene-qe te klidurate po stohešine, u-sul nde ventt, prej te-cilit vinine; eđe kur apiti atje geti Pjetrine eđe dy te-tjere qe sulešin' andej e ketej si te mape, e qe depisnine per ndihme.

„Ç' ešte?“ ėipi Fergji, dyke zene prej krahu te-veniturine Pjeter eđe dyke skundure, atė.

— Ah! ah! Aleksandri mbytete! ėreto-e! ėreto-e, u-pergeq ky si i-mape.

— Ku ešte? u-mbyt?

— Po, po, atje perane lundrese; ah! ėreto-e!“

Fergji pa priture te-dyte te-ftuare nxori kepuçet' e roben' e sipermė eđe u hođ nde liqert; eđe pas pak te-perrjekurave te forta apiti nde lundret, ku u-leġua tate-pjete eđe me-gene-qe liqeri nuk' ište i-đełe, e geti ėrejt Aleksandrine si te-vdekure nde funtt t' ati. Passi e rembeu atė me qerene dore nga roba, u-nis per perpjete; eđe me-gene-qe nuke muntte te prehej dyke zene nga lundra, se kejo ište e-hołc, eđe ay dy here m' i-rende, u-ġtrequa te veje sa-kaqe-heras dyke bere not nde buzet te liqerit. Po te ište i-vetem, kejo pune dote ište fort e-kolajšime per ate; po trupi i Aleksandit e-nda-

lonte, eđe mezi e me ħume te mađ veġterim muntte te vinte perpara.

Te dipurat' e ħokevet te-tij kiġine heġure mesoņesit' e nxenesit' e tjere nd' ate ane te liqerit, eđe te-giđe po i epnine zemere e kurajo Ħergit; po mbe nde funt kupetwane, se Ħergi nuke dote muntte te duronte; atehere, ħeri nga mē te-riņte mesoņes, i-cili dinte not fort mire, u-hođ nde liqert qe t' i ndihte. Eđe me te-vertete ħrejt e apiti Ħergine, serse iġte kaqe ħume i-lođur' e i-keputure, sa eđe pak minuta eđe dote fundosej eđe vete me bapen' e-ti. Si u-lehtesua nga bapa mundi te apiņe nde buzet, nde brekt, eđe te dale, po sa kaqeheraġ ra perđe i-verđure eđe pak i-kuq i dilte nga goja eđe derđej mbi reret. Te-giđe sa-kaqe-heraġ e peđuane te tmeruare e dyke pġeretiture, eđe mesoņesi i ra mbe ġuņe perpara, eđe dyke mare koken' e ati te-daġure nde ġirit te ti po perpiqej t' i puġonte ġakne.

„O bir i-daġur, da me te-maļenġyere, jet' e ati te ligu nuk' eġt' e-vejsjtura te ħkembenete me t' endene. O Zot fal-na jeten' e djalit e e nxenesit t'ene te-daġure!“

Ħergi kđeu mbi ate syt' e-ti plot me daġuri, po nuke muntte te kuvendonte. Mbe kete e siper erđi nxenesi, qe iġte derġuare per te sjeļe ħeroņesine baġke me kete, eđe ky passi e pa mire i đa te piġe kripe te-tretura nde uje, dyke heđure nde ġiđ' ate kohe syte te mesoņesi e-cila ġe donte t' i đeġte: „nuke ka mē ħprese“ urđroj tã vene mbi ħe ħtrese e tã ħrjene nde ħtepit. Dy pra nga mesoņesite e ngritne me kujdes e e vune mbi ħe ħtrese, po me ġiđe kujdesn' e-tyre e luajtne ate kaqe, sa prape zuri te ridte ġak; eđe Ħergi u-lut atyreve, te moš e luanene mē.

Παραδεηhuraj Πjetri, dyke dale nga mezi i baçkenxenesvet te-helmuare ra mbi guhe perane çtresese eðe me qe ze plot me ngaçerima ða: „Γερq, Γερq, te lutem te me ndjε: Ah! sa faj te kam bere! Zoti Prokor, degoni: Γergji eçt' i-pafajm, nuk' i voði ky pjεkete, Aleksandri i voði, eðe une vajta baçke me té per nde çtrunget. Dεçi te çtreqonte eðe Γergine qe te vinte, po nuke mundi, eðe kur u degoj prapa neç, já la çportene Γergit nde doret, qe ju te besonite se ky i voði. Eðe une içham frikanac, a, sa frikanac! eðe e laçe Γergine te heqhe mundimne dyke mos pefyere te-vertetene, serse kiçha frike nga Aleksandri. Eðe ç' te beñ! Γergji dote vdese, eðe ç' dote benem?“ eðe dyke mbuare me duarte fytyrene po qante me helm te-mað.

Γergji hoði syte mbi ate me daçuri, eðe ay ngriti kokene eðe me buzete piçteliti: „Me ndjen? Munt te me ndjε?“ Per perçigje Γergji i sçati dorene, te-cilene já çtreqoj dyke ruðure e dyke derðure lot.

Atehere mesoçesi ra mbi guhe perane Γergit eðe dyke mare ati dorene tçatere ða: Ndjeme eðe mua, o bir! Eðe une te bera faj. O Zot, o Zot, ruaj-e jeten' e ketij djali te daçure“.

Γergji hoði syte mbi ate, e-cila treqonte gezimne qe ndjente, se mbe nde funt doçi i-pafajm perpara ati eðe perpara baçkenxenesvet te-ti. U-perroq eðe te dote ca fjale, po u-mundua çume eðe ra mbi çtreset i-kerpulture. Παραδεηhuraj hapi syte, eðe passi qeçi embele mbe çoket te-ti, çikoj lart nde qiçlt, eðe ða çpirtine.

Zaλahija eðe ulerimat' e baçkenxenesvet te-ti e copetonine zemren' e çeriut; nde mest te miçvet qe çanine; mbi çtreset! me ate te-qeçure prej ençeli mbi buzet te-ti, çenðej trupi i-vdeçure i-cili më içte i lumure!

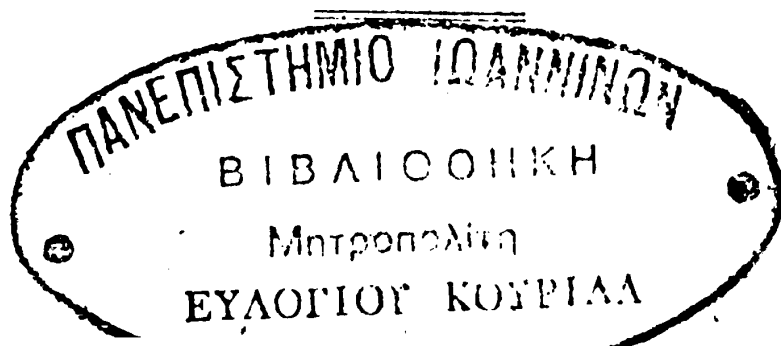
Mbe nde sunt mesoçesi, passi me veçterim te-mað

mbajti ngagerimate, ða: „Lete falemi“; εἰς mbi brekt t' ati liqeri te-qetuare, nde dritet t' embele te p̄rendimit, i-p̄duare p̄rej nxenesvet te-helmuare, beri ñe te-luture mbe P̄rendine, qe vdekjen' e ati djali te-mir' e te-urte t̄a çenteroqe nde zemerat te p̄id' atyreve, εἰς qe kur kejo jete te çkoqe per si-cilin-do nga ata, te p̄endene p̄ide baçke nde ate vent le-lumur' e te-bekuare, ku Γ̄ergi kicte vature m̄e pare se ata.

O Çq̄ipetare, me ñe te-ketiye uðe Γ̄ergi mori çragimne p̄rej Aleksandrit; po juve kerkoni vrasje nde vent te vrasjese, çak nde vent te çakut. A nuke dini se m' e maðja trimeri eçte ajo, qe e ndjen armikne e i ben mire ati? Unp̄ili ðote keto fjale çume te-vejej-tura e te-nevojçime per p̄ide ñe: „Doni armiçte t' uaj, bekoni ata qe u maçkoçene juve; be-u-ni mire atyreve qe u kane meri, εἰς faluni per ata qe u bejne keç e u ndjekene juve, qe te behi bij t' Atit t' uaj qe eçte nde qiçjt, seps̄e ay ben djeçin' e-ti te lintqe mbi te-liq e mbi te-mire, εἰς leçon ç̄i mbi te-drejt' e mbi te-çtrem-bere. Seps̄e nde daçi ata qe u duane juve, ç' fare page kini? nuke beçene kete εἰς kumerçarete? εἰς nde per-çendeçi veteme veçezerite t' uaj, ç' me teçere beni? a nuke bejne keçtu εἰς kumerçarete? Behuni pra ju te-sosure, sikundre Ati juaj qe eçte nde qiçjt eçt' i-so-sure“. (Mat̄. 5; 44—48).

Pas ketyre fjaleve pra ay qe e ndjen armikne i ngan P̄erendise, po ay qe kerkon çak nde vent çaku eçte çok e bir i Satanajt, εἰς p̄ideqe εἰς pas vdekje ðote jete baçke me té.

Te-falurite permbi te-lojturit me karta.

Me zoteni u-depit ne here nde ctepit te ne j te-voj-turi, ku e-zon' e ctepise i u-lut te loshe eae ay me karta, ky s' i beri as ne kundregti, po ndenti nde trapezet. Karterat u-ndane, eae lodra dote nisej, kur zotenia u-ngrit e da: „Lete kerkojme, u lutem bekimn' e Perendise mbi lodret, para se te nisime te-lojturite“.

„Bekimn' e Perendise!“ depitne te-gide; ku este deguare kupe per bekim te Perendise mbi karterat?“ „Pra u pergeq zotenia, „est' e uase te mareme pjese mbe ne ge, permbi te-cilene nuke muntine te kerkojme bekimne e Perendise?“ Ky cekim i fisqim i beri gid' ata qe icine ate nate atje te mos loshenemê kupe me kartera.

Nde tere Cqiperit cume luajne me kartera, eae me terepene nde kohet te Ramazanit, nde muajt t' agerimit. Per sa ctepira nuke benete ky agerim i-ckrete ngaje prigjeje se-pandrequre! Nde Elbasan gelleberesi Xafar nde kohet te Ramazanit humbi 60 lira qe kishte nde kuletet eae pastaj citi eae ctepine per te lojturre me kartera.

Eae nde Ckodre pace e degova cume te-ketiila gerra. Mos me kek, o Zot!

IIag' e fajit.

Kam kenduare nde ne flate te Konstandinurojese kete ngarje, e-cila po-dua este ne cudi e-vertete.

Me qeri ponte nde Geni-bace, qe quhej Osman efendi, i-cili kishte nevoje te-mahe te ndreqte ctepine, e-cila i kishte pesuare cume dem nga deborat' e dime-

rit eđe iđte gati per te rene. Eđe me-qene-qe nuke kiđte te hođa, qe te bente kete pune kaqe te-nevojđime kerkoj bteres per dy fotuđa te imaretit (fotuđe qihete e-dređta e te-marit tere jstene per dila dy buke nga ñe ġteri međire a perdeđimi qe Tyrqite e quajne imaret) eđe vertet qeđoj t' i ġese ato per 15,000 grođ ka j m e. Si mori kete sume, u-gezua fort, eđe pa menduare ja pefeu fatne eđe ñe miku nde fqihet, te-ciline nuk e dinte se iđte ñe kursar i-vertete. Pas ca dit pra ky hyri natene nde ġterit te Osmanit, eđe me driten' e ñe kandile pa, se arka, nde te-cilet iđine te-hođate, iđte nde mest te ġtratevet te bupit eđe te gruas' se-ti. Si t' i mare te-hođate pa square ata? Sa-kaqe-herađ ġeti kete menyre. Perane perindervet iđte ñe djer, eđe nde djerit ñe fođhe 6 a 7 muajđ. Vjeđesi e mer fođhene eđe e ġrie mbe ñe tjetere te-ndare, eđe mendonte, se te qar' e fođhese dot' i srojne perinderite, eđe se keta dote sulene qe ta kerkojne, eđe se alehere dote ġrehe kohe te pelqyre te mbuđhe qeđimn' e ti. Eđe me te-vertete punerate keđtu ngane. Perinderite kur deguane te-kliđurat' e-tmeruara te djalit, u-ngritne, eđe duađe nga đoma e ġumit qe ta ġenine! eđe vjeđesi nde kete e siper mbcti veteme eđe zuri te mbaronte punene per te-ciline kiđte vature. Po eđe Perendia rintu square: koha iđte e-lige, ñe er' e forte, er' e-forde si ato te-para- rate, e rezoj ġterin' e-kalbure, eđe tek perinderite me fođhene ġretuane, vjeđesi u-mbulua ndene germa-đat me te-hođate nde dore. Ra i-vdekuere, se ñe tra i ra mbi koket eđe ñe gozd' e-mađe i ġroj trute. Osmani eđe e ġoqja nuke muntnine te kupetonine, kuđ uđ kiđ hequre fođhene; po e kupetuane punene, si kiđte ngare kur hoqne balterate, qe te nxirnine plađkate eđe te 15,000 grođte, eđe ġetne vjeđesin te-vdekuere me kajmete

nde dore! Γίδε keto u-vertetuanë prej ηe vëzgjimi te qeverise.

Πα fjale mundimi i fajit ε ka per te gëture ηerine; Perendia menon, po kupe nuke hapon.

Ç' i suale Margaritese Kriçt-lindjete.

„Pasnesere kremterojme te-lindurit' ε Kriçtit, nena ime ε dagure. Sa ε-zëze dote me dukete ajo dite!“ ða me te-përetitura Margarita ε Martinit, ηe çur' ε-vogele ðjete vjës; keçtu i ða nenese, tek po punonine baçke perane ηe dritareje.

„Eðe persë, çur' ε-dagure?“ ε pyeti nena, dyke bere si ε-gezuar' ε ε-qeçure, tek syte i u-mbucne me lot, kaqe sa u-uη qe t' i fçinte.

„Eðe si munt te pyeç? Pandeh ti se une ε harova ate kohe para se te humpte babaj, kur kisime ηe çteri te-bukure eðe çerbetore, eðe ti, nene ε-dagure, kisne roba te-ra, eðe losne piano eðe s' kisne nevoje te qerç kemise te-traga! Më terpere mban ment Kriçt-lindjete; si sponese qe me nate eðe sulaga nde ðomet t' uaj qe t' u ðoçha: „Per çume vjet ε gezuare“, eðe si me ernite ðuretirat' ε-bukura, pastaj si viha baçke me juve nde kiset eðe degona kenket' ε-larta ε te-lindurit te Kriçtit, eðe kur dilnime, si me ernite te hoça qe t' uá ndaηa te-vobeqvet qe pinine jaçte deres' se kisese! Πο, po, eðe t' emplate eðe gide ato gerrat' ε-mira, eðe mbremanet ate mbleçjone prej miqesavet t' ime te-vogela! A sa ε-bukure ε ε-lumure icte ajo kohe! eðe dyke folure keçtu, eðe dyke heçure punene u-hoð mbi çuηet te s' emese eðe zuri te qante me pikelim.

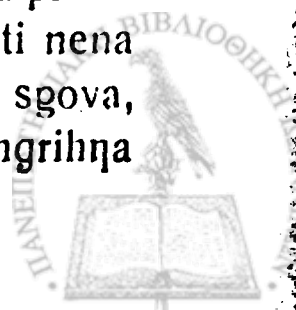
„Margarite, Margarite“, i ða nena dyke perkeçelure læçrat ε asaj te verða, tek nuke munte as vete te mbante

te forcuare zerin' ε-asaj. „Mos qaj, mos qaj këstu, kemi çume gerra, për te-cilate duhete te jemi mireqohes te Përendia, ndonese he-per-he nuke munt ti të kupetose kete. Kemi çendetne; pa mendohu sa për ε-keqë dote ishte, sikur te ishte ε-semure nde çtratt, edhe ti te çtrenqohese te perriqese vete për te-nevojçimet' ε te-pojçurrit. Pastaj kemi pune përdene; më te-qerurite, te-cilete ti s' ε ze për për, muntme te pojme mjaft mire. Kemi kete te ndare qe egt' ε-çendose ε më ere te-qeruarë; kemi roba te-ngroheta; o, sa te-mira! Ah! Margarita ime, nde ventt qe te qahemi ε te qajme për te-mirare, qe na mori Përendia, lete jemi mireqohes për ato qe kemi, let' u ndihme edhe te-varfervet qe kemi fqine më sa na erete. Ja, si te mbarojë kete vije; muntme te daleme pakëze jashte ndeper magazet edhe te blëme ç' do qe te duhete për dreken' ε Kriçt-lindjenvet, edhe ca te-paka plaçka për miqte t' ane te-mire, si për zonene Lenke, për Andonin' ε për te-verberene Annete. Hajde fçi lotte t'ent edhe mbaro punene“.

Mengjezi i Kriçt-lindjenvet erdhi edhe koha ishte fort ε-mire; djeli u duk përmbi qarkit nde tere lavdit te-ti, dyke çembelyere ate Djelin' ε Drejtërise, lindj' ε te-cilit kremteronej ate dite, Mbretin' ε-çudiçim, te-lindurit' ε te-cilit engejt' ε kane treguarë dyke kenduarë: „Lavdi lart mbe Përendine, edhe mbi dëet paqtim, mbe qerezit pelqim“.

Margarita, si hapi syte ate mengjes, pa mbi trapezet në tok te-mbuluarë më nape; edhe dyke pandehure, se ay tok diç kishte për të, u-ngrit nga-daleze, hoqi napene edhe pëti në çaqete për çohë, fort te-stolisurë, në kapelle te-hijçime edhe në pale doreza. „Ah!“ dëpi më gezim ε dyke kerçyere. „A te pelqejne?“ ε pëti nena dyke qesure ndene buzet. Me vjen keq se te sçova, nenja ime ε-dagure; nuke kishte qelim te te ngrihja

prehjene, po plaçkate jane kaqe te-bukura, sa nuke di seç te ðem; si munt te te falem ndërse? Sa me vjen keq, se kuke kam ge qe te te fal eðe une, nenocka ime!“ ða dyke ruçtuare keq ate.

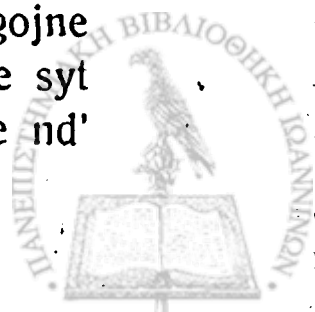
„Jam çum' e gezuare te çoh gezimne t'ent, bija ime e-ðasure, te pelqen pra zaqeta?“

„Eçte fort e-bukure; s' kam pare kupe kaqe te-bukure, ka eðe xere çoh! Kur e bere, nene? — Çdo nate, si fliqe ti, qerqa nga pakeze“ i u-pergeq nena; „kejo ngyr' e-kaltere e e-ðele dote veje fort bukure. A e qeh kapelene? Eçte kapela jote e-vjeterë, te-cilene e perserita me pak kadife eðe me qe pende, te-cilene qeloj tã qer nde mest te plaçkavet t'ona te-vjetera. Po taçi vëç, se dote merðic, sikundre je, eðe kemi tere ditene per te kuvenduare“.

Margarita u-bint, eðe tek po vëççe, nuke munte te mbante te-kenduarete; kaq' e gezuare i içte zemera!

Si hengre pakeze menges, zon' e Martinit, kur çegoj kambanene qe po binte, u-nxitua te benete gati eðe si i vëçi eðe Margaritese zaqeten' e-re, permbi te-cilene rane leçrat' e verða te çurpese, doçi baçke me ate nd' uðet, e-cila içte plot me qeres qe vinine nde-per kiçet. Margarita, dyke mbajture nga dor' e s' emese, po-ðua nuke muntte te ecente nga dale; kaqe donte te kercen' e te kendoqe! „A, nene, ða, a sa e-bukure je! Ndonese roba jote eçte robe zie, eðe kapela jote nuk' eçte far' e-re, po te vene çume bukure, eðe je si qe nga ato mbreterçat' e-bukura, qe qejme ndeper vivlat. Vetem fytyra te eçte pakeze si e zëçke, po te-tjerate jane kaqe te-bukura! je m' e-bukura grua nde botet!“

Nga dale, nga dale, Margarite. Dote te degojne tere bota, sikundre flët. Gezorem çume, se nde syt t'ent jam e bukure, po taçi duhete te vëç vëçne nd'

5. Hëriu i-urte prigëte nga keqila e-ti mbe ndone te mape, nga martesë me ndone grua te-lige eðe nga shoqeria me armiq' e ti.

6. Dendure te sjelç nde mendjet t' ende keto: e çfarete eçte koha nde te-cilet pëndes; te-çfarete jane miqte; i-çfarete eçte vendi; sa jane te-arðurat' e-tua eðe sa te-prigurate, cili je ti eðe cila eçte vejëjtja jote.

7. I-dobigimi, ndonese munt te jete i-huaj, duhte farefisas, po i-demçimi, eðe farefisas nde qofte, eçte e numeronete i-huaj.

8. Ay qe uqen numeronete áte; mik ay qe eçte besetar; memede ay vent, nde te-cilet hëriu pon mire.

9. Ajo eçte grua e-mire, qe eçte e-zoqa nde punerat te çterpis' se saj, eðe eçt' e-but' e e-qesure, qe do bupene, qe do miresine, qe ðote te-vertetene eðe fjale te-mira e te-vejëjtura.

10. Ay qe ka grua te-pasterte, te zonene, te-bindure, te-perunure, qe di te bene pëlëra te mira e te ruane çterpine, ky eçt' i-lumure.

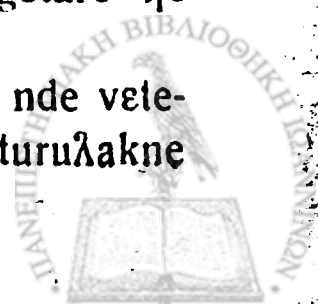
11. Ay qe ka grua te-egere nde syt, te-ndyre, grindavecke, goje-ndyre, eðe te-çperere, ky eçt' i-mjere.

12. Si vdekja jane keto: gruaja e-lige, miku i-çtrembere, çerbetor' i-vrazete nde perqigjet, eðe te-ndehurite ku çarperi ka folë.

13. Ruaj pasjene qe te çpetojë nga ndone e-keq, pò ler-e qe te ruajç gruane t' ende; lere eðe pasjen' eðe gruane qe te ruajç vetehehe t' ende.

14. Sikundre, kur hëriu ecen, me herene kembe qendron, eðe me tjetrene levis, keçtu i-urti nuke le çterpin' e-pare, nde te-cilet pi, pa vezguar' e ççture ne te-dyte.

15. Ergent-dagesine e heq e e bint hëriu nde veteht te-ti me te-hoça; maççtorine me perunjtje; turulakne

me urtesi e me te-mos-vene re te metat' e ati; eðe te-urtime me fjale te-drejta e te-verteta.

16. Herezit' e poçtere kenaqene me grelera e me te-pira; po te-urtete me fjale te-drejta e te-verteta.

17. Nuke duhete qeriu te kete bese :

- a) mbe mbrëter,
- b) mbe gra,
- c) mbe bupa t' armatosure,
- ç) mbe kafçe me brire e me ðoq, eðe
- d) mbe lumen.

18. Ay qe ka ment nuk' ja ðote botese :

Demne, qe hoqi nde punerat,
 Punerat' e-liga te çterise,
 Te-merziturat' e çterise,
 Nder' e-lik qe munt te kete nde mest te qeresvet,
 Çnderimne,
 Grindjene,
 Gelet' e paka,
 Miresin' e-ti.

19. Nde çfaredo komri e nde çfaredo fare nde u-lintte qeriu, nderonete, nde paste miresi.

20. Hëriu duhete ta lere gruane, qe do tjetere; jetene qe eçte plot rezike; zotenine, qe eçt' i-çtrequnare; mikne qe eçte geqeqtar e i-pabese.

21. Faresisasi, eðe nde mos paste ndone miresi, eçte m' i-mire se i-huaji; serse i-huaji eçt' i-huaj; fjala vjen, druri nde çterpit, nde mos paste lule, ka hije per halat.

22. Mbe ç' çterpi nuke ka turpje?

Mbe ç' çterpi nuke ka hiçerim?

Mbe ç' çterpi s' ka pasure te-vuara?

Mbe ç' çterpi ka gezim te-paprere e gidene?

23. Ata qe kane lindure prej gjid ati barku e mbe gjid ate dite e mbe gjid ate ore nuke kane ede gjid ate nature.

24. Gjid ato fjale ede gjid ato pokje dalene nga gojerat' e gjide qeresvet; po hiri i te-folurit nuk' egte mbe gjide, po mbe ca veteme.

25. Ç' ge egte bape e-rende per te-fortite? ç' ge egte e-pamundure per ata qe duane per punene? cili de est' i-huaj per filologete? cili egte armiku i gojemirevet?

26. Qe prej lindjese qeriu i vete pas se-ekruarese (fatit); e-çfaret egte e-ekruara; e-ketiile benete ede mendja e qeriu; te-ketiile ede baskerunohesit' e-ti, ç' munt pra te bene i-urti, kur gecitate prej se-ekruarese.

27. Nuke ka tjetër mik si te-mesuarate.

Nuke ka tjetere armik si smundja.

Nuke ka tjetere miresi si e-verteta.

28. Nuke ka me te-dagure ge se gendeti,

Nuke ka me te-lavduruarçime ge se miresia.

Nuke ka me te-degeruarçime ge se femija.

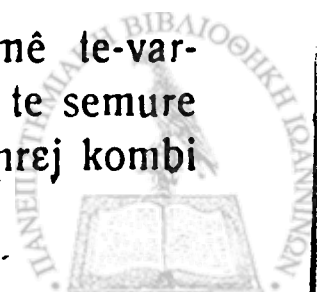
Neke ka me te-tmeruare ge se uria.

29. Miresit' e qeresvet te-mire, perhapene mbe çdo vent, ede çume lark nde qofçine.

30. Nuke duhete te piqe qeriu nd' ate vent ku 's' ka qeveri, a urdëroqene çume, a urdëroqene gra, a urdëroqene te-veqe.

I-vogeli Pier (Pjeter).

Nde qe kalive te-varfere, nde qe nga me te-varferate ude te Londrese, ponte, me nenën' e-ti te semure me me te-maqene varferi i-vogeli Pier, i-cili prej kombi

igte Frenk. Nde gterpit nuke kishte as ne kafgore buke ; po me gide keto pinte duke fergelyere nde ne çiri t' asaj. Po here pas here mendonëj per urin' e per mjeresin' e-ti, eðe mezi muntte te mbante lotte. Veqan mendonëse, sa dot' i bente mire ne portokaλ' e-embele nenes' se-mjere, qe pervedonëj prej te-nxehetit.

Kenken' e-vogele, qe kendonte me te-fergelyere e kishte bere vete, eðe fjalete eðe zerine, se igte ne djale fort i-square. Παπαδηhuraj nde uðet geh ne heri trupmad, qe ngitte ndeper muret ca kartera te-kuqe me gkrona te-meða, me ane te te-cilavet i erëj zê botese, se atë darke dote kendonte e-çquare kendonëse zona Malibran perpara gindjese.

Ah! vetem sikur te muntëam te viha atje! mendonëj i-vogeli Pier. Po pas pak te-filme, u-ngrit, vate e u-la, lagu e kreu legrate, pastaj mori ne cope karte te-vjeteruare, eðe dyke perçendogure me gezim nenene doçi nga kalivja eðe vate drejt nde gterpit te zonëse Malibran. „U kerkon ne djali' i-vogele zone, i ða gertorja. — Eðe ç' do? — Nuke di, po vetem ðote, se nuke dote pëndohi, nde e degofçi per dy minuta. — Lete vine pra“.

I-vogeli Pier pas pakeze u-duk dyke mbajture kasqetene ndene sjetuλat, eðe si beri ne te-uhture per te perçendogure Zonëne, gkoj drejt asaj eðe pa pritire, qe zona tã pyeste, zuri te ðote: „Arçe tek ju, Zonë, se nenja me eote keq smure, eðe jemi kaqe te-varfere, sa s' kemi te bleme as buke as barera. Eðe gkova nde mentt, se sikur zoteria jote te donte tã kendonte kenkene t' ime te-vogele nde ndone nga konsertat t' uaj temeða, mbase ndone vivle-nxjeres dotã blinte per ca tehoλa, eðe keçtu dote muntëa te ble me ato buke eðe barera.

Zoņa Malibran u-çudit e u-habit, kur pa kete te-vogele kaqe te çelur' e te-djegtë, eðe u-ngrit e mori kartene nga dora e djalit eðe me ñe ze te-uqture e kendoj te-tere.

„Me te-vertete ti e ke bere kete kenke?”

— Πο, Zoņa.

— A do te vijë sontë me mua nde konsertet?”

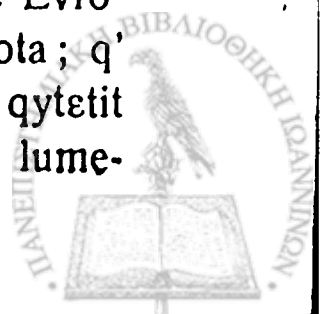
— Eðe me pyet; u-pergëq djali me ñe gezim te-na-pëfyerëim. Πο cili dote rije me nenene t' imë te-varfere?”

— Une dote dergoñ ñe ñeri, qe t' i pije perane per sa te kënenë ti. Tagi mer keto te-hoła eðe ece te bleë buke e barera. Mer eðe kete bilete eðe mbe 8 mbremanet te jëg nde ðeatret“.

Jahte menç Pieri u-sul nde trëkt, bleu buke e portokale eðe vate te nenja, se-cilese me lot gezimi ja pëfeu tere punene.

Mbremanet i-vogeli Pier vate nde ðeatret eðe portieri e çpuri nd' ate vent ku rinte zoņa Malibran permbi ñe fron te-arte, fort bukur vëçure, e-cila i beri çeñe te pinte. Pas çakeze dritate u-ndësne eðe muzika zuri te losñe ñe kenke simble po fort te-malëngyerëime. Pieri nga gezimi çtreqoj duarte, içte kenka e-ti. Nde zet te kenkes' se-re dëçqesite u-ngaçeriane; po kur u-ngrit zoņa tã kendoñe me zen' e-saj t' embele e te-forte, fjalete içine kaqe te-malëngyerëime, eðe me ñe te-ketiñe ze e menyre u-kenduane, sa gid' ajo gindje e-mað' e e-spëçure zune te dërdnine lot.

I-vogeli Pier nuke kujdësej më per te-hoła, apinte se kenkene ja kendoj m' e çenuara kendoñese e Evropese. Πο ndjeñat' e çpresate nuk' i duañe te-kota; q' atë nate ñe nga më te-meðeñte vivñe-ñxjeres te qytetit ða 300 lira per kenkene, eðe zoņa Malibran pat lume-

rine mbe te-nësermene vete t' ja çrjere ato nenes' së
Pierit te-semure εδε ε uroj ate ηe te-pritme te lumur'
ε te-nderçime.

Si ηe çupe u-çqua.

Ποστ' ε lart tete-δjete vjet më pare ponte nde ηe
çterpize te-varfere, nde Paris, zoti Boner me te çoqene
ε me katre femije.

Zoti Boner igte zograf i-mire, εδε ε çoqja çerpte;
qe te dy punonine qe nde menges ε per mbremanet,
εδε mezi muntnine te uqenine vetehe' e-tyre εδε
femijene.

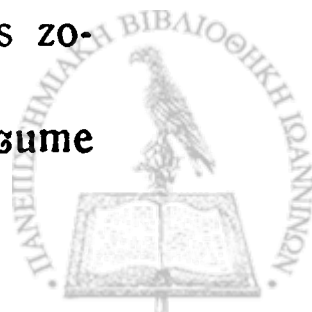
Nena nga mundimet' ε-çume vdiq, εδε Rozene ε
la tete vjeç. Pas vdekjes' se nenes' se-tyre femija u-
vune ndene kujdest te ηe plake, ε-cila per dita i der-
gonte nde skolit.

Πο Rozese nuk' i pelqente skolia, εδε më te-çu-
mene kohe ε çkonte nde ηe pyλ perane skolise. Peran-
daj i áti ε hoqi nga skolia εδε ε vuri ndene moðistre
qe te mesonte te-çerpure. Πο as ketu s' i pelqeu Rozese
εδε pas pak kohe u-smur.

I áti dyke pare, se Roza s' igte per asqe, ε mori
me vetehe εδε ε linte te defrente veteme nde ðomet,
ku punonte vete.

Dyke mbeture Roza atje ε çkonte kohene ngriture
çdo qe çihε ε bente i áti. Atehere per te-parene here
i áti kupetoj, se ε bija rendonte çume nde zografiqit,
εδε perandaj sa-kaqe-heraç zuri tã mesonte, si te zo-
grafiste. Q' atehere Roza me pìde çpirt u-ða pas zo-
grafiqise.

He dite qeλοj te zografisηe ηe ði, εδε kaqe çume

i pelqeu pun' e-saj, sa vendosi te zografishe vetem kafce.

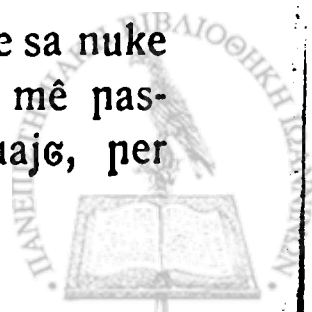
Po me-gene-qe nuke kishte te-hoza qe te blinte çembela, bente te-breëura te-pata ndeper arat eëe atje jashte punonte tere ditene. I donte çume kafçete, eëe i vinte çume keq kur i çihete se i ðernine. Po me gëde keto kishte maël e degeronte te zografiste te hequrat e atyre. Andaj dendure vinte nde vendet te Parisit ku ðernine bageti, eëe dyke ndehure permbi ne vandak bari zografiste kafçete qe ðerëçine, tek bariq' e miç-çitesite i vine potuël' e habiteçine.

Nde çterpit te-re, ku ndehiti baçke me te veëan' e me te motrate, beri ne lulore (vent per lule) permbi kulmt te çterpise, ku mbante ne qenq te-ciline e perdorte per çembela. Dendure i veëaj ja merte nde dore eëe e sbriste nd' uëet per te kuloture, pastaj e ngjitte nde vent te lulevet qe içte permbi kulmt te patit te-çtatete!

Roza, kur içte 19 vjeç, dergoj dy kora te-punuar me vaj nde tregimt (exposition, εκθεσις), eëe gykatesite i levduane fort. Kejo i ða çume zemere e kuraje Rozese.

Nde 27-ne vit te moçes' se saj e-çquara zografi' e-saj, „Kau i Kantalise“ mori bravuren' e-arte eëe u-ble prej Qeveris' s' Engleterese; eëe Qeveri' e Francese i dergoj ðureti ne ene te ergentte, eëe t'ane ja vune drejtones (directeur, διευθυντής) nde Skolit te Mjçsterivet, qe mbante Qeveria per te mesuare çurate. Po per fat te-keq i áti nuke poj qe te tragegonte remet' e punes' se-ti se re, se vdiq q' ate mot.

Q' atehere Roza pat porosira te-meëa, kaqe sa nuke munte e nuke apinte t' i beqe. Katre vjet më pastaj beri ne kore, qe tregonte ne panair kuajç, per

te-cilene u-habitne gume nd' Engliterret e nd' Ameriket, eðe u-git nde qe Engles per 1750 lira!

Me dite, pasi u-be e-çquare nde botet, perandorega Evgeni hyri nde domet te saj pa dene ze per kete eðe e geti dyke punuare. Posa pa perandoregene, Roza u-ngrit, qe ta priste, po perandorega e perqafoj eðe e rudi. Perandorega, pasi pa tere punerate, iku, eðe atehere Roza pa permbe kraheruart te-saj qenen' e çqimit „Kryqn' e legesnes' se nderit“, e cila qene ege m' elarta, qe muntte te qrite perandorega. Kete perandorega ja ngiti permbe kraheruart pa kuptuare Roza, kur e perqafoj eðe e rudi.

E-ketile ege historia e Rozese Boner. Eðe nde do ndone te benete i-çquare si Roza nde kete jete, duhete te punone si punoj ajo serise nderi eðe kamja fitonene vetem me gume e te-panumeruare mundime. Kur u-pyret qe here, si mundi te benete qe kaq' i-mire zograf, u-pergeq: „Mjesteria do zemere, mendje, qpirit, trup. Asge me pak se keto munt t' i fitone dagurine. Une e mora bupe. Ajo ege bupi im, bota ime, endepa e jetese s' ime, era, me te-cilene poq. Asge tjetere qoh, asge tjetere ndjen, per asge tjetere mendonem. Asge tjetere me heq. Eðe deqeron te benem e-qohure vetem me ane te puneravet te-mia.

Te-ketile mendje duhet te kete, kestu te ndjone eðe te poqe ay qe do mbaresi nde kete bote eðe lumeri nde tjeteret.

Daguria uðehesqes.

Perpara gume jeteve, nde vitt 1095, u-be qe perzjerje e-maðe nde tere Evropet. Te-qide, te medeq e te veqe, te pasur' e te varfere, mbreter e bujqer u-ngritne,

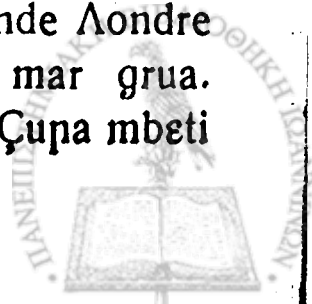

u-bene qe uçteri eðe vatne nde Palestine, qe te perzine s' andejmi Saraqinasite, do-më-dene Mohamedanete qe kigine ndene ruçtet vapin' e Çenteruare. Kejo levizje nde istorit quhete „Kryqmbajtja e-pare“. Po per fat te-keq nga ata qe u-nisne fort pak u-kdyene nde memedët te-tyre; çume vdiqne uðese nga te-vuarate e nga skamja, te tjere u-vrane ndeper luftat, eðe te-tjere uzune sklëver prej Mohamedanevet eðe mbetne çume vjet nde sklaveri si mos më keq. Nde mest t' atyre qe kigine rene nde dore te Saraqinasvet-igte eðe qe djalog Engles, i-cili igte çtreqnare ndene mundim temad, te punonte koreçtin' e qe Saraqinasi te pasure e te asperere. Ne e-ketile pune per qe luftetar igte qe çnderim i-mad; kejo si eðe deçperimi per te fituare ndoqe here lirine e bene djalogne fort te-menduare.

Po goca e zotenis' se ti, çume here dilte per te breðure nde koreçtt eðe e çikonte mbe ç' gendje te keqe gendej i mjeri. Ndjeu nde zemeret qe ðembje te maðe per atë eðe ndoqe here e nguçelonte me fjale t' embela. Ay i pefente çume gerra per memedën' e-ti te-large. Mbe nde funt goca zuri te mendonej, si te bente, qe tã legonte djalogine. Eðe me qene qe vendi, ku pinine, igte buze deti, mundi t' i greqe qe vent nde qe anije, qe dote ikente nga limani.

Natene pra i hapi deren' e koreçtit, i ða ca te te hoða, eðe i ðote: „Na tani kðu nde Engliterret t' ende“.

Ay nde kryet nuke donte te ikente eðe te linte atë te vuante e te hiqte tere zemerimn' e t' et. Po goca qendronte, sa i-riu i u-fal ndërse e me lot i ða: „Atehere eðe ti duhete te ikenç fçehuraj eðe te viç nde Londre eðe te kerkojç Bekketne, eðe une dote te mar grua. Djalogi apiti me siguri nd' Engleterret. Çupa mbeti

nd' Afrike per ca kohe, po nuke muntte te duronte ndarjen' e ati; andaj ne dite iku fshuraj edhe ajo nga stepija e t'et qe te kerkonte te-dagurin' e-saj.

Vetem dy fjale anglisht dinte, „Londre edhe Bekket, te cilate i kishte mesuare prej djalogit vete.

Dyke hipure nde ne anije prej Engliterra da: „Londre“, edhe kapedani e priti edhe me siguri e çpuri nd' Engleterret. Kur apiti atje edhe pëti, se kryeqyteti ishte edhe çume lark, u-nis mbe kembe dyke dene cilit-do qe pënte përpara: „Londre“. Mbe nde funt apiti nde Londre, e cila pa fjale atehere nuke kishte më tepër se 400,000 qeres, si tagi; po sido-kudo ishte ne qytet mjaft i-mad „Bekket, Bekket“, zuri atehere te dëste goc' e huaj, edhe qerezite e çikonine si te-habiture, dyke mos kuptuare, se ç'donte ajo. Po mbe nde funt ne i-qohure i Bekketit kuptoj, se ciline kerkonte ajo, edhe e çpuri tek ay. Bekketi e perqafoj me mañ çume e me lot nder sy, dyke menduare, sa te-keqia kishte hequre ajo çup' e-mjere, po beshetare; edhe per-se-çpëjti e mori per grua. —

Keta jane perinderit' e te-çquarit kryepift te Kantabrigise, e Thoma Bekketit.

Kejo histori ehte far' e-vertete, ndonese ehte kaq' e-vjeterë, edhe na verteton atë fjalen' e-urte: „Bej temirene edhe hiñ-e nde dëtt“.

Te-mire nde ventt te se-ligese.

Ne Amerikan i-egere vate ne dite nde çtepit te ne zotenie, po fort keq zemeruare. Kur u-nyet, perse ishte kaqe keq zemeruare, u-perqeq: „Zoti Smid vuri qent' e ti te me hanine, edhe mezi e me çume mun-

dim çretova. Bera bë, së nde te-paret kohe te-pelqyere dotà vras“.

— Eðe ç' dote fitojë, e pyeti miku i-ti, nde e vrafë ?

— Aspe, vëtem dua t' i mar çragim për te-keqene qe dëgëte te me bentë.

— Πο nuk' eçt' e-drejte t' i març jetene e ηëriut.

— Πο mos içte e-drejte për ate te vintë qente te me çanine ?

— Πα fjale, nuke, πο kejo s' te eη te-drejte tà keë atë për çembeëe e te bejë si ay. Pervëç kesaj dote veë vëtehëne t' endë ndene ηe mundim te-tmeru-are për jëte.

— Ç' te beη pra ? pyeti i-egeri.

— Te ruajë ndoηe kohe qe t' i beë mire, eðe atehëre dote kupetë, së kejo eçte çume m' e-embele së çragim-marja, eðe dyke bere keçtu nuke dote keë për te pare ndoηe te-keqë, πο mbasë çume bekime dote gëç.

— Dote beη pas keçiles' së zoterise s' atë, ða i egeri, sëpse përj provimi di, së zotënia jote kupe nuke ðote gëçëtra“. Keçtu u-ndane te dy miqte.

Πas ca javeve i-egeri Amerikan eði prape nde çterpit te mikut te-ti, dyke pasure ηe lekure bonafsi¹⁾ fort te-bukure.

„E! i ða miku, posa e pa. Ku e godite kete lekure kaqe te-bukure ? Dote te jëte çum' e-vejëjtire për nde dimere ! Bësoη, së nuk' e ke vjëðure !

— Nuke, miku im. Ti di qe përj çume kohe i-kam lene zakonët' e-liq te kombit t' im, ndonësë gëç-përpara çume vëçterime. Kam arðure, qe te te ðëm, së e kam fituare kete lekure.

¹⁾ Не fare kau.

— He dite igr̃a per gah nde pyjet, eđe ciline panden, se gęta perpara papandehuraj? gęta zotine Smid̃, i-cili vuri gente te me hanine. I-pari im mendim igr̃e — ęiko si eđe punerate eđe armiku me ra nde duart. Dot̃a vras; po atehere me eđe nder ment fjalete t' uaj, eđe vendosa t' i beņ mire.

Andaj e mora nde tendet t' ime eđe e prita me gide zemere. Nde mengęst e ępura vete per nde uđet te-mađe, seņse nuk' e dinte uđene, eđe atehere i đage dorene e i đage:

„Uđ' e-mbare, tagi e di uđene te kđeneę nde ętepit t' endę. Kur te gęta veteme nde pyłt, Satanaj me đa te te vras, seņse sikundre di, perpara kohę vure gente te me ęanine eđe qęęęę, kur une sulęga qe te ępetoņę nga ata, po une e munda ngasjene, eđe nde ventt qe te te vrisņa, te bera ęerbim. Ece, eđe mos j̃a bej keętu ndoņej tјeteri“.

Heriu u-habit, kur degoj keto fjale, seņse e kicte hapuare atę qe me kicte bere. Eđe me ęume nder me ftoj nde ętepit te-ti eđe me gostiti, me đa eđe kete lekure te mbulonem dimerine me atę, eđe u đa ęerbetorevet, sa here te ękoņ nga bujqerij' e-ti, te me presene e te me ęerbeņene, eđe keętu fjalet' e-tua me duaļe te-verteta. Un' e diņa, se zotenia jote nuke đua geņęętera! E ndjęņ vetehene t' ime ęume te-lumure.

Si ne Engles te-fisçim e ępetoj ne macę.

Nde kohet qe tere Engleterra igr̃e nde lufte te-tmeruare nde męst te ęeri tјaterit, e-cila lufte eęt' e-ņojture ndene emerine: Lufta e Trendafilevet te-Barđe e te Kuq, ponte, ne zoteni, qe quhej Henri Uniat, i-cili igr̃e nga peđi i Trendafilevet te-kuq.

Ky qeri i-fisqim u-hod nde burkt prej armiqvet te ti, eðe pa fjale atje dote kicte vdekure nga uria, po te mos i kicte derguare Perendia uqim me ane te ne mace, sindekur i kicte derguare nde koherat te-mocime Iliut me ane te korbavet.

Zoti Uniat ne dite pinte permbe gtraset te-ti prej kacete e te-ftohete eðe po driðege nga te-ftohetit' e nga notia, eðe ment vdiste nga uria, se s' kicte uqim te-mjafte e te-vejçture, kur ne mace u-duk nde finestret te burgut eðe u-hod mbi guhet t' ati. Zoti Uniat e-per-keðeli eðe keçtu zune backe ne miqesi.

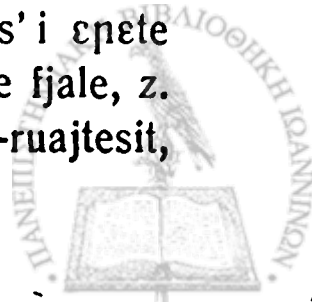
Ditene tjetere macja u-duk prape nde finestret, po kete here, sikur se e kicte kupetuare gendjen' e keqe e mikut te-saj te-ri, mbante nde gojet ne pelumr.

Zoti Uniat e ndoli eðe macja i erd perane eðe pelumbine ja la nde doret. Zoti Uniat atehere u-mendua te perdorne kete menyre, qe ta bente burk-ruajtesine t'i riqte e t'i gatuate pelumbine. E ðepiti e i pefeu, se sa vuate nga uria, e i u-lut, nde mundej, t' i erpe gesendi.

„Kam te-çkoqure e te-açpene urðere prej te-parevet te-mi, da burk-ruajtesi, te mos u ap vep buke eðe uje eðe keto te-paka, eðe nuke munt t' i çkel porosit' e te-parevet te-mi, se kam frike mos me beqene ate qe s' ta pret mendja.

— Mire, da z. Uniat, po nuke te kerkoj te me sjeçç uqim, po te açç te me gatuate ndone uqimne, qe dote t'a ap vete.

— Çume mire, da me te-qeçure burk-ruajtesi. „Kuc nuke ka te haje enderit karvelle!“ Mire, te zotonem, po ç' dobi nga keta te-zotuare, kur as qeriu s' i erpe leje te te sjeçe gesendi“. Po posa mbaroj kete fjale, z. Uniat i pefeu pelumbine, per habitje te burk-ruajtesit,

i-cili nga turpja e mori prej duarvet te te-burgosurit, eđe pas η' a dy ore ja sođi te-gatuare e te-valuare eđe ja vuri z. Uniat perpara kembevet.

Q' ate dite e per sa dođi nga burgu mica i silte per dita nga ηe pelumr, te-ciline ja gatuante burk-ruajtesi, eđe kegtu u-ruajt jeta e ati ηeriu fisnik.

Si dođi nga burgu, kur u-vu raqtimi, eđe mori prape ofiqet' e pasjet' e-ti, nuke hapoj eđe cnetimtaren e-ti mice, po dergoj e ja suađe nde cterpit, ku mbaroj ditet' e-saj plot me ndere e me te-mira.

Q e n d r i m i.

Mē cume se dyzet vjet mē pare ηe djale kembe-sbađure e me roba te-cjera hyri nde ckronetoret te drejtari te ηe fabrike nde Glaskov te Skocese, eđe prej ati kerkoj punen' e te-cpenit perra andej e ketej.

„Kejo pune do cume te-rendure“, da drejtari me ηe ze te-forde. „Pastaj e-para pe qe duhete per kete cote te kec keruce“.

Djali u-helmua fort eđe ckoj. Ponte me te-ndrycme punera qe bente ditene nde trekt eđe natene flinte nde ηe grazt. Pa ckuare dy muaj djali fitoj kaqe te-hođa sa i duhecine per te blere ηe pale keruce. Atehere erđi prape ηe menges te drejtari me kerucete ne kembe.

„Na, Zoteni, tađi kam keruce, i da djali me ηe ze te-uđture“.

— „O“, da drejtari, eđe mezi pēti ηe tjetere ckak qe te mos e mbante. „A do ketu pune? po nuke mundete, djali im, te pēc pune ketu me keto roba te-feliqua; dote na feliqc te-gide“.

Djali per ηe te-filme u-gent nde dycim eđe pas-taj dođi pa bere tjetere fjale. Pa ckuare pacte muaj

qe atehere, ne dite me roba te-reja praj ne cohe se-
trage po te-geime, erdi prape te drejtari. Kete here drej-
tari mori ne fare enterese per djaline eade per te-parene
here e vuri re djaline me kujdes. Faq' e djalit e-dobete
eade na pak i pefente, se per gume muaj kigte prere
praj bukese, qe te muntte te fitonte te-hoza per ato
roba. Atehere drejtari e pyeti me ndryce eade me hi-
rim te-mad geti, se nuke dinte as te gekruante as te
kendonte.

„Qe te te mareme nde fabriket t'ene egte nevoje
te mesojge te-kenduar' e te-gekruare“ da: „Nuke kemi pra
ndone vent per ty“.

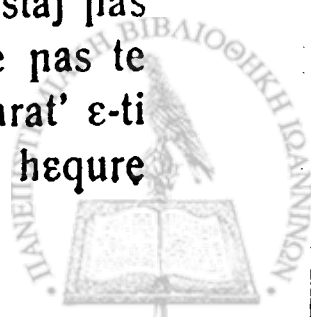
Faqeja e djalit u-be e-verde si dyle, po na bene
ndone fjale, na treguare ndone te-qare, iku eade prape.
Kete here vate pese-mbe-djete mila lark nga qyteti eade
geti pune nde ne patos, i-cili igte perane ne skolie se
natese. Nde funtt te motit vate eade prape nde gid ate
gekrohetore.

„Munt tani te gekruan e te kendoq“, da i-mjeri
djale me fjale te-gekurtera.

„I dace pune“, dogte drejtari pastaj pas gume
vjetve, „se m' igte mbugure mendja, se me kohe dote
muntte te merte eade vendine t' im, po te vendoste per
te fituar' ate. Herezite pak nga pak mbrodesojne, po
ay djale egte sot i-pari pas meje nde fabriket“.

He ngarje e Galileose.

Galileua si u-verbua ponte nde ne bujqeri te-ti, qe
e kigte jagte qytetit Arqetri, ku igte perzene pastaj pas
gume te-ndjekurave. He menges ne mot te-tere pas te
denuarit te-ti nde Rome, mendonej per te gekuarat' e-ti
te-helmuara eade per te-tjera te-keqia, qe kigte hequre

ε πο·hiqte. Ky mendim ε hiðeroj fort εðε δεγι te pinte nde ðomet te-ti te-vogele. Πο qe te largonte fare prej vetehe's se-ti ata mendime te-pikete, zuri te ecente ndeper ðomet te-ti. Πο nuk' u-kenaq mbe kete, εðε δεγι te levisq' ε te mare ere mē liuare, εðε dyke hapuare, se iqte i-verbere, doλi nga ðoma jacte. Per-se-çrejtj mendj' ε-ti ε-ngriture zuri te sbutete εðε dyke eçure ndjente ne te-prejtura nde vetehet te-ti εðε nde zemeret ne daçuri per vetehe'n' ε ti, per ηerezine εðε per ata armiq't' ε-ti. Mbe nde funt kaqe u-prejt, sa ato te çkuarate vale ε te-heçura te jetes' se-ti i suaλe ne te-qeçure, εðε dyke qertuare vetehe'n' ε-ti per dobesirene qe ε kiçte ruçtuare δεγι prape te jete nde mest te miçet te-ti, po sa-kaqe-heçaç kupetoj, se fort terepe iqte larguare prej çteris' se-ti. Eçte ε-vertete, se dinte çume mire uðet' ε kodres' se-ti se daçure, permbi te-cilene, ecente, po pas te-verbuarit te-ti as kupe s' kiçte dale nga çteria. Ku vale iqte? Ku donte te vinte? Giðesia potuλe tij iqte nde prehje. Per ne te-imete u-trempr εðε qendroj. Mε ne te-luajtura te forte te duarvet te-tia i çpuri ato nde syt te-ti, εðε dyke ferkuare ata, mε te pçeretiture ða: „Keta sy, qe me kane pefyere qiçj teriç, taçi as ne rjese te-vogele te ðeut nuke duane te me pefenene, po durim“. Eðε mbeti atje mε duar liðure sikur se pristete per ndihme ndone ηeri.

Pas ca te-imetave pandehu, se degoj zen' ε ne çkopi permbi guret. Dyke mape atehere zemere ðepiti „Veλa! — Cili eçte aty?“ iqte pergigja: „Ç' do? Mos do te me arç gesendi?—O, dua ti te me beç ne te-mire“, ða Galileua. Eðε i-huaji u-perçeq: „Per fat te keq nuke dote munt te beç ate qe doni, o i mjere, se pak mē pare qava nde zemeret t' ime fort keq fatkeçerine nde te-cilet gendem. Πο jo, jo; qendro, mbe nde funt

jam i velezër me te-vertete, po, më tepere edhe nga atë te-pasurite, me gride varferine t'ene. Na ketu kam qe karvele buke çume te-mire. Më kanë nde Goełot (bujqeria e Galileose), edhe dote beç mire te vesh edhe ti atje, se atje pi qe qeri i-pasure, po fort i-mire. Na, mer-e. Po ku je?”

— „Te falëm ndërse, po nuke kam nevoje për bukene t'endë, o miku im i-mire. Jam i-varfere, edhe e vëtema e mire qe dua te me beç edhe te me çrijesh nde çterpit t'imë“.

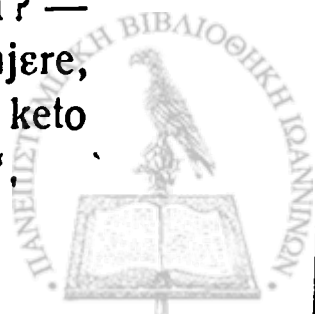
— Çe? te te çrije nde çterpit t'endë! Po une jam i-verbere! edhe te te mëm te-vertetene, qe kur se jam lindure, as kupe s'kam pare driten' e djełit!“

Galileua përetiti fort aqerere e fort helmuares; po tjetëri i dha: „Ndje-me, nde te pandeha për te-verbere. Qeriu pa sy ben çume te-lajditura. Po lete vemi. E di mire vendine.“

— Do atehere te me çrijesh nde Goełot? A e di uđene? — Eđe atje do te vesh? — Po. — Atehere lete vemi. Ku e ke dorene. — Na-e“. Eđe për qe te-imete si kerkuane doren' e qeri tjetërit, me nde funt i përne. Eđe keçtu çkuane.

„Ketej, dha i verberi i-huaj; me dukete, se edhe ti je plak; sa vesh je, o vëla? — Më tepere se çtate-đjete, dha Galileua. — O, jam më i pasure se ty nde vitet, jam tete-đjet' e dy vesh. Po çe me kete? Robate t'endë nuke me dukene te jene roba qeriu te-varfere. O, te lutëm zoteni, te me ndjesh. Robat' e mia te-varfera dote te . . .“

— Te lutëm, perse nuke me dua tani, vëla? — Po ti je. . . . O, une, une jam qe i-verbere i-mjere, i-cili dote mbetega pa ndihme nde uđet me gride keto robat' e-mira, po te mos me ndihete qe vëla si ti“.

Γερ mbe ca te-filme qe te dy dyke heçture po ecnine, per sa kamban' e fçatit u ða ze e kupetuanë se igine perane bujqerise.

„A do më te-vertete te vëç nde bujqerit te Goglose? A e qeh eðe te-zon' e asaj, zone Galile? — Po, e qoh; po ti e qeh? — Po, mjaft mire, eðe më kete dua te ðem, se, ndonese s' e kam pare kupe, kupe s' kam ikure nga port' e ti pa buke; eðe cili nuk' e qeh? Bota ðote, se ay eçte qe qeri i-mað e i-çquare, po çoket' e mi eðe une e quajme qeri te-mire, sepse as ndone nuk' e kupeton te-berete mire si ay, eðe perandaj qide e duane, ndonese më syte t'ane nuk' e qoheme“. Këtu eçte eðe më Iisu-Kristine eðe më ata qe i besojne. E duane, ndonese s' e kane pare kupe.

Mbe keto e sipere nde çtepit te Galileut qe nxe-nes i mesonesit te-mað hyri nde ðomet, nde te-cilet e kicte lene plakne te-merziture, po e qeti ate te-zbrazete eðe derene te-hapure.

Më frike ðepiti miqt' e çerbetorete eðe i dergoj qe te vezgonin' e tã qenine te-verberin' e-daçure. Kur e qetne, ðepisnine nga gezimi; eðe nxenesi sa-kaqeheraç u-sul tek ay plot me mireqohesi, se e qeti pa pesuare qe. „Zoti Galile, nuke di, sa u-trempe!“ Eðe dyke ðene keto i puðte mesonesit duarte, pastaj pa eðe çokn' e ati te-verbere, i-cili atehere kupetoj, se ciline kicte sjelë.

Po para se te çkonte te-habituirit' e te-varferit, Galileu e perqafoj eðe i ða: „Na, miku im; na qe vëla i Galileut. Te-berete mire na beri vëlezër. Me çpetovë, miku im; po nuke di, se eðe Galileu taçi eçt' i-verbere? Eðe çdo qe qe munt taçi t' i pakesone fat-qerine eçte t' u ndihqe te-tjerevet, qe vuajne. Jake, çterpia ime ðote jete eðe jotja, eðe buka ime ðote jete

faqen' e-mire te-gese per te-cilene flët eðe te-ligene. Nève kemi per te vezguare qe te dyja pas raðese nde te-cilet i gëjme.

A. Faqj' e-mire eçte kejo : „Kuç ecen më te-urtete benëte i-urte“. „Te-urte“ ketu do te ðote jo ata qeres qe jane te-diture a kane dituri te botese, po ata qe jane më te-vertete te-mire, do-më-ðene te-drejtete, te-mirete, ata qeres qe kane diturin' e-siperme e kane frike Perendie e pojne pas porosivet t' ati.

„Te-ecure më ata“, do te ðote te çoqerone qeriu më ata, t' i beje miq te-ti, e keçtu te këte per pasqyr' e per çembelle uðet' e atyre e te poqe pas zakonvet e pas jetes s' atyre. Sepse vertet keçtu ka per te ngare, nde qofte, se dot' i bejme miq. Stiku ðote keçtu : „Kuç esen më te-urtete dote benëte i-urte“.

Eðe dote benëte i-urte, jo se te-urtete e keçilojne, e mesojne a e qertojne ate qe pon me ta. Nuke pertojne t' i bejne keto, kur eçt' e uðese e puna i do t' i bejne, po veperojne e kane fuqi mbi qeri-tjatrine, jo kaqe më ane te ketyre gerrave sa më fuqin' e çembelles' se-tyre. I mesojne qerezite më tere me ane te puneravet se më ane te-fjalevet. Mendja veperon mbi mendjet, eðe karakteri mbi karaktert.

Çoheme, më ç' menyre qeriu i-mire silëte mbe çdo kohe, eðe mesojme çume nga sa çoheme. Çoheme, qyç silëte nde te miret, eðe si i duron te-keqijat' e mjeresine. Çoheme, ç' pagim ben kur i bejne ndoqe te-lige. Dyke çoqeruare dendure më ate jo vetem çikojme, ç' ben, po eðe çume here mesojme, perse ben keçtu. Ngajat' eðe punerat' e ati jane te-qohura te miqt' e-ti. Gide keto nuke muntqene veç te këne qe fuqi e qe vepërim mbi qe. Kur qendemi nde kohera qe ngasene më t' atijate, mëndonemi, ç' dote bente ay. Kur pesojme

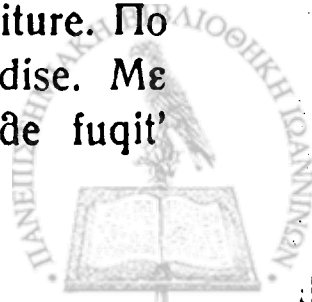
ndone te-keqe nga ndone a çahemi, kujtonemi, qyç ay kishte zakon te fliste e te bente nde te-ketiła ngarje. Kestu çembel' e ati ka qe fuqi e rendesi mbi ne. Muntme te sjelme nde mendjet t'ene mbase çume fjale t'ati qe isine plot me qyç te-çendose; po më çume te-sjelat' e ati pojne nde kujtimt t'ene. Po-çdua pa kuptuare miqt' e ati çohene çume dobi nga i-ketiłi qeri.

Me keto fjale nuke dua te çem, se ndone tjetere fuqi veç fuqis se Frymes' se-Çenteruare munt te ndryçone zemerene, a se munt tã bene qerin' e-lik te-mire. Kejo pune eçt' e Perendise, eçde vetem e Perendise. Po çoqeri' e te-urtit eçte veçele, eçde veçele fort e-çenuare. Eçde ndonese me çoqerin' e ati ndryçim i-mađ nuke benete, po qe funt i-mire munt te viqe, eçde mbase benete gati uđa per kete ndryçim.

Më te-çumete prej neç a nuke dime çume qeres, çoqeria e te-cilevet ndjeçme, se na ben çume dobi? Nde mest te miqvçt t'ane a nuke kemi ndone, me ane te çoqeris' se te-cilit ndjeçme, se lartesonene mendimete t'ane? Kur çendemi perpara ati, nuke flaseme si te-mape. Ne qe se-perbrendçmi na çote, te kemi per çembelçe te-folurit' e te-sjelat' e ati, eçde keçtu fitojme frymen' e karaktirit t'ati. Kuqe nuke ikeçme nga perpara ati pa ndjere, se patme dobi nga çoqeria e ati. Kaqe eçte qe e-vertete, se „kuç eçen me te-urtete çote benete i-urte“.

B. Po mjere! eçde faq' e-lige e kesaj qeçe eçte giđ açtu e-vertete. „Çoku i te-mapevet çote humbete“.

Eçde ketu „te-mape“ nuke çote çote qeres, qe s' kane perparime a mendje. Ata qe kuptonene ketu munt te jene mendje-çole, te-fisçim, eçde te diture. Po jane te-mape pas mendjes' se Fjales' se Perendise. Me giđe perparimçt' e mendjes se tyre eçde me giđe fuqit'

ε-tyrε te-pelqyera nuke kane besc te-vertete, jane te pabese, εδε as ndone, vertet, eote kaq' i-mape, sa i-pabesi.

Εδε „çoku“ i te-ketiļevet nuk' eot' ay ηeri qe u-hođ nde çoqerit t' atyreve nga ngarjete ε se keçtu ε δεç koha, permbi te-cilate ay s' munt te kete fuqi, do-me-đene nuk' eote ay ηeri, qe i ka fqine a çoke te punese, a ane te femijes' se-ti, po eote ay qe sgeđ ata per çoke te-ti εδε i ben miq te-tij, ndonese koļaj muntte te bente ndryçe.

Per te-ketiļene duhete, se çoku i te-mapevet dote humbete. Fjala „dote humbete“ mundet te mepete pas dy menyrave.

1) Ay ηeri ca nga ca dote prigete; karaktir' i ati dote benete m' i lik; zakonet' ε te-sjelat' ε ati dote benene si te çokevet te-ti te-liq; dote humrre ndjehen' ε se-drçjtese ε te çtremberise, εδε pide mesimet' ε mire, qe kiçte ndone here dote humbene a dote çuhene.

Te kesaj geje lete sjeleme ηe pasqyre. Ne djaloç iken nga çterpia ε perindervet te-ti, ku kiçte mape apesim te-mire, εδε del ε vete nde vent te-huaj. Me-qene qe çtreqimi ε beri ate te lere ata qe ε mesuane ε i hoqne uđene per atehere, hiçete tani nde mes te çokeve te-riq. Po nuke ben te-sgeđure te-mire; vete me ata, fjalet' ε punet' ε te-cilevet duhej tã bintnine sakage-heraç, se nuke jane miq te-mire per atε; po nuk' ε le çoqerin' ε atyre, εδε atehere akoma, kur çeh, se sa ligesi ndene te-sjelat t' atyre te-pelqyera fçihete; po εδε qendron te jete çoku i te-mapevet, εδε sa-kaqe-heraç fjalet' ε stikut t' ene dalene te-verteta, do-me-đene i-ketiļi ηeri humbete. Uđet' ε ati te-mira prigene, ndergçja dobetonet' ε çlironete, εδε mesimet' ε-mire te djaleris' se-ti haponene. Per-se-çrejtj meson te silçte ε te pone si ata qe ka pçđ ε potuļe, εδε ato fjale qe s' i pelqenine, kur i degoj heren' ε-pare, tani i dote vete.

Πο kejo ane ε stikut t' ene s' ka te beqe me te-riqte vetem. Sa here ngan ηeres te-εkuare qe apiqene nde σοqerira ε beqene miqesira, qe nuk' u sjelene tje-tere qe vεç demit. Miqesia ε botese eçte si ujete qe ca nga ca δελon ε ha qurete. E-keçila σοqeri ca nga ca ha jetene ε 'ti besetare ε te-nderçime eðe dobeton fuqin' ε karaktirit t' ati. Mesimete qe ka prεj besese beqene te-dobete; humbete daçuria per gerra çpirteriqte ε te-larta, eðe sa mē tεpere ηeriu denderon nde te-keçila σοqerira, kaqe mē pak gezim ndjen nde σοqerit te te-mirevet eðe deçire per gerrat' ε Perendise

2) Fjala „dote humbete“ do te ðote mē tεpere se keto, do te ðote, se ay vete mbe nde funt dote apiqe nde priçje. Ky eçte fundi i te-mapevet a i te-pabesevet, eðe ky, nde mos qendrofte, dote jete pa fjale fundi i atyreve qe kerkoqene σοqerin' ε te-mapevet eðe mesoqene uðet' ε atyreve.

Uð' ε fajtorevet eçte uð' ε-taterjete — nuke munt ηeriu te qendroqe nde kete uðe; çriqe nga ε keçia nde mē te-keçet. Mer me ment qe ηeri qe apiti nde σοqerira te-liga nga daçuria ε verese. Kur te-parene here zuri te vinte nde kete σοqeri, pinte pak perpara te-tjereve; po dyke qene me ala ben si beqene ata. Nde piçgin mē çume, eðe ay. Pi dita me dite mē çume, eðe vjen nde çtepit mē menuare, mē vone. Kiqte zakon mē te-pale te mundεj nga vera, ndonese giðene pinte mē tεpere se sa duhej per dobi; taçti dendure nuk' eçte zot i veteheç' se-ti; ε-taterjeta ε heq per-seçreçji. Vit pas vili mbe çdo pune benete m' i-lik; giðe karaktir' i ati eðe te-sjelat' ε-ti çnderonene. Cili dote jete fundi? Eçte vertet, se hiri munt te beqe eðe mbe te-keçile kohe qe ndryçim; eðe çume, eðe pa ndryçim te zemerese akoma ε lene te-pirete, kur dukeçine mbe

pendje fort te-keq. Po kejo ge a ngan dendure? Per fat te keq, nuke. Më dendure e më te-çumete here fjalët' e stiket t' ene dalene te-drejta edhe mbycëne mbe te-ketile pendje, do-më-dene çoku i te-mapevet humbete. Dyke hequrë qeriu prej çokeve te-liq forconete nde zakonet te liq, edhe apin nde funt te-keq — benete pianik.

Po keta çoke e çuanine vetehen' e-tyre miq! Edhe per sa qelqja vinte potule, edhe te-qesurate bençine terper' e më terpere te-fora, te-ketilete dukeçine miq te-dagure. Po ndepo faqene. Heriu lete silëte nde çtratt te semundjese dyke qene nga trupi e nga mendja idobete, i-kerpature, i-deçperuare e lete kete nevoje per nguçulim. Ku jane ata miqt' e-ti? Eçte ndone nga grid' ata, i-cili te viq' e te pije perane çtratit t' ati, t' i ndihje nde nevojat te-ti, edhe nde vçet t' i flase fjale nguçulimi? Mjere! as qe! Tagi kurpeton, se sa vejen çoqeri' e te-mapevet. I çerbënine, kur içte i çendose, po e lene, kur eçt' i-semure.

Tani mbase vijne tã çohene qeres, çoqerin' e te-cilevet nuk' e donte më pare edhe e merzita, edhe kundre te-cilevet mbase kiçte zakon te qeçte me miqt' e te-spreçurit te-ti. Keta gride keto i hapojne edhe vçteme dine, se qe fajtuar i-mjere dergete nde çtratt i-semure edhe se ka nevoje ndihme e nguçulimi, edhe vene t' i ndihqene me sa u çrete. Lum ay, nde me ane te-perdeçlimit te-mad te Pçendise fjal' e jetese e e çretimit qe u-fol nga ata nguçulimtare' e-vertete malqçeste zemeren' e ti edhe t' i hequrë uçene tçk ay qe munt te çretoqe.

He mik, qe do Zotine, vejen me çume se gride çoket' e marezise e te fajit. Ke mik te-ketile? Di do-bare ndone te-kriçtere te-vertete, i-cili me zemere dote

te benëj mik, po t' i arë lëje? Çemo miqesin' e keti heriu më tere nga çdo tjetere ge; kerko çoqerin' e ati; bakohu me ate nde punerat t' ende; serse „kuç ecen me te-urtete dote benete i-urte“. Gid' ay heri munt te jete vegël' e-veçante nga Përendia per te-miren' e jetes' e te çirtit t' ent.

Po je çume i-perzjere me heres te-mape e te-pabese e perlacer. Mos çoqero më me ata, veç kur e sa çte nevoje. Ji i-sjelle me miqesi mbe gide herezite; po mos i bej te-ketilete miq, çoke te sgeçure. Vestro kujtohu, sa jane humbure nga çoqeria e te-mapevet. Mos er çume bese nde mesimet t' ent te-mire, as nde vendimet t' ent te-mire. Ay qe pandeh, se qendron, lëte çohë, se mos bjere. „Rini sguare e faluni, se mos hyni nde ngasje“.

Mbe nde funt lëta çykojme punene ndene tjetere faqe per ne te-filme. Nde fuqia e çokevet çte kaq' e maçe per te-mir' a per te-lige, lëte perriçemi, qe fuqia jone te jete per te miren' e gid' atyrene qe kemi pëd e potule. Nene kemi vererim e fuqi mbi te-tjerere, ose e kupetojme ose jo. Nuke muntme te rime nde gid' ate çteri a nde gid' ate uçe a nde gid' ate vent me heres te-tjere, e te mos u bejme te-mir' a te-lige me çembelene t' ene. Lëte kerkojme pra ndihme prej Zotit, qe te pojme keçtu, qe gid' sa jane potule neç te çohene dobi e te-mire prej neç. Qelimi yne i-gideneçm lëte jete lavdia e Përendise eçe miresia e çretimi i heresvet. Vete Zoti ka çene: „Keçtu lëte ndrithe drita juaj perpara heresvet, qe te çohene punerate t' uaj te-mira e te lavdurohene Atine t' uaj qe çte nde qiçlt“.

Detyrat' e bupit' e te gruase.

„Çdo qe te beni me fjale a me punë, te-puta t' i beni mbe emerit te Zotit Isu, dyke falure nderse llerendise efit Atit t'ene me ane t'ati“.

„Ju grate, deponi bupate t'uaj, si ndekur zan mbe Zotine. Ju bupate, doni grate t'uaj“.

Kolosa. 3, 17—18.

Dy gerra jane te-nevojçime per te vene ne rregule te-mire jetese s' one. Se-pari duhet ne qe e-pergjideme efit e-forte, e-cila te jete si per' e si demeli e detyravet te veçanta, efit e-cila te na nguthe me te-terere t' i mbugme keto detyra; pastaj me mesime te-veçante duhet te çkoqim hote hote, cilate jane detyrate qe kemi mbe heri tjatrine e qe efit nevoje t' i mbugme. Sikur te mbetej leçitesi vetem nde peret te-pergjideme, na fjale pun' e ati dote iote e mefe, efit ata te-cilevet u flet dote ngateronegine nde te-mbugurit te detyravet te-veçanta. Sikur, perkundrazi, te fliste vetem per detyrat' e-veçanta, jeta nuke dote kite deç, dote iote si na ndone perne nde zemeret te heriut, nuke dote kite ndone demeli te-forte permbi te-cilene te rçtetej e te forconej. Kestu ne korçtar, qe kerkon te beqe ne dru te-egere te sjele rreme te-mira, se-pari i er keti druri me ane te te-çartuarit ne lenk me te-forte, me te-mire e me te-fisçim; pastaj mot nga mot me kujdes i qeron degat' e-demçime. Lengu i-ri efit demelia e-pergjideme; punerate, te-cilate i ben here pas here efit me ane te te-cilavet i qeron degate, jane mesimet' e-veçante.

Keto te dy gerra te-pandara per te bere ne rregule te-mire te-poçturit t' ene jane gidene te-baçkuara nde sistemet te Ungilit. Kejo sisteme ka ne demeli te pergjideme; kejo demeli efit daturit' e Perendise, mire-çohesia jone per çuratene qe na beri me ane te birit

te-ti ; ka εδε mesime te-veçante, qe kane te bejne me
 pibe detyrate, qe rjedene nga te-berat' e-ndryme te je-
 tese s'one. Gidene mb' emerit te mireqohesise per ate
 Perendi qe na dësi më pare εδε daturine e tregoj me
 gerra te-paçemuare ngutemi te mbugme detyrat' e jetes'
 se kriqterimit ; εδε apostojte, kur duane te na tregojne
 më hole keto detyra, nuke ruqojne te na kujtojne se
 pari demelin' e-pergideqme, mesimn' e-pergideqem, qe
 duhete te na bene t' i ruajme e t' i mbugme. Ne ude te
 ketile mban Pavli nde te-dy-mbe-ajetet krye te kartes'
 se-ti mbe Romanet, nde te-presetet krye te kartese mbe
 Efesianet, si εδε nde kartet mbe Kolosianet, prej se
 silese kemi mape stikne qe eote nde kryet te ketij
 qkrimi. Para se te hyqe nde te-çkoqurit te ketyre dety-
 rave mbe qeri tjatrine qe rjedene nga te-berat' e-ndryme
 te jetese permbi det, Apostoli nis detyren' e-pergideqme,
 demeline, e-cila na ben e na ep fuqi te mbugme keto
 detyra me keto fjale : „Çdo qe te beni me fjale a me
 pune, te-gida t' i beni mb' emerit' te Zotit Iisu, duke fa-
 lure ndërse Perendise me ane t' ati“.

Keqtu qe e-pare, qe duhete te jete nde pibe de-
 tyrat' e jetese s'one, εδε e-cila vetem munt te na bene
 me fuqin' e-saj t' i mbugme keto detyrera, detyrate mbe
 qeri tjatrine, eote mireqohesia per Atine qieluar, i-cili
 na dësi e na qpeton me ane te Iisu-Kriqtit. Eote e-ve-
 tema demeli e-forte, permbi te-cilene munt te qendrone
 ndertimi i jetese, nevojen' e te-cilit çdo qeri e ndjen ;
 ndertim, i-cili nuk' eote veteme qe te-mohuare te-perjaq-
 tem te ca zakoneve te-liq, a te ca ceneve, po qe ndry-
 qim i-plotte i zemeret' e i jetese. Mbe kot dote bejne
 vendimn' e fisqim te muntqene dëqerimet e-tyre te liq
 e te benene te-mire sindekur e kerkon nderqegja, atá
 qe εδε s' jane mesuare tá qohene Perendine si qe Pe-

rendi Çpretimtar; ata qe nuke kane qare eðe per fajet' e-tyre nde kembet te kryqit permbi Golgoða; ata qe nuke kane gëture eðe nde pakt qe u-derd permi ate kryq ndjesene, paqtimn' e çpirtit eðe jeten e perjeteçme. Ter sa nde zemeret te qerit nuk' eçte kupetuare daçuri' e Perendise mbe Iisu-Kristine qe vdiq permbi kryqt, nuke munt te mbugne detyrate qe kerkon jet' e kristerimit; pa kupetuare kete ge nuke dote mutne te jete as ate i-mire, as nene e-mire, as zoteni i-mire, as djale i-deguarçim, as grua e-urte, as çerbetuar besnik. Kejo ge eçte qe e-vertete qe jo vetem Ungjili na e tregon, po eðe jeta jone per-dita na e verteton. Sa here nuke kemi vendosure t' i mbugme si duhete gide detyrate t' ona, eðe sa here punerate nuke na kane treguare, se mbe kot i kemi bere vendimete! Eðe nde çikofçim keto detyra qe na ep Pavli nde disa vende te lettravet te ti, cili ate (baba) eçte nde mest te pedit t'ene, i-cili nuke çtregonete te dote, se dendure nuke mbug detyrate, qe ka mbe bijt' e ti, a cili eçte djali, qe ka mbugure detyrate mbe perinderit' e ti? Cili eçte bupi, qe ka bere detyrat' e ti mbe gruan' e-ti, eðe gruaja te bupi i-saj si duhete? Gide keto te-çkelura te detyravet t' ona kane qe ngaje te-veteme, e-cila eçte kejo: se nuk' i bejme gide punete mb' emerit te Iisu Kristit duke falure nderse Perendise me ane t' ati; eçte, se vendimete t' ane per te mbugure detyrate nuke jane demellosure mbi te-vetemene demeli te forte, e-cila eçte daçuria per Perendine çpretimtar, mireqohesia per ate qe na deçi me pare; eçte, se gide punerate nuk' i bejme me mendimn' e Kristit, me kujtimn' e daçurise qe pefeu per ne permbi kryqt. „Beni çdo ge dyke falure nderse Perendise“. Kejo fjale sa eçt' e-bukure, eðe ç' mendim t' embele na ep per jeten' e kristerimit. Jet' e te-kriste-

rit te-vertete eote jete te-faluri ndërse pa pugim, a 'e pakene e-ketiÿle duhete te jete; e-ketiÿla jete pa fjale eote e-embele e fat-barde, serse ç' ge eote m' e-embele nga mirepoesia? Perandaj me qelim e tregon Pavli jeten' e te-kriçterit ndene kete faqe t' embele e te-paqtuare, kur ze te tregone detyrate, qe dukene te-renda per te mbugure, detyrate qe kane erezite mbe ერი-ტატრინე. As ge nuk' eot' e-rende, kur benete nga daturia. Edhe ata kurbanete benene gezime, kur daturia na çtyn t' i bejme, sado te-veçtira te jene detyrat' e jete, nuke kane ndone ge per te trembure, nde kemi nde zemeret t' ene demeline fuqimaðe te daturise mbe Perendine.

Duhete te veme rë, se Apostoli, kur do te na tregone detyrate nde mest dy aneve, nis gidehe dyke ðene porosira anese mē se-dobete; gravet perpara bupavet, djemvet perpara perindervet, çerbetorevet perpara zoterihvet. Pa fjale ben ketu, serse, po te zinte nga ana m' e forte, mundej ndone te besonte, se detyra e te-deguarit varete, per anen' e-dobete, nga te-sjellat' e anese tjetere, e se-fortese; e-cila ge eote mendim i-geheçtrete edhe kundre uðes' se Perendise. Heriu i-kriçtere duhete gidehe te mbughe detyrat' e-ti mbe te tjetere, edhe atehere kur ata, me te-cilete kane te bejne keto detyra pertonene te bejne te-tyrete perpara ati.

Detyrate qe kane erezite mbe ერი-ტატრინე jane te-çuma, po ketu dote flaseme vete me per detyrate nde mest te bupit e te gruase, dyke zene si edhe Pavli nga detyrat' e gravet.

„Ju grate, degoni bupate t' uaj, sindekur gan mbe Zone“.

E-ketiÿle eote guha e-pandryçuare qe mban Ungiÿli per gruan' e-kriçtere; kudo leçit, gruaja te degone

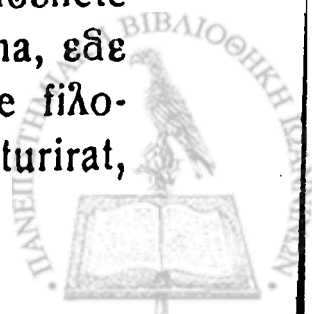

bupene. Kε̄tu ben ε̄δε nde kartet te-pare mbe Timo-
 ðene, ku na ε̄r ε̄δε ngajene, per te-cilene gruaja du-
 hete te degone ε̄ t' i peruηete bupit, do-me-ðene ngajen'
 ε̄ vendit mē te-poçtere, qe eçte ndare per gruane:
 „Gruaja lete mesonete nde ruçim mbe çdo fare te-bin-
 duri; ε̄δε nuke le gruane te mesone, as te kete ndone
 urðere mbi bupine, po te ruçone. Serpε perpara u-ga-
 tua Aðami, pastaj Eva. Eðe Aðami nuk' u-geηye, po
 gruaja u-geηye ε̄ doλi jaçte uðese“. Kur kendon ηeriu
 te-ketiλa porosira, s' mundete te mos ruçtonete prej
 ηe mendimi qe prej vetiu vjen nde mendjet.

Pune ε-çudiçime! Ungiλi qe leçit kudo, grate
 kane detyre t' u bindene bupavet, eçte ε-vetema sisteme
 besε, qe pat fuqi te lironε gruane, ε-vetema qe mundi
 tå çpetone ate nga gendja ε-poçtere ε nga sklaveria,
 ε tå lartesonε ε tå beηe si ηe-ηe me bupine. Mbe giðe
 kombet gendare te-moçim, ε̄δε sot kudo qe s' ka va-
 ture Ungiλi, gruaja nuk' eçte çoku i bupit, po sklavi
 i ati; ε numerojne sikur eçte bere vetem per te çerbyere
 nde nevojat ε nde defrimet te bupit, per rjese ka a
 punerate mē te-renda ε mē te poçtera, a ηe pertim,
 qe eçte ε̄δε m' i keq. Bes' ε kriçterimit ka goditure
 faqεza keta zakone per grat' ε gendarevet, i beri kudo
 te çuhene, posa ηerezite çohene driten' ε-qeruarε t' asaj.
 Nde kriçterimt ka ηe fuqi te-çehete ε te pa-dukure, qe
 ka vεperim permbi gerrat te kesaj bote, ε-cila nuk'
 eçte m' ε-dobete nga ajo fuqi ε-çfaqur, ε ε-dukure, qe do
 te kete permbi çpirterat; εr mē çume se sa zotonete,
 ε̄δε ndonese dukete, se punon vetem per fatmiresin' ε
 ηerese ane, punon ε̄δε per fatmiresin' ε tjaterese ane.
 Me kete menyre mbe çdo vent çojti sklaverine, pa
 leçiture kupε çerbetorevet tjeterε qe vεç t' u bindene
 ε t' u degojne zoteriηvet. Me kete menyre qevεrite dita

nga dite i ben mē te-liruara ndonesε nuke leçit tjetre ge vεç te bindemi nde qeverirat ε te nderojme ruçtetete qe-jane. Kejo fuqi ε lirise, qe eçte ε-pandare nga kriçterimi ka ðemeline nde ηe mesim qe vεtem kriçterimi ε leçiti mē pare. Ky mesim eçte, se çpirti i ηeriut ka vejçjtjε te pa-anete, εðe pìde çpirtete perpara Perendise jane si ηe-ηe. Nga ky mesim mesojme, se mbreti s' ka te-drejte t' i perdorqe ηerezite si te doje, as bupi gruane, as perindi femijene, as zoterinqte çerbetorete; εðe keçtu ky i vεtem mesim si ηe burim i-paçteruare derð me vale te-meða lirine nde pìde te-berat te-jetes' se ηerezise. Po kejo liri, lete veme rē, nuk' eçt' ε papen-guare; ka gerra, jo gerra besε ε te-perjeteçme, po te kesaj bote ε te ηezezise, te cilate Ungiçi lark t' i çuaqe nde zemerat t' ona, perkundrazi dō t' i beqe mē te-çer-teruare nde syt t' ane. Te ketiça jane ato, per te-cilate ketu bejme fjale. „Ju grate, degoni bupate t' uaj, si-ndekur gan mbe Zone“. E-ketiçe eçte puna ε ndare nga Perendia per grate; pune te binduri ε te-deguari. As ge nuk' eçte m' ε-kundrejte nde frymet te Ungiçit se ata mendimet' ε lirise, qe duane te nxjerine gruane nga ky vent i-peruqure, qe i ndau Perendia, ε tã nxjere ne nde ηe pεð, qe kupe s' ka qene per té, ε tã bejne te kete pjese nde punerat te qeverise ε nde punerat te bupavet. Lavdia ε gruase eçte brenda nde çterpit; 'kuro:' ε asaj eçte prεj miresive qe jane perbrenda çterpise; gruaj' ε-mire, pas Ungiçit, eçte ajo qe ri nde çterpit, qe i de-çon bupit, ε benete tym ε kurban per femijene. Nuk' eçte vεtem Ungiçi qe ε do gruane te-ketiçe, po εðe mendja ε ηeriut, a qe te ðem mē mire, ηe ndjεη' ε-ççhete qe dor' ε Perendise ε kã vene nde zemerat t' ona, εðe kejo eçt' ajo qe ri pìdeqe kundre mendimevet te filo-sofevet. Çikoni ato gra qe jane te-çquara nde diturirat,

nde mjësterirat e nde politiket; na fjale habitëmi, po
 ne ge se-brendëmi na dote, se dualë nga pëdi i tyre;
 habitëmi per to, po kupe nuke duame t' i kemi per çoqe,
 kupe nuke duame te-ketile lavdi per motrate a per
 gocate t' ona; ëdë nde mëst t' atyre grave, qe dote ken-
 dojne keto, as ne, bësor, dote doje te jete nde ventt te
 ketyre grave te-deguara, te-cilate ndryçë kane hequrë
 mbi vetehet te-tyrë syt' e lavdin' e qeresvet.

Nuke munt qeriu te mohone, se kejo gendj' e te-
 bindurit nuke ka hiðerimet' e-saj, ëdë se grate nuke jane
 më pak fatbardha dyke çikuarë punerat' e-perjactesme
 te qerezise. Po kejo gendje nde ka hiðerimet' e saj, ka
 ëdë bekimet' e-saj. Grate jane çtrequarë prej çume
 gerrave qe i do qerezia, e heqene mije te-çterura, te-
 cilate bupate as i dine. Kane per pjese detyrate më te-
 renda; ato qe kerkojne më çume te mohuarë te vete-
 hese, sëpsë jane nga ato qe jane fort te-nevojçime; po
 fort te-çeheta nga bota; gruaja eçte bere tã hapone
 vetehe, te beqe kurban e tym vetehe' e-saj per te-tje-
 rete; ëdë nde tere jetet te te-mohuarit te vetehe' se
 tyrë asfare nuke forconene grate, si pupate, nga lavdia
 e nga nderi i botese. Nga ana tjatere bota, qe nuke
 ve rë çume miresirat' e atyre, ka gidene syte te-hapure
 nde cënet t' atyre; më te-vogelate dobesira t' atyre kane
 per ato te-pastajme fort te-keqia, ëdë ndonese nuke do
 te beqe fjale per te-mirat' e atyre, te ligat' e atyre i ka si
 kenke. Te-gida tragojne, se pjes' e gruase eçte m' e-renda,
 m' e-perunçura, m' e-veçtira, ajo qe ka më çume mundime.
 Po me gidë keto mos u-qani, o nenate t' ona, o motrate
 t' ona, o çoqete t' ona, o bijate t' ona, per pjesene qe
 u eçte ndare nga Përendia, nga Krijçtari. Kejo pjesë,
 e-cila per juve mbe ca gerra eçte kaq' e rende e e-veç-
 tirc, eçte per juve burimi i bekimevet më te-çemuare.

Με ανε t' asaj i pergani Çretimtarit, i-cili nuke erdi, qe te çerbenete, po qe te çerbenete, eđe i-cili tere jeten' e-ti e çkoj dyke hapuare veteheñ' e-ti, dyke perunure e dyke mohuare veteheñ' e-ti. Nuke doni qe jete e-cila u ben t' i gani Zotit Kriçt? Nuke doni me gide zemere qe jete te-perunure mbi ðet, nde qofte, se te-mohuarit' e veteheñe u ben me mire gati per nde qielit? Eçte qe qe e-pakundrectuare, se grate me lehete se bupate e presene besen' e kriçterimit. Mbe gide kiçet numeri i gravet eçte m' i mađ nga i bupavet nde mest te dego-qesvet te Ungilit; eđe te pabesete, te-cilete, per fat te keq, çume qeres i quaqene mendje-larte, jane pa mase me te pale nde mest te-gravet se te bupavet. Cila eçte ngaja e kesaj qeje se-pakundrectuare? perse grate e presene mbe çdo vent besen' e kriçterimit me tere se bupate? Te-pabesete munt te ðone, se kejo vjen nga dobesira e mendje e nga te-metat' e dituris' se gravet, po qe asfare s' eçt' e-vertete. Fort mire dini, se bes' e kriçterimit eçte m' e larta e filosofivet, te-perdorurite me te mire qe munt te beqe qeriu te mendjes' se-ti; eđe nuke eçte dobesire mendjeje te kete per çoke Pas-kaline, Neftonine, Bakonine e te-tjere, te-cilete eđe prej te-pabesevet numeronene si me te-međeñt' e qeresvet. Duhete ta kerkojme qetke ngajen' e kesaj qeje; eđe beson, se dota qejme nde kete vent te-perunure e te varure prej te-tjereç, qe eçte pjesa e gravet ketu mbi ðet. Nga ky vent i atyreve qe eçte plot me hiçerime çriheñe me lehete se bupate te ndjeheñe, se fatmiresia nuk' eçte nde kete bote, eđe t' i kerkojne me lart se nga ðeu te mirat' e vertera e te perjeteçme. Ndryçe perunjtja, e-cila per grate pas qe menyre eçte m' e-mađja detyre, eçte qe nga ato qerra, pa te-cilate qeriu kupe s' munt te jete i-kriçtere; eçte ajo qe, te-cilene bupate

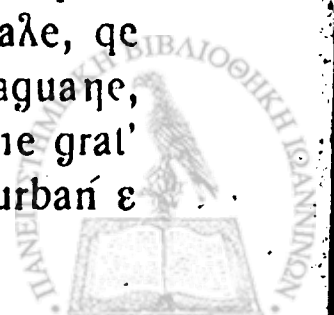
mê te-çumate here nuk' ε kane. Mbe nde funt nde kujdeset te-rende te çterise, te-cilete jane ndare per grate, eçte ne ge, ε-cila prej nature i gerçet grate te permbledhene vetehe ne ε te ngrihe ne mê lart nga keto gerrat' ε-lentta, te-çata, te-veçtira, te-cilate nuke apijne te kenaqhe ne ne çpirt qe eçte krijuare per jeten' ε-perjeteçme. Pune-rat' ε bupavet, mê te-perjaçtesme, mê me enterese, mê te-zalahiçime, u mapene kohene mê çume ε i bejne mê lehete te hapojne ate jeten' ε-perjeteçme eðe te men-donene per jeten' ε-ketuçme. Gykoni, o gra te-kriçtera, se sa pun' ε-maðe eçte te pergipi nde karaktirt, te-ci-lene kerkon Zoti prej juç eðe i-cili eçte: „gruaja te ruahe çterpine“. Se sa eçte armike ε çpirtit te-saj ajo grua qe kerkon trumbuçimn' ε defrimevet te botese, eðe sa ε-vertete eçte kejo fjale ε Frymes' se-Çenteruare: „Ajo qe pon nde defrimet eçt' ε-vdeçkure, ndonese ε-çale“. Dua t' u sjel ne nga pasçyrate ε çembeçate qe kane lene apostojte per çruan' ε-mire: „Ju grate, bin-duni nde bupat t' uaj, qe, eðe nde u-binçine ca veta nde fjalet, te fitonene pa fjale me ane te te-sjelaçvet te gravet, si te çohene jetene t' uaj te-pastrete qe ε çkoni me frike. Te-cilaçvet lete mos jete stolia ε-perjaçtesme, gerçeti i-çeravet ε te-venurit' ε arit, a te-veçurit' ε-ro-bavet, po i-çehuri çeriu i zemerese stolisure me pa-priçjane ε frymes' se-bute, eðe te-urte, ε-cila ge per-para Perendise eçte çume ε-veçejture. Serçe keçtu ne here eðe grat' ε-çenteruara, qe çprenine mbe Perendine stolisnine vetehe n' ε-tyre dyke bindure bupavet te-tyre. Sikundre Sarra i u-bint Avrahamit dyke quajture ate Zot; bijat' ε asaj çeni ju, kur te beni mire ε te mos frikesohi as nga ndone frike“. O Zot per mbaresin' ε botese çumo ato gra qe pojne pas kesaj çembeçle.

O moçtra, ε kupetoni, ky vent i perunçjese ε i te-varurit te çruase nga bupi nuk' i pengoç grate te kene

ñe fuqi nde ãterpit e me ane t' asaj nde giðe ñerezit. Ndoncse s' eote ndare nga Zoti gruaja te kete ndone rugetet permbi bupine, gruaja e-kriçtere nuk' eote me pak e-gerçiture te kete ñe fuqi te-paprere permbi bupine; po kejo fuqi eote e ñe nature me emblesire e me fjale; eote nde fjalet t' embele e plot me daguri te çerbetores' se Zotit, eðe me terepene nde te-sjelat t' asaj. Me ane te kesaj uðe, sindekur ðote Apostoli, qe ðote ðote, i-derguari i Zotit, çume gra jane gezuare, se fituane bupat' e-tyre mbe ñe bese qe s' e kigine me pare. Mbi kete fuqi qe munt te kete gruaja mbi bupine nde u-vente eðe ajo qe prej nature ka permbi femijene, cili munt te ðote, ç' pune te-maðe e te-mire eote gerçiture gruaja te kete nde femijet eðe me ane t' atyre mbi giðe ñerezite! Nuke eote pra ñe vent i-roçtere e pa vejej-tje ay vent qe eote ndare per grate prej Zotit; ndonese pun' e gruase nuke ka ndone ndriçim te-perjaçtesm, me te-vertete eote fort e-vejëjtire; nga gruaja e nga nenja, çume dendure, varene fatmiresia nde kete bote eðe lumeria nde tjeteret e çume vetave.

Passi permendi me pak fjale detyrat' e gravet, Apostoli u kënenete dupavet: „Ju bupate, te doni grate t' uaj e te mos jini te-hiðure tek ato“. Eote ñe ge per te vene rê, se nuk' i leçit gruase, te doje bupine, po bupit i ðote, se ka detyre te doje gruane. Nga se ben keçtu? Pa fjale se e pykoj per te-terepene te porositqe gruane, se ka detyre te doje bupine. U mejtua, se daguria e gruase per bupin' e-saj eote tek ay si ñe ge prej nature, a qe te ðem me mire, se s' ka grua qe te mos doje bupin' e-saj. Vertet, eote çume ge e-pale, qe ñe grua qe ndjen, se e do bupi, te mos ja çraguane, tek raðazi munt te geqe ñeriu bupa, qe s' i duane grat' e-tyre, eðe atehere kur keto munt te benene kurban' e

tym per ata. Apostoli i leçit çdo ane detyrene qe më dendure munt te hapone. Detyra pra, qe munt te hapone gruaja, nuk' eçte daturia, po te-bindurite; eðe detyra qe më lehete hapon bupi eçte daturia e butesira per gruane. Keçtu sa më tepere i remon heriu porosirat' e Frymes' se-Cençteruare, kaqe i gen më te-çudiçime per drejterin' e per delysiren' e-tyre; jane te-demelosure permbi ne te-diture te-plotte te zemeret' e te jetes' se heriut; eðe si te mos nohe heriu, se keto porosira qe kaqe bukure godiqene nevojat' e-fçeheta e te-renduarat' e fçeheta te naturese jane pune te gið asaj fuqie qe beri zemeret' e bupit e zemeret' e gruase.

Daturia e bupit per gruan' e-ti eçte ne detyre kaq' e-dukure, kaq' e-gerviçture nde zemeret t'ene prej naturese, veç qe na e tregon eðe Okrona, sa dote içte far' e-tepere te bejme fjale per kete ge. Me dukete mjaft t' u perment, me ç' fjale Apostoli e tregon e e perhap kete detyre nde kartet mbe Efesianet: „Ju bupate, te doni grate t' uaj, sikundre eðe Kriçti dççi kigene, eðe ða vetchen' e-ti per ate, qe tã çençterone. . . . Keçtu duhete bupate te duane grat' e-tyre, posi trupat' e-tyre. Ay qe do gruan' e-ti do vetchen' e-ti; sepse asndone ndone here e ka pasure meri miçin' e-ti, po e uçqen eð' e veçten, sindekur eðe Zoti kigene. Sepse jemi ane te trupit t' ati, prej miçit t' ati, eðe prej eçteravel t' ati. Perandaj heriu dote lere t'ane e t'emene, eðe dote ngitete pas gruas' se-ti, eðe te dy dote jene ne miç“. (Efes. 5; 25—33). Nga keto fjale pykoni, o bupa, sa e-ðele e sa e-nguçte duhete te jete daturia, qe u-baçkon me grate t' uaj. A muntte Fjal' e Cençteruare te na epete më te-larte iðe per kete daturia veç dyke pergajturre atë me daturin' e Kriçtit per kigen' e ti? me ate daturia te-panete qe beri mbretin' e mbreter-

vet te benete kurban per krijesen' e-ti! E-keti!le eote
 gembe!l' e masqyr' e-larte e dagurise, qe kane detyre
 bupate ta kene per grat' e-tyre. Cume fjale ben bota
 per fuqin' e per cudit' e dagurise. Per dagurine me
 terpere se per cdo tjetere ge nerezite e perdorhene
 pendene, e!e vjergetorete nuke kane mjaft kenke qe
 ta lavduronene. Po kejo daguri e botese, per te-cilene
 habiten' e cuditene nerezite, kejo daguri s' eote aspe
 perpara dagurise qe kerkon Ungj!li. Daguri' e kristeri-
 mit eote m' e larte nga daguria e botese nuke vetem nga
 te-qeruarite, po e!e nga te-gerite e nga d!elesira, kaqe
 sa eote qiel!i lart nga !eu!

Pa kete daguri bakimi i bupit e i gruase nuke
 dote kicte te-parene ge qe munt ta bene te lumure.
 Ky bakim eote ne qoferi nde mest dy aneve, prej te
 cilavet nera eote m' e-forte e!e tjatera m' e dobeta. Qe
 te jete kejo qoferi nde mest te te-fortit e!e te te-do-
 betit e-mbaruare, e-sosure, duhete te jete prej vetiu
 peruntje nga an' e te-dobetit, e!e daguri nga an' e te
 fortit. Nga bakimi i ketyre gerrave del ne fare durimi
 i-cili eote kaq' i pandare nga fatmiresi' e bupit e te
 gruase. Cili nuke di prej provimi, sa kejo r!etetje eot'
 e-nevojgime e!e nde ata bakimete me te-goditure. Sa
 me cume qumonene gerrate qe na aferojne, kaqe me te-
 leheta e me te-dendura jane ngajat' e te ftohurit; sa m' i-
 nguote e m' i-forte eote bakimi, kaqe me terpere eote
 nevoje durimi e!e nga nera e!e nga tjatera ane, qe te
 mos trumbulonete emblesir' e keti bakimi nga te-me-
 tate qe jane te-pandara nga natura e qerit. Lumeria e
 bupit e e gruase nuk' eote te dy pa te-meta; te-keti!le
 ge me kot e kerkojne nerezite mbi !et; lumeria e aty-
 r!eve eote demellosure permbe dagurine, e!e per kete
 mundime te qejme, pa vature lark per te kerkuare, bac-

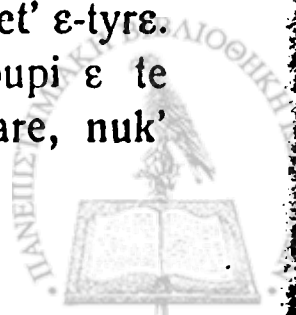
kime te-lumure nde gide defteset te fjalese, e te-cilete jane per bupin e per gruane burimi i gezimevet me te-gezuare e me te dale.

Kejo detyre e durimit e te daturise egte gid astu e-pandare nga te dy anete; po me terpere bupi duhete ta sjelle a ta kete nder mentt, serse ky, si dam' eae me sipere, rendon me terpere ta hapone. Cume here kejo daturi e bupit munt te terperonete, e-cila ge nuke egte me pak e-kundrejte nde frymet te Ungilit si terperunirit' e-terperuare te gruase. Sindekur krioterimi dyke leçiture gruase peruntjene e nxjer nga sklaveria e-saj, eae nuke do qe ajo te apine, per sa te bene kurban ndergëgjen' e-saj nde ruçtett te bupit, keçtu dyke leçiture bupit daturine, nuke do qe ky te mohone perpara kembevet te gruase lirin' e mendjes' se-ti eae fuqin' e ti morale. Ka nde fuqit te gruase, kur kapexen sinoret' e saj te-drejte, ne ge, qe e dobeton bupine, qe e ben te mos jet' i-zoti te mendoqe mendime te-mbede e te jet' i-zot' i punese. Egte ne çeq' e lige te gendjese morale te ne lauzi, kur grate mapene fuqine nder duar e bejne ç' te duane, eae perdorhene pas endes' se-tyre e pas zemererimit te-tyre fuqine qe ua lene nder duar bupa te dobeta. Ge e tmeruare, e-cila çume here ka ngare nde istorirat te mbrëterivet, eae e-cila gidene ka qene çeq' e te-renit e e te-humburit t' atyre. Gidurdrone e Romese, nde kohet te perandorevet, na er ne pasqyre te-çquare te kesaj peje. Te-keçila çerra kane ngare çume here eae nde Franset, eae gidene kane qene keto kohera te-çenuara per prigjen' e vetijavet. Sicili pra eae nde mbrëterirat eae nde çtepirat lete qendrone nde vent qe i kane ndare gid astu natura eae feja; gruaja te jet' e-unture pa qene sklave, eae bupi te ruane ruçtetn' e ti, po ruçtet gidene te-baçkuare me daturi.

Jane kohera, nde te-cilat kejo detyre e dagurise, qe eote detyre e-maëe per bupine, eot' e benete çume m' e nevojçime; kejo ngran, kur duhete te nderohe ndergëgjen' e gruas' se-ti. Dendure ngran ne grua te kete mendime per besene, te-cilete bupi nuk' i ka; eëe çume dendure, nde te-ketiëla ngarje, bupi kerkon te muntne më çtreqim keta mendime, dyke perdorure fuqin' e-ti, qe tã çtreqone te çoqene te bene gerra, te-cilate ndergëgja nuk' ja ndjen. O veëezer, duhete tã nderoni si ne ge te-çenteruare ndergëgjen' e gravet t' uaj. Kejo ndergëgje, pas mendjese s' uaj, eëe kur te jete likot ndrituare, muntni tã ndeponi me fjale te-mira, po kupe me ruçetne t' uaj; me te-ketiële uëe kupe s' i kini per te bindure. Ndergëgja eote çenterore, te-cilene Përendia e ka ruajtore per vëchen' e ti, eëe ku ruçteti s' munt te bene asge; ato qe munt te beni me te-ketiële uëe dote jene punera te-perjactesme e te-letta, ku besa s' ka as fare pjese, eëe te-cilate per kete ge dote jene na vejetje nde syt t' uaj. Ndryçë veçtëni, se mos dyke çtrequare ndergëgjen' e gravet t' uaj gëndeni nde lufte kundre Përendise. Nuke kini ketu lufte kundre ndone ruçteti qeriu; mendimet' e gravet t' uaj, keta mendime qe nuk' i numeroni per ge, jane lindure nde zemeret t' atyre prej vëtiu, jane bere nde mest t' atyre e te Përendise, nde te-faluret e sipere e nde te-kenduaret te Çkroqese. Per ju, o bupa, eote ne detyr' e çenteruare te nderoni mendimet' e gravet t' uaj qe kane per besene.

Kejo ge prej vëtiu me çrie t' u flas per qelimn' e-pare, qe duhete te kene çorte te kriçtëre, kur baçkonene. Eote te punojne baçke e me ne mendje per mbroçesin' e-tyre çpirtericte e per te-çenteruaret' e-tyre. Qelimi i krijetarit, kur ve nde mest te ne bupi e te ne gruaje kete baçkim te-nguçte e te-çenteruare, nuk'

eote vete me t' i bene te-lumure nde kete jete, po më
 terepere eote t' u ape ngaje te punojne heri eðe tjateri
 per mbrodesin' e-tyre epriterigte. Te-nguget' e jetes'
 se eortevet eote eume ge e-mire per kete fuqi nde
 mest te tyre per eeteri, te-cilene gide biri' e Perendise
 kane detyre ta perdomene heri mbe tjatrine. Gide poro-
 site qe kane te bejne me detyrat' e daturise jane ðene
 më terepere per eortete se per herezit' e-tjere. Eortevet
 më terepere se te-kriqterevet te-tjere u eote ðenure: „Ve-
 troni te ngutni heri tjatrine nde daturis e nde punera
 te-mira“. „Nguquloni heri tjatrine, eðe ndreqni heri
 tjatrine“. „Pefeni fajete heri tjaterit, eðe lutuni heri per
 tjatrine, qe te eerohi“. Eðe paqtimi i Perendise, mbe
 te-ciline jini ðipure qe te jini ne trup, lete mbrerone
 nde zemerat t' uaj; kur kini daturis, beni çdo ge pa
 te-murmurisure e pa kundreçti, dyke qene te-mbuçure
 me perdeçim, dyke dature heri tjetere si veçezet.
 Mos haponi pra, o eorte te-kriqtere, te perriqi qe te
 kðeni per mbrodesine t' uaj epriterigte kete baçkim te
 jetese, te ndjeqavet e te mendimevet qe Zoti dëçi te
 vere nde mest t' uaj. Jini heri per tjatrine ne uðehesqes
 eðe ndihmes nde kete uðe per jeten' e-perjetesme. Jet'
 e-perjetesme, Fjal' e Perendise, eeteria juaj, parevaj-
 tja e mbreris' se Perendise nde ju e nder zemerat
 t' uaj e perç juç, gide keto qerra qofçine dendure qelimi
 i fjalevet e i kuvendevet t' uaj, eðe më terepere t' atyreve
 qe jane më te-nguqte. Gezimet' e daturise s' uaj qofçine
 gideqe te-eeteruare me ane te porosis' se Perendise.
 Mos perçoni te fali per-se-baçketi, te kendoni per-se-
 baçketi fjalen' e Perendise e te beni mendime mbi ate,
 e te kini per kete ge ore te ndare; sepse provimi ka
 treguare eðe tregon, se pa kete uðe heriu apin per-se-
 eprçiti te perçone per kete detyre te-eeteruare, ç' ðem?

per kete miresi kaqe te-vejtjete. Mendohuni per-se-baḱketi te beni punera te-mira, eḁe tā forconi baḱkimne t' uaj me ane te ketyre mendimeve te-ḱeḱteruare. Beni per-se-baḱketi te-mira: Qendroni per-se-baḱketi perpara jetes' se-perjeteḱme; kujtohuni, se nde kete jete nuke jeni te-huajtjete qeri te tjateri per pak kohe, eḁe se nde qe bote mē te-mire baḱkimi dote sjēle remet' e-tia mē te mira; kujtohuni, se baḱkimi nde ḱorte nuke eḱte te ḱoqeruare per nde kete jete, qe ka qelīm te na afe-roqe veteḱm nde kete bote, eḁe se dote qejne e dote duane qeri tjetrine, eḁe si te ḱkojne qielī eḁe ḁeu.

I-keḱtīle eḱte mesimi qe na er Unqīli per qelīm' e per detyrat' e ḱortevet. Makar sicili-do prej neḱ nde vendit, qe e ka vene Perendia, eḁe veḱan ata qe kane hyre ndene kete baḱkim te-ḱeḱteruare, per te-ciline bejme fjale ketu, te kujdesene me qe enterese e me qe nxehesire mē te-maḁe te mbuḱqene qīde keto detyrat' e-tyre. Eḁe me-qene-qe keto detyra jane reme te-daḱur-ri' se Perendise, eḁe kejo daḱuri eḱte reme e besese mbe Kriḱtine, lete vemi tā forcojme zelene eḁe nxete-sirene t' ene nde kembēt te kryqit. Lete vemi perseri te qendrojme ndene te-ḱperkaturit te keti gaku te ḁja-tes' se-re, qe eḱte hir per fajtoḱete eḁe maḱekim per fajne. O Zoti Iisu Kriḱt, ḱretimtari yne, jake vete te qervicḱ mē fort nde zemerat e nde mendjet t' ene keto ḱudira te-pavezquarḱime te daḱurise s' ate! Jake te na mesoḱ te te duame kaqe sa na dēe, te te apeme jetenē t' ene, sikundre ti e ḁe jetene t' ende per ne, e te benemi per ty kurban i-gaḱe e i-ḱeḱteruare, sinde-kur ti veteḱne t' ende e bere kurban nde drējterit te Perendise. Fuqia jone, daḱuria, mendja, vola qoḱḱine pasketajḁi t' endete, o Zot. Eḁe me-qene-qe na ḱper-bleve me kaqe ḱemim te-maḁ, pasketajḁi be-na te mos

duame te pojme më për vetehehe t' ene, po për Tyne, o Zot, që do jo vëtem te na ndjesh, po edhe te na çerterojë e te na lavduronjë.

E-peseta porosi.

„Mos vras“ (Te dal. 20; 13).

M' i-madhi faj që munt të bëjë qeriu kundre të-afermit të-ti, kundre tjetërit, është vrasja.

Përandaj nde Bëkalogt pëndëte nde kryet të porosivët të Përendisë për të-afermine. Gidë kombëte, po-dua nde tërë botët, të-qytëteruare e barbare, e denojene vrasjene, edhe e mundojene vrasësine me vdekje. Kur Pavli pesoj nde dëtt edhe çeretoj nde Maletët, vendësite barbare të kesaj ujdhësë, si pane, se qe nëperke do-lli nga të-nxehetit e i u-ngit pas dorësë, i dhogjine qerit tjetërit: „Më të vërtëte ky qerit qenka gaketuar, se, ndonësë çeretoj përj dëtit, qyqi i Përendisë nuk' e la të porë“ (Pun. 28; 3—4).

M' e-vejëjtura e m' e-dagura qe që ka qeriu nde botët është jet' e-ti. Përandaj të mapë qeriu jëten e tjetërit është m' e-madja çtremberi, m' e-madja e-ligë, që munt qeriu t' i bëjë tjetërit. Edhe asndojë qerit kupe s' ka të-drejte të mapë e të humqerë jëten' e-ti pa porosi të-çkoqurë të Përendisë vëte, të dhënesit të jëtesë, i-cili vëtem ka të-drejte të mapë jëtene, kur të dojë e si të dojë. Vrasja është qe nga fajëte, të-cilëte çerirtin' e vrasësit e mbylqerë jactë qielit. Ote Pavli: „Të-çerfaqura janë punerat' e migjit, të-cilëte janë ndyresit, kurverit, pegeresit, idhulatri, magit, armiqesira, qarta, zilira, zemërata, të-zena, të-ndara, erësia, çmirë, vrasjë, të-dëjtura, lodretira edhe kesog si keto; për keto u dhëm juve më

perpara, sindekur u kam ðene εδε με perpara, se ata qe punojne te-ketiλα pune s'kane per te traεguare mbrerteri Περενδιε“. Ay qe ka per te pykuare te-pal' e te-vdekure i ða Joannit, sindekur egte εkruare nde Sbulset: „Eδε frikacaret e te-pabesete e te-ndyrete e vrasesite e kurvarete e magistarete e iðuλatrete e pïde geηεσtarete dote kene pjesen' e-tyre nde liqert qe digete me zjap e me çqufure; kejo egte vdekj' e-dyte“.

Nde kete bote dukete se zemerim' i Περενδιε e ndjek vrasesine, εδε puna e-ti e-lige nga ndone here sbulonete me menyra po-ðu te çudiçime. Po εδε kur nuke sbulonete, jet' e ati egte ηe jet' e-keqe e e-mjere e plot me trumbuλime; driðete, si Kaini, εδε nde zemeret te-ti ðote: „Dote jem dyke driðuare e dyke renkuare permbi ðet εδε kuçdo qe te me greηe me ka per te vrare“. Te vrasesi egte, si ðote Pavli per ca, „ηe te-pri-ture pyqi te frikçim, εδε te-ndεzure zjapi qe ka per te ngrene ata qe jane kundre“.

„Mos vraç“. Cilete jane ata qe εkelηene kete porosi?

Eδε se-pari nuke numeronete si εkeles e nompriçes i kesaj porosie gykatesi, i-cili pas nomevet te mbrerterise e pas nomit te Περενδιε denon nde vdekje vrasesine, seηse vete Περενδια ka porositure dyke ðene: „Ay qe derð pak ηeriu, prej ηerit dote derðete gaku i ati“.

As boja (kokepresesi), i-cili vene e ndare prej nomit, qe te mbarone vendimn' e-drejte te gykatesit, nuke numeronete si εkeles i kesaj porosie.

As urðertari, i-cili nde lufte te-drejte ka ndene puçtett te-ti vegelat' e vdekjese e uçterine, me ane te te-cilavet vritene mijera ηeres, nuke numeronete si εkeles i kesaj porosie.

As uçtetari qe depon urðerin' e te-parit te-ti, nde derðte gaku' e çume armiqve, nuke numeronete si εkeles i kesaj porosie: „Mos vraç“.

Duhete te dhemi, se çume here lufta eot' e-pauðe e benete pa ndone te-drejte, eðe keçtu nuke munt te numeronete veç si vrasje; eðe ata qe urðeronene te benete jane ndene bape e numeronene si çkeles te kesaj porosie.

Numeronene si çkeles te kesaj porosie :

1) Sa dyke çtytore prej armiqesie a per te mape çragim per zemerim te-papandehure, a per te mbaruare ndone deçerim te-lik, a dyke heçure prej deçerimit te fitimit, e mapene çegit a fçehurazi, drejt per drejt a me ane te-tjereve per kete qe te-paguare a te-vene, jeten' e ndone heriu.

2) Monomahete, te-cilete gerçesene armiqt' e-tyre te luftojne nde lufte ne per ne me arme qe sjele ne vdeçje, e me qelim te mapene jeten' e atyreve. Kejo qe eote vrasje, ndonese çume heres e numerojne si qe te-drejte e ndër; eote kundre nomit te Perendise; eðe ay qe derð nde ne te-ketiçe lufte çakun' e kundreçtarit te-ti duhete pas nomit te Perendise te vritete. Monomahu, i-cili stervitete me pare qe te muntne te-mape me lehete me arme qe sjele ne vdeçje jeten' e ndone tjateri, eote vrases, sa eote vrases ay qe per filim, a per armiqesi, a dyke daçure, vret armikn' e-ti a ndone tjeterë heri.

I-vetemi ndryçim nde mest te ketyreve eote, se heri mer jeten' e tjeterit per filim a prej armiqesie, eðe tjeteri sikur per ndër. Qe te dy jane çid açtu vrases. Çume here monomahete munt te numeronene me te liq se vrasesite, se dyke daçure uà mapene jetene te tjerevet, tek vrasesite mbase nga ndone zemerim i-papandehure, a se ndoðene ndene veçerimt te te-pirave te-forta, te-cilate u mapene mendjene, a dyke çtrequlare prej varferie e urie, leçonene kundre te-tjerevet e i vrasene.

Eðe ata qe u ndihqene monomahevet nde punet te vrasjese jane rjesetare te fajit t' atyreve, eðe me te vertete jane vrases perpara nomit te Perendise, ndonesë s' jane te-ketiËe perpara nomevet te qeresvet.

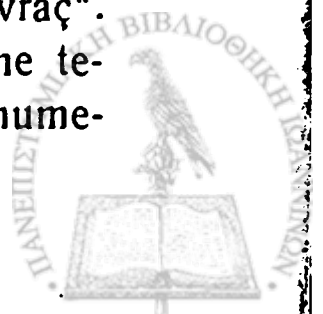
3) Mbreterit qe luftonene kundre te-tjereve per fitim, a per te mape ndoqe vent, a per te mape te-ðena, jane ndene bape vrasjeje, sa eðe kursari, i-cili nde malt a mb' uðet a nde det rjer ata qe uðetonene e u mer jetene, per te mape te-holate. Nuke numeronete vrasje prej çume vetave, po eçte vrasje qe benete prej qe kombi te-tere, eðe te çkelure te porosis' se Perendise „Mos vraç“.

4) Ata bupa a ato gra, qe te mbulonene turrijene qe vjen nga te-çkelurit' e porosis' se-çtatete te Perendise: „Mos kurverojç“, mapene jetene e ndoqe foçqeje, para se te lindete, jane priges te porosis' se Perendise; eðe kur per kete qe vdes eðe nena, faji benete i-dymezuare; eðe sa ndihqene nde kete pune ose me keçile, ose me te-sjeËe barera qe sjeËene vdekje, a me ndoqe tjeterë menyre, jane ndene bape vrasjeje perpara Perendise, i-cili ka ðene porosine, per te-cilene ketu eçte fjala.

5) Sa bupa, te-cilete per pabeserin' e-tyre te grat' e-tyre, e sa gra, te-cilate per pabeserine te bupat' e-tyre, sjeËene nde zemeret te-çokevet te-tyre kaqe hiçerim, sa t' u sjeËe vdekje, jane ndene bape vrasjeje. Nuk' i vrasene ata me ðike a me çtare, po me te-sjeËa te ndyra e te-liga e helmonene zemerën' e çokut, eðe keçtu e vrasene.

6) Sa çoteriq a perinder, ose dyke munduare açpere çerbetorete a femijene, ose dyke çterure atyreve uçqimn' e-nevojçim a prehjen' e-nevojçime, u sjeËene vdekje atyreve qe jane nompriges te porosise „Mos vraç“.

7) Sa heqene te-tjerete e i bintqene te pine te-pira te-força e te benene pianike, duhete keta te nume-

ronene si më te liqte vrases, se te-ketilete prishene edhe trupine edhe spiritine! A nuke jane qeri-vrases edhe ata, te-cilte per fitim a per ndone tjetere ngaje bintene te-tjere te pine te-pira qe dethene, te-cilate mbe nde funt sjelene vdekje? Edhe ata qe cesene te-pira ndeper kerçmat, a nuke duhete te numeronene edhe ata per mbe qe çkale qeri-vrases, ndonesë nuke quhene keçtu pas nomenvet te mbretcrivet? Sikur te çiste ndone qeri feqinevet te-ti arsenik ndene fytyre te ndone te-piri; a sikur te çiste edhe, kolere, apostime e vdekje ndene tjetere fytyre, a nuke dote numeronej i-ketili si qeri-vrases, edhe si i-ketile a nuke dote denohet prej qerezise, nde mest te se-cilte dote tregonte te-ketilate?

8) Sa dyke qehyere i heqene qerezite, si Satanaj hoqi Evene, nde faj, i-cili sjel vdekje edhe nde trupit edhe nde çirrit, jane qeri-vrases edhe çkeles te porosis' se-pactete; te-ketile jane edhe ata qe mbajne çterira prej graç te-ndyra, nde te-cilat sa hyhene humbene edhe per kete bote edhe per tjetrene; edhe sa i çriene te-tjere ndeper te-ketile vende jane gjith çtu vrases; edhe ata qe mburohene te-ketilate qerra mburohene vrasjene; edhe duhete te numeronene si çkeles te-keqin te kesaj porosie.

9) Sa kane nde zemeret armiqesi e çmir kundre ndone qeriu, edhe me gezim dot' i mernine jetene, po te mos trembegine nga mundimi i nomit, jane çkeles te porosise: „Mos vraç“, ndonesë me pune s' ja muape jetene. Çent Joanni dote: „Kuçdo qe e ka meri te velane eçte qeri-vrases, edhe e dini, se çdo qeri vrases s' ka jete te-pasosure qe mbetete nde veteht te-ti“. (Joan. A. 3; 15).

Edhe Çretimtari yne ka dene: „Dequate, se u eçte dene te-moçimevet, „Mos vraç“, edhe ay qe te vrase

dote jete fajtuar nde pyqt. Πο une po u ðem juve, se kuçdo qe zemerone te kot kundre te veļajt dote jete fajtuar nde pyqt“.

Eðe sa te-ketiļe nga zemera perpara Perendise qe ñeh zemerate jane vrases, te-cilete asndone s' munt t' i perflase a t' i ndjeke, eðe asndone pyqetore s' munt t' i denone, eðe asndone qytetruajtes s' munt t' i mbyļhe nde burkt! eðe mbase numeronene prej te-tjerevet si fort te-nderçim! Πο ay qe vezgon zemerate dot' i denone ata nde ditet te pyqit si ÷keles e prices te nomit.

10) Sa nga perlimi a nga te-mos-kujdesurite per ca detyra benene ngaje te vritete ndone ñeri, jane per mbe ñe ÷kaļe prices e ÷keles te kesaj porosie. Seps eote ÷kruare nde Nomt: „Kur te ndertojs ÷tepi te-re, te bejs kðise perqark asaj, qe te mos e benç ÷tepine t'ende fajtores per gæk, nde rente ndone ñeri prej asaj“. Eðe prape: „Eðe ndone kâ nde i rente me brire ndone bupi a gruaje, eðe te vdese, atehere kau dote vritete me gure, eðe miçi i ati te mos hajete; po i-zoti i kaut te jete pa faj. Πο kau nde bij me brire qe perpara, e i u-be degmi te-zott, eðe nuk' e ruajti ate, nde vrafte ndone bup' a grua, kau dote vritetete me gure, po dote vritete eðe i-zoti“.

Nga keto mepete ves, se pertimi e te-mos-kujdesurite nga ndone here e ben ñerine fajtuar vdekjeje.

11) Ay qe di, se ca ñeres presene nde prite a uçe ndone ñeri, qe tå vrasene, eðe s' i ep ze ati per kete ge, nde qofte, se vritete ay qe pritej nde uçet, eote pas ñe menyre fajtuar per gæk' e ati eðe ÷keles i porosise „Mos vraç“.

12) Ay, qe me ane te te-ngrenit gume a te-pirit a te-kenaurit me te-tepere te deçrimevet te-ti te-liq priç jeten' e-ti, eote ndene bape vrasjeje, eote i-vertete

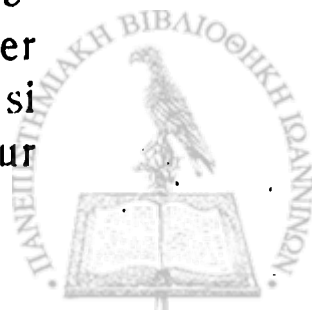
vrases. Eðe ay qe s' ka uqçimn' e-nevojçim per te pojture eðe keçtu prig çenden' e-ti eðe jeten' e-ti, po te kele me se, eçte, qe te ðam keçtu, vetevrases eðe çkelles i porosise „Mos vraç“.

Nuke kemi te-drejte te prigme jetene t' ene më tepere se sa kemi te-drejte te prigme jeten' e te-tjerevet. Nuke kemi te-drejte te prigme jetene t' ene me ane hamjeje, te-piri a agerimi te-tepere se sa kemi te-drejte ta prigme ate me ane ðike a çtare.

M' e-drejta qe eçte te pojme, si na porosit Përendia. Kuçdo qe bençte vete-vrases me çfarë-do menyre qe te jete, eðe ka mendjane nde ventt e te-mbaruare, eçte vrases eðe pa dyçim vete nde humbjat. „Çdo vrases nuke ka jete te-perjeteçme qe mbetete tek ay“.

13) Mbe nde funt ay, qe mer jeten' e ndoqe qerriu per te mburuare vetehehe, nga ndoqe here numeronete i-pafajm, eðe tjeterere here fajtuar çaku. Çote Nomi: „Nde u-gentte vjeçesi dyke dyere (si dëre), eðe te goditete e te vdëse, nuke dote dërçete çak per ate (ay qe e vrau nuke numeronete fajtuar). Po nde lintte djeçi permbi ate dote dërçete çak per ate“.

Eðe tani, o veçzer, lete pyeseme vetehehe t'ene, nde e kemi çkelure ndoqe here porosine „Mos vraç“, nde mos me pune, te-pakene nde zemeret t'ene, nde mejtimt t'ene? Eðe nde jemi fajtoçe çaku, lete pëndonemi, per sa kemi kohe. Eðe lete perpiçemi t' i largojme, sa mundete, çide ngajet' e vrasjeçe, si zemerim, çarta, te-zena, lakemim, miçesira te-ndyra e jaçte nomit, kurveri, te-pire e te-keçilate, te-cilate e bejne çpirtine te humbete eðe neve na bejne te-merçiture te qerezite e te-ndyre te Përendia. Eðe lete uqçejme per çide, miç e airmiç, ndjeçate qe kerkon Përendia, si fryme ndjeçe, fryme daçurie, eðe lete bejme, sindekur

bente Zoti yne, i-cili, kur perqesej, nuke perqeste, kur pesonte, nuke frikesonte, po erthe vetehen' e ti nde dorret t' ali qe gykon me drejteri".

Letë benëmi te-perunure, sindekur igtë ay. „Kur kemi te-ngrena e te mbuluara, letë na mbastojene keto“. Eðe letë durojme uri, etje, çnderim, perqesje eðe te gida, më mire së te çkelime porosin' e Perendise: „Mos vraç“.

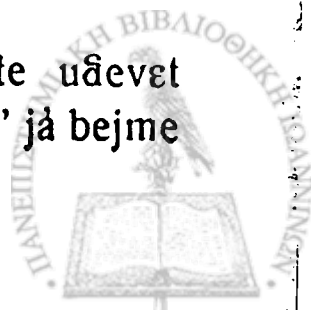
Mendohuni uðete t' uaj. (Ang. 1; 5).

Tani pra keçtu ðote Zoti: „Mendohuni uðete t' uaj“ (Ang. 1; 5). Ky igtë ñe ze prej Perendise mbe lausne, qe igtë nde Jerusalem, po eçte ze i ati eðe mbe ne, si igtë eðe mbi ata. Do gide ñerezite te mendonene uðet' e-tyre.

Rendojme çume te pojme pa menduare. Bieme nde zakone po-ðua pa kupetuare. Ñeri ben ate ge qe çeh së ben tjateri, eðe çume vene pas zakonevet verberigt, eðe çume te-tjere nuke kane tjeterë pëgule veç te-kenaqurit' e vetehes' se-tyre.

Po Perendia nuke do te pojme. Do te mendonemi eðe te mendonemi çume; na ðote: „Mendohuni uðete t' uaj“. Vini rë uðete t' uaj, çikoni ato, vezgoni ato mire. Eðe kejo eçte ñe ge, qe kemi detyre jo vetem tã degojme, a tã kendojme, po eðe tã bejme. Çdo ñeri ka detyre tã beñe kete prej vetiu, — te mendonete per uðet' e-tia; eðe eçte ñe ge fort e-maðe e çum' e çenuare. Sëpse çdo uðe ka ñe funt; nuke ka uðe qe te mos çpjere gekundi.

Eðe qe te kemi ndihme nde mendimt te uðevet t'ona, letë vezgojme ca pÿetje, te-cilate munt t' ja bejme vetehe se s'one per keto.

1. A ka ndergëgjja jone te ðote gesëndi kundre uðese, nde te-cilet ecejme? A dime nevë a pak-se-paku a gkojme nder mentt, se uða jone eçt' e-drejte uðe? Si ka gkuare koha jone? Ç' beme nde ditt te javese? Si gkojme ditën' e-djële? Te-çfarete jane punerate t'ona, defrimete t'ane, gokete t'ane? A ka ndergëgjja jone te ðote gesëndi kundre neç eða a na ðote ndoqe here?

2. A jane uðete t'ona si pas Çkroqese? Eçte ge e-vejëjtire tå kemi ndergëgjene te-qeruarë; po kejo ndergëgjja duhete te mesonete me fjalen' e Përendise. Nuke eçte mjaft te bejme ate ge qe nevë e pandejme te-drejte; duhete te bejme ate ge qe ðote Përendia, se eçt' e-mire. Jane pra uðete t'ona si pas Çkroqese? Ndonese kemi gume te-meta, me giðe keto muntme te mapeme nde dore ate Vivlen' e-Çenteruarë, eða te ðemi: „Pas kesaj degëron te-vete, kejo eçte pëguða ime, uðehëqesi im, gembëla ime, pas kesaj dua te vete e perriqem te poq.

3. He tjetere pyetje qe duhete t'jå bejme vete-hese s'one eçte kejo: „Si dot' i numerojme uðete t'ona pasketajdi? Çdo qe te mendonemi per ato tani, a jane te-ketiða qe pasketajdi te muntme te kðejme syte t'ane mbi ato me nguçulim? Semundja e vdekja a-pene iðëra gume te-ndryçme se jeta e gendeti. Si dote na dukene uðete t'ona te-sorme, kur te na aferonete jet' e-perjeteçme? Cilete dote jene mendimete t'ane, e si dot' i numerojme uðete t'ona, kur dot' i vezgojme ato si uðe te-gkuara?

4. He tjetere pyetje gume te-genuare muntme te nxjerpeme prej Çkroqese vete. Kendojme nd' ate per dy uðe — per uðën' e përe e per uðën' e-nguçte — per uðën' e vdekjese eða per uðën' e jetese. Uða jone eçte qera a tjata nga keto; cila eçte? Kejo eçte qe ge e-

maðe, eðe kaqe mê tepere e-çenuare, se çume jan' ata qe pende ne nde uðet te-çere, eðe pak ata qe pende nd' uðet te-nguqe. Herezite nuke duane te mendone per kete. Po eot' e-vertete, sa fjalet' e se-vertetese vete munt ta beqene. „Hyni ndeper doret te-nguqe sepse e-çere eote dera eðe e-hapete eote uða qe çrie nde humbjat, eðe çume jane ata qe hynene ndeper ate. Sepse e-nguqe eote dera eðe e-çtreqnare eote uða qe çrie nde jetet, eðe te-pake jane ata qe e çejne ate“. Nde mest te-cilevet pendeni neve me te-çumete a me te-pakete? Cili eote fundi yne, humbjë a jete?

5. Krigti ða: „Une jam uða“. A eote ay uða jone? Nuke apin te jemi zemere-kðjete e te zotte; duhete eðe te ecejme ndeper ate uðe, qe na pefen Perendia, ndryqe dote çoheme me vertetim, se uða jone nuk' eote uða qe çrie nde jetet. Iisuj eote uða, e-vetema uðe; asdone vete te Ati veç me ane t' ati, as ka tjetere emere, me ane te te-cilit te çretojme? Kur mendonemi uðete t'ona, nuke duhete ta leme mbe q' ane kete qe. Duhete te vertetonemi, se çpresate t'ona jane pçtature permbi ðemelin' e-vertete, se çprejme mbe Krigtine veteme, se kembete t'ona qendrojne mbi gur, mbi çkemp. Nde mos qofte Krigti uða, e-verteta eðe jeta jone, atehere çfare-do qe te jene uðete t'ona ndene te-tjera faqe, pa fjale jane te-çtrembera, keq te-çtrembera.

6. Kendojme per Enohne, se „ecente me Perendine“, gið ajo qe duhete eðe per Nohene, eðe kejo nde kohe pabeserie. Ketu ka qe tjetere qe per uðete t'ona. A ecejme neve me Perendine? A kemi zakon te mbajme çoqeri me ate nde te-çehete? Eðe giðene, eðe veçan eðe me te-tjere a perpiqemi te mbajme nde vetehet t'ene te-ndjere, se pendeni perpara ati, se pojme peran' ati, e se vemi pas daçurimit t' ati te-çentruare?

Apostoλ Pavli u ɛkruante Korinθianevet: „Nuke dini, se jini tambuλι i Perendise, εδ̄ε se Frym' ε Perendise pi nder ju? A pitemi ne nde hirt te Zotit? A vemi perpara? Eδ̄ε sa vene perpara vitete t'ane, a vene perpara εδ̄ε ɛpiritete t'ane?

Ketu jane ɣacte ɣerra te-ndryɣme qe kane te bejne me uδ̄ete t'ona. — A jane keto kundre nderɣɣjese s'one? A jane si pas Ɇkroηese? Si dote mendonemi per ato, kur te jηne te-ɛkuara? Jemi nde uδ̄et te-ɣere, a nde te-nguɣtet? Eɣte Kriɣti uδ̄a jone? A ecejme me Perendine? Perendia na urδ̄eron te mendonemi per uδ̄ete t'ona: „Tani pra keɣtu δ̄ote Zoti i fuqivet: Mendohuni uδ̄ete t' uaj“. Ky ze eɣte pr̄ej Ati ηe ze i-Ɇko-quire ε drejt per drejt per ne, sikur profiti te δ̄eɣte: Tani pra nuk' u flas une juve, po vete Zoti; ay qe di ɣide punerate t' uaj; ay, syri i te-cilit eɣte ɣideηe mbi ju; ay i-cili di Ɇdo ngaje te-f̄eηete; ay qe veperon mbi ju, ay u urδ̄eron te qendroni ε te mendohi uδ̄ete t' uaj. Ay vete vjen nder ju, qe te kδ̄eηe mendimete t' uaj nga ɣerrat' ε-roɣtera ε te δ̄eut nde veteηet t' uaj εδ̄ε nde uδ̄et t' uaj. Kejo eɣte daɣurimi i Perendise, urδ̄eri i Perendise.

Pers̄ε Perendia na porosit keɣtu? Qe, nde qof-gine uδ̄ete t'ona te-liga, te muntme t' i ndr̄eqime; qe te r̄endonemi ε te ndr̄eqami; qe te kerkojme ε te ɣejme perdeλim; qe te jemi te-siguruare ε te-lumure. „Perendia eɣte daɣuria“, daɣuria vete. Nde porosirat ε nde mesimet eɣte daɣuri. H̄erezit' ε Jerusalimese u-menduane per uδ̄et' ε-tyr̄ε. Kendojme, se u-bintne nde zet te Zotit, te Perendis' se-tyr̄ε, εδ̄ε nde f̄jalet te profitit Anḡε; s̄ers̄ε Zoti Perendia ε dergoj ate, λauzi u-tremp perpara Perendise. Ateher̄ε foli Anḡu, z̄εɣpenesi i Zotit, zen' ε Zotit mbe λausne, dyke δ̄ene: „Une jam me juve, δ̄ote

Zoti". Kështu Zoti pret, ndjen, shpëton e bekon gjithë ata që mendonëne për vdehtë e tyre e që këndëne e që kërkojnë atë me anë të Krishtit. „Une jam me juve“, u dha atyreve që pendoheshin ndë Jerusolim. „Une jam me juve“ u dote gjithë atyreve që degojnë, që besojnë e që bindëne. Kur Perëndia ehte me ne, atehere vdehtë t'ona janë me të-vetëte të-lumura, të-lumura sa kupe s'kanë qenë më parë e sa s'munt të benëte më. Atehere kemi Shpëtimtar, atehere kemi Atë ndë qiellit, atehere kemi mik mbe çdo shtrëngim, ndihmes mbe çdo vërtëtim. Atehere kemi ndjese e paqtim, ndergëgje të-kujuare, mendje të-përcjture, edhe shpërese të-mirë për jetën e pasosure.

Kejo jete munt të-jete jona, shpëti fare jona, ndë e kërkojmë mbe Krishtin e me anë të-Krishtit, edhe i pari çap për këtë ehte të mendonemi vdehtë t'ona si përpara Perëndisë, edhe të kërkojmë ndihmën e Frymës së-Shpëtuare. U beftë!

L u m e r i t e.

„Lum të vobërite ndë shpirtit, sepse e atyre ehte mbretëria e qiellit. Lum ata që bëjnë vaje, sepse ata dote ngushëlonëne. Lum ata që janë të-butë, sepse ata dote trashëgojnë shpë. Lum ata që kanë uri, e et për dëgjterinë, sepse ata dote ngjyjnë. Lum ata që janë të-përdështrësim, sepse ata dote përdështrëne. Lum ata që kanë zemere të-geruare, sepse ata dote shohëne Perëndinë. Lum ata që bëjnë paqtim, sepse ata dote qyhenë bij Shpëndijës. Lum ata që ndiqnë për punë dëgjterijë, sepse e atyreve ehte mbretëri“ e qiellit.

Matth. 5; 3—10.

Me këto fjale Zoti Krisht e nisi fjalën e-ti përmbimallt, e-cila sgatete që nga kryeja e-pesete e për ndë funt të kryes' se shatete të Ungjilit pas Mattheut. Kete

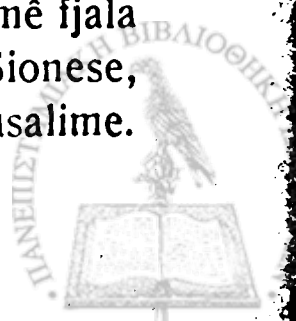
fjale duhëte tã kendoqe çdo qeri, se nd' ate gendene mesimete më te-larte, qe munt te degoqe nde kete bote, mesimete, qe sjelene më te-maðen dobi e e bejne qerine te-lumure, po t' i prëse me gide zemere.

He mij' e rëse-qint vjet kigine çkuare qe nga dita, nde te-cilet nga mali Sina Moisiu kigte ðene Nomn' e Përendise fuqimað e zemerak. Koherate, per te-cilate vete Moisiu kigte ðene, se dote vinine, kigine arðure.

Erði ay nomvenesit i-ri, per te-cilene Moisiu kigte ðene: „Zoti Përendia juaj dote ngrere nga mezi i vëlzervet t'uaj qe profit si mua, ndigo-e-ni!“ Eðe ky Moisiu i Ungjilit e tregon te-hyrete nde punet te-ti me qe nom; eðe ky hippen permbi qe mal qe t' i tregoqe gindjes' se-mbledure pëd ti daturimet' e Përendise, ato qerra qe kerkon Përendia pëj qeresvet. Çikoni qe Sina te-ri e qe nom te-ri. Po ndonese ka çume te-para nde mest te te-ðenurit te nomit te Moisiut e te te-ðenurit te nomit te Kriçtit, qeriu faqëza çeh, se ka eðe çume qerra fort te kundrejta e fare te-ndryçme. Atje, nde çkretetirat t' Arabise igte qe mal i-ðate, maj' e te-cilit çante rete e silte ðelime; ketu eçte qe kodre pëlore e e-pëlbere, nde më te-bukuret fuge te Palestinese. Atje vetetinte e qemonte, mali driðej si purteke qer nde ðemelit te-ti, eðe epesira qe e mbulonte nuke pritej e nuke çronëj përvëç nga dritat' e-tmeruara te pufëvet; ketu qe qiël i-kðjëlëte e ka hapure flamurin' e-ti te-kaltere mbi kryet te Çpetimtarit te botese, drita e qe djeçi pa rë e kurorezon posi me qe kurore te-arte, eðe truaçi eçt' i-siguruare ndene kembet t' ati. Atje e pëdonte male qe kufi, qe sinuar, te-ciline as qe qe e-pëlle s' muntte tã kapërxente nga frika, se mos vdiste; ketu sicili liruare munt t' i qasete Nomðenesit. Atje igte Moisiu qe qidëne nde gojet kigte mundimet' e drëjteris' se Përendise, eðe

fytyr' e te-cilit ndritte prëj ñe dritë, te-cilene syt' e ñe-riut nuke muntnine tã duronine ; ketu eote Kriçti, engeł' i daçuris' se Përendise, fytyre e trupi i te-cilit tregojne emblesire te-mađe, eđe pëđ ati ğtregonene na ndoñe frike te-vegeł' e te-mjere. Nuke ka kundreçtrira vetem nde ğerrat te-perjaçtesme nde mest te te-đenurit te nomit te Moisiut eđe te te-đenurit te nomit te Kriçtit, po eđe nde te-perbrendeçmet. Moisiu leçitte nomne ; Kriçti leçit hirine. Moisiu ndalonte fajne ; Kriçti porosit ğençterine. Moisiu kuvendonte mb' emerit te frikes' e te mundimit ; Kriçti kuvendon mbi emerit te-daçuris' e te fatmiresise. Moisiu ðote : „Te bejç ğide keto ğerra qe te porosit, se Zoti eote ñe Përendi, qe mundon keç te-dalete jaçte nomit“ ; Kriçti ðote : „Lum ay qe ðote beñe ğide keto ğerra!“ Nuke porosit, po ç' ruçtet e ç' mađeri Përendia dukete nde fjalet t' ati ! si ndjen ñeriu, se Kriçti eote ñe mesoñes i arđure nga Përendia ! si fort mire kupeton, se Kriçti kuvendon per ğerra qe ka pare e kupetuare, eđe se eote i Zoti t' u ape nxenesvet te-ti fatmiresine, per te-cilene u kuvendon ! Let' i degojme, o vełezet te-daçure, keto fjale t' embla e te ğençteruara ; leta perdorime lirine qe na erete per te-aferuare liuare Sinajt te kriçterimit. Jemi mē te lumure se Israilitete ; asndoñe kufi na rëngon t' i qasemi malit te-ğençteruare ; sicili liuare munt te veje afere ati qe na flet prëj anes' se Përendise ; eđe mbe ne kane te-ğare keto fjale te-bukura te kartese mbe Ebreñt : „Nuke jeni aferuare nde ñe mal qe zihete me dore, e qe digete me zjap, eđe mbe vreresire e me epesire, e mbe ðelim, e mbe zē trumbete, e mbe zē fjaleç, te ciline ata qe e deguane u-lutne te mos u flitej mē fjala atyreve. po kini arđure nde malt te Sionese, nde qytett te Përendis' se-ğale, nde qiçłoret Jerusalime.

Eðe nde çume mijera engejë, nde panagir e nde kisë te-parelindurig, qe jane çkruare nde qiejt, eðe te Përendia qe ege gykatesi i te-gidave, eðe te çpirterat' e te-drejtevët qe jane bere te-sosure; eðe te lisuj mëstari i ne ðjate se-re, eðe nde çak te perçkaturi qe flet me mire se ay i Avelit". (12; 18—24).

„Lum te-vobegite nde çpirit (a lum te-varferite nde frymet), sepse e atyre ege mbrëteri' e qiejvet“. Do-më-dene lum ata qe nöhene varferin' e çpiritit te-tyrë! Lum ata qe ndjehene, se per punerat' e Përendise e te çpëtimnit jane si te varfere qe s' kane asqe, qe nuke vejenene asqe prej vetiu, eðe keçtu presene te-gide si hir, si ðureti, si kanisq prej dores' se Përendise, Çpëtimtarit te-tyrë!

E-keçile pra ege e para çe, qe kerkon Kriçti prej nxenesvet te-ti; do-më-dene te ndjehene, se jane tej-per-tej te-dobete prej vetiu per çenterine e per çpëtimne. Duhete te ndjehene e te kupetojne vetehen' e tyrë te-varfere e te-pavejëture per te mape pjese nde pasjet te Kriçtit. Duhete te ndjehene e te kupetohene, se jane te humbure e te-pavejëture per te pasure pjese nde çpëtimt te Kriçtit. Duhete te ndjehene e te kupetohene, se jane fajtoe per te pasure pjese nde çenterit te Kriçtit. Nde vuri Zoti Kriçt kete çe nde kryet te çide te-tjeravët, kejo ege qe te na tregohë, se kejo çe ege e vetema veçele, më ane te se-cilese dote muntme te apijme nde te-tjerat; eðe se mbe kot dote perpiçemi te fitojme ato miresit' e-tjera, permbledja e te-cilavët ben jeten' e kriçterimit, po te mos kemi çkuare ndeper varferit te çpiritit; kejo eçt' ajo der' e-nguçte, per te-cilene çetke dote, se ata qe çkojne ndeper ate jane te-pake.

Ky çenim ketu ka ne vejëjtje te-maðe. Ay çeri qe kendon sjalen' e Kriçtit nde malt pa mëjtuarë mire e

prej cipe, munt te pandehje, se Kriçti me kete fjale le-
çit ne çpetim me ane puneraç; çume heres, kur u done,
se çpetimi eçte me ane te besese, sjelene perpara
kundre leçitjen' e Kriçtit permi malt si deftese, se çpe-
timi eçte me ane puneraç. Ne kundreçti e-ketiçe ve-
tem tregon, se heriu i-ketiçe s' e ka kuptuare mire te
parene fjale te leçitjese permbi malt. Apin te vere rë
kete fjale qe te bindete, se Kriçti, si Joan Pagezimtori,
si gide Apostojte, si Vivla e-tere, nis leçitjen' e-ti dyçe
deftjere dobesiren' e pavejçitjen' e heriut per çpetim.
Ndryçe, vetem te-arçurit' e Iisu-Kriçtit nde kete bote
per te çpetuare herrezite tregon me te-terere kete dobe-
sire. „Nuke kane nevoje per çerones te-çendoçete, po
te-semurete“. „Kriçti nuke erçi te ðepese nde pëndim
te-drejtete, po fajtoçete“. „I biri i heriut nuke erçi qe
te çerbeneçte, po qe te çerbeçe e qe te ape jeten' e-ti
çperblim per çume“. Nga keto fjale mëpçete veç, se nuke
ka çpetim per ata qe nuke ndjehene, se jane te-humbure.

E çikoni, o te-daçure, se pas fjales' se Kriçtit si
eçi pas te Pavlose, e-vetema veçele per te hyre heriu
nde mbräterit te qiçjvet, per te apiture nde drejterit e
nde çpetimt, eçte te çkoçe ndeper dçret te-nguçte te
varferis' e te dobesires' se çpiritit, eçte te nohe, se prej
vetiu nuk' eçte asçe perveç qe lipes i-varfere, qe nuke
ka asçe, qe nuke munt te beçe asçe per fajne, qe nuk'
eçte i-vejçtjere perveç per denim, e qe ka nevoje te
prese çpetimne posi kanisk e ðureti prej miresis' se
Zotit. Jaçte kesaj peçe se-pare gide te-pernjekurate
t' uaj jane mbe kot per çpetim. Muntni me te-kujdçsura
te-gata te dini mir' e ðeçe Çkronen' e-Çençteruare. Muntni
tå çkoni jetene t' uaj dyçe falure e dyçe munduare
vetehene; muntni tå çkoni jetene t' uaj te-paperfolure e
te-pakatigorisure; muntni tå ndani gene t' uaj ndeper

te mira; muntni me çdo rezik tã tregoni besene t' uaj — po nde mos qofçi te-peruqure perpara Përendise, dyke ndjere, se jini fajtoe e vejeni te jini te-denuare, gide keto nuke dot' u vejenene aspe, eðe ate ditën' e pyqit dote degoni prej gojes' se Çretimtarit: „Ikeni prej meje; nuk' u kam qohure kupe“.

„Lum ata qe beqene vaje“, dote me poqte Kriçti, „sepe ata dote ngucelonene“. Eðe ketu fjala eote per vajen' e çpiritit, per hiçerimne qe vjen nga te-ndjeret' e fajit. Çretimtari nuke do te ðote, se ata qe kane hiçerime nde kete bote muntqene te jene te-siguruare per çretimn' e-tyre nde tjetere, eðe se hiçerimi prej vetiu er pas ndone menyre te-drejte per te hyre nde mbrerit te qiejvet. Ne i-ketile mendim as gekundi nde Çkroqet te-Çenteruare s' gendete. Çkroqna na tregon vetem ne ude çretimi, eðe nde kete ude te çretimit as puna e qerit as te-hequrat' e ati kane rjese; çretimi eote vetem te Kriçti e nde te-hequrat te Kriçtit. Kriçti pra ketu do te ðote per hiçerimne qe ka besetari i penduare nga te-ndjerit' e fajevet te-ti. Nde mest te keti stiku e me te-parit eote ne fare çkaqe, e-cila fort lehete kupetonete. Nuk' eote mjaft qeriu te ndjere fajet' e-ti eðe te peruqete: duhete per tã te renqone perpara Përendise, duhete per tã te ndjere ne hiçerim te-ðele e te-ðjete. Pendim' i kriçterimit nuk' eote vetem te-diturit' e fajevet eðe te-tremburite nga mundimi; po eote hiçerim e ðembje, se çau Përendine. I-kriçteri me te-terere helmonete per fajne, eðe atehere kur faj' i-ti nuke sjeq ndone funt te-keq; helmonete per kete vetem, se faji eote ne çarje kundre Atit te-ti nde qiejt. Helmonete per fajete me terere, kur i çeh permbi Iisu-Kriçtine, i-cili i soçi me vetehe permbi kryqt; kur kujtonete, se vete eote ay, qe, me fajet' e-ti, e mberdeu

Çpretimtarin' e-ti mbi ate kryq. Pëte ay hiðerim per fajne qe ndan e çquan pëndimn' e birit nga pëndimi i çerbeto-rit, pëndimn' e bësëtarevet nga pëndimi i te-malëkuarvet e te demonevet. Demonete e te-malëkuarete fort mire e ndjehene fajn' e-tyrë, driðene nga dor' e Përendise; po nuke ndjehene hiðerim, se çane Përendine, eðe nuke helmonene per fundet' e-keqin te fajit. Këtu pëndimi i çerbëtorit çprie nde deçperim e nde humbjë, si na tregon çembel' e Juðese, tek pëndimi i birit na çprie nde nguçulim, nde çperese e nde çpëtim, si na tregon çembel' e Çënt Pjetrit. „Ka, na ðote Pavli, qe hiðerim pas Përendise qe sjel pëndim per çpëtim, ka eðe qe hiðerim pas botese qe sjel vdekje“.

Ata qe beqene vaje per fajet' e-tyrë dote nguçelone, ðote Çpëtimtari. Ne e-zotuare sa e-larte aqe eðe e-ðjçte, eðe tregon, se atyreve, qe beqene vaje per fajet' e-tyrë, jo vetem ngaj' e hiðerimit dot' u lihete me q' ane, do-më-ðene nuke dote mundonene, po eðe se dote jene plot me paqtim e me gezim.

„Lum ata qe jane te-bute, se ata dote tracëgonene ðene“. Kejo qe naturisht rjçð prej atyreve, per te-cilate beme fjale më sipere. Te peruçurit' e vetehese sjel butesirene per te-tjere. Sa më ðele ndjçjme fajete t' ane, kaqe më tçpere dote jemi te-gatigim t' u ndjçjme te-tjerevet fajete qe na kane bere. Çpëtimtari pra larteson ketu emblesirene, durimne, eðe zemerene qe ndjen eðe s' kam nevoje t' u tregon kundreçtine a ndryçimne qe eçte nde mëst te porosivet te Kriçtit eðe t' atyre te botese. Nde botet perqçqene butesirene, ata qerezit' e bute, t' embele, e te lçhete, qe lene, qe te ðem këtu, te-tjere te eçejne permbi kurist te-tyrë, i perqçqene, i qesendisqene e s' i zene per qe; po perkundrazi i kane per te fisçim e per te-nderçim ata qe s' durojne

as mē te-vogelene fjale, ata qe s' ε lene fjalen' ε-lige pa mape çragim, ata qe bejne te-keqe per te-keqe. Iisu Kriçti εδε Ungiλι εδε ε-tere Çkrona per keto te dy fare ηerezis kane pyq ε mendje fare te-kundrejte. Keta te-butete, te-çnderuarete ε qe s' zihene per aspe prej botese, jane ata, qe Kart' ε-Çenteruare i ve nde raçet te-pare, εδε ðote, se vejenene te mapene kuroren' ε kuximit te-vertete. „Ay qe menuare zemerone“, na ðote, „vejen mē tere se ηe bup' i-forte, εδε ay qe urðeron veteheñ' ε-ti, m' i-mað se ay qe puçton qytete“. (Fjal. te-Urta 16; 32). Θote εδε, se te-falurit' ε fajevet qe na bejne te-tjerete eçte ηe ge, pa te cilene s' munt te hyne ηeriu nde mbreterit te qiejvet. „Nde mos uð falçi ηeresvet fajet' ε atyre, as Ati juaj nuke dot' uð falηe juve fajete t' uaj“, ðote Zoti Kriçt. Te-lumure pra ðemi baçke me ate, jane te-kriçteret' ε-bute! Lum ay qe, passi kupeton ε beson, se Perendia i ndjeu fajete munt εδε ay dyke kupetuare kete ge t' uð ndjeηe fajete velezervet te-ti. Lum ay qe lark lavdis' se botese pon prej zemerε i-bute ε i-duruarçim. Bota nde ε perqεç ε ε çnderon, Kriçti dot' ε nderoηe ε dot' ε lavduroηe. Bota nde ε nxjer si te pavejçture prej peçit te-saj, εδε nde mos eçte pjesa ε ati nde mest te bijvet te botese, Kriçti i eçte zotuare ηe traçegim tjetere, εδε ky eçte ðeu i-zotuare, do-me-ðene qiçli, çembeλ' ε te cilit içte ðeu i Hanahanit.

„Lum ata qe kane et ε uri per drejterine, se ata dote ngiηene“. Drejteria, per te-cilene benete fjale ketu, eçte çerçeria. I-kriçteri nuk' eçte ðipure te benete vatem i-mire si pas menyres' se botese, eçte ðipure te benete çerçt dyke pasure per pasqyre Perendine. Duhete, qe çembeλ' ε Perendise, qe u-priçç prej fajit, te perseritete tek ay εδε te benete si içte te-parene here. „Behuni

çetore, se Perendia eçte çet“, ðote Pjetri. „Behuni te-sosure, sikundre Ati juaj qielori eçt' i-sosure“, ðote Zoti Kriçt më roçte, nde kete fjalet mbi malt, te se-cilese jemi dyke perhapure te-parate fjale. Nde na ðe-pret Perendia nde drejteri, nde kete ge nuke muntme te apijme me fuqine t' ene! ay eçte i-forte te na beqe te benemi çetore. Çretimtari na ðote, se ata qe kane et e uri per drejterine dote ngiqene, do-me-ðene dot' u ape me te-plotte ate qe deçeronene, eçte i-forte t' i çet-terone me te-plotte. Çkrona nuke na çkoq, nde i-kriçt-teri munt te apiqe nde kete çetleri te-mbaruare qe nde kete bote, a se kejo çetleri dote jete e-ketiçe nde qielçt. Dyke çikuare provimin' e besetarevet, dyke çikuare je-ten' e-sorme, e-cila eçte qe jete e te beri gati eçe si e ketiçe e-pambaruare, dukete, se çetleria e-mbaruare, si eçe fatmiresia e-mbaruare, nuke dote apihete veç nde qielçt. Po si do qe te jete kejo pune, i-kriçtteri ka de-tyre te çeteronete. Kejo deçtyre eçte te kerkojme pa ruçim çetlerine, do-me-ðene te punojme qe nde kete jete per te apiture nde çetlerit, sikur te içte ge e-mun-dure t' apiturite nd' ate qe nde kete jete; eçte te pu-nojme çdo dite, sikur te içte ge e-mundure te-apiturite nd' ate eçe qe kete dite, eçe sot.

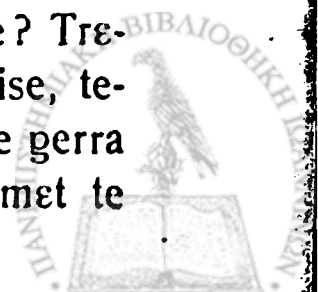
„Lum te-perdeçyereçimite, se ata dote perdeçenene“. Perdeçimi qe leçit ketu Çretimtari eçte qe ge m' e-per-riçime, m' e-çere se peruçtja, e-cila eçte te durojme e te ndjçjme fajete, qe na bejne te-tjerete, eçe se drej-teria, e-cila eçte te kerkojme e te perriçemi te jemi çet-ore. Perdeçimi eçte ðembje per çide te-heçurat' e ve-çezervet t'ane. Eçte ajo ge qe na ben te veme veteçene t' ene nde ventt t' atyrene, qe heçene, qe vuaçene, eçe pas fjales' se qe apostoli, „te qajme me ata qe qajne“. Te jete qeriu i-perdeçyereçim, pas mendimit te

Ungjilët, nuk' është vetëm t' u apeme ndihme atyreve që vuanë; — për këtë punë nukë lipsejnë përveç se të hoja — është t' i ndiejmë të-hequrat' e vëlezërvet t' ane sikur t' i kisim vetë mbi kryet t' ona. Edhe kejo dëmbjë nukë duhet të jetë vetëm për ata, që na janë farefisas a miq a mëmëdëtare a prëj besese s' one; shpëronëte mbe gjëde qerezit pa ndonjë çuarje, përmbledh edhe ata armiq t' ane, nde qofte, se kemi të-ketile. „Nde armiku yt ka uri, er-i të hajë; nde ka et, er-i të rrijë“. „Doni armiqte t' uaj, bëkoni ata që u malëkojnë, be-u-ni mirë atyreve që u kanë meri, lutuni për ata që u urrejnë e u ndjekene“. I-ketile është karakteri i atyreve për të-ciletë Krishti dote, se dote gëjëne përdehim. Në e-zotuarë çumë e-vejëture; sërse cili prëj nës, o vëlezër, nukë ka nevojë përdehimi? Pa përdehim nukë dote igjë asfarë çrësë çretimi për në. Pa përdehimne, nukë dote muntimë të ponimë as që dite, as që orë përpara Përendisë. Nukë kemi nevojë përdehimi vetëm që here për të-çkuarate; kemi nevojë përdehimi çdo dite e çdo here; se çdo dite, çdo here zëmërojimë Përendinë më fajë të-riq. „Lum, dote mbreti profit, ay që i u-ndjehë pauçeria, edhe i u-mbulua fajë! Lum ay qerri që nukë dot' i numërojë fajë Zoti!“ Kejo është e vëtema fatmiresi, nde të-cilet muntimë të kemi çrësë. Nukë muntimë të kemi çrësë mbe që fatmiresi më ane të të-lindurite t' ene nde nomt të Përendisë; të-ketilene fatmiresi e kemi humbure për jetë. Po muntimë të kërkimë e të gëjmë që tjetërë fatmiresi; është ajo që është dëretë prëj përdehimit të Përendisë. Makar gjëde në, o të-dagurë vëlezër, të kemi rjësë më të-plotte nde këtë fatmiresi. Makar gjëde në të përgjëmi nde përdehimt të Përendisë, për në dykë treguarë përdehim e dëmbjë për vëlezërvet t' ane.

„Lum ata qe kane zemere te-qeruarë, sërpsë ata dote gohene Përendine“. Kejo pë tregon karakterin' e- ðelë, te-vertete e te-perbrendëmi te çetëris' se kriçterimit. Nuke eçte detyrë vetem te veme mbe raðe punerat' e-perjactesme; duhete eðe zemera te jete e-qeruarë. Përendia vetron nde zemeret. Vetem ata qe kane zemere te-qeruarë dote gohene Përendine; vetem ata dote gozonene parusin' e ati eðe paqtimn' e ati. S' ka asfare tjetere uðe per te qenure perpara Përendise e per te pasure pjese nde fatmiresit e nde lumurit t' ati. Eçte pë e-pake te kete qeriu qe jete se-jactesmi bësatarë, te flase per bese, te beqe zakonët' e lutenit' e kicëse, te ketë pjese nde kungimt, t' u beqe te-mira te-varfervet, te fitone me ane te puneravet te-ti te-mira qe ndër bëserie e miresie; pëde keto s' jane asqe nde mos paçim brenda qe jete se-brendëmi bësatarë, te vertete, te-fçehure nde ðelesirat te zemerese s' ane, te se-cilese punerat' e-perjactesme nuke jane veq qe tregim' i asaj. Nuke eçte mjaft t' i çerbëjme Përendise çëçit perpera botese; duhete t' i çerbëjme nde ruçimt te ðomese eðe nde te-fçehetit te zemerese s' ane. Eçte pë e-pake te jete jeta jone bësatarë, duhete zemera jone te jete bësatarë; eçte pë e-pakete te jete jeta jone e-qeruarë, duhete zemera jone te jet' e-qeruarë. O veçzer, a e kemi kete zemere te-qeruarë, e-cila eçte i-çquari, karakter i te-kriçterit te-vertete, eðe e-cila veteme munt te na beqe te goheme Përendine. A pojme kete jete te-vertete, te-fçehete, tani te-fçehure me Kriçtine te Përendia, po e-cila dote çfaqete e dote tregonete çëçit ditene qe dote sbulonene te-fçehurat' e zemerese? Tregimet' e-perjactesmi te bësese s' one, te dagurise, te-peruqtjese, te durimit, te pastrimit a pergigene nde gerra te-verteta perbrenda neç, eðe a jemi nde mendimet te

zemeravel t' ona eðe mê besetare, eðe mê te dagure, eðe mê te perunjturë, eðe mê te duruargim, eðe mê te qeruarë? Makar ndergegja e si-cilit-do prej nës te pergigete: Eðe nde jemi te gtrenquare te qoheme e te dime, se nuke e kemi eðe desap' e-paçemuare e ne zemerë se-qeruarë, letá kerkojme kete desap' prej atij, i-cili vetem munt te na e ape, prej te-cilit rjeðene çdo hir i çquare eðe çdo ðureti e-mbaruarë.

„Lum ata qe beqene paqtim, sepse ata dote qubene bij Perendie“. Nuke apin tá kemi vete dagurine; duhetë tá perhapme eðe pëð nës. Kejo qe ege nga kamjet' e se-vertetese, eðe mê terepere e se-vertetes' se besese, te kete nevoje te perhapete,; eðe ay qe e ka qohure dote doje tá beqe tá qohë tere bota. „Nuke mundime, ðogëne Apostojte kur i zune, se leçitnine Ungjiline. Nuke muntme te mos flaseme per sa kemi pare e deguare“. Kestu ege eðe per dagurine. I-kriqteri nuke munt te mos kerkoqe te perhapqe pëð tij ate daguri qe Perendia já vuri nde zemeret. Plas gembelles' se mesqesit te-ti prej Perendie, i-cili erði te leçisqe paqtim mbi ðet, si pas fjalevet te engejvet nde kenket, me te-cilene perqendogëne te-lindurit' e ati, i-kriqteri ege qeri paqtimi; do te qpjere paqtimne mbe çdo vent qe s' ka vature, eðe tá sjele prape atje ku ege trumbu-luare. Largon me kujdes çdo qe qe munt te sjele trazire e grindje e qarje, si fjalet' e-liga e te-perfolurate kundre te-afermit, kundre çdo qeriu. Eðe ketu ege ne qe e-çquare, qe ndan te-kriqterine nga qeriu i botese. Nde botet qeriu ndjen ne gezim te-fqehete e te-lik, kur qikon te-tjerete nde grindje; kur qeh ndarje e qarta e trazira; eðe nde ventt qe te perpiqete per te larguare ato, mundonete me çdo fare menyre t' i gtoqe. Ketu ege ne nga burimet' e-vertete e te-fqehure e atyre per-

foljevët, e atyrë puneravë te-liga e te-keqia, qe jane uqçimi i-pasosure i fjalevët nde mëst te neresvët te botese. Ne e-ketiËe fryme nuke munt te jete vëç fryme djalËi, si eðe gerrate qe jane te-kundrejta nde keto jane punera te frymes' se Përendise. Këstu Çretimtari na ðote, se ata qe beqene paqtim dote quhëne bij Përendie, do-më-ðene dote benene me ane te ketij neres te Përendise, dote vejqene te quhëne bij Përendie, eðe dote këne gjde te-drëjtate qe jane ngiture nde këte emere te-lavduruarçim. „Nde jemi bij, ðote Çeñt Pavli jemi eðe traçegimtare, traçegimtare te Përendise baçke me Kriçtine“. (Rom. 8; 17).

„Lum ata qe ndiqene per pune drejterie, sepse e atyrëve eçte mbreteri' e qiejvët“. Gjde keto te-mira kaqç te-vejqitura, qe u jane zoluare besetarevët, nuke munt te fitonene pa provime, pa çtreqime e pa luftera; bes' e kriçterimit eçte pune qe s' benete te mos ngrere kundretira e merira te qe bote qe eçte lark Përendise. Kriçti uá ða nxenesvët te-ti te-ndjekurate si kuróre e si çragim te beses' se-tyrë. „Asndonë eçte, u ða, qe la çteri, a vçezet, a motera, a áte a meme, a grua, a djem, a are, per pune t' ime eðe t' UngiËit, qe te mos mape per qe qe-qint. baçke me te-ndjekura“. „Bota nde u ka meri juve, di-eni, se me pat meri eðe mua perpara juç. Nde igite prej botese, bota dote donte te-sajne; po më-qene-qe s' jeni nga bota, po une u spoða juve nga bota, bota perandaj u ka meri juve. Nuke ka çerbetor më te-mað se i zoti. Nde me ndoqne mua, eðe juve dot' u ndjekene. . . . Dot' ua bejne gjde keto per emerine t' im, sepse nuke dine até qe me dergoj“. (Mark. 10; 29—30 eðe Joan 15; 18—30). Çeñt Pavli çkoqure ða : se „gjde sa duane te pojne me bese te-mire te Iisu-Kriçti, dote ndiqene“. (2. Tim. 3; 12).

Më te-vertete qyç munt te mos jete ne kundresti e-mađe nde mest te botese eđe te te-kriçterevet? Gide daçurimet' e botese jane te-denuare prej beses' se kriçterimit. Mađestia e botese eçt' e-denuare me ane te perunjtjes' se te-kriçterevet; çtreqim' i asaj me ane te emblesires' se ketyrëve; punet' e uđet' e asaj te-çrënguara me ane te çetëris' se ketyrë. Keçtu fjal' e Iisu Kriçtit ka dale e-vertete mbe çdo kohe, eđe gideqe Kriçterimi i-vertete ka qene i-çenuare me vulen' e ndjekjese. Nde te-parat kohera te kicese, me ane ndjekjëve te-keçia, dyke ñene te-kriçterete nde ñiket te bojavet e nde ñembet' egersiravet u-trequa armiqesia e botese kundre Ungiđlit. Keçtu eđe më pastaj, po s' dua te sçatëm më terepere. Sot parevajtja e qyteterise beri te mos jete nde zakonçt' t' ane ndjekja me çakera, eđe keçtu armiqesia e botese kundre Ungiđlit ndepoj fytyrene, po jo eđe naturene; treqonçte dyke perqequre e dyke çare te-kriçterete, dyke numeruare ata si fanatiker e si ipokriter, dyke mos qohure e dyke qesendisure mendimet' e qeçlimet' e atyre.

Po a duane te dine nxenesit' e Kriçtit nga te-ndjekurat' e nga te-perqequrat' e botese? Keço kundresti nde ventt' qe t' u humrre zemerene e t' i treqrre, u eçte ne deftese, se jane te-daçurit' e Pçerendise; sepsç eçte çkruare: „Lum ata qe ndiqene per pune drejterie“. Te-lumure jane, se uđa, nde te-cilet eçejne, eçte ajo uđe, nde te-cilet çkoj i-zot' i atyreve perpara atyreve. Mos besoni, se dote hiqene prapa nga mundimet' e nga provimeçte, qe i bejne t' i çasene Çpetimtarit te-tyrë. Ep-u-ni kupen' e-hiçure e birit te Marise; ndiqni ata me çid ate meri, me te-cilene u-ndoç i bir' i Pçerendise. Nde ventt' qe te murmurisçene dote gezonene e dote lavduronene. Te-lumure eđe jane, sepsç kela mundimeç, qe jane te-

εκουare, jane per ata uđa e lavdis' se qielit. „Nde durofime me Krigtine, dote mbrëterojme baçke me ate“, ðote Apostoli. Eđe Cretimtari vete ðote per ata qe ndiqene per drejterine, se e atyrene eote mbrëteria e qiejvet“.

Sa e-mađe eote kejo e zotuarë, e cila kurorezon fjalen' e fundit te Nomit te Unqilnit! Keta heres qe bota i ka meri e i perqes e i ndjek; keta heres, jet' e te cilevet ekon ketu perros nde peruntje e nde çnderim; keta te-varferite nde epirit, keta qe mbanene zi e benene vaje, keta te-perdeleyergimite, keta qe bejne paqtim, keta te-vegelit' e te-rosterit' e ðeut, jane nde syt te pykatesit te-mađ na mase me lart se ata qe i perqesene e i çnderonene. Keta te-heđurite tej prej botese, nde pykofim pas fjales' se-forte te Iisu Krigtit, jane kaqe bij mbreti; traçegimi qe i pret nuk' eote asfare m' i-rostere se ne mbrëteri. Eđe kejo mbrëteri nuke ndrit, si ato te ðeut, me ne lavdi qe pricete eđe ekon; nuke trembete as prej koheravet, as prej kryengritjevet; eote ne mbrëteri e-forte eđe e-patundure si fuqia e Perendise vete; eote ne mbrëteri e-perjeteçme; fatmiresia, lavdia, çençeria, daçuria jane lulet' e kurores' s' atyre. Benene prej perdeimit te Perendise velezet te Iisu Krigtit, te birit te Perendise, eđe keçtu dote traçegonene baçke me ate traçegimin' e Atit te qielit. „Ate qe dote muntne, na ðote Cretimtari, dot' e bej te pije baçke me mua mbi front t' im, sindekur une munda e e ndena me t' im ate nde fron t' ati“.

Te-keçila jane, o velezet te-daçure, detyrare eđe te-zotuarate e keti nomi te-ri, te-ciline Zoti Iisu Krigt na leçit prej anes' se-Perendise. Po mjere! Sa duçete te trembemi, se mos keto fjale te Perendise dobetonene e humrhenene fuqine e bukurine dyke ekuare ndeper pendet te ne çerbetori! Sa te-perhapurate t' ona jane

te-humbura e te-ftoheta perpara kesaj fjale kaqe se-pasure sa eðe se çkurtere, kaqe se-ðjegtë sa eðe se-fisçimë, kaqe se-urte sa eðe se-bukure, e-cila si vese qieli binte prej gojes' se Çretimtarit permbi degonesit' te-gezuare prej se-vertetes' e prej çretimit! O! sikur te munttime me te-vertete te vinime nde kembet te bregut te-çente-ruare ndene qielt te-bukure te Galilese, e te degonime me ate gindjen' e habiture qe perbmliðte ato fjale plot me hir e te-verteta! Po nde mos munttime te bejme ne te-ketiile çudi, nde mos munttime te bejme te kuvendone vete Çretimtari yne perpara nes, te pakene Çretimtari munt te na kuvendone me frymen' e-ti nde zemerat t' ona. Munt te na beqe te depojme zen' e-ti te-embele e te-çente-ruare kaqe çkoqure e kaqe fort sa sikur te kisime pojtore nd' ato dit qe igte permbi ðet. Jake pra, o Iisu, o Zoti yne, jake te duag nde zemerat t' ona fjalene qe ðe permbi malt. Ti qe na bere te kendojme keto te-gerçitura e te-forta eðe keto te-zotuara kaqe te meða, er-na hire te pergigemi nde keto te-gerçitura qe te kemi pjese nde te-zotuarat. Be-na te mos kemi dyçim nde mest te botese e Teje, nde mest te peruntjese, qe kerkon prej nes, eðe te-fatmiresis' s' asaj se-geçetrete. Be-na ketu pernos te kemi pjese nde peruntjet t' endë, qe te kemi ne dite pjese nde lavdit t' endë. Kina nde numuret t' atyre te-varfervet nde çpirtt, te-cilete bota i çnderon nde kete jete, po te-cilete ti dot' i kes e dot' i nohç per te-tyte nd' ate dite te fundit.

Huna eðe durimi jane fçhtesirat' e mbrodesise.

Qe nde moçet te djalerise mesojme istorin' e vent-puçtonesvet, te-cilete u-lavderuane e fituane emere me

ane te luftëravet; po për ata bupa, te-cilete i kanë bërë mire qerzise e i kanë dhënë te-mirat' e jetese e defrimet' e mendjese, asgje, për fat te-keq, nukë mesojmë. Qe te gjëe po-dua dime, së Kserksi dogi Adinene, së Pompeu eëe Qesari dërdne lumenj gakraë nde fuçet te Farsalëse; po nukë dime asgje për jeten' e për punerat' e Efklidit a t' Arqimidit, te-çpikurat e te-cilevet perdita perdorene mbe kaqe e mbe kaqe nevoja te-meëa te qerzise.

Πο më gjëe keto qyteterin' e-sormë e kemi detyre nde keta punetore e bupa te-meëe te gjëe vendëvet e te gjëe koheravet.

Si tragëgimtare te pasjes' së mendjes' s' atyre, te cilene ata e bene e e fituane nde tere kohet te sisklavëvet te-çkuare, i mblëdeme e i kopeme sot përmet' e-punes' e te mundimit t' atyre.

Nde mëst te emeravet, te-cilete qerzia i mban nde te-maëe lavdi, më te-lavduruarëime nga gjëe janë emerat' e te-diturvet te-meëe. Sa janë te-vejëture për mireqohesine t' ene te diturite, çkrintarete, filloferite, keta trima te punese, te-cilete na lane për tragëgim te meëate punera miresjëlese te diturise! Sa mesime te dobicim u kemi detyre, sa çembeëa te-paçemuara gëjme nde jetet e nde punerat t' atyre!

A duame te mesojmë, si benene punerat' e-meëa eëe te-çpikurat' e-meëa? Lëte çoheme e lëte kerkojmë te mesojmë, së sa pune, së sa te-përpjekura, së sa durim kanë pasure keta qerzit' e-meëe. Πο te içte gë e-mundure te pyëtnime Neftonine për punerat' e-ti, dote na doçte, së te-çpikurat e-ti i beri „dykë menduare gjëene për ato“. Byffoni më zë te-maë dote na doçte, së: „Mendj' e-maëe eçte durimi“. Eëe më pak fjale te gjëe dote na doçnine gjë açtu. Puna e durimi janë përjet' e punëravet e te-çpikuravet te-meëa.

Me kohene e me durimne flet' e manit këdenete nde mendafç. Mihail Angeļoj punonte pa ruçim, hante me nxitim, eđe ngrihej eđe natene qe te punonte.

Dy-zet vjet te-tere Byffoni punonte nde ðomet te-ti, pëse ore nde mengëst eđe pëse ore mbremanet. Montesquiu dyke folure me qe mik per qe nga çkrimet' e ti ða: „Kete vivle dotá kendoni vetem mbe pak ore; po u verteton, se kam punuare per ate kaqe vjet, sa m' u sbarðne qimet' e kokese“. Franklini ka ðene: „Sa duane te ðone, se mundete te fitonete ndone qe pa pune e pa durim, jane helmones te qerezise“.

Po çfare-do qe te jete qelimi qe ndiqete, qeriu nuke duhete vetem tã vere veteheñ' e-ti ndene pune, po eđe te stervitete qe te muntqe vçterimete qe qen perpara; sepse pa fjale çume pengime i kane per te zene uđene. Çdo pune qe te zere qeriu, dote luftone, dote vere veteheñ' e-ti ndene rezik per te siguruare te-qeluaqete, qe te fitone nde luftet te jeteqese; sepse lufte do te ðote rezik.

Nde do qeriu te ruçtone vende te-riq, te çaqe ðete, te çikone vende, te sçerone kufit' e Bëçkroqese, te çohe e te vezqone kafçet' e bimerat' e drurete e vendeve te-large e te-panohure, dote qeqe perpara rezike te-panumeruare. Nde Oqçant vaqete dot' i sçelqine pengime nde uđet te-ti; nde toket qerezit' e eçersirate, mundimete eđe uria dote jene armiqt' e-ti; dote çtreqonete te luftone kundre ereraveç e valevet.

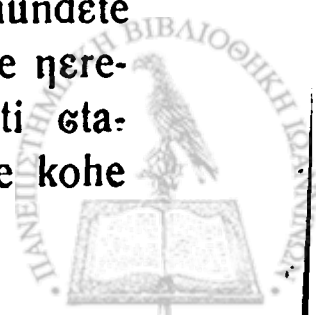
Sa dyke heçure prej deçerimit te-fisçim te vezqonene naturene kane qature vðekjene, tek kerkonine te-vertetene. Plinioj, ky qeri i-çenuare, tek po qendej nde Mesinet t' Italise, pa mbi majet te Vezuvit tym qe dilte nga vołkanj; sa-kaqe-heraç urðeroj te bejne gati qe anije. Çkon eđe vete drajt kembevçet te vołkanit, qe te

vezgonte per-se-afermi kete dukje te-çudiçime e hije-
maðe. Anijate mbulonene prej çiu hiri te-ndezure; gure
bjene tutj' e tehu nde mest te valevet. Kapedani u-trempr
edhe dësi te largonej nga ay vent i-rezikim. Po Pli-
nioj i pergigete me kete fjale, e-cila qe atehere ka mbe-
ture e-çenuare: „Fati i ka mbe sy te-mire kuximtarete“.
Plinioj aferonete nde toket, edhe çikon se-largu flaket'
e-imeruara te volkanit. Ri te prehete nde qe çteri, po
te-tunduraf' e ðeut edhe çiu i gurevet e çtreqojne te
hiçete; posa dogi djeçi. Çoket' e-ti si edhe ay vete vune
mbi kryet te-tyre ndenekresa, qe te ruhçine. Po lumi
i lavese rjed çrejt çrejt nga te-giðe anete per nde
dett edhe mbug aerine (ἀτμόςφαιρα) me flake e me çerera
te-paduruarçime. Giðe ikejne, dyke perçjekure, si e si
te çretojne; ati i u-zu fryma edhe dy çerbetore e mba-
nine; mbe nde funt trimi i Diturise ra i-vdçkure. Mbe
te-nesermene trupi i ati u-çent i-tere e pa ndoqe plage.
Içte i-vdçkure, po çante më terere me çeri qe fle.

Qe nga kejo ngarje, e-cila giðene kujtonete per
nder te-mað t' ati trimi, e per sot daçuria e Naturese
edhe te-renit' e te-ðenurit pas Diturise numerojne çume
te-tjere kurbanë te-ketiçe.

Ay qe do te çretoqe çerezine, ay qe do te heðe
poçte mendimet' e-geççtete e te-pavençim, qe kane
mbeture prej kohravet t' epeta, ay qe do te sçeroqe
çeçn' e mendjese e tã beqe pelor, dyke mbjeçe faren'
e iðerave te-ra, dote çreqe perpara rengime tjetre fare,
jo më pak te-rezikim se ata qe permentme më sipere.
Zilia, nakari, çmiri dote leçohene kundr' ati; padija, nga
te-mos-kupetuarite, dot' i kanosete pa ruçim, mundete
çume here edhe tã humrre. Kete kane pesuare giðe çere-
zite mendje-meðeç, sa qe ate dite qe piu Sokrati çta-
rene u-ðane pas punerave e pas vezgimeve nde kohe

qe te-tjere flinine, εἶδε bene, sindekur dote ηε vjēgetuar frenk : „fajn' ε-pandjere te kene te-drejte perpara orese“.

Astronomi, ay qe vezgon εine, deborene, ε te-ke-tilate, ay qe bje pas qimise ε te-tjere, dyke pyeture naturene me provime, εume here te-tjere rezike pjejne perpara. Puna, a qe te dām mē mire natur' ε punese i εtrengojne te jene ndene rezik nga fuqia ε nga vepერი i stihavet (perravet) qe vezgojne, a nga fuqite qe perdorhene.

I-dituri, i-cili nxjer perpara ηerezise ηε maqine rictazi çrikure, ε-cila dote vejeηe te jete ηε vegel, ε-ε-nuare per mbrodesi ε per qyteteri, ka perpara ti ε kundre ti εumicen' ε ηeresvet, qe s' duane te heqηene dore nga ato qe dine. Sklaver te-verbere pine kundre lirise qe u erete. Παρινua εηη anijen' ε-ti dyke dyere prej lundrarevet te Rinit, εἶδε Zakari ndement ε pesoj nga endaret' (ύφαντις) ε Lionese.

Po nuke ngrihene vetem te-paditurite kundre mendjes' se-maεe ; εἶδε ηerezit' ε-çquare, εἶδε ato mē te-çquare mendje hiqene εume here prej ηε fryme kundre-εtis, nga te-mos-menduarite mire, εἶδε i heqηene tej te-çrikurat' ε-ra. Fuλtoni dorezon te-perdorurit' ε torpilavet nde te-paret te Fransese, εἶδε ata nuk' ja pritne. Po me-pide-keto, te-çquare bura, si Bohnej ε Λαρλαzi, icine vene prej Bonapartit, qe te vezgonine ε te provoηine te çrikurat' ε ati. Fuλtoni doλi perpara alyre, εἶδε u perhari mire sistemen' ε-ti ; po, pas pak provimeve jo temjaste, Napoleoni poqi prej ati per pideηe mburesen' ε-ti. Po εἶδε ata, qe kane qene te denure per te mbu-εure detyren' ε-tyre, per te fituare te-hoλa ε per te permbajture εterpit' ε-tyre, gid astu kane rene kurbane. Mjekesi, nde kohera semundjeve qe zene, metaλ-nxjeresi nde dεlesirat te dεut, pēdene nde nevoje te kene pideηe vdekje te-parandehure.

Dyke pare gide keta degmimitare te mbrodesise, keta uotetare, qe perriqene a vdesene per qelime te-fisçim, malenememi eðe na ðimsate per lá. Po nuke duhete te humpne zemerene! Kur memedeu eote ndene rezik, cili nga qerezit e-liruare dote kete dyçim per te mape armete, per fjalene, se trembate nga vdekja, se stergyçerite i jane vrare nde çegit te luftese! Perkundrazi trimeria e átervet duhete t'u ape zemere e kuraje si ne çembele fort e-larte.

Kectu eðe nde çegit te Diturise; dote jete ne fajtuar a ne qeri i-poçtere ay qe nuke do te harqe gojone nga frika, se mos i dale prej asaj e-verteta. Dote jete frikacar ay qe hiqete mbe te-prap nga pun' e-çume a nga bap' e detyrese, sepse te-tjere perpara ati nuke qeluanë. Jeta e punetorevet te-meðe te Diturise duhete te na çtyne mbe punera te-meða, dyke treguare neve, se durimi e qendrimi jane fçhtesirat' e te-qeluarit eðe nga ndone here e mendjes' se-maðe.

Mbe çdo ngarje, puna na er ne burim te-paçte-ruare fuqie e nguçelimi. „Me te-mesuarëte“ ka ðene ne qeri i-huaj, „çkojme ditet' e mjeresise, pa ndjere te-rendit' e te-keqt' e atyrene; qeriu e ben vete gati te-pritmen' e-ti, eðe e perdor jeten' e-ti per qelime te-larte. Ndonese jam i-verbere eðe pa ruçim i-semure, pa çprese, munt te verteton kete, se nde botet ka ne ge qe vejen më tepere se defrimet' e lentle, më tepere se pasja, më tepere eðe se çendeti vete, eðe kejo eote te-ðenurite pas Diturise“.

Po per fat te-mire humpne per gide ne ata pengime, qe kane per ngaje jo stihate, po paditjen' eðe mendimet' e dobele e te-pavençim te qeriu, eðe kectu qerezit' e-meðe punojne liruare e pa pasure ndone pengim a rezik prej qeresvet. Kemi per te pare eðe

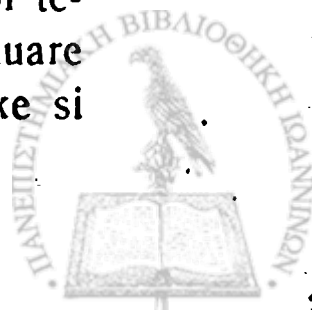
Livinktoner te mundene nga éðete; po s' kemi per te pare më Kolomber te liðene me varge hekuri nga çmiri e nga pauðeria. Me i-ditur' i-çquare ka ðene keto fjale te-nguçuuarçime: „Stergyçerite t'ane çkuane ndeper sieklat te-hekurta, po neve uðetojme ndeper te-artet“.

Sot, per fat te-mire, te-diturit' e-meðen, ata qe ndihene per lavdin' e memedeut te tyre e qe punojne per lumerin' e qerezise, pojne dyke qene fort te-nderuare prej qeresvet te vendit te-tyre eðe prej gide botese.

A r q i m i ð i .

Nde mest te çerbimevet te-meðen, te-cilete mendja e-maðe i ka bere ndone here ne kombi qe lufton per te-qenurit' e per te-mos-humburit' e-ti, vent te-çquare mbajne te-pernjekurat' e Arqimiðit per te çpetuare memedën' e-ti. Sirakuza qendronte trimerigt kundre Romanevet, te-cilen e kicin pëduare vitine 214 perpara Kriçtit; po pasi dy here u-çkuane me foré uçterit' e Markelit kundre asaj, ndehesit' e asaj e humpne kurajene eðe me triçtim te-mað çikonine, se më çrejt a më vone dote binine nde doret t' atyre. Haponine, se nde qytett te-tyre kicine ne bupe te mað, ne maðimatik me mendje fort te-mað' e te-çere, ne vendes te flakeruare prej ne daçurie se nxehete per memedene. Ky quhej Arqimið.

Arqimiði per boten' e-çume eçte m' i-çenuari nga maðimatiket' e-moçim, sepse ay diturite qe kite nga ðemasja e nga mjçterite mekanike i perdorte per te bere te-ndryçme maçina e vegela, te-cilete me dobi te-maðe u-perdorne kundre Romanevet nd' ate te-pëduare te Sirakuzese. Po dotà çemojme fort pak e nuke si

duhete, po tã gikojme ate vetem si ne mekanik mendje-hole. Arqimiði ka qene ne nga mē te-meðente krijones te Diturise maðimatike nde koherat te-moçime. Bemasjene eðe Fizikene e beri te-pasure me te-çpikurat' e-ti te-meða, eðe Hidrostatika u-filua me vezgimet' e me provimet' e ati. Ata qe muntjehene te kupetojne Arqimiðine, ðote ne i-diture, habitene mē pak per te-çpikurat' e-meða te koheravet te-ra.

Ky i-mað maðimatik lindi nde Sirakuze vitine 287 perpara Kriçtit, eðe içte prej fare mbreti. Içte far' e fis me Jeronine, mbretn' e Sirakuzese. Po nga sa dime merete veç, se kupe nuke kiçte pasure ndone pune mbreterie.

As qe nuke dime, as per djalerine, as per apesimn' e Arqimiðit. Vetem dime, se i-ri vate nde Eçyptet, ku ndenti çume kohe.

Po Arqimiði kiçte diturira te-ðela te maðimatikavet, kur vate nde ventt te Faraonevet. Atje u-ða pas punerave te-meða qe kiçine te bejne me ujerate eðe i beri çerbime te-meðej punepojtesvet t' ati vendi.

Passi ndenti ne kohe te-gate nde Eçypte, u-kðye nde Sirakuzet, eðe ndenti nde Paalatet te Jeronit, te-ciline, sikundre eðe mē sipere ðame, e kiçte fisas. Jeroni uçqente nder te-paanete per Arqimiðine, eðe i erpte me plotesi giðe gerrat' e-duhçime per te pojture ne jete te-prejture. Po vetem Dituria içte i-vetemi defrim i ati bupi te-urte. Te-çpikurat' e-çquara, qe lavduruane emerin' e ati, jane çragimi i durimit e i qendrimt t' ati te-paanete, me te-cilete u-vu e u-ða pas vezgimit tenaturese.

Mē te çumen' e kohese e çkonte pas Mikanikese Kiçte bere çumice vegelaç, me te-cilate, me ndihmen' e ca lozeve e makarave e çtonte fort tepere punen' e

fuqise levizesë, ëdë keçtu më pak punë muntte kundrejtira le-međa. Dyke pasure bese te-plotte nde idërat te-ti ëdë dyke dësurre mbi çembelle te-çfaqure te tregonte gide punet' ë-međa te Mikanikese, i da ñe dite Neronit, se më fuqi po-đua fare te-vogele muntte te ngrinte bape, sa-do te-renda qe te içine. „Er-me ku te pi ëdë te tunt ðene“, i dote Neronit.

Ky u-habit dyke deguare keto ëdë i u-lut madimatikut tã pefene te-verteten' ë fjalevet te-ti më ane ñe provimi. I da te luane ñe rendesire fort te-mađe më ane ñe fuqie fort se-vogele. Arqimiđi ja priti kerkimne.

Mbreti mbante nde limant te Sirakuzese anijera, qe içine çume tonneç te-renda. Filozofi sgođi nga ato më te rendene, ëdë ë hoqi nde toket, po më çume mundim ëdë më ndihmen' ë çume ñeresve. Pastaj porositi te vene brenda nd' ate plaçe ë kaqe ñeres, sa muntte te nxinte. Atehere ndenti nde ñe mergim lark asaj ëdë më doren' ë-ti dyke luajture pakeze majen' ë ñe maqine plot më makarara ë çpuri anijene nde ventt te-saj. Kejo ge u-be ë-ñojture mbe gide; ëdë qe ate dite gindja ë Sirakuzese nuke kiçte më dyçim per diturin' ë-paanete te mikut ë te farefisat te Jeronit.

Arqimiđi nde Hidrostatiket beri te-çpikura çume te-vejçtura. Çpiku nomen' ë te-qendruarit te trupavet brenda nde gerrat te-ujçime. Atij ja këmi detyre te-çpikurit' ë se-vertetese se: „çdo trup, qe futet nde gerra te ujçime hump kaqe te-rende, sa eçte te-rendit' ë ges' se ujçime, qe i ze vendine“, do-më-đene nde ujete, te-cilit i ze vendine heq 1000 oke, trupi hump 1000 oke nga te-rendit' ë-ti.

Çone, se Arqimiđi ë çpiku kete te-vertete keçtu: Jeroni i kiçte ðene ñe ergendari ñe sume ari te-kuçuare, qe t' i bente ñe kurore. Ergendari ja kembëu ñe rjese

te arit me ergent si ne-ne nga te-rendite; keqtu kurora qe ja beri mbretit nuk' ishte prej ari te-kufluare, po prej ne perzimi ari e ergendi. Jeronit i ekoj ndermentt, se e qeneu argendari. Po dyke mos dasure ta priste kurorene, e-cila ishte fort bukure goditure, u da gide te-diturvet e madimatikevet: „Pa priste kurora, te pendete, nde este bere prej ari te-kufluare a prej perzimi ari e ergendi. Ede nde este i-perzjere, te ndahete sa ar e sa ergent ka“. Kejo qe qe kerkonte mbreti ishte lodre per Arqimiaine. Te-perdorurit' e se-vertetese qe permentme me sipere i tregoj si ishte puna. E pesoj here pas here kurorene drenda e jacte ujit, ede kurpetoj, se humpte nga te-rendit' e-saj jo sa humpte ari i-kufluare, po humpte si pas rjesese qe kishte ari e ergendi nde perzimt. Thone, se kete te-vertete e çpiku dyke lare nde lajtaret, ede me qene q' ishte jacte menç nga gezimi per te-gendurit' e asaj doçi lakuriq e depiste ndeper qytett „e qeta, e qeta“.

Nde pedimt te Sirakuzese prej Romanevet, Arqimiadi tregon tere fuqin' e mendjes' se-ti se-made. Arqimiadi, dote Plutarku, vuri nde pune gide maqinat' e ti, ede sa-kaqe-herac ucteria e Romanevet u-godit prej sigetac qe binine si breçer ede prej gures qe binine si ç qe hidetine me fuqi te-tmeruare. Asndone s' muntte te qendronte nde foret t' atyre; rezonine poqte gide sa goditnine ede silnine te-made trazire e trumbuim nde mest te uctetarevet. Kundre anijavet, tjetere here dilnine rapandehuraj trare permbi muret ede binine permbi anijat me fuqi te-made ede i mbytnine; tjetere here dukeqine duar te-hekurta a qipe qeranec, te-cilate ingrinine anijate, i-mbanine me bicline perpjete ede me magene taterpjete ede i hidnine nde mest te va'evet, ku pa fjale mbyteqine me menyre te-tmeruare; tjetere

hëre i benine anijate te vinine potule me pembim nde ventit te-tyre eðe keçtu dyhëgine dyke perpjekure mbi çkembeq̄t ndene muret te qytetit. Më te-çumet' e atyreve qe içine brenda nde anijat vritegine dyke bere cop' e derime baçke me anijate.

Te-tjere done, se Arqimiði mundi te-djete anijat e Romanevet dyke permbleðure mbi ato me ane pasqyrave te-nxehetit' e çkendijavet te djelit.

Tere gindja e Sirakuzese içte trupi i keti qendrimi, eðe Arqimiði kryete, eðe me urðere t' ati vihëgine nde pune gide maqinate. Kaq' e-maðe içte frik' e Romanevet; dote Plutarku, sa po te-çihnine më te-vogelene cope te ndone litari a te ndone trari te dukej permbi muret, hiçgine dyke sulure me nxitim eðe ðepisnine: „Maqine te-re Arqimiði vuri kundre nes“.

Muntme t' i besojme gide perat' e-çudiçime qe Is-toria na tregon per kete mburohes te-mað te memedeut te-ti, kur te mareme ndene sy te-çrikurat' e-pakundre-çtuara, te-cilate jane detyre tek ay eðe pefejne vejejtjen' e-paanete t' ati.

Arqimiði me puneral' e-ti qendron permbi te-medente maðimatiker. Langrazi, qe i-çquare maðimatik i Fransese ka ðene per Arqimiðine, se ay e krijoj mjesterine mekanike e te-moçimevet.

Arqimiðit i eçte detyre te çrikurit' e te berit nde mest te lemçit e te qilindrit, e-cila qe eçte nga më te-çenuarete mesime te Bemasjese. Gid astu keti i eçte detyre katrezimi j parabolese, te-çrikurit' e qe maqine per te ngriture a per te nxjere uje, qe sjel emerit' e-ti, eðe mendimi a ðeoria e lozit e e trupavet qe rine permu ujet.

Jeroni e kiçte porositure te bene qe anije te-maðe, e-cila, si e-tregon Adineoj, dote içte, sindekur dukete, qe pun' e çudiçime.

Mendja e-maðe e Arqimiðit nukë mundi të çpretone për nde funt memedën' e-ti. Romanete e ruçtuane papandehuraj Sirakuzene, eðe, kundre urðerit te Marqelit, u-vra përj qe uçtetari roman. Si ðote Tito Livioj, i-urti rinte nde qe çç te qytetit dykë vene rë fytyrate, qe kicte bere përmbi reret, kur i u-hoð persipere qe uçtetar. Çuhete, se Arqimiði kaqe e kicte ngiture mendjene pas fytyravet te-ti, sa ðipi: „Mos me nga pëðete“. Uçtetari ngriti çpatene e e vrau.

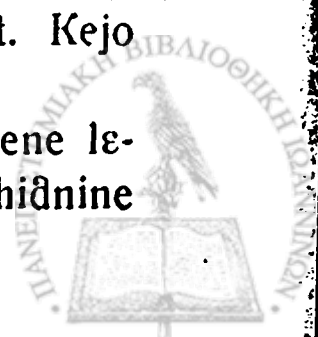
G a l i l e u.

Qielçkrona eçte m' e-moçimja e gide diturivet; ka lindure nde gid ate kohe qe eðe qyteteria. Po mendimete, qe bene te-parene here qerezite për sistemen' e botese, gahene me ata mendime qe ben çdo qeri i-paditure dykë çikuare vuten' (oóλον) e qielit.

Përpara siekles' se-gaçte-mbeðjete asqe nukë dinine për hapësirene; asndone iðe te-çkoqure s' kicte për gidesine, e-çfarete eçte. Besonine, se ðeu icte i-patundure nde kerðizet te botese; se djeçi, hena eðe yjte vinine potule lemçit t' ene si dritera te-ngiture nde pëðe te-lentte; doçine, se vut' e qielit icte i-pëðuare a i-mbuluare si përj ndone muri me perra te-lentta.

Qe te ðelojme nde fçehesirat te gidesise, duhej te tregonëj. Kejo qe e-çenuare e e-maðe, qe eçte fare e-kundrejte me sa na pefen kobimi i syrit, do-me-ðene te-pëðuarit' e ðeut përmbi bogt te-ti mbe qe dite (24 ore), eðe te-arðurit' e ðeut potule djeçit nde qe mot. Kejo çrikje e-maðe ben lavdin' e Korçernikut.

Istoria na tregon, se qerezite nuk' i pësene le-hete te-vertetat' e-ra, eðe se, perkundrazi, eðe i-hidnине

me kaqe më te-mađe merzitiqe, sa më terepore keto dukene te-kundrejta nde mesimet qe na apene ndjehate (si syri, degimi etj). Mepete veq, se eđe kejo qrikje e-mađe nuk' u-be e-besuate veq pas qume mundimeve, eđe nuk' e hođi poqte pa kundrestiti qe mendim kaqe te-vjeterere sa eđe bota vete. Kundre đeorise, se đeu luan, e-ci'a eote e-para đemeli e Qielqkrones' se-re, sot asqe nuke ka qe te riqe kundre. Te-kđyerit' e đeut permbi boqt te-ti qe e vertete, e-cila nuke fitoj vendine qe ka sot veq me ane qume mundimeve e qume te perriqekurave.

Po me qide keto Korerniku qretoj nga te-ndjekurate; iqte qeri i-peruqure, ponte i-qehure eđe donte jeten' e veqante; jeten' e qkoj nde prehqe dyqe qikuare qiele e dyqe veqtruare đureti te-semurete, se iqte eđe qerones. Iqte frikacar eđe trembej qume te leqiste qeqit qrikjen' e-ti; po nuk' e qointe eđe fare te-vertetene; e treqonte iqehuraj, po qeqit nuke kuxonte tã beqe kete. Pandente, se te-vertetate munt te perharene eđe pa kurbane deqmimtareq. Trumbulimet' eđe grindjet' e ki-qese e tremnine pa mase, trembej nga đelimi, eđe rinteq lark ati. Urtesia e qretoj nga ndjekjete.

Galileu pat kuxim te luftoqe; luftoj eđe vojti. Ky Italian i-mađ eote, pas Korernikut, qe nga te-parete qe tuntne mendimn' e-qeqeqtrete qe iqte kaq' i vjeterere sa eđe bota.

Nde vezqonesit' e đeut bene te-qohure formen' e đeut faqen' e tokavet, te-qerit' e detvet, i mađi qielqkrones qori napene, qe qoihte vendin' e-vertete te đeut nde hapasiret te-paanete; sbuloj nde syt te qerezise ndriqimn' e botevet qielore. Galileu eote Kristofor-Kolombi i qielit te paanete.

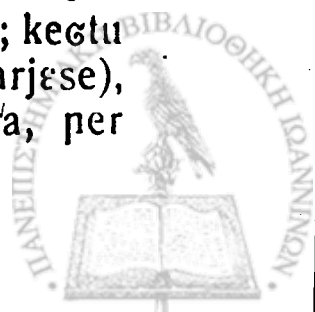
Te-qrikurat' e-ti qera pas tqetrese dotã qpinine nde pavdekjet, po eđe nde mjerisit. Galileu eote nga deq-

mimtare' e-meðe te se-vertete. Lindi nde Pizet te Toskanese mbe 15 te Çkurtit 1564, eðe ða, qe prej moçes' se-djalerise, te-çudiçimε çeta te mendjes' se-ti se maðe perpara kohese. Nde verset, qe djemte loshene me ledra te kotta, ay çpikte maçinera, te-cilate i bente vete. Habitte mesoçesit' e-ti me lirin' e çyqit, me te-çelurit' e mendjes' se-ti eðe me kujdesne qe vinte per te mesuare vete veteheue, pa ndihme mesoçesi. Terenduarit' e-ti mbe çdo çu qe rit e larteson mendjene s' tregonete me fjale; donte myzicine eðe desihene, eðe punonte filologin' e vjerçerine. Fara e mendjes' se-maðe pitej tek ay me te terepere dita nga dite.

I ati kite femije te-maðe eðe te mesme pasje; andaj kite maλ, qe Galileu te erej ndone pune qe sjeλ fitim. Zuri te mesonte çeroçesine e filosofine. Po keta mesime nuk' içine te-mjaftete per mendjen' e-ti te-forte e te-pangiqure. Galileu nuke kite frike te ngrinte kundretira, kundre mesimevet qe i mesonine, eðe kite i çquare per mendjen' e-ti te-çvarur' e te-liruare eðe per kundrefoljet' e-ti.

Mendja e-ti e-larte kite nevoje prej ne ngarjeje, qe te tregonej, eðe ngarja i doλi perpara. Galileu nuk' içt' eðe 19 vjeç, kur ne dite, nde kite te-maðe te Pizese, vuri rē ne poliere, qe po tundej. Pa, se polierja bente te vaturat' e te arçurat' e-saj nde kohe si ne-ne, çfare-do qe te kite te çatet' e vetulese qe bente dyke lekundure. Çikoçesi i-ri u-vu me te-terepe pas veççimit te kesaj dukjeje, te-cilene kaqe te-tjere perpara ati e kicine pare pa te-kujdesure, eðe u-çudit, kur çeti, se kohe e te-lekunduravet kite si ne-ne, eðe sa-kaqe-heraç kuretoj, se ç' doçira te-meða dot' i bente kejo çpikje; keçtu uçru nde te-çpikurit te nomevet te rendulese (varjeje), te-cilene i apene Diturise kaqe uðe te-raçemuara, per te mature hoçe hoçe kohene.

Galileu qe atehere u-*da* pas diturivet te-*g*endosa e^{de} pa ngiqure kendoj *g*ide *g*krimet' e madimatikevet te-moçim; kendimi i libres' s' Arqimi^{di}it per trupate qe nuke fundosene nde *g*erra te-ujçime i *da* ngaje te beqe ne te-re p^ege te hi^{dr}ostatikese. Keto punera te-para, te-cilate icine kaqe te-vejejtura, nuke menuane te pritene prej botese me nder te-ma^d.

Mbe 1589, duku i-ma^d Ferdinand, e vuri mesones te matematikavet nde Pizet. Galileu taci zuri te-ri^q provime per te-renit e trupavet, nga maja e p^{ir}gut te vaisure te Pizese. Nga keta provime kupetoj, se nomet' e te-renit te trupavet, sindekur mesonecine nde Universitet te Pizese, icine te-laj^{di}ture. Mendja kestu i apih^ej me ane te te-vezguarit te-liruare; dyke kujdesure te-mesone, si biene trupat mbi *di*et, apiti te kupetone te-*scu*rat' e yjvet. Nde kete vezgim u-vu me durim, qe aspe s' muntte ta muntte. Ky este i-pari çar i-ti per nde lavdit te-ti, po e^{de} i-pari çar per nde te-hequrat.

Galileu me kujdes te-ma^d i pykoj te dy sistemat' e-kundrejta te Astronomise, do-me-*di*ene sistemen' e Ptolemeut me p^edet' e saj te-perzjere e^{de} sistemen' e Kopernikut, e-cila me *di*çetesiren' e me ma^{di}erin' e-saj hiqte pas vetiu heres nga me te-me^{di}ente *g*ikoqes e vezgoqes.

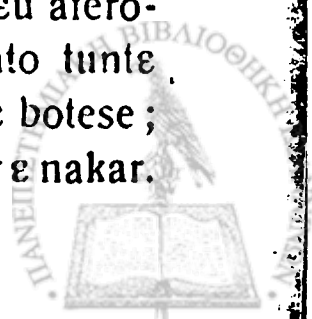
Galileu u-numerua nde Universitet te Pizese si fryme trazovaçe e^{de} si heri qe nuk' i beson mendimet' e kicese, e^{de} kestu u-*g*ent nde vent te-*g*trenguare; perandaj e priti me *g*ide zemere fjalen' e Qeveris' se Venetikut, e-cila i *da* per *g*aste vjet fronin' e mesonesit te madimatikavet nde Universitet te Paduese. Atje serig u-*da* pas punese me durim e me qendrim fort te-pa^{le}.

Passi çriku ngroh^{te}masjene, mbe 1604, vuri re nde qiel^t ne y^l te-ri; mbe 1609 i fali herrezise tejqy-

rene, ate vegelen' e-çudiçime, te-cilene ne i-diture fort goditure e quajti mikroskop te gjësisë. Tejqyrene e çpiku keçtu: Si degoj, se ne Hōlandas me te-baçkuare qelqera muntte te çquante gerra qe pëndëçine çume lark, vëndosi sa-kaqe-heraç tã çkoqne kele rune. Per ate te-kerkuarete içte te-pëture. Paç pak kohe e vuri tejqyren' e-pare permbi kanibane-qendreset te Çent Markut, ndene te-lavduarat te gjindjese. Po nuk' içte mjaft per lavdi-daçjen' e ati te çikonte qe lark anijate, te-cilate vinine nde Venetik; qieli içte i-vetemi çes i-vejturre per vezgimet' e ati.

Galileu u-nxitua tã kðene vegelen' e-ti te-raçemuarë drejt trupavet te qiellit eðe botavet te-panumeruara. Qielçroçesi e kðu tejqyrene nde henet eðe sa-kaqe-heraç kupetoj, se sa te-geççetrete içine mendimete qe kiçine per trupat' e qiellit qerezite per atehere, se sikur faq' e atyre içte faqe lemçi te-mbaruare, eðe se sikur driten' e kiçine prej vetiu, te-tyrene. Pa, se faqja e pasesit te ðeut nuk' içte e-reguhte, eðe çqoj fuça te-ðela te-pëduara prej malçs. I hoði syte nd' ato ane te qiellit qe dukene si me rë natene eðe nde kaçtet te kumterit, eðe kupetoj, se ato içine prej te panumeruare djeçs, se içine, si kundre ðote Miltoni, pluhur djeçs. Vezqoj potuloçesine Jupiter, eðe gëti katre yj, te-cilëte jane ane te sistemes' s' ati. Gÿqi i-ti i-ðele e mesoj, se ata yj içine per Jupiterine ç' eçte hena per ðenie, do-me-ðene içine pases t' ati. Vuri rë djelëne eðe gëti mbi ate ca pika; keto içine e jane gerra se trupat' e qiellit nuke jane te-perjeteçm, sikundre besonine per atehere. Me sicilene-do nga keto te-çpikura Galileu aferonej nde sistemet te Kopernikut; sicila-do nga ato tunte godiqen' e kobimit, qe kiçte bota per sistemen' e botese; po mbe gjð ate kohe çdo çpikje ngrinte pëð ati çmir e nakar.

Veçqonesi i qiellit, dyke habiture nga te-çrikurat' e-ti, e dyke dediture prej punerave te-ti, nuke degonte as kundretirat' e atyreve qe kisine mendime te-kundrejte, as kundre fjalet' e kundre-deçmimet' e atyreve, qe vinine kundre te-çrikuravet t' ati; vende (χωρτα) te Aristotelit, te Çkrohes' se Çenteruara e te Atervet te Kicese. Si i-kristere i-vertete, i-madi astronom çprrente ne te-ndrequre a te-aferuare nde mest te fese e te çrikjenvet te-ti. Mbe kot e keçiluanë te mos flase, mbe kot i pefenine ar-miqt' e-panumeruare, te-cilete mbliðesine per qark ati. Fillosofi nuke donte te degonte as ge.

Galileu ponte mbe ne kohe, kur eðe m' e-vogela ge, per punera feje, muntte ta humbiste ne qeri; vetem ne fjale apinte ta dergoqe qerine nde burkt a nde vdek-jet. Fjalene „eretik“ çmir-meðeqte ja docrine perpara syvet.

Fersa Galileu icte nde Venetikt, çmiri i kundre-çtarevet te-ti nuke muntte t' i bente aspe. Po mbe 1610 e la Paduene eðe u-kdye nde Toskane; mbe 1611 vate per te-parene here nde Romet, me qelimne t' i hidte poçte dyçimet' e kicese, serse Gyqetorja e Çenteruare kishte nisure tani ta perfliste e te bente çume te qara kundre ati. Ne prift icte si i-terbuare kundre atyreve qe-pritnine mendimet' e Kopernikut eðe veçan kundre Galileut.

Mbe 5 te marsit te vitit 1616 Kica ndaloj vivlat e Kopernikut e te Faskarinit, me ane te te-cilavet mburo-nej mendimi, se ðeu luan eðe djeli s' luan. Galileu nuke permendej nde kete te-ndaluare, po kishte mare veçan ne qertim fort te-açpere; perandaj u-çtrequa te hestne per çume kohe.

Mbe 1618 te-dukurit' e tre yjve me biçt e beri te bjere prape pas veçgimit te trupavet te qiellit, te vine

nde sistemet te Kopernikut edhe nde te-luajturit te dëut. Mbe 1630 shkruajti te-degjuarine *Dialog*, nde te-cilet perdor kete mjeshteri, qe te flase per punen e-ndaluare. Sjele tre heres dyke ngrene heri me tjatrine, Salbiatin edhe Sagredone, mburohes te mendimit te Kopernikut, edhe Simpliqione, qe mburonte mendimet e-vjetere, ata te Ptolemeut. Simpliqioj ishte mburohes i kohes se-ekulare edhe armik i mbrodesise.

Galileu perriqete ta nxjere te-kotte edhe te-paditure.

— „Lete vezgojme me kujdes naturene, dote Salbiati.

— Perse, perriqete Simpliqioj, te mundonet e te mendonete heriu kaqe çume? eote ge pa dobi. Ç' e dua naturene! Une pres ato qe kane dene e priture aterite; t'ane; kujdesem pas dogmavet; flas si-pas atyreve, edhe fle me prehje te-madhe.

Dialogu i Galileut est' i-çquare per hulesiren e mendimevet edhe per qesendirate qe dukene te-feshura ndene fjalet, si edhe per diturin' e-delle. Kejo vivle e-bukure, e-cila eote hapuare, nuk' eote vetem ne Qiel-ekone e-çudicime, po edhe ne mbures' e-nxehete per vezgimne e-liruare te gerravet. Papa Urvanoj pandehu, se vet' ay kupelonej ndene Simpliqione, edhe besonte, se kete dialog e beri Galileu, qe te tregonte kundretaret' e-ti te-kote e te mape. Papa u-zemerua fort kundre te-urtit edhe e hoqi nde Gyqetoret te-Centeruare.

Galileu, ndonese plak edhe i-semure, u-çtrequa te veje nde Romet, ku u-be gyqi i-ti i-çquare. Se-pari e vune ndene ruajtje, me urdhere te Gyqetorese, nde stepit te lajmesit te Toskanese. „Kryepifti Lansio, dote Galileu, mbe ne letre te-ti, erdi mbremanet edhe me mori nde qeret te-ti. Udese, me beri disa pyetje, edhe me pefeu, se kiste te-madhe degjire te ndreq te-lajditurite :

edhe skandaline, qe kisa sjelle nde tere Italine dyke mburuare te-luajturit e daut. Nde gide fjale e-fora e nde gide deftesat matematike e te-pakundresluare, me perseritte ne fjale te Okrohes' se-Centeruare, qe te mburonte te-mos-luajturit e daut. Dyke kuvenduare kectu apitme nde ctepit te Gyqetores' se-Centeruare. Atje me urderruane me menyra te-fisqime te mburoq vetehehe edhe me dane, se te me genine fajtuare, dote me ernine leje te kerkoq ndjese“.

Pas pyetjeve te-gata, Galileone e vune 24 ore nde burkt. Mbe 20 te Qerqorit 1632, ditën' e-Hene, u-dëpit edhe prape prej Gyqetores' se-Centeruare, edhe mbe teneserme, te-Martene, e qruane nde kiget perpara kardinalvet e prifterise, qe te kendonine denimn' e ati. Denimi ndalonte vivlen' e-ti, edhe e denonte nde te burgosure nde burkt te Gyqetores' se-Centeruare per sa kohe te donte Para. Pervex kesaj e ctrenguane te bjere nde guqe e te dote edhe kete te-mohuare: „Une Galileu, cgate-djete vjex qeri, nde guqe perpara Zoterivet t' uaj, dyke pasure perpara syvet Unqilin' e Centeruare, permbi te-ciline ve dorene, me-qene-qe u-muarqe per ertik, serse mburova edhe besova, se Dieqi este kerdize e gidesise edhe s' luan, edhe se Beu nuk' este kerdiza edhe luan, keta kobime te-malekuare edhe te-merziture“.

Qihete, se Galileu i ra daut me kembe edhe se dipi: „Edhe me gide keto luan“. Kejo fjale, qe vejen per te mbajture ment, edhe nde mos i erdi mbi buzet te-ti, na fjale icte e-gerviqtore nde zemeret te-ti. Cume nga jeteokrohesit e ati, vertetojne, se e vune nde cume mundime te trupit nde kohet qe e pyeste Gyqetorja e-Centeruare.

Galileu humbi per jete lirine; Para i da leje te veje nde Cene, perane kryerpriftit Pikołomin, edhe

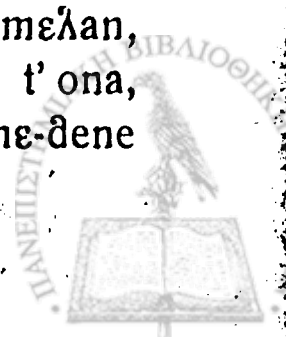

pastaj nde bujqerit te-ti perane Florentise, ku eđe ište ndene ruajtje per sa vdiq.

Plaku i-lavduruarim hoqi provimete me te-afere. Priilin' e vitit 1634 humbi ne nga te-bijate eđe pas dy vjet humbi eđe dritene. Mbe nde funt vinte andej e ketej ndeper korectt te-ti, nde mest te drurevet te-cilete tjetere here i kiste mbeltuare vete, dyke rgeture permbe te-vetemene goce qe i kiste mbeture, e-cila ište bere vergenese (kalogre). Pastaj hynte nde gterpit, ku degonte kundrefjale te-ra prej ndjekesvet te-ti. I silnine te-panumeruara kundrectira per te-gtyrurit' e vivlavet te-ti, i ndalonine far' e fisne t' i vinine mbe te-pare, eđe pykatesi kiste urdere kohe mbe kohe te vinte te gikonte, nde Galileu ište perurure e dobetuare. I mjeri eđe i-helmuari plak humbi çdo gprese, eđe mbe 8 te Kolozequt te vitit 1642 nde moqe 78 vjec da girtine.

G u t e m b e r g u.

Gtyreçkrohesia, dote Lamartini, ve nde goqeri te-parrere e drejt-per-drejt mendjen' e heriut me mendimet' e heresvet te kohes' se-gkuare, te se-tanigmese eđe te se-pritmese. Ešte dene, se sikundre ud' e-hekurte eđe avuli i bene per aspe po-dua mergimete, kectu eđe gtyreçkrohesia e beri per aspe kohene. „Me ane t' asaj, te gide bakke-kohes. Kuvendon me Omirin' e me Qiqeronine; Omiret' e Qiqeronet' e kohes' se-pritme dote kuvendojne me neve; kectu muntme te demmi, se Gutembergu krijoj nde gid' ate kohe ne fuqi vetiare eđe ne maqine te-lentte; serpe tek prej kesaj del karte, melan, numure, çkroha, te-cilate bjene ndene ndjenat t' ona, nde gid' ate del eđe mendim, ndjenje, bese, do-me-dene ne pjes' e gpiritit te heriut.

Gutembergu lindi nde Magenti mbe 1401 pas Krishtit. Nde te-hyret me maðeri e me pombe te-maðe te perandorit Friderik nde kete qytet, ne grindje, kuq te pije me pare nde festat te qeverise, i ndezi kundre-zilit' e shkallvet te-ndryqme te-nerzise, eðe Gutembergu, i-cili ishte nga te-fisqimite, u-tret (ἐξωρισθῆν) nde moshe 19 vjeç. Vinte per qyteti nde qytet, qe te shite ç' ge vejtente per te pare eðe te-rihte qeres te-çquare. Vate nde brekt te Rinit, nde Hollandet, nde Elvetit e nde Germanit. Kur ishte nde qytett te Holandese, Harlem, i shkoj nde mentt per te-parene here idëa e shprekronesise. Si u këdye pas provimeve te-dendure e pas ne te-punuari te gate e te-paprere, mundi te bene shkoqa te-druqta, t'i bakqone, eðe keqiu te hede demelit' e mjeshteris' se-re.

Gutembergu, dyke shkuare, se sa e-vejtente dote ishte kejo pune, po te muntte ta mbaronte si duhej; ndjeu, se kishte nevoje prej ndihmesve qe t'i ndihne me te-hola nde te-prisurat' e-nevojqime per te bere provime me te-gerre; po pandehu, se duhej ta shite qe-limn' e puneravet te-ti, nga frika, se mos te-tjere ja mernine lavdin' e te-çpikurit e e benine te-tyrene.

Nde mest te te-fisqimevet te Strasburgut as ndone nuke dësi t' i ndihnte, serse kishte mendimn' e-lajditure, se pun' e mjeshterit ishte pun' e-çnderuar' e e-pogtere. Çpikes' i-mad atehere u-shtrangua te peruqete vete, te benete punetuar, te perzjenete me nerzit' e grindjese. U-shoqerua me dy tregtare vendes te Strasburgut, me Andre Dricenin' e me Jon Rifine, Gutembergu, dyke dature te shite prej shokevet te-ti qe-limn' e-vertete e punemarjese, baqke me ata punonte te-ndryqme punera te mjeshterivet te-bukura, po vecan e shohuraj eðe pas provimeve te shprekronesise. Qe te largonte kerqimn' (περιέργεια) e grindjese, e-cila kishte ta numeronte e ta

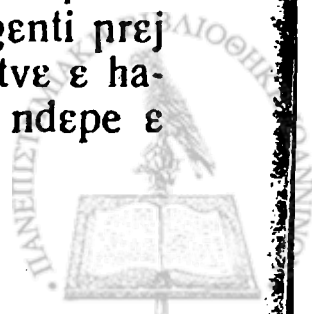

perfliste si magistar; Gutembergu punetoren' (εργαστήριον) ε-ti ε vuri nde germaðat te ηe te-lenuri manastir te-vjetere. Atje punonte pa ruçim, priste εκροηα per çtypeκροηe, εðe mbe nde funt beri te-paren maqine per te çtreqnuafe, faren' ε-pare ε maqinravet te-çudiçime te koheravet te-pastajme, te-cilate sot mbe ηe ore çtyrhene mijera fletes.

Gutembergu te-parene here provoj' te çtyrhe vivla feje, po, me-qene-qe i u-mbaruane te-hoiate, çrikesi imad u-çtreqnua fehtesirene t' uaj pefeh eðe çokevet te-ti, qe te kerkonte prej atyreve te-hoia. Keta deçne t' i ndihnine po me nyjne te kene rjese eðe ata nde giðe fitimet te-ti, si eðe nde lavdit te te-çrikurit. Gutembergu per te mbugure qelimm' ε-ti uà priti giðe kerkimete.

Πο nuk' içte mjaft kejo veteme. Traçegimtaret' e ηej nga çoket' ε-ti ε hoqne nde pyq, dyke ðene, se ata kicine te-drejten' ε-pare ε te-çrikurit eðe se ata icine te zoterit' e punes' s' ati. Perpara pyqetorese urgent nde çtreqnim te-mad, se kiçte frike te treqonte fehtesiren' ε-ti; eðe pykatesite, dyke daçure çume tà mesojne çrikjen' ε-re, ε çtreqnuane me çume pyetje. Gutembergu deçi me mire te denonete. I-pricure u-kdye nde atdæt te-ti Magendi, ketu u-çoçerua me Faustune, qe içte ergentpunoçes eðe truvezar, eðe me ðenderin' e keti, qe quhej Sefer, beri ηe çtypeκροηe te-re eðe zuri te çtyrhe ndene emerit te çokevet te-ti te-riç Ungij me εκροηα te-bukura.

Faustu eðe Seferi u-pernoçne eðe keta t' ja mer-nine lavdine Gutembergut ε tà benine te tyrene. Mbe ηe letre qe ja derguane perandorit Maksimilian ηohne eðe pefyene, se çtypeκροηesia u-çrik nde Magenti prej mendje-hoçit Joan Gutembergut; po pas ca vitve ε haruane kete pefim te-pare, eðe ja vuade tere ndepe ε te çrikurit te-ti.

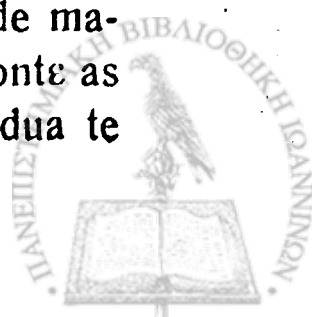
I-mjери çrikes mbeti eđe prape lakuriq eđe e la memedene. Gide fatkeqerite i erđne per-qe-heres; humbi gruane e femijene; iote plak eđe nde me te-keqet mjeresi, se s' kishte as ate te buken' e-perdçime, kur sgeđesi i Nassaut, prinsi Adolf, e mori ndene kraht te-ti. Gutembergu zuri prape te çtypte vivla me duart' e-tia nde Nassaut.

Gutembergu vdiq 69 vjeç, qeri pa lene se motrese as qe traçegim. „I le s' ime motre per traçegim, ðote nde ðjatet te-ti, gide vivlate, qe çtyra vete nde manastirt te Çent Arbonkastit“.

I-mjери qeri nuke kishte per te lene tjetere qe perveç te-vetemene pasje e çdo çrikesi po-đua: prigjen' e djaleris' se-ti, reziket' e jetes' se-ti, te-mos-nderuarit t' emerit te-ti, eđe hapimqe prej baçkekohesvet te-ti.

Livingstoni.

David Livingstoni pa fjale eote qe nga me te-medente bupa, qe ndane jeten' e-tyre per te kerkuar' e per te vezguare vende te-riq. U-puał nde Skotit mbe 1817. I çquari ðe-barites e çkrojti vete jeteçkroqen' e-ti; nd' ate me te-mbupure flet per perinderit' e-ti. „Te jec i-nderçim“ iote keçila qe prej atyreve traçegoj. Po ay iote me tere se i-nderçim; iote bupe me çpirt te-mađ eđe me voje te-forte. Qe ðjete vjeç djale u-çtrequa t' u ndihqe perindervet nde nevojerat te çterpise me fitimet e punes' se djaleris' se-ti. Bente punen' e poçterm e qe punetori te-poçterm nde qe fabrike peluraç, eđe mbremanet eprej pas mesimit. Eđe ditene çume here muntte te qe qe kohe per te mesuare, tek po punonte nde maqinet. Trumbułimi i maqinravet nuk' e trumbułonte as pak. „Qe atehere, ðote, fitova zakonine te mos dua te

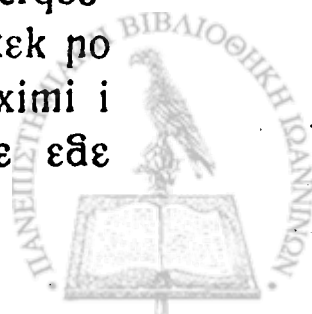

di nga trumbułimi e nga zalahite, e te munt te ɛkruaŋ e te mesoŋ pa mē te-vogelene ndalim nde mos djemɔ qe losŋene, a te-egerve, qe kercejn' e ɔperesene“.

Nente-mbe-ɔjete vjeɔ djale iɔte endar. Roga taɔi i iɔte pak m' e-maɔe eɔe i epte leje te vinte nde skolarat te natese per te mesuare ɔeronesine e ɔeologine, iɔte fort besetar eɔe memedetar ɔume i-nxehete. Kiɔte ŋe te-veɔeme deɔire, po fort te-nxehete, te epte per te ɔloɔure e per te-prejture ŋerezin' e-mjere. I-peruŋuri endar mundi mbe nde funt te mape deɔtesene (ɔiɔλωμα) qe tregonte, se kiɔte mbaruare mesimet' e ɔeronesise.

Livingstoni e mesoj ɔeronesine me qelim qe ta perdorte per dobi te Qinzevet, dyke vature atje si misionar e si mjekes. Andaj kerkoj pune nga Coqeria e Misionarevet nde Londre, pasi kerkoj keɔilat' e te deguarit misionar Mofa, i-cili iɔte kɔyere atehere prej Afrikese; nde moɔe 23 vjeɔ mori punene qe i ɔa Coqeria, eɔe ɔkoj per nde Afrike mbe 1840.

Pas ŋe uɔe se-gate ndeper deɔt i-riu ɔe-barites apiu nde hundet te ɔpreses' se-mire. Pasi ndenti atje ɔume vjet eɔe u-martua me te bijen' e Mofajt, hyri per te-parene here nde vent te gindjes' se-egere te Bekuanevet. Ate vent as ŋe Evropian nuk' e kiɔte pare per atehere. Livingstoni qe nde te-nisurit te jetes' se-ti kiɔe vendosure t' i lere mbe ŋ' ane prehjet' e jetese evropiane eɔe te poŋe ŋe jete me te-ɔkuare te-aɔpere. Andaj zuri te beŋe uɔe te-gata ose nde kembe, ose me qere qe hiqegine prej qeɔ. Vendesit e perqegnine Livingstone per trupin' e-ti te dobeta. Po ay, nde vent te ɔdo tjeterere perqigjeje, i ɔtreqoj pas pak kohe ata q' e perqegnine te nxitonine ɔaret' e tyre, qe ta apinine ate tek po ecente mbe kembe. Ca nga ca trimeria eɔe kuximi i ɔeronesit i beri vendesite te ndepojne mendje eɔe

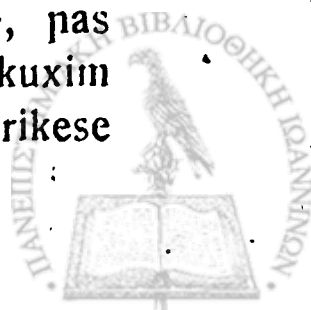
nuke menuane të numerojne si që vete më të lartë nga qeriu.

Me ditë që trimeri e-ti e-madë i beri Bekuanete të habiten' e të çuditene për atë. Me tufë leone e kicë të rene mbe qafë fëatit, nde të-cilet pinte. Vendesite i çikonine të hyjne natene nde çrëngat e t' u hane bage-tite, pa kuxuare të dalene kundre egersiravet të-tmeru-ara, të-cilate pas mendimevet të-tyrë të-kotte i numero-nine të-pamundura nde luftet. Livingstoni vendosi t' i përzerë leonete dykë vrare ndoqë nga ata, edhe me të të-vertete e beri; po u-gent nde rezik të-mad, dykë mundure me që nga egersirate, e-cila edhe e kafsoj që-mbe djete here nde anet të-sipërme të krahut. Krahu i pesoj çume, sa nde tere jetet të-ti të-gate e plot me rezikë kicë të-gidene veçtrim të-mad të përçette pucëkene përmbi supit. Me vone, kur vdiq, çenat' e asaj plaqe se-madë veçjtne për të qohure trupn' e ati.

Mbe 1849 Livingstoni vendosi të vëjë drejt anevet të veriut t' Afrikese. Nde uqet të-ti të-pare, që e beri me dy bupa trima, vate pas zallit të lumit Zunge, edhe apiti nde kenetet Ngame; kejo uqë icë 4800 qilometraç.

Mbe 1851 hyri nde vent të Mekaloçut, të-ciline për atehere asqeri s' e kicë të-pare a veçguare; çkoj nde-për kryeqytet të-vendit Sevitiiane, ku u-habit përpara bukurise përj nature të atyre vendëve të-paohure për atehere. Vende të-gare me lumen e me peren të bukure, fucera të-pasura e peçore, kenetera të-panume-ruara, që çindje e-qetuar' e punetore duale për të-parene here përpara syvet të dë-veçqonesit të-mad.

Qe nga ajo kohe Livingstoni vinte përj sbulesë nde sbulesë. Mbe 1852 pas rezikeve të-tmeruare, pas mundimeve të-medëq e pas të-perpjekurave me kuxim të-paanete, u-aferua nde buzet të përëndimit të Afrikese

edhe apiti per te Ceqt Pavli i Loandese, qe ehte ndene Portogalet. Atje u-ctrengua te qendrone; i-kerputure nga mundimete, ra keq semure edhe muaj te-tere luftoj me vdekjene.

Po me gide keto e mundi vdekjene edhe e mori prape cendene. Pas kaqe te-hequrave te aspera, Livingstoni nde vent qe te mendonej per te clothure e per qe jete te-prejture i perseriti prape rlanet' e-ti te medeh. Be-ctitesi dyke pasure lavdidagjene ta caqe Afrikene ndeper tere te-peret te-saj, ckon perpara perseri, edhe mbe nde funt apin nde funt te qelimit te-ti. Nde maj te vitit 1856 hyri nde Kuilimane, qe ehte qytet mbi buzet te Afrikese nga lindja. Pas kesaj pune se-ndricime e se-cudicime Livingstoni u-kdye nde Londre. Dyke lavduruare nga te-gide anet e prej tere botes' se-qyteteruare mer bravurate faqeza nga Coqerite dcekronje te Parisit e te Londrese.

Livingstoni edhe prape u-nis per te-uqetuar te-gata e te-ra. Ne nga me te-cenuarate ehte ajo e Zambezese. Nd' ate vent fort pelor e cume te-bukure humbi gruan' e-ti, e-cila kite kuximne kudo t' i vinte pas. U-kdye edhe prape nde Engleterret, po edhe prape ckoj mbe 1864 dyke dagure te sgidhe fcehtesiren' e burimevet te lumit Sair. Po kete here e la memeden' e-ti te-dagure per te mos kdye me.

Be-ctitesi i-mad vinte prej sbulese nde sbulese. Nde uqet te-ti te-pastajme u-roq nde Uxize perane kenetese Tankanike me Stanleine, i-cili igte derguare qe ta kerkonte. Atje u-semur edhe kupetoj, se fuqite me s' i benine me. Po Livingstoni qendron. Punen' e-ti s' e kite mbaruare. Mbe 1872 humbete; cume kohe ckoj pa dene ceta jete, kur rapandehuraj zer' i vdekjes' se-ti tere boten' e-qyteteruare e hoqi nde zi te-made. Nde funtt te prilut 1873

ðê-çetitesi çkonte moçalete qe jane nde mest te Luapu-
lese e te Livozese, ku u-çtrequa te qendroqe. Çpiriti
i kicte eðe tere fuqine, po trupi i icte i-keputur' e pa
mase i-dobetuare nga eðete, nga semundjet' e zorevet
e nga te-hequrate qe hoqi tri-ðjete e ca vjet. Mbe 4 te
majt 1873, i-pëduare prej ca çerbetoreve besetare, vdiq,
permbi fuçet te malit Livoze, nde moçe 56 vjeç. Trupne
e keti e suaqe nde Londret, ku e varuane nde ate ventt,
ku jane varuare bupate më te-meðeη e më te-çquare
t' Engliterrese.

Ky ηeri çoket' i ka te-paqe nde tere botet. Qe te
kupetoni mire uðet' e-gata e te-veçtira t' ati duhete te
kini perpara karten' e Afrikese. Icete jo vetem ðê-çetites
eðe çeroqes, po eðe i-kriçter' i-mire; kudo qe vate le-
çiti eðe fen' e kriçterimit eðe çume ηeres prej t' egervet
i solli nde te-ηojturit te kriçtit. Vivlat' e-ti jane fort te
çemuara, se treqojne, mbe ç' çeqe te ðeut qendete çdo
vent, çdo lume, çdo brek, zakonet' e punerat' e kom-
bevet qe pa, permet' e kafçete etj. Me te-paka fjale, eçte
m' i-maði mireberes i botese.

F U N T.

Depase e lëndese.

V J E R C A.

	faqe.
<i>Lutja</i>	7
<i>Çtëpia pa nene</i>	8
<i>Kiote a s' kiote koke</i>	9
<i>Dimeri e ëe vera</i>	10
<i>Vejejtja e urtesise</i>	11
<i>Herzite dote flasene</i>	13
<i>Si vate tatepjete djali im</i>	15
<i>Te-ësarete</i>	16
<i>Cili este i lumure</i>	17

K E N K E.

<i>Te-qetuarit' e detit e te valevet</i>	20
<i>Mire ss arditë</i>	21
<i>Drejteria mbreteron</i>	22
<i>Vejejtja e kohese</i>	23
<i>Urata per Sultane</i>	23
<i>Ditet' e djalerise</i>	24
<i>Dyert e kapura</i>	25
<i>He goje</i>	25
<i>Zer' i te rdekuret</i>	26

B J A A O G E.

<i>Vasa perdelimtare</i>	31
<i>Qe nde vogelit do mesuare</i>	33
<i>Vejejtja e puhes se vet</i>	37
<i>Armiqesia nde mest te se-mirese e te se-ligese</i>	44
<i>Lakmintarja</i>	52
<i>Cigarja</i>	56
<i>Ësaret e urtesise</i>	59
<i>Më e mira fureti</i>	64
<i>Sepse me duane</i>	67
<i>Ëëe si este e varfere!</i>	69
<i>Çupa qe do te dukte</i>	72
<i>Te-priçurate per pyqne</i>	75
<i>Hesonesi Çerones</i>	79

Ferra te-vejejtura e vetiare.

<i>Vejejtja e strengimsvet</i>	96
<i>Te sjeza te mira</i>	99
<i>Apesimi</i>	101

	Page
Bimosdëni	101
Kleandri	101
Bariu i Etlrikut	102
Hetrarku	103
Hape Adrianoj	104
Platoni	106
Epaminonda	107
Tyrenni	107
Zona Dacier	109
Bernadotti nde Vjene	110
Cincinnati	111
Θεοφιλακτι	112
Isule te Bejardit	113
Menedimi	113
Hrensi konetar	113
Varferi me te-dasure	115
Nublej	116
Stepia e Joannesc Ark.	117
Devej	120
He plak' e varfere	120
He i çudicim ergentdases	121
Filonimëni	122
He stepi prunjtjeje	122
Te-hrquarate nga madjet ndr plaqkat te stepise	112
" " " " " orbat te trupit	123
Stolia e uetetarit	123
Guret' e-paçemuare e ne neneje	124
Te-ngrene me mase	125
Jeta na te tepera	125
Mospërmbajtja	126
Te-dejturite	127
Te-sjelat' e ne djali pese vjçç	127
Te zpeðurit e çoqevët	128
„Koha este ar“	131
Boskefolje	135

Π Ε Ρ Α Α .

1	139
2	141
3	141
4	142
5	142
6	143
7	144
8	147
9	147
10	148
11	149
12	149
13	150

Terra te-Genuara.

	Page
<i>Emeri i Iisu Kristit</i>	151
<i>Ka Herendi</i>	152
<i>He tregim i shkurtore i atyre qe na tregon Karl' e Genjuare</i>	157
<i>Te falurite</i>	162
<i>Desmimtare' e Kristierimit</i>	165
<i>Nderperreja e mire e' e nderperreja e lige</i>	170
<i>Te perpjekurite me kuxim e me durim</i>	172
<i>Te-metate duane shkulture josa kupetonene.</i>	173
<i>He u' e per te mbrodesuare nde miresit</i>	174
<i>He e-mete u- qoh e' e u ndreq</i>	176
<i>Prisje e' e pendim.</i>	177
<i>Zilia e' e Nakari</i>	178
<i>Coqeri e mire</i>	181
<i>Coqeri e lige</i>	181
<i>Memet e keqia e Coqerivet te liga nde vogelit</i>	182
<i>Trimeria e ne çupe</i>	189
<i>I-vogeli kepucerastrones</i>	194
<i>Sokrati e' e Lambrokliu</i>	197
<i>Korbi i-ngordure</i>	200
<i>Vejejtja e punes' se-mire</i>	202
<i>E' verteta</i>	204
<i>Madestia</i>	204
<i>Zemer' e-demçure e ne m'jsikand</i>	205
<i>M' i miri çragim</i>	208
<i>Te falurite permbi te loj urte me barite</i>	217
<i>Pag' e fajit</i>	217
<i>Ç' i suazc Margaritese</i>	219
<i>Thelbi i urtesis' se Hind</i>	223
<i>I vogeli Pier</i>	226
<i>Si ne çupe u çqua</i>	229
<i>Dasuria u' eheqes</i>	231
<i>Te mire nde ventt te se ligese</i>	233
<i>Si ne engles te fisçim e çnetoj ne mace</i>	235
<i>Qendrimi</i>	237
<i>He n'arje e Galilsut</i>	238
<i>Memet e coqerivet te mira e' e punet e coqe- rivet te liga</i>	242
<i>Detyrat e bupit e te gruase</i>	249
<i>E peseta porosi „Mos vraç“</i>	265
<i>Mendohuni u' e'ete t' uaj</i>	272
<i>Lumerite</i>	276
<i>Puna e' e durimi jane f' ehtesirat e mbrodesise</i>	291
<i>Arqimidi</i>	297
<i>Galileu</i>	303
<i>Gutemberyu</i>	310
<i>Livingztoni</i>	313

